

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 40 / Hejmar 475 / Tîrmeh 2021

Temmuz Devrimci Ruh Devrimci Halk Savaşımızda yaşıyor

Gerilla direnişi yeni Lozanları engelliyor

Cemil Bayık

Düşman Kürtlerin özgür ve demokratik yaşama kavuşmasını engellemek için var gücüyle saldırıyor. Çünkü; Kürt'ün özgür ve demokratik yaşama kavuşma imkânları her zamankine göre artmıştır. Bu nedenle de tüm imkânlarını bunu engellemek için kullanıyor. 1923'te Lozan'la başlayan soykırım saldırıları yoğunlaştırılarak 100'üncü yılında Kürt soykırımı tamamlanmak isteniyor. Dolayısıyla günümüzde kazanma ile büyük tehlikeler iç içedir. Kürt'ün özgürlük mücadelesi böyle bir kavşağa gelmiştir. Bu açıdan hem tehlikeleri bertaraf etmek hem de kazanmak için halk olarak tüm mücadele gücümüzü ortaya koymamız gerekiyor. Gün mücadeleyi yükseltme günüdür.

>6-8

19 Temmuz Rojava Devrimi ve devrimin kadın özgürlükçü karakteri

KJK Koordinasyon üyesi Pîroz Nuda

Rojava Devrimi tehlikededir! Devrim üzerindeki bu tehlikeyi görmek gerekiyor ki, başta kadınlar olmak üzere bu devrimin sahipleri devrimi savunmasını, korumasını bilsin. Devrim üzerindeki tehlikenin bir boyutu fiziki tehlike olsa da, devrim güçleri bu konuda belli bir tecrübe ve duyarlılığa, direniş geleneğine sahiptirler. Esas tehlikenin devrimi; karakterine, özüne, çizgisine ters düşürerek başkalaştırmaya uğratma ve sistemiçileştirme olduğu görülmelidir.

>9-11

■ AKP-MHP faşizmine karşı yürütülen tüm mücadeleleri önemseyip kapsamak gerekir. Teshirden demokratik siyasi mücadeleye, yürüyüşten mitinge, kent eylemlerinden dağdaki gerillaya kadar her alanda yürütülecek mücadele AKP-MHP faşizmini çökertir. AKP-MHP faşizmiyle mücadele, mevcut durumda tam bir 'irade savaşı' haline gelmiş durumdadır.

■ Gerilla güçlerimiz işgalci saldırılara ağır darbeler vurdu. Düşmanı, başlattığı işgali yayamaz ve işgal ettiği yerlerde kalamaz hale getirdi. Bu savaşı diğer alanlarla birleştirerek, savaşı tüm Bakurê Kurdistan'a ve Türkiye metropollerine yaydı. Burada bir kez daha, 14 Temmuz ve 30 Haziran fedai çizgisinde kahramanca savaşan gerilla güçlerimizin başarılarını kutluyoruz!

■ Kırk yıldır Apocu fedai çizgisinin doğru anlaşılması ve başarılı uygulanması Hareket ve halk olarak bize kazandırdı ve yenilmez kıldı. Açık ki, bundan sonra da aynı şey geçerli olacaktır. 14 Temmuz ve 30 Haziran fedai çizgisinde kendimizi örgütleyip pratikleştirdikçe hep başarı kazanacağız ve AKP-MHP faşizmini yıkarak Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlayacağız. Bu durum kesinleşmiş bir gerçektir. Kırkıncı yılda bunu sağlamak, kesinlikle bizi Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen 'Dem Dema Azadiyê' Hamlesinin zaferine götürecektir. Parti ve halk olarak hedefimiz budur ve bu hedefe ulaşmak da boynumuzun borcudur.

>2-5

Özgür ve onurlu yaşamın yenilmeyen gücü 14 Temmuz Direnişçiliği

PKK İdeolojik Komite Üyesi Cemal Amed

>12-15

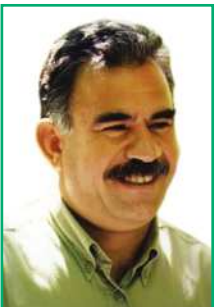
Toplumsal bütün sorunların çözüm partisi HDP'dir

PKK Merkez Komite Üyesi Hêlîn Ümit ile röportaj

>25-28

Bu savaş halk savaşıdır

Rêber Apo'nun 1994 Ağustos çözümlemesinden derlenmiştir

Altın gibi ülkeniz var, enerjinizi birleştireniz cenneti kurabilirsiniz. Bunun farkında bile değilsiniz. Çok kötü bir durumdasınız, bunları aşmak gerekir.

Bazı gerçekleri gördünüz, herhalde akıl lanma yoluna daha fazla gireceksiniz. Kendinizi özgürleşen ve savaşan halk gerçeğine, onun bilinçlenmesine, örgütlenmesine, siyasi ve askeri ordulaşmasına adımlar atabilecek duruma getiriyor veya en azından bir başarı çizgisini çizme gereğini duyuyorsunuz. Sizi de rahatlıkla halk ordulaşmamızın yoluna girebilirler diye kabul ettik. Hatta sizden umutluyuz, iyi bir savaşan olarak çıkabilirsiniz.

>16-18

19 Temmuz Devrimi'nin 10'uncu yılı yeni bir devrimci başlangıç olacak

Duran Kalkan

10'uncu yılda Özgürlük Hareketi olarak da Rojava Özgürlük Devrimi'nin 9 yılından doğru dersler çıkartıp yeni mücadele sürecine katmayı bilmeliyiz. Esas olarak da Rojava Özgürlük Güçleri doğru dersler çıkarmalı, eleştirel-özeleştirel yaklaşmalı, 10'uncu yılı boydan boya bir yenilenme, yeniden yapılanma, değişim-dönüşüm yılı yapmalı. Hata ve eksikliklerini bulmalı, nedenlerini bularak onları giderip kendisini doğru çizgiye ulaştırmalı.

Böylece de ideolojik, örgütsel, askeri, siyasi ve toplumsal her bakımdan kadın ve gençlik öncülüğü çerçevesinde çalışmaları daha doğru bir çizgide planlı ve örgütlü bir biçimde yapar ve devrimi ilerletir, sürekli kazanır hale kendisini getirmeli. Buna ihtiyaç vardır. Böyle olacağına da inanıyoruz. Bu temelde 19 Temmuz devrimci ruhunu bir kere daha selamlıyoruz.

>19-24

Ülkesine ve halkına aşık bir devrimci Heval Helmet

Zilar Stêrk

Şehit Helmet Yoldaş, Başûrê Kurdistan'da bir duruş, bir çizgidir. Başûr'da devrimciliğin, onurlu yaşamın, dik durmanın, boyun eğmemenin ve teslim olmamanın adı olmuş, bunun simgesi haline gelmiştir. Devrimci kişiliğinde yurtseverlik bilincinin ve demokratik-özgürlükçü değerlerin temsili ve savunuculuğunu yapmıştır. Başûrê Kurdistan'da devrimci çizginin öncülüğünü ve önderliğini yapmayı başarmış bir yoldaşımızdır.

Başûr'un devrimci-ideolojik kiblesi, Şehit Helmet Yoldaşımızın bu onurlu direngen çizgisidir. Bu yüzden de Heval Helmet'e sahip çıkmak, Başûr'a sahip çıkmaktır.

>29-31

30 Haziran ve 14 Temmuz fedai çizgisini doğru anlayalım ve başarıyla uygulayalım

PKK Merkez Komitesi

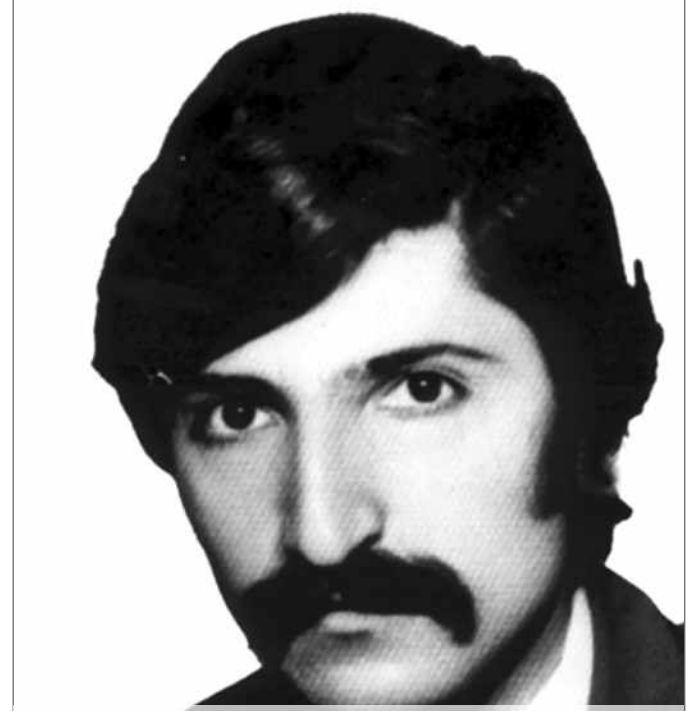
“Bizler yaşamı, uğrunda ölecek kadar seviyoruz.”

Kemal Pir

“Yaşam iddiam çok büyük. Anamlı bir yaşamın ve büyük bir eylemin sahibi olmak istiyorum.”

Zilan

“Ben ölürsem mezar taşıma, halkına borçlu öldü, yazın.”

Mehmet Hayri Durmuş

Değerli Yoldaşlar!

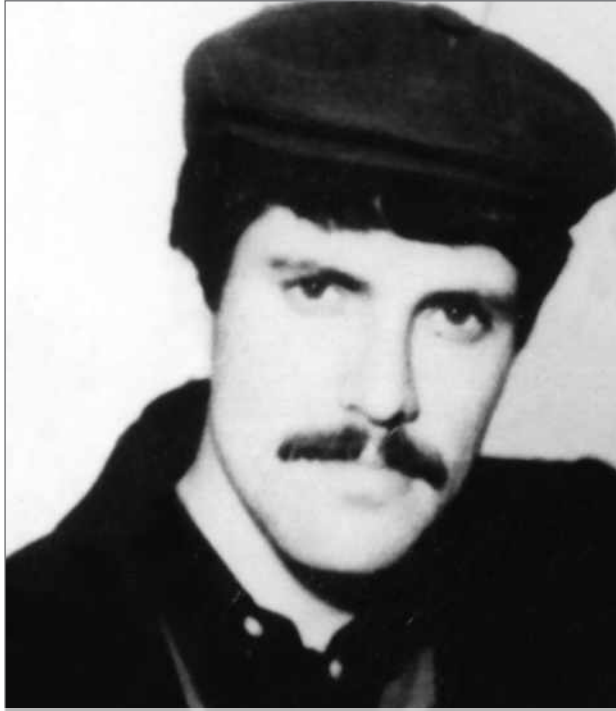
Hareket ve halk olarak yeni bir 30 Haziran Fedailik Günü'müzü yaşadık. Şehadetinin 25'inci yıldönümünde özgürlük tanrıçamız Zilan Yoldaşı saygı ve sevgiyle andık ve zafer kazanan Dersim eylemini büyük coşku içinde kutladık. Zilan fedai çizgisinde derin bir iç sorgulama yaşayarak kendimizi yenilemeye ve yeniden yapılandırmaya çalıştık. Çok açık ki, çeyrek asırdır Zilan fedai çizgisinde özgürlük mücadelesi yürüttük. Her şeyi bu çizgi temelinde kazandık ve tüm başarıları bu çizgiyle elde ettik.

Bu temelde, başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşların, yurtsever halkımızın ve dostlarımızın Fedailik Günü'nü kutluyoruz. Fedailik sembolümüz Zilan Yoldaşı ve şahsında tüm özgürlük mücadelesi şehitlerimizi saygı, sevgi ve minnetle anıyoruz. 26'ncı fedailik yılında daha doğru fedailişeceğimizi ve daha güçlü savaşaçağımızı belirtiyoruz. Tüm kadro ve sempatizan yoldaşları, Zilan fedai çizgisini daha doğru anlamaya ve daha başarılı uygulamaya çağırıyoruz!

Değerli Yoldaşlar!

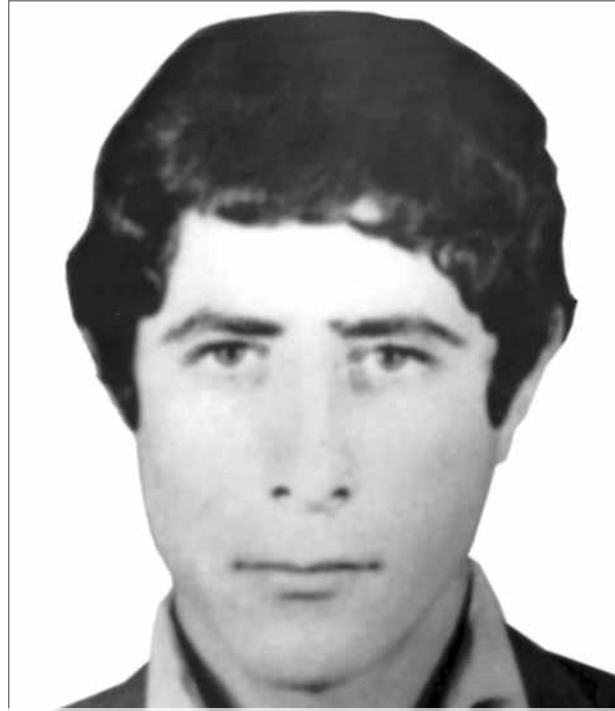
Hareket ve halk olarak şimdi de tarihi 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direniş'i'nin 39'uncu yıldönümünü yaşıyoruz. Büyük Zindan Direniş'i'nin 40'inci yılına giriyoruz. 14 Temmuz Ulusal Onur Günü'müzü büyük bir coşku içinde kutluyoruz. Bu anlamlı günün yaratıcılarını derin saygı ve sevgiyle anarken, 14 Temmuz direniş ve zafer çizgisinde kendimizi sorguluyor ve yenileyip yeniden yapılandırıyoruz. Çok açık ki, kırk yıldır 14 Temmuz direniş ve zafer çizgisinde yürüdük ve her şeyi bu çizgi temelinde kazandık. Bundan sonra da aynı çizgide yürüyüp mücadele edeceğimiz kesindir.

Bunlar temelinde başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşların ve yurtsever halkımızın Ulusal Onur Günü'nü kutluyoruz. Bu tarihi günün yaratıcıları olan Hayri Durmuş, Kemal Pir, Akif Yılmaz ve Ali Çiçek yoldaşları ve şa-

“Biz PKK'den teslimiyeti değil direniş öğrendik.”

Akif Yılmaz

“PKK bize teslimiyeti değil, direniş öğretti. Biz de direnmeye devam edeceğiz.”

Ali Çiçek

hıslarında tüm özgürlük mücadelesi şehitlerimizi saygı, sevgi ve minnetle anıyoruz. Kırkıncı yılda amaçlarını başarmak ve anılarını yaşatmak için Apocu fedai çizgisinde çok daha güçlü savaşaçağımızı ve çok daha büyük başaracağımızı belirtiyoruz.

Direnin kazandıran çizgisi ve tarzı fedailiktir

Değerli Yoldaşlar!

Parti olarak baştan itibaren özünde bir fedai hareketi biçiminde doğup şekillendiğimiz açıktır. Büyük fedailişme hamlesi ise 1982 yılında tarihi Zindan Direniş'i olarak gelişmiştir. Fedai öncümüz Mazlum Doğan Yoldaşla başlayan bu süreç, Ferhat Kurtay öncülüğündeki Dörtlerle devam etmiş ve 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direniş'iyle zafere ulaşmıştır. Böylece en zor koşullarda ve en imkânsız ortamlarda bile fedailice direnme ve kazanma süreci başlamıştır. Ölümsüz komutanımız Egîd Yoldaş öncülüğündeki tarihi gerilla yürüyüşümüz bu çizgiyi dağa ve gerillaya taşımış, özgürlük tanrıçamız Zilan Yoldaş ise soykırıma karşı savaşmanın ve kazanmanın anlayış ve tarzını kesinleştirmiştir.

Açıktır ki, TC'nin temsil ettiği faşist, sömürgeci ve soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı kırk yıldır söz konusu Apocu fedai çizgisi temelinde mücadele edilmiş ve kazanılmıştır. Her türlü gelişme ve kazanım bu çizgiyle sağlanmıştır. Apocu fedai çizgisi doğru anlaşılıp yaratıcı uygulanınca orada başarı olmuş, doğru anlaşılmayan ve yaratıcı uygulanmayan yerde de hata ve eksiklik ortaya çıkmıştır. Fedai çizgiyi esas almayan anlayış ve tutumlar ise sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyaset karşısında varlığını koruyup bir hareket haline bile gelememiştir. Kürdistan'da birçok parti ve örgüt zayıf düşer ve yok olurken, PKK'nin son kırk yılda Kürt varlığını ve özgürlüğünü temsil eden hareket haline gelmesinin sırrı budur.

Şimdi Apocu fedai çizgiyi, doğru anlamaya ve başarılı uygulamaya her zamankinden daha fazla ihtiyacımız var. Çünkü; faşist-soykırımcı TC'ye karşı mücadelemiz her zamankinden yoğun ve kapsamlıdır. AKP-MHP faşist diktatörlüğü, Özgürlük Hareketimizi imha ve tasfiye etmek amacıyla topyekûn sömürgeci-soykırımcı bir özel savaş saldırısı yürütmektedir. Buna karşı, Hareket ve halk olarak biz de Devrimci Halk

Savaş Stratejisi temelinde topyekûn bir devrimci direniş içerisindeyiz. İşte bu direnişin kazandıran çizgisi, tarzı fedailiktir. Gerilla öncülüğünde fedailice direnerek düşman saldırılarını kırıyor ve Demokratik Moderniteyi inşa devrimimizi ilerletiyoruz. Bir zihniyet ve yaşam tarzı devrimi olan Hakikat Devrimimizi var ediyoruz.

Fedailik, hakikatin sırrına ermektir

Peki devrimi yenilmez kılıp zaferi yaratan bir fedai direnişini nasıl geliştireceğiz? İşte önümüzdeki temel soru bu olmaktadır. Ancak bu soruya doğru cevap vererek dönemin başarı devrimcileri haline gelebiliriz. Bunun için de önümüzde duran somut örnekler, 14 Temmuz 1982 Büyük Ölüm Orucu Direniş'i ve 30 Haziran 1996 Dersim eylemi olmaktadır. O halde geriye dönüp, söz konusu bu direnişleri tekrar tekrar incelemeliyiz.

Örneğin; 14 Temmuz 1982 tarihinden itibaren Diyarbakır Zindanında insanlar iki ayı aşan bir süre ölüm orucuna nasıl yattılar ve sonuca gittiler? Hem de bunu zindanda, her şeyiyle düşmanın hâkim

olduğu bir ortamda gerçekleştirdiler. Bir an değil, iki ayı aşan sürenin her anında, amansız bir mücadele içinde oldular. Hem de düşmanın bütün karşı çabalarına rağmen, hedeflerine kusursuz ulaştılar. Örneğin; 30 Haziran 1996 günü Zilan Yoldaş Dersim'de bir düşman birliğini nasıl tasfiye etti? Hem de daha iki yıldır katılmış ve Dersim dışında Parti ortamını görmemiş yeni bir savaşçıydı.

Peki bu iki alanda düşman mı zayıftı? Tekniği mi azdı? Arada bir denge mi vardı? Direnenlerin imkânları mı çoktu? Her iki alanda da söz konusu zaferi sadece cesaret ve fedakârlık mı sağladı? Bunların hiçbirisinin böyle olmadığı açıktır. O halde, söz konusu direnişlerin gerçekten de neleyle dayanılarak böyle zafer çizgisinde yürütüldüklerini doğru anlamamız gerekmektedir. Örneğin; zindanlarda birçok kez açlık grevi ve ölüm orucu direniş'i yapılırken, başka hiçbir 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direniş'inin yol açtığı sonucu ortaya çıkarmadı. 14 Temmuz Direniş'i gibi kırk yıldır sürekli kazandıran bir direniş olamadı. Yerinde, zamanında, doğru temelde yürütülmeseydi, 14 Temmuz Direniş'i de benzer bir sonuca uğradı. Her şeyi eksiksiz yapmasaydı, Zilan Yoldaş daha birliğe yaklaşımdan vurulup imha edilebilirdi.

Kuşkusuz cesaret ve fedakârlık fedailiğin iki temel özelliğidir. Bunlar olmadan fedailik yapılamaz ve zafer kazanılamaz. Ancak, sadece cesaret ve fedakârlık ile de başarılan bir fedailik ortaya çıkmaz. Sadece bu özelliklere dayalı olarak ancak bir yığıtlık gelişebilir. Dahası bu durum 'intihar etme' veya 'ölüme yatma' olarak da ifade edilebilir. Dolayısıyla doğru fedailiğin, cesaret ve fedakârlık dışında bilinç gibi, inanç gibi, amaç gibi, anlayış ve tarz gibi daha başka temel özellikleri de vardır. İnsan aklının gücünü bir amaç doğrultusunda yaratıcı bir biçimde kullanmayı gerektirir. Kısaca hakikatin sırrına ermeyi ifade eden fedailik, bir zihniyete ve tarza dayanır.

Şunu çok iyi bilmeli ve hiç unutmamalıyız: Apocu direnişin gücü, hiçbir zaman düşmanın zayıflığından veya kendisinin maddi imkânlarının fazlalığından

ğından kaynaklanmamıştır. Yine bu direniş, hiçbir zaman sadece cesaret ve fedakârlığa dayalı olarak yürütülmemiş ve zafer kazanmamıştır. Evet, yüksek bir cesaret ve fedakârlığı her zaman içermiştir; ancak bunlarla birlikte Apocu hakikate bağlılık temelinde yüksek bir bilinci, inancı, örgütlülüğü, disiplini, tarz ve üslubu da içermiştir.

Böyle büyük bir savaş içine girerken Önder Apo bize şunu söyledi: En büyük teknik insandır. İnsanın toplumsal hakikat temelindeki çözümünü ifade eden paklamanın açığa çıkartacağı enerjiyi, hiçbir atom çekirdeğinin parçalanması çıkartamaz. Dolayısıyla kendimizi, kendi öz gücümüzü esas almalıyız. İnsan aklının yaratıcı gücüne ve insanın maneviyatına dayanmalıyız. Her şeyi halkın eğitimi, örgütlenmesi ve eylemi temelinde gerçekleştirmeyi öngörmeliyiz.

Demek ki tarihi 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişinin kırkinci yılına girerken, Zilan fedailiği temelindeki yürüyüşün çeyrek asırlık sürecini tamamlarken, Apocu fedai çizgisi üzerinde her zamankinden daha fazla yoğunlaşmaya ve bu çizgiyi tüm yönleriyle doğru anlamaya ve başarılı uygulamaya ihtiyacımız var. Tüm yoldaşlar 30 Haziran ve 14 Temmuz anmalarını bu temelde yapacak ve Apocu fedai çizgisinde özeleştirel bir sorgulama ile kendilerini yenileyip her türlü pratik mücadeleye bu temelde yöneleceklerdir. Fedailiği bir anlayış ve tarz olarak, bir yaşam ve mücadele tarzı olarak görüp böyle özümseyeceklerdir. Bu temelde yeni dönemin güçlü savaşan ve büyük başarıları olacaklardır.

KDP, Kürtleri denetim altında tutmak için görevlendirilmiştir

Değerli Yoldaşlar!

Tarihi 14 Temmuz Direnişinin kırkinci yılına girerken, Hareket ve halk olarak mücadele tarihimizin en yoğun ve kapsamlı dönemini yaşadığımız açıktır. AKP-MHP faşizmi, Özgürlük Hareketimizi imha ve tasfiye edebilmek için topyekûn özel savaş konsepti temelindeki saldırılarını sürdürmektedir. Biz de Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde topyekûn bir direniş yürütmekteyiz. Düşmanın 23 Nisan'dan itibaren başladığı Metîna, Zap ve Avaşîn'e dönük işgal saldırılarıyla savaş daha kapsamlı ve yoğun hale gelmiş durumdadır. Belli ki yaşanan bu savaşın sonuçları önemli gelişmelere yol açacak ve yeni bir durum ortaya çıkartacaktır.

Aslında 15 Haziran 2020 tarihinde Mexmûr, Şengal ve Heftanîn saldırıları ile başlatılan yeni düşman planı, gerilla güçlerimizin 'Cenga Heftanîn Devrimci Hamlesi' ile boşa çıkartılmış ve başarısız kılınmıştır. Belli ki, bu ortamda Hareketimizin başladığı 'Dem Dema Azadiyê' Hamlesi ile Şubat ortasında yaşanan Garê Direnişi ve Zaferî düşman cephesinin gözünü korkuttu. Hareketimizin Ortadoğu'yu etkileyecek bir askeri ve siyasi başarı elde etmesini engellemek için, 23 Nisan'dan itibaren bu yeni işgal saldırısını başlatıldılar.

Şu gerçeği hiçbir zaman unutmamamız lazım: 30 Ekim 2014 tarihli MGK toplantısında kararlaştırılan 'Çöktürme Eylem Planı', Özgürlük Hareketimize karşı oluşturulan yeni bir uluslararası komplo planlamasıdır. Ya da Uluslararası Komplo planının yenilenmesi olarak da ifade edilebilir. Bu plan 24 Temmuz 2015 saldırısıyla Medya Savunma Alanlarında, 26 Ağustos 2016'da ise Cerablus ve Bab işgaliyle uygulamaya konulmuştur. ABD-TC-KDP ortaklığı çerçevesinde oluşturulan bu plan temelinde parti öncülüğümüzle gerilla hareketimizin etkisizleştirilmesi ve Medya Savunma Alanları'nda, Ro-

java'da ve Bakur'da yaratılan devrimci kazanımların tasfiye edilmesi hedeflenmektedir. Efrîn'den Xakûrkê'ye kadar yürütülen işgal saldırıları bu plan kapsamında olmaktadır.

Bu hedeften sonra Hareketimize karşı ortaklık yapan güçlerin amaçlarında bazı değişiklikler olmaktadır. AKP-MHP faşizmi ve esas olarak TC devleti, bu sonuca dayanarak PKK'yi tümünden yok etmeyi ve Kürt soykırımını gerçekleştirmeyi hedeflerken; ABD ve müttefikleri ise PKK'nin yarattığı kazanımları KDP'ye kanalize ederek Kürt işbirlikçiliğini güçlendirip Ortadoğu'daki çatışma ortamında kendi çıkarı için kullanmayı öngörmektedir. Şu haliyle her iki güç de PKK'ye karşı mücadelede görüş birliği içinde ve ittifak halindedir. Kısaca; mevcut güçlerin politikalarında ciddi bir değişiklik söz konusu değildir.

KDP'ye gelince: Belli ki bu güç daha doğru anlamamıza ve ona göre yaklaşmamıza ihtiyaç vardır. Öncelikle şunu belirtelim ki; mevcut KDP, bizim anladığımız gibi bir ulusal hareket ve parti değildir. Daha çok, kendi çıkarından başka bir şeyi görmeyen ve düşünmeyen bir aile ve hanedan hareketi konumundadır. Özgür bir iradesi yoktur; esas olarak ABD-İsrail ve küresel sermaye güçlerine bağlı olarak hareket etmektedir.

Çıkarı gereği TC gibi soykırımcı devletlerle bile her türlü ilişki ve ittifak içine girebilmektedir. Kürt sorununu yaratan küresel kapitalist modernite sistemi tarafından Kürtleri denetim altında tutabilmek için görevlendirilmiştir. TC ve benzeri güçler tarafından ise bugün olduğu gibi her zaman güncel siyasette kullanılmaktadır.

Kendini KDP olarak isimlendiren aile ve hanedana gelince; onun tüm derdi mevcut çatışma ortamından yararlanarak Kürdistan zenginliklerini yağmalamak ve bu temelde güçlü bir sermaye oluşturmaktır. Bunun için satmadığı değer, içine girmediği kirlî ilişki yoktur. Eğer koşullar böyle bir pazarlama ve talan yapmaya imkân ve fırsat vermezse, o zaman ne yapacağı hiç belli olmaz. Geçmişte birçok kez yaptığı gibi, bir anda Kürdistan'ı terk edip başka diyarlara da gidebilir. Onlar için önemli olan kendi yaşamları sürdürmek ve talan yapabilmeleridir.

İçinde bulunduğumuz süreçte Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'ni yürütürken KDP'nin bu gerçekliğini bilmemiz ve ona göre yaklaşım geliştirmemiz hayati derecede büyük öneme sahiptir. Çünkü; KDP'yi de PKK gibi Kürt varlığına ve özgürlüğüne bağlı bir hareketmiş gibi ele almak her zaman insanı yanıltıcıla yüz yüze getirebilir. Hem güncel mücadelede yanlış yapmaya götürür ve hem de uzun vadeli planlar yaparken yanılgı

KDP yönetiminin AKP-MHP faşizmine verdiği destek küçümsenemez. Dolayısıyla bunun Kürt varlığına ve özgürlüğüne çok büyük zararlar verdiği ortadadır. Bu zararları azaltabilmek ve KDP'nin faşist-soykırımcı güçler tarafından daha fazla kullanılmasını önleyebilmek için yürüttüğümüz çalışmalar önemli bir kamuoyu yaratmış ve etki ortaya çıkartmıştır. Bunlar temelinde KDP üzerinde ciddi bir baskı oluşturulmuş ve çatışmalı durumun artmasının şimdilik önüne geçilmiştir.

içine sokar. Derinleşen mücadele süreci mevcut KDP gerçeğini bir kez daha net bir biçimde açığa çıkarmıştır. O halde strateji ve taktikler oluşturur ve günlük politika belirlerken mevcut KDP gerçeğini doğru ele almamız ve ona göre hareket etmemiz şarttır.

NATO eski NATO'dur

Mevcut siyasi ve askeri duruma buradan baktığımızda, karşıtlarımız arasındaki çıkar çelişkisi ve çatışmasının devam ettiğini görüyoruz. Nitekim otuz yılını aşan Üçüncü Dünya Savaşı devam ediyor ve nasıl sona ereceğine dair de somut bir ipucu henüz gözüküyor. Küresel kapitalist modernite sisteminin söz konusu dünya savaşına yol açan kriz ve kaosu sürüyor. Kapitalist güçler arasındaki çıkar çelişkisi ve çatışması, kendi iç mantığı temelinde sürüp gidiyor ve en azından önümüzdeki yakın dönem açısından da bunun böyle devam edeceği görülüyor. Söz konusu çıkar çelişkisi ve çatışmasında bölgemiz Ortadoğu ve Türkiye, bu nedenle de Kürdistan çok önemli bir alan oluyor. Çok zayıf ve istikrarsız da olsa, Özgürlük Mücadelemizi bu çelişki ve çatışma ortamının yarattığı zayıf imkân ve fırsatlardan yararlandırmaya çalışıyoruz.

devam edecektir. Her ne kadar içindeki şiddet azalıyor gibi görünse de bu bir yanılsama ve görüntüden ibarettir. Mevcut haliyle Ortadoğu'daki hiçbir sorunun bu sistem tarafından çözüleceğine dair bir işaret yoktur. Dolayısıyla var olan sorunlar devam etmektedir ve de derinleşmektedir. Özellikle kadın sorunu, Kürt sorunu, inanç sorunları gibi çeşitli sorunların daha da derinleşeceği anlaşılmaktadır.

Bu temelde, sistem içi çıkar çelişkisi ve çatışmalarının ortaya çıkartacağı imkân ve fırsatları Özgürlük Mücadelemizin gelişmesi açısından kullanmak bizim için önemlidir. Zayıf da olsalar, doğru ele alınıp yaratıcı kullanılmaları durumunda bunların önemli gelişmelere zemin sunacakları açıktır. Yine küresel güçlerle AKP-MHP faşist diktatörlüğü arasındaki çıkar çelişkisi ve çatışmasının yarattığı imkân ve fırsatların doğru ve etkin kullanılması da Özgürlük Mücadelemiz açısından önemli olmaktadır. TC-İran, TC-Arap çelişkileri de bizim açımızdan ciddi önem taşımaktadır.

Hiç kuşkusuz mevcut KDP yönetiminin AKP-MHP faşizmine verdiği destek küçümsenemez. Dolayısıyla bunun Kürt varlığına ve özgürlüğüne çok büyük zararlar verdiği ortadadır. Bu zararları azaltabilmek ve KDP'nin faşist-soykırımcı güçler tarafından daha fazla kullanılmasını önleyebilmek için yürüttüğümüz çalışmalar önemli bir kamuoyu yaratmış ve etki ortaya çıkartmıştır. Çeşitli Kürt aydın, sanatçı ve siyasetçilerinin tutumu önemli olmaktadır. "Kürdistan'ı Savun İnisiyatifi"ne kadar ulaşan gelişme süreci önemlidir. Bunlar temelinde KDP üzerinde ciddi bir baskı oluşturulmuş ve çatışmalı durumun artmasının şimdilik önüne geçilmiştir.

Fakat bu durum kısmi bir engelleme ve sınırlandırma durumudur. Dolayısıyla herhangi bir kalıcılığı yoktur. Zaten Kürt ulusal-demokratik birliğini yaratma anlamında ciddi bir yanı da yoktur. Biraz baskı ve biraz da gerillanın verdiği korku sonucunda KDP yönetimi biraz daha dikkatli davranmaya çalışmaktadır. Kürt düşmanı AKP-MHP yönetimiyle ilişkileri sınırlandırma yönünde herhangi bir yönelimi gözükmemektedir. Dolayısıyla TC'nin daha çok zorlaması ve NATO'nun da daha çok yeşil ışık yakması durumunda Özgürlük Hareketimize karşı yönelimini askeri düzeye çıkartabilir ve TC ile birlikte mevcut işgal savaşına aktif katılabilir. 'Böyle bir şey olamaz' gözüyle hiçbir zaman bakmamak gerekir. Burası Ortadoğu ve Kürdistan'dır, dolayısıyla olmayacak şey yoktur.

AKP-MHP faşizmini, 14 Temmuz ve 30 Haziran çizgisindeki devrimcilik yıkacaktır

O halde, tüm bunları dikkate alarak her zaman her şeye hazırlıklı olmak ve KDP üzerinde ulusal ve uluslararası demokratik baskı oluşturan çalışmaları geliştirerek sürdürmek gerekir. Bunlar yapıldıkça KDP zararının azaltılabileceği açıktır. Zira KDP de her bakımdan çok zor durumdadır ve bazılarının abarttığı kadar bir gücü yoktur. Zaten verebileceği desteğin neredeyse azamisini şimdiye kadar AKP-MHP faşizmine vermiş durumdadır. Sanki AKP-MHP gibi KDP de, PKK'ye karşı savaş konumunda olarak iç muhalefeti bastırmakta ve iktidar ömrünü uzatmaya çalışmaktadır. Kuşkusuz KDP ile bir iç çatışmanın çıkmaması için gereken dikkati gösterip çabayı harcamak gerekir, fakat her duruma da hazırlıklı olup dayatmalar karşısında gereken adımları atmaya da bilmek gerekir. Bu çerçevede ulusal düzeyi ve kamuoyunu sürekli duyarlı kılmak gereklidir.

Dağdaki gerilla savaşı devam etmektedir. Kentlerde gelişen anti-faşist eylemler AKP-MHP faşizmini en çok darbeleyen ve korkutan bir sonucu yaratmaktadır. Kadın direnişi 'İstanbul Sözleşmesi' kapsamında daha da gelişme göstermiştir. Alevilerin, işçi ve emekçilerin muhalefeti giderek daha fazla ortaya çıkmaktadır. Çok önemli olan durum; AKP-MHP faşizminden önemli bir kopuş vardır ve anti-faşist direniş Türkiye metropollerine yayılmaktadır. AKP-MHP faşizmini en çok korkutan ve çöküşünü en çok hızlandıran gerçeklik işte budur.

Bütün bunlar içerisinde kuşkusuz en önemli Türkiye'nin iç durumu ve AKP-MHP faşizminin yaşadığı çözümler ve çöküş süreci olmaktadır. Dağdaki gerilla savaşı devam etmektedir. Kentlerde gelişen anti-faşist eylemler AKP-MHP faşizmini en çok darbeleyen ve korkutan bir sonucu yaratmaktadır. Kadının direnişi 'İstanbul Sözleşmesi' kapsamında daha da gelişme göstermiştir. Alevilerin, işçi ve emekçilerin muhalefeti giderek daha fazla ortaya çıkmaktadır. Çok önemli olan durum; AKP-MHP faşizminden önemli bir kopuş vardır ve anti-faşist direniş Türkiye metropollerine yayılmaktadır. AKP-MHP faşizmini en çok korkutan ve çöküşünü en çok hızlandıran gerçeklik işte budur. HDP üzerinde artan baskılar, kapatma davası, İzmir il binasına saldırı ve Deniz Poyraz'ın katledilmesi işte bu korkunun ve hızlanan çöküş sürecinin bir sonucu olmaktadır. Yine İmralı'da Önder Apo üzerindeki tecrit ve işkencenin bu kadar ağırlaştırılması, yaşanan çöküşten duyulan korkunun sonucudur.

Tayyip Erdoğan ne yapsa da AKP'yi eski haline getirmesi mümkün değildir. Mevcut haliyle tamamen MHP'ye teslim olmuş, bir bakıma MHP'leşmiş bir AKP gerçeği söz konusudur. Günlük olarak AKP ve dolayısıyla hükümetin ideolojik ve siyasi duruşunu, tescilli faşist ve Gladiocu Devlet Bahçeli yönetmektedir. Devlet Bahçeli'nin de ikinci Türkş olduğu ve NATO Gladiosu tarafından eğitilerek Türkiye siyasetini yönetmekle görevlendirildiği bilinmektedir. Dolayısıyla mevcut yönetimi eleştirirken daha çok bu durumu öne çıkarmak, AKP'yi teslim olduğu MHP üzerinden teşhir etmek önemlidir. Tıpkı

bir sonuç vermemektedir; tam tersine pratik mücadeleyi bölücü ve zayıflatıcı bir karakter taşımaktadır. Burada doğru olan, AKP-MHP faşist diktatörlüğüne karşı tüm yöntemlerle mücadele etmeyi bilmek ve önemsemektir. Zaten Türkiye ve Kürdistan bütünlüğü içinde böyle bir gerçeklik de vardır. O halde bunu önemsemek, AKP-MHP faşizmine karşı yürütülen tüm mücadeleleri önemseyip kapsamak gerekir. Teşhirden demokratik siyasi mücadeleye, yürüyüşten miting, kent eylemlerinden dağdaki gerillaya kadar her alanda yürütülecek mücadele AKP-MHP faşizmini çökertir, yıkar. AKP-MHP faşizmiyle mücadele, mevcut durumda tam bir 'irade savaşı' haline gelmiş durumdadır. Burada yeni bir zafer kazanan devrimci iradeye ihtiyaç vardır. Tıpkı 14 Temmuz ve 30 Haziran devrimci iradeleri gibi. Demek ki, 14 Temmuz ve 30 Haziran çizgisinde mücadele eden devrimcilik, çok fazla gecikmeden AKP-MHP faşizmini yıkmayı başaracaktır. Nasıl yıkılacaklarını varsın AKP-MHP yönetimleri belirlensin. Biz kendi işimizi yapalım ve AKP-MHP faşizmine karşı topyekûn devrimci ve demokratik mücadeleyi birlikte geliştirelim!

Sorunlarımız ve zayıflıklarımızı düşmanın gücüyle izah edemeyiz

Değerli Yoldaşlar!

Şu hususlar, çok iyi bilmemiz ve asla unutmamamız gereken gerçeklerdir: Düşman tıpkı 9 Ekim 1998 tarihinde yaptığı gibi, bugün de Hareketimizin ve mücadelemizin genel karar-gâhına saldırmakta ve genel koordinasyonunu yok etmek istemektedir. Medya Savunma Alanları'na yönelik mevcut saldırının esas anlamı budur. Bu temelde PKK'yi imha ve tasfiye etmeye ve böylece Kürt soykırımının önünü açmaya çalışmaktadır. AKP-

özgürlüğünü hedefleyen 'Dem Dema Azadiyê' devrimci hamlesini başlatmış-tık. Geçen Şubat ortasında tarihi Garê Direnişini ve Zaferini yaratmış-tık. Kış boyu gerçekleştirdiğimiz yönetim toplantıları ile geçen süreci değerlendirip 2021 yılı mücadelesi için kendimizi son derece planlı ve hazırlıklı hale getirmiş-tik. Kısaca; 2021 yılına biz daha hazırlıklı ve iddialı girmiş-tik. İşte bunu boşa çıkartabilmek ve devrimci hamlemizin önünü alabilmek için faşist-soykırımcı cephe Metîna, Zap ve Avaşin işgal saldırılarını gündeme getirdi. HPG ve YJA-Star gerillası da bu işgalci saldırıya karşı 'Bazên Zagrosê Devrimci Hamlesi' ile 'Cenga Xabûr Devrimci Hamlesi'ni başlattı.

Bu temelde kahraman gerilla güçlerimiz işgalci saldırılara ağır darbeler vurdu. Düşmanı, başlattığı işgalci yamaz ve işgal ettiği yerlerde kalamaz hale getirdi. Bu savaşı diğer alanlarla birleştirerek, savaşı tüm Bakurê Kurdistan'a ve Türkiye metropollerine yaydı. Burada bir kez daha, 14 Temmuz ve 30 Haziran fedai çizgisinde kahramanca savaşan gerilla güçlerimizin başarılarını kutluyoruz! En son şehitleri olan Egîd Şevger, Zerdest Navdar, Ulaş, Serhat ve Nûjîn yoldaşlar şahsında tüm kahraman şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz. Kesin zaferi, bu direnişin kazanacağına dair güçlü inancımızı bir kez daha ifade ediyoruz.

Şimdi söz konusu direnişin zaferini önlemek ve AKP-MHP faşizminin yenilgisini engellemek için yeniden KDP'yi harekete geçirmeye ve bu temelde gerillayı arkadan kuşatmaya çalışıyorlar. NATO toplantıları ve ikili görüşmelerle faşist şef Tayyip Erdoğan'a ve şürekasına destek vermek istiyorlar. Bu biçimde AKP-MHP faşizminin çöküşünü önlemeyi ve ömrünü uzatmayı hedefliyorlar.

görme temelinde dönemin devrimci görevlerine sahip çıkmayı ve başarıyla yerine getirmeyi bilmek gerekiyor. Burada şu hususu artık çok net bir biçimde ifade edebiliriz: Sorun ne düşmanın gücüdür ne tekniğidir ne de aradaki güç dengesizliğidir. Kaldı ki bütün bunların hepsi geçmişte de vardı. Geçmişte düşman çok daha güçlü ve biz çok daha zayıftık; aramızdaki güç dengesizliği şimdiye göre çok çok fazlaydı. Şimdi mücadelemiz sonucunda düşman çok ciddi biçimde zayıfladı ve biz büyük gelişmeler kaydettik. Bu nedenle, sorunumuzu ve zayıflıklarımızı düşmanın gücüyle izah edemeyiz. İdeolojik, stratejik ve taktik düzeylerde yeterli hale geldiğimiz koşullarda AKP-MHP faşizmine öldürücü darbeleri vuracağımıza ve faşizmi hızla yıkacağımıza inanmamız gerekiyor.

Zafer kazanmak için sadece cesaret ve fedakârlık yetmemektedir

Değerli Yoldaşlar!

Kuşkusuz düşmanın gücü ve tekniği önemlidir; pratikte bütün ayrıntılarıyla bu durumu dikkate almak gerekir. Elbette bunu yapacak olan da biz oluyoruz. Eğer biz, kendimizden kaynaklı yetersizlikleri aşarsak, o zaman düşmanın gücünü ve tekniğini boşa çıkartmanın ve alt etmenin yollarını da buluruz. Bu nedenle, Önder Apo'nun belirttiği gibi; her yerde ve her zaman çareyi kendimizde aramayı ve bulmayı bilmeliyiz.

Peki nedir düşman karşısında bizi yetersiz kılan hususlar? AKP-MHP faşizmini hızla yıkıma götürecek darbeleri vuracak düzeye nasıl geleceğiz? Kısaca büyük başarılar kazanmamızı engelleyen bizden hususlar nelerdir? İşte her alandaki yol-

çizgisini doğru ve yeterli anlamamız ve böylece bu eylemlerle temsil edilen Apocu fedai çizgisine ulaşmamız gerekir. Çünkü; 14 Temmuz Direnişini değerlendirirken Önder Apo, 'Her bakımdan Parti çizgisini temsil etmede yeterli olan bir eylem' demiştir.

Peki Apocu fedai çizgisine ulaşmada hata ve eksikliklerimiz nasıl yaşanmaktadır? Çok açık ki, fedailiği sadece cesaret ve fedakârlığa indirgeyen, onun anlayış ve tarz boyutunu yeterince göremeyen, dolayısıyla başarıyla bağını yeterince kuramayan yaklaşımlar var. Bu temelde, tarihte örnek denebilecek çok güçlü bir cesaret ve fedakârlık ortaya konmaktadır ancak istenen ve gereken başarı ve zafer ortaya çıkartılamamaktadır. Oysa Zilan çizgisi zafer çizgisidir, 14 Temmuz çizgisi kesin zafer çizgisidir. Demek ki sadece cesaret ve fedakârlıkla istenen zafer kazanılamamaktadır. Ya da zafer kazanmak için sadece cesaret ve fedakârlık yetmemektedir. O halde, başarı ve zafer için cesaret ve fedakârlıktan başka şeyler de gereklidir. Örneğin; Önderlik hakikatine ulaşacak düzeyde bir anlayışa ve tarza ulaşmak gereklidir. Yani aklın gücünü kullanmaya, anlam derinliği kazanmaya ihtiyaç vardır. Demek ki bizi pratikte başarısız kılan düşmanın gücü ve tekniği değil, bizim onları yeterince anlayan ve boşa çıkartan bir anlayış ve tarza ulaşamamamızdır.

Diğer yandan, bazı kadro duruşlarında da cesaret ve fedakârlıkta zayıflayan, komünal yaşam ve kolektif çalışma temelindeki örgütsel yaşamdan uzaklaşan, küçük burjuva sözde aydın bireyciliğine öykünen, bu konuda kendine çeşitli gerekçeler yaratan yanlar

Kahraman gerillamız işgalcilere sürekli darbeler vuran ve hareketsiz kılan bir eylem çizgisi tutturmuştur. Dört parça Kürdistan ve yurtdışında halkımız ve kamuoyu son derece duyarlı hale getirilmiştir. Yürütülen tartışmalar sonucunda parti öncülüğümüz eskiye göre görev ve sorumluluklarına daha çok sahip çıkar kılınmıştır. Dolayısıyla AKP-MHP faşizminin hiçbir hukuk ve ahlak kuralı dinlemeden yürüttüğü saldırılar istediği sonucu vermemektedir.

MHP faşizmi bunu gerçekleştiren yönetim olmak istemektedir. Dolayısıyla yaşanan mücadeleyi kesinlikle ciddiye almak ve görevlere bu temelde yönelmek gerekir.

AKP-MHP faşizmini yıkılamaz bir güç olarak ele almak kesinlikle yanlıştır. Kısaca; ne yaşadığımız mücadele gerçeğini hafife almamız ne de faşizm yıkılamaz ve bu mücadeleden başarıyla çıkılamaz sanmalıyız. Açık ki, çok zorlu ve amansız bir mücadele süreci içindeyiz. Ancak bu gerçeği görür ve bu duruma ciddiyetle yaklaşarak dönemin görevlerini başarıyla yerine getirirsek, o zaman bu zorlu mücadeleden biz zaferle çıkarız. Bu gerçekliğin bilincine iyice varmak gerekir.

Aslında Cenga Heftanın Devrimci Hamlesi'yle düşman saldırısının 2020 planını başarısız kılmış-tık. Ardından Hareket olarak Önder Apo'nun fiziki

Fakat bütün bunlar nafiledir. Kahraman gerillamız işgalcilere sürekli darbeler vuran ve hareketsiz kılan bir eylem çizgisi tutturmuştur. Dört parça Kürdistan ve yurtdışında halkımız ve kamuoyu son derece duyarlı hale getirilmiştir. Yürütülen tartışmalar sonucunda parti öncülüğümüz eskiye göre görev ve sorumluluklarına daha çok sahip çıkar kılınmıştır. Dolayısıyla AKP-MHP faşizminin hiçbir hukuk ve ahlak kuralı dinlemeden yürüttüğü saldırılar istediği sonucu vermemektedir. Onun için ne NATO'nun astarı yüzünden pahalı desteği ne de Kürt işbirlikçiliğinin kullanılması yeterli olmamaktadır. AKP-MHP faşizmi yıkımın eşliğindedir ve en kısa sürede de kesin çöküş gerçekleşecektir.

İşte bu gerçeği görmek ve buna inanmak gerekiyor. Parti, gerilla, halk, kadın ve gençlik olarak bu gerçeği

dağların bu sorular temelinde düşünüp yoğunlaşmaları ve yetersizliklerini aşarak kendilerini başaran fedai devrimciler haline getirmeyi bilmeleri gerekir. Biz de burada birkaç temel hususa dikkat çekerek, söz konusu yoğunlaşmaya ve düzeltmeye destek olmaya çalışalım.

Birincisi; her zaman ifade ettiğimiz gibi, ideolojik sorunlarımız ve bu temeldeki hata ve yetersizliklerimiz devam etmektedir. Bunun başında da doğru fedailişmede yaşanan yetersizlikler gelmektedir. Yani Apocu fedailiği doğru anlama ve uygulama sorunu olmaktadır. Çünkü; her türlü başarı ve zaferin yaratıcısı doğru fedai çizgisidir. Peki doğru fedai çizgisi nedir? Başta da ifade ettiğimiz gibi, 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi çizgisi, 30 Haziran 1996 Dersim eylemi çizgisidir. O halde, yeni bir yıldönümlerini yaşarken bu direniş

Nedir düşman karşısında bizi yetersiz kılan hususlar? AKP-MHP faşizmini hızla yıkıma götürecek darbeleri vuracak düzeye nasıl geleceğiz? Kısaca büyük başarılar kazanmamızı engelleyen bizden kaynaklı temel hususlar nelerdir? İşte her alandaki yoldaşların bu sorular temelinde düşünüp yoğunlaşmaları ve yetersizliklerini aşarak kendilerini başaran fedai devrimciler haline getirmeyi bilmeleri gerekir.

vardır. Çeşitli bahanelerle devrimci eylemin dışına çıkma eğilimleri gözük-mektedir. Bu temelde bireycilik ve mad-diyatçılık ortaya çıkmakta, sözde ken-dine fedai dese de gerçekte fedailikten uzaklaşma yaşanmaktadır. Toplumu eğitip örgütleyen ve öz savunmasına komuta eden konumda olmak yerine, bunlar dışındaki yaşam ve çalışmalara ilgi duyulmaktadır. Bazılarının elinde bilgisayar veya telefon, sabahtan ak-şama kadar onlarla uğraşmakta ancak ne yapıldığı ve hangi devrimci görevin yerine getirildiği hiç kimse tarafından bilinmemektedir. Bütün bunların fedai-likten, dolayısıyla da PKK ve PAJK'tan kopuş olduğu açıktır. O halde, 14 Tem-muz ve 30 Haziran direnişleriyle temsil

edilen Apocu fedai çizgide köklü bir özeleştiril düzeltmeye ve yenilenmeye ihtiyaç vardır.

Parti komiteleri, çalışmalarını Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'ne göre örgütleyip yürütmelidir

İkincisi; son dönemde Önderlik eleştirisiyle farkına vardığımız ciddi stratejik sorunumuz, yani Devrimci Halk Savaşı'nın gereklerine göre kendini planlama, örgütlenme ve pratikleştirme

Tüm parti kadroları mutlaka parti komitelerinde örgütlü olmalı ve her alandaki parti komiteleri görevlerini başarıyla yerine getirmenin tarzına ve iradesine ulaşmalıdır. Bu tür örgütsel konularda da hala ciddi yetersizlikler devam etmektedir. Her alandaki merkezi komiteler, kendi görev alanlarındaki bu tür durumları gidermeli ve kendisini temel bir örgütlenme ve partinin yönetim gücü olarak görmelidir. Kuşkusuz bu temelde her komitenin görevlerine sahip çıkma sorumluluğu da vardır.

sorunumuz büyük ölçüde devam etmektedir. Her ne kadar bu konuda söz düzeyinde bazı yenilikler varsa da pratik değişim ve dönüşüm gerçekleşmemektedir. Her yerde ve biraz da yerli yersiz 'Devrimci Halk Savaşı' demek, Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'ni anlamış ve uygulamış olmak anlamına gelmemektedir. Çünkü; Devrimci Halk Savaşı Stratejisi, kendine özgü bir mücadele duruşu, örgütlülüğü ve pratiği istemektedir. Peki nedir bunlar? Çok açık ki, strateji olarak Devrimci Halk Savaşı'nı esas almışsak, bu demektir ki temel mücadele biçimi savaş ve temel çalışma, askeri çalışmadır. Diğer bütün ideolojik, siyasi ve toplumsal çalışmalar devrimci savaşın gereklerine göre ve ona hizmet edecek yapıda olmak durumundadır.

İşte sorunumuz burada ortaya çıkmaktadır. Mevcut haliyle birçok yerdeki devrimci çalışmalarımız Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'nin gereklerine göre değildir. Yani stratejik çizginin dışında olma durumu yaşanmaktadır. Bu durum, Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'ni bilmemekten kaynaklanmaktadır. Böyle olunca da pratikte ne yapılırsa yapılsın, görevler doğru belirlenememekte ve başarılı bir devrimci çalışma ortaya çıkartılamamaktadır. Yoldaşlarımız Meftîna, Heftanîn, Zap, Avaşin ve Xakûr-kê'de düşmana ağır darbeler vurarak hepimize, halkımıza ve dostlarımıza büyük bir moral verirken, yer yer ortaya çıkan kaybettiren yaklaşımlarımızla hem de düşmanın hiç de hak etmediği sonuçları elde etmesine yol açmaktayız. Bu durumun birbirini tamamlama yerine adeta boşa çıkarma olduğu açıktır.

Çünkü; savaşın gerektirdiği örgütlenme ve mücadele içinde olunmamaktadır.

O halde, daha fazla uzatmadan ve 'Anlamadık' diyerek yersiz tartışmalara yol açmadan, her alandaki parti komitelerinin yürüttükleri çalışmaları Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'nin gereklerine göre planlayıp, kendilerini de buna göre örgütlü ve pratikleşir kılmaları gerekir. Yine her komite ve kadronun, nerede olursa olsun ve ne iş yaparsa yapsın kendisini düşman denetimi dışına çıkartacak şekilde örgütlemesi, yaşamını ve çalışmasını buna göre oluşturması gereklidir.

Üçüncüsü; taktik alanda da darlık, yüzeysellik ve tutuculuk devam etmektedir. Dahası çok aşırı bir savunma duruşu vardır. Birçok alandaki durumu

durumundadır. Bu konuda da yetersizlikler ve üste havalecilik hala devam etmektedir. Karşılaştığı sorunu çözmek yerine, üste havale edip çözümü dışardan beklemektedir. Bu durum, aslında görevi sahiplenmemek ve görev veren kuruma görevi geri iade etmek anlamına gelmektedir. Belli ki böyle, sorunları üste havale eden görev anlayışı olamaz. Her komite kendisine verilen görevleri kendisinin yerine getirmesi için oluşturulmuştur ve böyle yapmak da zorundadır. Sözde üst komitenin görüşünü esas alıyormuş gibi yaklaşımlar ve özünde gerekçelendirmeler de doğru değildir. Parti sadece üst komiteler ve Merkez Komitesi değildir; yüzlerce ve binlerce komiteden oluşmaktadır ve her komitenin görev

kadrolar ve komiteler bu tür istihbarat faaliyetlerine karşı kendilerini örgütlemelidirler. Devrimci istihbaratı geliştirerek bu tür çabaları ve saldırıları etkisiz kılmalıdır.

Dikkat edilmesi gereken bir konu da, teknik kullanımıdır. Son yıllarda yürütülen tartışmalara ve alınan kararlara rağmen hala bu konudaki sorunlar devam etmektedir. Düşman yaptığı saldırılar için "MİT marifetiyle" demektir ki, bu da istihbarat örgütlenmesi veya teknik dinleme anlamına gelmektedir. Açık ki, istihbarat bilgisini keserek bu saldırıları önemli oranda boşa çıkarmak gerekir.

Şu durumu net olarak ifade edebiliriz: Bütün teknik araçlar dinlenip takip edilmekte ve bize dönük saldırıların yüzde

'pasif savunma' olarak tanımlamak bile mümkündür. Yaratıcılıktan, eylem zenginliğinden, kazanımcılıktan, girişkenlikten uzak bir duruş yaşanmaktadır. Bu durumun stratejik anlayışla, yani Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'nin dışında olmayla da bağı vardır. Stratejik olarak kendini devrimci savaş gücü görmeyince, taktik olarak da savaşın gerektirdiği aktif ve radikal bir mücadeleyi öngörmemektedir. Geçmişte demokratik siyasi mücadele stratejisi ile yaşayıp mücadele ettiğimiz dönemdeki bazı tartışmalar ve "aktif savunma" gibi bazı kavramlar da belli ki engel oluşturmaktadır.

Dikkat edilirse, düşman tüm gücünü seferber ederek bize karşı topyekûn saldırı yürütmektedir. O halde bizim de düşmana karşı her alanda topyekûn bir taktik saldırı içinde olmamız gerekir. Taktik açıdan savunma anlayış ve tarzını mutlaka kırmalıyız. Pasif bekleyen konumdan çıkarak, her bakımdan kendimizi aktif mücadele eder hale getirmeliyiz.

Ciddi bir eğitimsizlik ve bireycilik yaşıyor

Dördüncüsü; tüm parti kadroları mutlaka parti komitelerinde örgütlü olmalı ve her alandaki parti komiteleri görevlerini başarıyla yerine getirmenin tarzına ve iradesine ulaşmalıdır. Bu tür örgütsel konularda da hala ciddi yetersizlikler devam etmektedir. Her alandaki merkezi komiteler, kendi görev alanlarındaki bu tür durumları gidermeli ve kendisini temel bir örgütlenme ve partinin yönetim gücü olarak görmelidir.

Kuşkusuz bu temelde her komitenin görevlerine sahip çıkma sorumluluğu da vardır. Her parti komitesi, üzerine aldığı görevlerin gereğini yerine getirmek ve ortaya çıkan sorunları çözmek

karşısındaki sorumluluğu da aynıdır. 'Gücümüz yetmiyor' benzeri gerekçeler de kabul edilir olmaktan uzaktır. Aslında kolektif çalışma içinde olursa, hiçbir parti komitesinin çözemeyeceği hiçbir sorun ve başaramayacağı hiçbir görev olamaz.

Kuşkusuz bu yaklaşımlar kabul edilir değildir ve doğru partileşememe sonucunda ortaya çıkmaktadır. Önder Apo hep şunu söyledi: Parti içinde hiç kimsenin bir başkasıyla kişisel sorunu olamaz. Herkes partiye katılmıştır ve parti çizgisine bağlıdır. Dolayısıyla varsa sorunları parti çizgisiyledir ve Önderlik gerçeğyledir. O halde, bu gerçeklerden hareket ederek, kişisel sorun olarak tanımladığımız şeyleri çözelim. Açık ki, örgüt konusunda ciddi bir eğitimsizlik ve bireycilik yaşıyor. Liberalizmden kalan bu tür bireycilikleri aşalım, her an kendi eğitimimizi Savunmalar ve parti pratiğinin dersleri temelinde yapalım. Savunmalar ve pratik dersler her yerde olduğuna göre, o halde her yerde kendimizi sürekli eğitebiliriz. Komiteler içindeki sözde bireysel sorunları da böyle bir eğitim temelinde çözebiliriz. Zaten sorunların kaynağı temel stratejik ve taktik görevler üzerine yoğunlaşmama, tersine tali şeylerle uğraşmadır. Eğer bu durum aşılsa, o zaman çözülemeyen hiçbir sorun ortada kalmaz.

Beşincisi; düşman istihbaratına karşı mücadelede de zayıflıklar yaşanmaya devam etmektedir. Açığa çıkmıştır ki, MİT her yeredir ve temel görev olarak PKK içine yönelik çalışmayı önüne koymuştur. Öyle ki, neredeyse her yerde parti kadrolarını takip edip denetime almak istemektedir. Bunun için oluk oluk para akıtıp, her imkân ve fırsattan yararlanmaktadır. MİT ve bütün istihbarat örgütleri bizim düşmanımızdır; çünkü, partimizi dağıtmak ve tasfiye etmek için çalışmaktadırlar. O halde, her alandaki bütün

sekseni de teknik takip sonucu olmaktadır. Gerisi de istihbaratın elde ettiği bilgiye dayanmaktadır. O halde örgütsel işlerde telefon, internet gibi araçların kullanılması suçtur ve kendi kendine karşı ajanlık yapmak anlamına gelmektedir.

Kadroların birbirlerini ve üst yönetimleri denetlemesi gerekir

Altıncısı; örgütün kadroyu hazırlayıp görevlendirmesi ve denetlemesi gerektiği gibi, kadroların da birbirlerini ve üst yönetimleri denetlemesi gerekir. Bu da en temel parti görevlerinden birisidir. Ayrıca yerinde olduğu için, denetimin hızla yapılması ve düzeltmenin kolayca sağlanması mümkün olur. Fakat bu görev de yerinde ve yeterince yapılmamaktadır. Belli ki birçok arkadaş bu görevin bilincinde bile değildir. Birçok arkadaş da göz yummakta, ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesinden kaçmakta, en fazla yazarak, üst yönetime şikâyetle bulunmaktadır. Dolayısıyla rahatça yapabileceğimiz düzeltmeler ve denetim sağlanamamaktadır.

Açık ki, bunlar ve bu tür kadro duruşları da doğru değildir. Eğer bilinçsizlik varsa, tüm arkadaşlar kendilerini mutlaka eğitmelidirler. Hatalara göz yummak kötüdür hem de çok kötüdür; çünkü böyle davranarak, en az hata yapan kadar, parti içinde hataların var olmasının ortağı haline gelinir. Suç ortaklığı denen şey işte böyle ortaya çıkmaktadır. İdeolojik-örgütsel çizgi mücadelesinden kaçmak, en temel parti görevinden kaçmak demektir. Dahası olumlu hiçbir sonuç vermez, sadece partiye ve dolayısıyla mensuplarına da zarar verir. Hata ve olumsuzlukları üst yönetime rapor etmenin belki bir anlamı varmış gibi görünebilir. Diğer tutumlara göre ehveni şer sayılabilir. Fakat her şeyi üst yönetime

havale ederek devrimci görevleri başaramayacağımız ve devrimi geliştiremeyeceğimiz de açıktır. Herkes bütün sorunları böyle yaparsa, o zaman üst yönetimin durumu ne olur? Sen yanındaki sorunu çözmezken, uzaklardaki üst yönetim nasıl çözer? Kısaca; üst yönetimin yerine kendini koyarak hareket etmeyi arkadaşlar bilmelidirler. Görevlerinin sadece yönetime rapor etmek değil, esas olarak işleri yapmak ve sorunları çözmek olduğunu bilmelidirler.

Kırk yıldır Apocu fedai çizgisinin doğru anlaşılması ve başarılı uygulanması Hareket ve halk olarak bize kazandırdı ve yenilmez kıldı. Açık ki, bundan sonra da aynı şey geçerli olacaktır. 14 Temmuz ve 30 Haziran fedai çizgisinde kendimizi örgütleyip pratikleştirdikçe hep başarı kazanacağız ve AKP-MHP faşizmini yıkarak Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlayacağız. Kırkıncı yılda bunu sağlamak, kesinlikle bizi Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen 'Dem Dema Azadiyê' Hamlesinin zaferine götürecektir.

Değerli Yoldaşlar!

Kırk yıldır Apocu fedai çizgisinin doğru anlaşılması ve başarılı uygulanması Hareket ve halk olarak bize kazandırdı ve yenilmez kıldı. Açık ki, bundan sonra da aynı şey geçerli olacaktır. 14 Temmuz ve 30 Haziran fedai çizgisinde kendimizi örgütleyip pratikleştirdikçe hep başarı kazanacağız ve AKP-MHP faşizmini yıkarak Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlayacağız. Bu durum kesinleşmiş bir gerçektir. Kırkıncı yılda bunu sağlamak, kesinlikle bizi Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen 'Dem Dema Azadiyê' Hamlesinin zaferine götürecektir. Parti ve halk olarak hedefimiz budur ve bu hedefe ulaşmak da boyumuzun borcudur.

Bunlar temelinde, başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşların ve halkımızın Fedailik Günü ile Ulusal Onur Günü'nü bir kez daha kutluyor, bu günleri yaratıp bize veren kahraman şehitlerimizi saygı ve minnetle bir kez daha anıyor, tüm yoldaşları Apocu fedai çizgisini doğru anlamaya ve başarılı uygulamaya çağırıyoruz!

-Kahrolsun Faşist-Sömürgeci-Soykırımcı Diktatörlük!

-Yaşasın Özgürlük ve Demokrasi Mücadelemiz!

-Yaşasın Devrimci Halk Savaşımız!

-Yaşasın 30 Haziran ve 14 Temmuz Direniş ve Zafer Ruhu!

-Yaşasın Hep Zaferler Kazanan Apocu Fedai Çizgisi!

-Bijî Rêber Apo!

Gerilla direnişi yeni Lozanları engelliyor

Kürt'ün özgür ve demokratik yaşama kavuşma imkânları her zamankine göre artmıştır. Bu nedenle de düşman, tüm imkânlarını bunu engellemek için kullanıyor. 1923'te Lozan'la başlayan soykırım saldırıları yoğunlaştırılarak 100'üncü yılında Kürt soykırımı tamamlanmak isteniyor.

Dolayısıyla günümüzde kazanma ile büyük tehlikeler iç içedir. Kürt'ün özgürlük mücadelesi böyle bir kavşağa gelmiştir.

Cemil Bayık

Ortadoğu merkezli Üçüncü Dünya Savaşı devam etmektedir. Bu savaşın en az 10 yıl daha süreceği ve ondan sonra nispi bir istikrara kavuşulacağı anlaşılmaktadır. 20'nci yüzyıldaki gibi cepheden çok şiddetli savaşa girecek kamplaşmalar olmadığı için bu yeni dünya savaşında çatışma biçimi zamana yayılacaktır. Bu açıdan Üçüncü Dünya Savaşını değerlendirirken 20'nci yüzyıldaki dünya savaşları gibi ele almak yanlıştır. Yine NATO'yu eski konseptteki gibi değerlendirmek de yanlış sonuçlara götürür. NATO içindeki ittifak ve ilişkiler farklılaşmıştır. Eskiden NATO, her üyesi için tam bir kalkan konumundaydı. NATO'ya bağlı bir güç de NATO'nun aldığı her kararı uygulayacak durumdaydı. Şu anda böyle katı kararlar ve ilişkiler söz konusu değildir. NATO daha esnek bir yapı ve ilişkiler içindedir.

Son NATO toplantısında en fazla Çin'in hedeflendiği görülüyor. Kuşkusuz Çin'in askeri teknolojiyi geliştirdiği, büyük bir orduya sahip olduğu açıktır. Ancak teknik olarak hala ABD ve NATO'ya yaklaşmış değildir. Bu açıdan Çin'in NATO ülkelerine savaş açacak bir durumu yoktur. Zaten Çin'in bu kadar hedeflenmesi de esas olarak ekonomik alanda yaşadığı hızlı büyüme nedeniyle. Ucuz işgücü, toplumuna Avrupa ve ABD gibi refah payı sunmaması Çin'in hem yeni yatırımlar yapmasını hem de dışarda ekonomik etkinlik sağlamasını beraberinde getirmektedir. Çin hedeflenerek bu ekonomik yükseliş önlenmek ve ekonomi temelli birçok alanda siyasi ve askeri etkinlik geliştirilmesinin önüne geçilmek istenmektedir.

NATO, Rusya'yı da, başta Doğu Avrupa'da olmak üzere sınırlama politikasını sürdürmektedir. Rusya'nın Doğu Avrupa'da etkinlik kurmasının önüne geçme kararlılığı göstermektedir. Ukrayna'dan yana tutum alınması, Polonya'nın Rusya karşısında bir kalkan haline getirilmesi, NATO'nun Rusya'ya, 'Avrupa'ya adım atamazsın' uyarıları olmaktadır. Rusya da Ukrayna'dan kopardığı Kırım konusunda herhangi bir müdahale ile karşılaşmaz ve Ukrayna'nın doğusunda Rusya karşıtı bir harekât içinde olunmazsa mevcut statükoyu zorlamak istememektedir. Çünkü Rusya, NATO ile bu alanlarda bir gerilim, çatışma istememektedir.

Çin de Rusya da küresel kapitalist sistemin parçalarıdır. Ancak kapitalizmin karakteri nedeniyle bir rekabet içindedirler. 19 ve 20'nci yüzyıl gibi cepheden savaşa girmeseler de düşük yoğunluklu ve yerel savaşlar içinde olacakları açıktır. Zaten Üçüncü Dünya Savaşının zamana yayılmış biçimde sürmesi kapitalist modernist dünyanın yeni karakteriyle ilgilidir.

TC hiçbir zaman

Batı ve NATO'dan kopma gibi bir anlayış içinde olmamıştır

NATO'da Türkiye'nin konumu da önemli bir tartışma konusu oldu. Çünkü; Trump'ın bazı dış politika konularına eski önemi vermemesi, Rusya ile çatışmadan çok uzlaşma araması, yine

NATO ve kapitalist modernist güçlerin ittifaklarının 20'nci yüzyıldaki gibi tam olarak kendi politikaları ile uyum içinde olmasını gerektiren bir zorunluluk görmeleri Türkiye'ye ABD-Rusya arasında oynama ve bazı politikalarını da Rusya ile ilişki içinde sürdürme imkânı vermişti. Aslında TC hiçbir zaman Batı ve NATO'dan kopma gibi bir anlayış içinde olmamıştır. Böyle bir durumda dengelerini kaybedeceğini, hatta dağılma ile karşı karşıya geleceğini bilmektedir. Bu nedenle kopma noktasına gelmeden hareket alanını genişletme politikası yürütmüştür. ABD ve Avrupa'nın yaklaşımları buna imkân vermiştir. Rusya da bu durumu kendisi açısından değerlendirmek istemiştir. Bu politika, kısa vadede yürütülebilecek bir politikaydı. Nitekim daha Trump iktidarının sonuna doğru bu yönlü politika imkânı azalmıştı. Biden'in iktidara gelmesiyle birlikte de yürümeyecek bir politika haline gelmiştir.

Faşist şef Erdoğan NATO toplantısına çok zayıf bir konumda gitmiştir. Eğer ekonomisini toparlayacak bazı yardımlar almazsa birçok ekonomik işletme çökecekti. Bu nedenle NATO toplantısından önce bazı ABD'li şirketlerle toplantı yapmıştı. Onlara, yatırım yapmaları ve Türkiye'ye sıcak para akarmaları karşılığında birçok imtiyaz tanınacağı sözü vermişti. Osmanlı döneminde Avrupalılara imtiyaz tanıyan kapitülasyonlardan söz edilir. Türkiye'yi nasıl ekonomik olarak rehin aldığı söylenir. TC'nin bu kapitülasyonlardan kurtulması bir ekonomik bağımsızlık olarak değerlendirilir. AKP iktidarı da IMF'den kurtulma ile övünür. Şimdi gö-nüllü olarak kapitülasyonları bir değirmen taşı gibi boynuna asmaya çalışıyor. Tayyip Erdoğan NATO'ya giderken ekonomik durum böyledir. Öte yandan siyasi olarak ABD, NATO ve Avrupa'dan destek almazsa 3-4 yıldır ABD ile Rusya arasında yaptığı politik manevra onu ağır siyasi çöküşle ve kayıplarla karşı karşıya bırakacaktır.

İşte ABD, NATO ve Avrupa Erdoğan'ın bu sıkışık durumunu görerek Türkiye'ye, kendilerine daha fazla bağlayacak ve askeri olarak işlerini yaptırarak rol vermişlerdir. Kapitalist mo-

dernite demek çıkarıcılık, fırsatçılık demektir. Bu nedenle AKP-MHP iktidarının zayıflığından yararlanmak istemektedirler. Rusya ile yakın zamanda şantaj olarak kurduğu ilişkiler de tersine dönmektedir. Ukrayna ve Polonya'ya İnsansız Hava Araçları <(İHA) satması, Kırım konusunda Ukrayna'dan yana olması Rusya'yı Türkiye'ye karşı bazı tutumlar almaya yöneltmiştir. Türkiye'nin Rus turistlere muhtaç olduğu biliniyor. Rusya ilk tutumunu turistleri göndermeyerek koymuştu.

Kapitalist modernite Türkiye'yi Ortadoğu'daki ajanı olarak kullanıyor

ABD, Avrupa ve NATO her zaman Türkiye'yi kendi askeri ve jandarması olarak kullanmak istemiştir. Soğuk Savaş döneminde Türkiye ordusu tamamen bir NATO ve ABD ordusuydu. NATO için önemli görevler gördüğünden Türkiye, bundan siyasi ve ekonomik olarak yararlanıyordu. Örneğin; Kıbrıs işgali bu yararlanmanın en somut ifadesi olmuştur. Şu andaki durum o dönemdeki gibi değildir. ABD ve NATO'nun Soğuk Savaş dönemindeki kadar Türkiye'ye ihtiyacı yoktur. Ancak Türkiye'yi kullanmaya devam edeceklerdir. TC sürekli Suriye, Irak ve İran üzerinde bir baskı gücü olarak kullanılacaktır. Rojava ve Kuzey ve Doğu Suriye'de Kürt halkına karşı kullanıldığı gibi Suriye, Irak ve İran üzerinde de bir sopa olarak sallandırılmaktadır. Kuşkusuz Türkiye kendini kullan-dırma karşılığında bazı siyasi ve ekonomik imkânlar elde ediyor. Yine bazı silahlara da bu temelde sahip oluyor.

Mevcut AKP-MHP iktidarı ile bazı sorunlar yaşasalar da Türkiye'ye devlet olarak desteklerini sürdürüyorlar. Eğer böyle olmasaydı AKP-MHP iktidarı şimdiye kadar çökerdi. Ancak bu iktidarın zayıflığını da kullanmaya devam edeceklerdir. Buna kapitalist modernitenin Türkiye'yi Ortadoğu'daki ajanı olarak kullanması demek doğru bir ifade olur.

Erdoğan NATO toplantısında Afganistan havaalanı konusunda söz verdi. ABD ve NATO, Afganistan'ı bırakacaktır. Bu karar alınmıştır. Taliban Afganistan'a hakim olacaktır. TC bu geçiş aşama-

sında kullanılmak isteniyor. Tayyip Erdoğan ise üç şartımız yerine gelirse orada NATO görevi yaparız, diyor. Üç şart içinde esas olan ise istenen paradır. Aslında bu konuda da anlaşma sağlanmıştır. Tayyip Erdoğan sonunda şartlarımız kabul edildi, diyecek ve Türk askeri orada kalacaktır. Herhalde bu kalış da en fazla iki yıl sürecektir. Daha sonra havaalanı da büyük ihtimalle Taliban'ın eline geçecektir. ABD ve NATO'nun Afganistan'dan çekilmelerinin sebebi, orayı sürekli bir istikrarsızlık içinde tutma amacıyladır. Öte yandan oranın Rusya ve Çin'e yakın olması nedeniyle sorun olacaksa onlara olsun, anlayışıyla da hareket ettikleri anlaşıyor. Özcesi; ABD ve NATO Afganistan'da kalmayı çıkarları açısından gerekli görmemiş, orayı, o alandaki ülkelere bırakmıştır. Zaten ABD ve NATO müdahalesiyle öyle bir Afganistan bırakmıştır ki, Taliban hakim olsa da istikrar kazanmayacak. Bölge ülkelerinin uğraştığı bir alan haline gelecektir.

Türkiye'nin NATO ve Avrupa ilişkileri Lozan'da kurulduğu biçimde devam ediyor

NATO zirvesinde kuşkusuz Kürdistan da konuşuldu. Zaten 23 Nisan'daki Biden-Erdoğan telefon görüşmesinden sonra Türk devleti Medya Savunma Alanları'na kapsamlı bir saldırı harekâtı başlattı. ABD bu konuda Türk devletine onay verdi. Tayyip Erdoğan, NATO zirvesinde Rojava Devrimi'ni ve Kuzey ve Doğu Suriye Özerk Yönetimini de gündeme koydu. Oraların da kendisi için tehdit olduğunu belirtip oradaki özerk sistemi kabul etmeyeceklerini dile getirdi. Gelişmeler net gösterdi ki; ABD Erdoğan'a, Medya Savunma Alanları'na gir ancak Rojava ve Kuzey ve Doğu Suriye'yi bırak, biz orayı halledeceğiz, PKK etkisinden çıkaracağız, demiştir. ABD zaten bir süredir bu konuda yoğun çalışıyor. Rojava'da kendi etkisinde toplumsal kesimler yaratma, bunlarla birlikte KDP etkisindeki çevreler üzerinden Rojava Devrimi'ni tasfiye etmeyi hedefliyor. Zaten Şengal ve Mexmûr'a yönelik hava saldırılarında da ABD ve NATO izni vardır. Çünkü; Irak

hava sahası, hukuki olarak Irak'a ait olsa da esas kontrol eden ABD'dir. ABD bu izinleri tabii ki karşılıksız vermiyor. Türk devletini istediği zaman bölge politikalarında kullanmak için veriyor.

Türkiye, NATO ve Avrupa ilişkileri Lozan'da kurulan ilişkilerin yeni koşullarda sürmesi biçiminde devam ediyor. Musil ve Kerkük karşılığında ve İngiltere'nin Ortadoğu politikalarına uyum çerçevesinde Türk devletine Bakurê Kurdistan üzerinde egemenliğini sürdürme ve soykırım politikası yürütme izni verilmişti. İngiltere ve Lozan'daki diğer imzacılar Türk devletinin bu yönlü politikasına göz yumacaktı. Şimdi de Irak ve Başurê Kurdistan üzerinde ABD hakimiyetini kabul etme karşılığında Bakur'daki Kürt soykırımına göz yumulmaktadır. Sanki Lozan'daki bu durumu sadece ABD ve İngiltere değil, KDP de kabul etmiş durumdadır. Ya da ABD ve İngiltere tutum ve politikalarıyla bunu KDP'ye de kabul ettirmişlerdir. KDP Başurê Kurdistan'da bir kaç şehir üzerinde iktidarının kabul edilmesi karşılığında bu politikayı benimsemiş gözükmektedir. Bakurê Kurdistan'da soykırım politikası çok yoğun ve acımasız biçimde sürdürülürken KDP'nin ses çıkarmaması, hatta bunu yapanlarla çok iyi ilişki içinde olması ve Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı ortak politikalar yürütmeleri akla bunu getirmektedir.

Almanya'nın KCDK-E kongresini yasaklaması, Türk devletini ne düzeyde desteklediğini gösterdi

Soğuk Savaş döneminde NATO'nun Avrupa'daki en önemli merkezlerinden biri Almanya'ydı. Almanya'ya NATO adına Türkiye'yi kontrol etme görevi verilmiştir. Osmanlı ile tarihsel ilişkilerine dayanarak Almanya Türkiye'yi bir NATO üyesi olarak Sovyetler Birliği'ne karşı hazır tutacaktı. NATO, Almanya'yı böyle kullanmak isterken, Almanya da Türkiye ile ilişkiler üzerinden Ortadoğu'daki etkisini sürdürmek istiyordu. Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra Almanya-Türkiye ilişkileri NATO çerçevesini çok aşan bir kapsamda gelişti. Öyle ki; iki millet tek devlet denilebilecek düzeyde Almanya Türkiye'yi korumakta ya da Türkiye'yi doğal uzantısı bir ülke haline getirmiş bulunmaktadır. Türkiye-Almanya ilişkileri tarihin hiçbir döneminde olmadığı kadar ilerlemiştir. Bu yönüyle Almanya, Türk devletinin Kürt soykırım politikalarına en fazla destek veren bir ülke konumdadır. Öyle ki; Türkiye'nin olumsuzluklarını NATO ve Avrupa karşısında yumuşatan bir rol üstlenmiştir. Zaten Tayyip Erdoğan ne zaman zor durumda kalsa ya Almanya'dan yardım istemekte ya da Almanya, imdadına koşmaktadır. Böylece Almanya, Türk devletinin tüm kirli politikalarına ortak olmaktadır.

Almanya'nın KCDK-E kongresini yasaklaması, Türk devletinin soykırım saldırılarına ne düzeyde destek verdiğini göstermektedir. KCDK-E Avrupa'nın her yerinde yasaklan Almanya'nın böyle yapması, sıkışan AKP-MHP iktidarına destek vermek anlamına gelmektedir. Bir taraftan Türkiye'deki tüm siyasi kesimlerin Avrupa'daki yapılanmalarını

kontrol etmek isterken, Türkiyeli siyasi mülteciler üzerinden muhalefeti de etki altında tutma politikası yürütmekte, diğer taraftan iktidarın Almanya'daki hukuksuz kimi yapılanma ve çalışmalarına göz yummaktadır. Almanya'da MİT'e bağlı çeteler örgütlendirilmiştir. Almanya'da başta Kürtler olmak üzere muhalefete yönelik örgütlendirilmiş özel savaş birimleri bulunmaktadır. Bunlar bilinmesine rağmen Almanya bu çalışmalara göz yummaktadır. En son gazeteci Erk Acerer'e saldırı, yine Can Dündar'a yönelik tehditler, 50 kişilik hedeflenecekler listesi bulunması Almanya'daki Türk özel savaş yapılanmasını göstermektedir. Almanya derin devletin bu konularda bilgisi vardır. Bu örgütlemeleri bile Türkiye ile ilişkileri daha fazla derinleştirmek için değerlendirmektedir.

Uluslararası Komplo, gerilla ve örgüt yönetimi tasfiye edilerek tamamlanmak isteniyor

Bakurê Kurdistan, Rojava, Kuzey ve Doğu Suriye, Başûrê Kurdistan, Medya Savunma Alanları, Şengal ve Mexmûr'a yönelik saldırıların tümü bir konseptin parçasıdır. Bu da PKK'nin tümünden tasfiye edilmese de olabildiğince zayıflatılıp etkisizleştirilmesini öngörmektedir. Bu açıdan saldırılar ve izlenen politikalar bir bütünün parçası olarak ele alınmalıdır. Yoksa tek bir alana yapılan saldırı doğru anlaşılmaz; doğru politika, dolayısıyla doğru mücadele yürütülemez. Bu açıdan Medya Savunma Alanları'na yönelik saldırının çok iyi anlaşılması gerekir. Uluslararası Komplo, Medya Savunma Alanları'nda gerilla ve örgüt yönetimi tasfiye edilerek tamamlanmak isteniyor. Bu açıdan yürütülen saldırılar, 1999 yılındaki Komplonun yeni koşullarda pratikleşmesi olmaktadır. PKK tasfiye edilirken PKK ve Rêber Apo'nun ortaya çıkardığı değerler ve kazanımlar, Komplonun koordinatörü durumundaki ABD tarafından kendi çıkarları doğrultusunda kullanılmak istenmektedir. Medya Savunma Alanları'na yönelik saldırının en önemli amacı budur. PKK etkisizleştirilirse Rojava denetimlerine alınır, Bakur'da kendilerine göre olan Kürtleri öne çıkarırlar. Kürdistan'ın diğer parçaları açısından da benzer yaklaşımları bulunmaktadır.

Mücadelemiz nedeniyle Avrupa ve ABD ile Türkiye arasında bazı sorunlar yaşanıyor. Çünkü; Türkiye'nin tüm politikalarını desteklemek de onların genel Ortadoğu politikaları ile uyumsuz. Böyle olunca bizim mücadelemizi etkisizleştirerek bu sorunlardan kurtulmak, Ortadoğu ve Türkiye politikalarını rahat uygulamak istiyorlar. Bu yönüyle kapitalist modernist güçlerin ne kadar bencil oldukları, kendi çıkarları için bir halka yönelik soykırım saldırılarına nasıl göz yumdukları görülmelidir. Bu soykırımcı güce karşı mücadele veren Özgürlük Hareketimizin tasfiye edilmek istenmesi bu nedenledir. Bu gerçekliği tüm Kürtlerin bilmesi gerekir. Bu saldırılar PKK şahsında Kürdistan'ın tümüne yöneliktir. Bu nedenle PKK'ye yönelik komplo ve tasfiye saldırılarına karşı tüm Kürdistan parçalarının ortak tutum takınması gerekiyor.

PKK'ye ve gerillaya yönelik saldırıyı tüm Kürtlere yönelik saldırı olarak görmeyenler büyük bir gaflete düşerler. Zap, Metîna ve Avaşîn'e yönelik 3 aydan fazladır sürdürülen saldırılar daha önceki saldırılardan farklıdır. Üçüncü Dünya Savaşı, Birinci Dünya Savaşında olduğu gibi Kürt soykırımını sağlayacak yeni dengelerle bitirilmek isteniyor. Türk devleti başta olmak üzere tüm Kürt düşmanları, Kürtlerin, her bakımdan güçlendiğini görüp Üçüncü Dünya Savaşı

içinde özgür ve demokratik yaşam temelinde güçlü bir statüye kavuşmasının önüne geçmek istiyor. Türk devleti kendini pazarlayarak ve kullanarak bu amacına ulaşırsa Kürdistan'ın hiçbir parçasındaki kazanım ayakta kalmaz. Başûr'daki kazanımlara şimdilik göz yumulsa da, PKK'ye yönelik tasfiye konsepti başarıya ulaşırsa bu kazanımlar da kısa sürede ortadan kaldırılır.

Başûr'da, kazanımları koruma konusunda ciddi bir yanılığ var. Aslında bu yanılığı da TC politikaları ve basıkları yaratıyor. TC, ben Kürtlere değil PKK'ye karşıyım, diyor. TC gerçekliğini

Türk devleti mücadelemiz karşısında zorlandığı için 2007 5 Kasım Bush-Erdoğan görüşmesinde, Başûrê Kurdistan'ın varlığını kabul etmiştir. Şunu vurgulamalıyız ki; Türk devletin dedikleri yerine getirilerek hiçbir kazanım korunamaz. Dış güçlerin desteğiyle kazanımların korunacağı düşüncesi de bir yanılığdır. Kürtler güçsüz olursa dış güçler ya da bölge güçleriyle kurulacak hiçbir ilişki de kazanımları korumaya yetmez.

anlamayanlar, bu özel savaş söylemlerine kanıyorlar. Bu nedenle Kürt düşmanlığında öncü işgalci Türk devletine bu saldırılara ve işgallere son ver, Kürt sorununu demokratik temelde çöz, bunu yaparsan belirttiğin sorular kalmaz, aksine Kürtler, Türkiye'yi güçlendiren bir halk ve toplum olur, diyemiyorlar. PKK şurada kalsın, şu eylemi yapmasın, şuna dikkat etsin, şurada Önderlik posterleri kullanılsın vb mücadeleleri geriye çeken, hatta durdurulmasını isteyen yaklaşımlar gösteriyorlar. PKK, kazanımları ve statüyü tehlikeye sokuyor, diyenler, kazanımların da, statünün de Kürtlerin birliğinden, dayanışmasından, mücadelesinden geçtiğini göremiyorlar. Aslında Türk devletin isteklerini, beklentilerini dilendiriyorlar.

Şu bir gerçektir ki; PKK'nin mücadelesi, dört parçada ve dünyada yarattığı Kürt ve Kürdistan gerçeği olmasaydı ne Başûr'daki kazanımlar ortaya çıkardı ne de korunabilirdi. Kuşkusuz Başûrê Kurdistan halkının da mücadelesi ve ödediği bedeller olmuştur. Ancak Kürdistan'ın en büyük parçası, en büyük nüfusa sahip Bakurê Kurdistan'da mücadele gelişti tüm Kürdistan'ı etkileyerek Kürt düşmanlığında öncü ve inkarcı Türk devletini zora sokmasaydı, mevcut kazanımlar ve statü ortaya çıkmazdı. Bu kazanımlar korunamazdı. Türk devleti mücadelemiz karşısında zorlandığı için 2007 5 Kasım Bush-Erdoğan görüşmesinde, Başûrê Kurdistan'ın varlığını kabul etmiştir. Şunu vurgulamalıyız ki; Türk devletin dediklerine boyun eğilerek, onun dedikleri yerine getirilerek hiçbir kazanım korunamaz. Dış güçlerin desteğiyle kazanımların korunacağı düşüncesi de bir yanılığdır. Kürtler güçsüz olursa dış güçler ya da bölge güçleriyle kurulacak hiçbir ilişki de kazanımları korumaya yetmez. Referandum sonrası Kerkûk ve birçok alanın Kürtlerin kontrolünden çıkması bu gerçeğin kanıtıdır.

DAİŞ saldırıdığı Başûrê Kurdistan'ın statüsünü korumada gerilla ve PKK dışında hiçbir güç harekete geçmemiştir. Kerkûk'ten de en son çıkan gerilla güçleri olmuştur. Eğer oradaki diğer güçler çıkmasaydı, gerilla bütün varlığını ortaya koyarak Kerkûk'ü savunacaktı. Dolayısıyla PKK statüyü tehlikeye sokuyor, propagandası da bir uydurmadır, yalandır. Sadece Türk

devletinin dayatmaları karşısında içine düştükleri çaresizliği gizlemek, Türk devletiyle yapılan işbirliğini örtmek için ileri sürülen söylemlerdir. Ya da Türk devletiyle işbirliği temelinde gerillaya yapılacak saldırıya zemin hazırlanmak için bu yönlü propagandalarla bazı kesimlerin kafası karıştırılmak ve işbirlikçi politikalara destek alınmak istenmektedir. Türk devletine karşı hiçbir şey söylemeyenler, PKK aleyhinde bir algı oluşturmak için bu tür gerçek dışı ve bazı kesimleri aldatmaya yönelik argümanlar kullanıyorlar. Bu açıdan tüm Kürt halkı bu tür gerçekleri çarpıtan

yalan ve demagojileri görmeli, bu tür söylemlerde bulunanlara tutum almalı ve gerçekleri yüzlerine vurmalıdır.

KDP'nin politikaları düşmanı cesaretlendirmektedir

Gerilla Kürtlerin ve Kürdistan'ın tümünü hedefleyen TC'nin işgal saldırılarına karşı fedaice direnmektedir. Gerilla bu saldırıların tüm Kürtlerin varlığına yönelik saldırı olduğu bilinciyle direnmektedir. Bu açıdan Kürdistan tarihinin en kutsal direnişini yürütmektedir. Çünkü; saldırı Kürt'ün varlığına yöneliktir. Bu açıdan direniş de, varlık yokluk mücadelesi haline gelmiştir. Düşmanın her türlü savaş aracına, teknolojiye karşı insanüstü bir mücadele sergilemektedir.

Gerilla direnişi Kürtlerdeki ulusal duyguların daha fazla gelişmesine hizmet etti. Kürdistan'ın tüm parçalarında geliştirdiğimiz mücadele, toplumda yarattığı bilinç, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin bütünlüklü ele alınması uluslaşma düzeyine önemli bir boyut kazandırdı. Suni sınırları aşan ve Kürdistan'ın dört parçasında duygu birliği yaratan gelişmelerde PKK ve yürüttüğü mücadelenin belirleyici payı vardır.

Gerillalar düşman karşısında, Rêber Apo'nun, 'En büyük teknik insandır' belirlemesini çok açık biçimde ortaya koymaktadır. HPG-BİM direnişi günlük olarak basına yansıtmaktadır. Biz savaş durumunu açık ortaya koyarken düşman gerçekleri gizliyor. Çünkü; bir çıkmaza girmiştir. Eğer KDP, gerillayı kuşatma ve gerilla alanları arasındaki geçiş hatlarını kesme gibi olumsuzluklarını bırakırsa düşman daha büyük darbeler yiyip 2008'de Zap'ta olduğu gibi arkasına bakmadan gidecektir. Ancak KDP'nin politikaları düşmanı cesaretlendirmekte, işgaldeki ısrarını sürdürmesine yol açmaktadır.

Üç aydır süren gerilla direnişi, işgalcilere karşı direnilebileceğini ve düşmanın püskürtülebileceğini gösterdi. Gerillanın elinde teknik anlamda silahlar sınırlı olsa da, gerilla tarzıyla her türlü tekniği boşa çıkarmak ve başarı ka-

zanmak mümkündür. Gerillanın etrafını kuşatma yerine gerillaya biraz destek verilseydi işgalciler şimdiye kadar çoktan püskürtülmüş olurdu. Demek ki; Başûrlu güçler gerillanın karşısına çıkmak yerine TC'ye karşı açık savaş içine girmeseler bile Türk devletin işgaline yardımcı olmayıp aksine tutum alacaklarını göstermiş olsalardı, Türk ordusu bir adım bile Medya Savunma Alanları'na geçemezdi. 3 aylık savaş gerçekliği Başûr hükümeti ve KDP'nin bu savaştaki tutumunun ne anlama geldiğini gözler önüne sermiştir.

Bu direnişin çok önemli siyasi sonuçları olmuştur. Türkiye bir yere girese bir haftada alır, yargısı birçok çevrede oluşmuştu. Rojava'da direnme imkânı varken direnmemesi, Serêkaniyê ve Girê Spî'de olduğu gibi ABD'nin sözde arabuluculuğu ile geri çekilmenin yapılması, Libya ve Ermenistan'da Türkiye'nin askeri ve siyasi dengeleri değiştiren etkide bulunması nedeniyle bu saldırının da bir hafta-on günde sonuç alacağını düşünenler oldu. KDP de böyle düşünüyordu. Bölge devletlerinin düşüncesi de bu yönlüydü. Bu nedenle bu direniş siyasi tutumları ve ilişkileri de önemli düzeyde etkiledi. Türkiye'ye karşı direnilebileceği görüldü. Böylece Türkiye'ye olduğundan fazla güç vehmeden yaklaşımlar çöktü. 'Güçlü Türkiye' algısı önemli oranda değişti. Kuşkusuz PKK ve gerilla şahsında Ortadoğu'da Kürtlerin gücü görüldü. Kürtler birlik olduğunda, ortak politika ve savunma gücü oluşturduğunda karşısında siyasi ve askeri olarak hiçbir gücün duramayacağı daha iyi anlaşıldı. Aslında gerçek de budur.

Öte yandan PKK'nin Ortadoğu'da ve dünyada siyasi etkisinin büyümesinin önüne geçmede de KDP'nin rolü var. Zaten TC bile PKK'ye karşı mücadelede KDP'nin tutumuna dayanmakta, dünya karşısına bu argümanlarla çıkmaktadır. KDP'nin birçok platformda ya da çeşitli siyasi kesim ve devletlerle ilişkide PKK'yi olumsuz gösteren söylemler ve tutumlar içine girdiğini biliyoruz. Ancak PKK kendisini artık tanıtmakta ve birçok güçle

rımcı-sömürgeci Türk devlet gerçeğinin bilince çıkarılmasında sadece Bakurê Kurdistan'da değil, Kürdistan'ın tüm parçaları ve Kürtlerin bulundukları her yerde önemli bir gelişme sağlandı. Bu işgal ve buna karşı direniş Kürtlerin önemli gündemi oldu. Gerillayı sahiplenmenin tüm Kürtleri ve tüm kazanımları sahiplenme olduğu görülerek, bu direnişe sahiplenme ve destek önemli bir boyuta ulaştı. Kuşkusuz daha fazla destek olmak ve gerilla direnişi ile bütünleşmek gerekir ancak mevcut duyarlılık küçümsenemez.

Gerilla direnişi Kürtlerdeki ulusal duyguların daha fazla gelişmesine de hizmet etti. Çünkü; tehlikenin büyüklüğü böyle bir duyarlılık yarattı. Kürdistan'ın tüm parçalarında geliştirdiğimiz mücadele, toplumda yarattığı bilinç, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin bütünlüklü ele alınması uluslaşma düzeyine önemli bir boyut kazandırdı. Suni sınırları aşan ve Kürdistan'ın dört parçasında duygu birliği yaratan gelişmelerde PKK ve yürüttüğü mücadelenin belirleyici payı vardır. Metîna, Zap ve Avaşîn başta olmak üzere Medya Savunma Alanları'nda yürütülen direniş, bu uluslaşma gerçeğini daha da derinleştirmekte ve kapsamlılaştırmaktadır. Şubat ayında Türk devletin Garê'de gerilla alanlarına yaptığı saldırıda bozguna uğraması da Kürtlerin duyguları ve mücadele iradelerinde çok pozitif bir etkide bulunmuştu. Gerillanın 3 aydır gösterdiği büyük direniş de, her gün toplumsal duyguda ve duruşta önemli gelişmeler yaratarak, Kürt uluslaşmasında yeni boyutlar açığa çıkarmıştır.

Türk devletin işgaline karşı KDP'nin meşrulaştırıcı, normalleştirici politikalarına ve gerilla alanlarını kuşatmasına karşı Kürt halkının gösterdiği tepki çok çok önemlidir. Güçlü bir Kürt kamuoyu gerçeğinin olduğu görüldü. Bakur'da, Başûr'da, Rojava'da ve Avrupa'da önemli bir gündem oluştu. Belki İran'da toplumsal düzeyde yansımasa da Rojhilat halkımızın da KDP'nin tutumuna tepki göstermesi gerçeği ortaya çıktı. Bu gerçeklik yalnız PKK için değil, tüm Kürt siyasi partileri için önemlidir. Eğer Kürt halkının özgür ve demokratik yaşamını önemsiyorsak Kürt toplumunun geldiği bu düzey ve ortaya koyduğu tutum çok çok önemlidir. Tüm Kürt partilerinin esas amacı da böyle bir halk yaratmak değil midir? Ya da olması gereken bu değil midir?

Brakalım Kürt halkını, Kürt halkının dostları da Türk devletin saldırılarının ciddiyetini ve tehlikesini görerek harekete geçti. Kürt yurtseverleriyle birlikte Kürdistan'ı Savun İnisiyatifi kurarak Hewlêr'e gelip işgale karşı durmak ve KDP'yi ulusal demokratik çizgiye çekmek istediler. Tüm olmasa da Kürt dostlarının önemli bölümü Hewlêr'e ulaştı. Kürt dostları olarak demokratik kamuoyunun vicdanı olarak işgale karşı tutum ortaya koydular. KDP'ye de gerillaya karşı savaş içine girmemesi çağrısı yaptılar. Bu girişim önemliydi. Önceden 'avukatsız halk' olarak tanımlanan Kürtlerin dünyanın her tarafında dostları olduğu görüldü. Zaten Rojava'ya saldırılar sırasında gösterilen tutumlar, Önderliğin özgürlüğü için mücadele edilmesi, Kürtlerin tüm dünyada önemli bir demokratik kamuoyu yarattığı ve önemli dostluklar kazandığını göstermiştir. Kürdistan'ı Savun İnisiyatifi ise bu dostlarımızın ne düzeyde olduğunu gözler önüne serdi. Almanya, bu girişimin Hewlêr'e gitmesini Türkiye adına önledi. KDP de Hewlêr'e gidenleri tam bir kuşatmaya aldı, izole etti. Ancak buna rağmen çok önemli bir kamuoyu oluştu. İşgalci Türk devletin teşhir olmasında önemli rol oynadı. KDP'nin tutumunun Kürt dostları ve Kürt kamuoyunda benimsenmemesinde ve eleştirilmesinde etkide bulundu. Di-

ilişki kurmaktadır. Bu açıdan PKK, siyasi çizgisi ve mücadelesiyle önüne konulan barajlamaları aşmaktadır.

Gerilla direnişi Kürtlerdeki ulusal duyguların daha fazla gelişmesine hizmet etti

Gerillanın direnişinin siyasi sonuçları önemli olmuştur. Bu direnişle sadece PKK değil, tüm Kürtler kazanmıştır. Kürtler, onurlu, gururlu ve iradeli bir halk olarak itibarı her geçen gün artan bir halk haline gelmiştir. Bu direnişin Kürdistan'ın tüm parçalarındaki siyasi mücadeleye olumlu etkide bulunduğu tartışmasız bir gerçektir.

Bu direniş toplumsal alanda da önemli sonuçlar ortaya çıkarmıştır. Tüm Kürt halkı düşman saldırılarının ciddiyetini daha fazla kavramıştır. Soykı-

reniş böyle olumlu girişimler ve sonuçlar ortaya çıkardığı gibi bu girişim gerillanın direnişine de önemli bir moral güç desteği oldu. Kürdistan'ı Savun İnisiyatifi tüm engellemelere rağmen başarılı biçimde amacına ulaştı. İnisiyatif hala işgale karşı çalışmalarını yürütmekte; KDP'nin gerillaya karşı bir savaş içine girmemesi yönünde çabalarını sürdürmektedir.

Kürdistan'ı Savun İnisiyatifi'nin yarattığı kamuoyu ve toplumda yarattığı etki ortamında bazı sanatçılar da Başûrê Kurdistan'a gelerek işgale karşı tutumlarını ortaya koydular. Ayrıca KDP ile PKK arasında bir savaşın çıkmaması için, KDP'nin gerilla alanlarına yönelik adım atmaması için KDP'li yetkililer ve Mesut Barzani ile görüşmeler yaptılar. Zaten daha önce de işgale karşı ilk girişimleri ve KDP'ye karşı tutumu yine sanatçılar ve aydınlar göstermişti. Bu ortamda sanatçıların gelişi de KDP'nin yaklaşımlarına karşı halkın tutumunu göstermesi açısından önemli oldu. Çünkü sanatçılar, halkın vicdanıdır. Çünkü; ortada iki taraflı bir durum yoktur. TC'nin işgali ve KDP'nin bu işgal sırasında gerilla alanlarını daraltan adımlar atması söz konusudur. Bir çatışma riski ortaya çıktığı için halkın vicdanı olan sanatçılar harekete geçmiştir. Kuşkusuz bu girişimlerin etkisi olmuştur. Çünkü; tüm Kürt partileri, Kürt kamuoyunu dikkate almak durumundadır. Kürt partisi olma iddiası ve Kürtlerin çıkarına politika yapma bunu gerektirir. Biz her zaman halkın ve kamuoyunun duygularına dikkat etmişizdir. Zaten bizim tek güç kaynağımız halkımızdır. Hiçbir güce dayanma ve böyle ayakta kalma gibi bir durumumuz yoktur. Biz KDP ya da başka bir Kürt gücüyle savaşma yaklaşımı içinde değiliz. Bunu her fırsatta dile getiriyoruz. Sayın Barzani de hem sanatçılarla yaptığı görüşmede hem de bazı dostlarla konuşmasında PKK ile savaşmayacaklarını belirtmiş. Biz buna tabii ki anlam veriz. Zaten bizim beklentimiz de bu yöndeydi. Herhangi bir çatışma ne PKK ne de KDP'ye yarar getirirdi. Kürt halkı büyük zarar görürdü. Bu açıdan Mesut Barzani'nin bu yönlü konuşmasına, söz vermesine değer verdiğimizizi televizyonda açıkça belirttik. Bu, halkımızın ve tüm Kürt siyasi güçlerinin beklentisidir. Böyle bir söylemden halkımız da memnun olmuş; belli düzeyde rahatlamıştır. Ancak Halk Savunma Merkez Karargâh Komutanı Murat Karayılan arkadaşımız, çatışma tehlikesinin hala ortadan kalkmadığını, KDP güçlerinin gerilla önüne çıkmaması ve aradan çekilmesi çağrısı yapmıştır. Umarız bu çağrıya da KDP tarafından karşılık verilerek halkımız tümünden rahatlatılır.

Lozan'ın 100'üncü yıldönümünde Musil ve Kerkûk'ü ele geçirmek istiyorlar

TC'nin işgaline karşı çıkmak, tüm Kürtlerin sorumluluğudur. TC Kürt düşmanlığında öncüdür. Başûrê Kurdistan'ın kendilerine ait olduğunu defalarca dile getirmişlerdir. Zaten Tayyip Erdoğan, orası Misak-ı Milli'nin parçasıdır, oralara yönelik politikalarımızı desteklemeyenler Misak-ı Milli'yi bilmeyenlerdir, demektedir. Lozan başarılı değildi, derken de Lozan'la Musil ve Kerkûk vilayetlerinin ve Suriye'nin kuzeyinin Türkiye'den kopartıldığını belirtmektedir. Daha dün Süleyman Soylu, Irak ve Suriye'ye yürüyerek gideceğiz, dedi. Yani Kayseri'den Yozgat'a nasıl gidiyorsa öyle gideceğini ifade etti. Böylece oraların kendi toprakları olduğunu söylemiş oldu. Süleyman Soylu PKK nedeniyle oraya yürüyerek gideceğiz dedi. Aksine PKK'yi etkisizleştirsek,

Kürtlerin direncini kırsak oralar bizim olacak cümlesini kurdu.

Bilindiği gibi Lozan'ın 100'üncü yıl dönümünde Musil ve Kerkûk'ü yeniden ele geçirme istekleri dile getirilmişti. Süleyman Soylu'nun söyledikleri de açıkça bunu ortaya koymaktadır. Bu gerçeklik dikkate alındığında; Türk devletinin Medya Savunma Alanları'na yönelik işgal harekâtına, en başta da siyasi partilerin karşılık vermesi gerekirdi. KDP, YNK, Goran, Yekgirtû, Komala, Neweya Nû ve tüm partiler açık karşı koyuş göstermeliydiler. Ancak KDP'nin tutumunda görüldüğü gibi karşı koyuş gösterme yerine TC gibi PKK'yi gerekçe gösteren tutumlara girdiler.

Önceden 'avukatsız halk' olarak tanımlanan Kürtlerin dünyanın her tarafında dostları olduğu görüldü. Rojava'ya saldırılar sırasında gösterilen tutumlar, Önderliğin özgürlüğü için mücadele edilmesi, Kürtlerin tüm dünyada önemli bir demokratik kamuoyu yarattığı ve önemli dostluklar kazandığını göstermiştir. Kürdistan'ı Savun İnisiyatifi ise bu dostlarımızın ne düzeyde olduğunu gözler önüne serdi.

TC'ye karşı tutum koymaya cesaret edemedikleri için gerçekleri çarpıtan açıklamalar yaptılar. Kuşkusuz KDP dışındaki Başûrlu siyasi partilerin bazı tutumları oldu. Özellikle YNK açık tutum gösterdi. Başûrê Kurdistan'da halkın tepkileri önlenirse de, halk içinde işgale karşı büyük bir tepki bulunmaktadır. Halk, hükümeti ve Başûrlu siyasi partileri işgale karşı etkili bir tutum göstermedikleri için eleştirmektedir. Aslında halkın çok açık gördüğü gerçeği, hükümet ve siyasi partiler bazı kaygılarla dile getirip tutum koymıyorlar.

Şu açıktır ki; TC, KDP'yi de gerillaya karşı savaştırmak istiyor. KDP'nin ilk zamanlardaki açıklamaları ve Metî-

dönüştüğünde işgalcilerin yenilgisi kaçınılmaz olacaktır. Gerilla işgalcileri yenilgiye uğratmak için her şeyi yapmaktadır. Tüm Kürt siyasi güçlerine ve halka düşen görev de bu büyük direniş zafere götürecektir tutumu göstermek olmalıdır.

İşgal Medya Savunma Alanları ve Başûrê Kurdistan'a yönelik olsa da tüm Kürt halkı ve Kürdistan hedeflendiğinden, tüm Kürdistanlıların tutum koyması ve mücadele etmesi gerekir. Bu konuda Rojavayê Kurdistan halkı örnek bir tutum ortaya koydu. Bu tutum açıkça Kürtler özgür olduğunda nasıl bir yaklaşım ve mücadele içinde olduklarını gözler önüne sermiştir. Yine

Avrupa'daki Kürt halkı da, nispi özgürlük ortamında işgale karşı önemli bir tutum ortaya koymuştur.

Türk devleti, DAİŞ gibi mezarlık düşmanıdır

Türk devletinin nasıl bir devlet olduğu Efrîn'de şehitliklere yaptığı saldırıda bir daha görüldü. Şehitliği dağıtıp, PYD-YPG'nin toplu mezarları, diyerek propaganda yapıp, insanlık dışı karakterlerini gizlemeye çalıştılar. Ancak Efrîn halkı bu büyük yalanı ortaya çıkardı. Şehitliğin nasıl dağıtıldığını somut belgelerle gösterdi. Türk devletinin DAİŞ

rinde yürütülen soykırım politikasına göz yumuyorlar. Böylece Türk devletinin soykırım suçuna ortak oluyorlar.

Efrîn'de demografya değiştirilmiş, çetelerin aileleri yerleştirilerek Efrîn'de Kürtler azınlık hale getirilmiştir. Şehitlikler yıkılmaktadır. Efrîn'de tam bir soykırım uygulanırken, dünya buna sessiz kalmışken ENKS'liler ise Efrîn'de sanki normal bir durum varmış gibi bu duruma sessiz kalmaktadırlar. Bazı ENKS'liler ise, eskiden Efrîn'de zulüm vardı, şimdi zulüm kalmadı, demişlerdir. Böylece Efrîn'deki soykırımı meşrulaştırmaktadırlar. Bu anlayış ve tutum da Kürdistan tarihinde kara bir leke olarak yerini alacaktır. Réber Apo, PYD ve YPG karşıtlığı insanları ne duruma düşürmektedir; durum ibret vericidir. Süleyman Soylu'nun Efrîn'e bir Türk şehrine gitmiş gibi gitmesine bile kendine Kürt diyen bu çevrelerden bir tepki gelmemiştir. Aslında sadece YPG ve PYD değil, tüm Kürt siyasi partilerinin Efrîn'deki duruma tepki göstermesi gerekirdi. Efrîn'deki bu durumu hiçbir Kürt kabul etmemelidir. En başta da hiçbir Kürt siyasetçisi kabul etmemelidir. Tüm Kürt aydınları ve sanatçıları bu tür durumlarda siyasi görüş farkı ne olursa olsun bir araya gelip ulusal demokratik tutum koymalıdır. Bu tür soykırım saldırılarına karşı Kürt refleksi ortaya konulmazsa bu, Kürtler için en büyük tehlike durumunu arz eder. Yarın Hewlêr ya da başka bir Kürt şehrinde benzer bir durum yaşandığında uygulanan soykırım politikaları normal görülebilir. Bu açıdan Hewlêr ya da başka bir Kürt şehrine bu yönlü politika uygulandığında nasıl tepki verilecekse, Efrîn için de aynı tepkinin tüm Kürt siyasi güçleri ve Kürt halkı tarafından verilmesi gerekir.

Türk devletinin soykırımcı bir devlet olduğunu 100 yıllık politikasına bakarak çok açık söyleyebiliriz. 1926 yılında hazırlanan 'Şark Islahat Planı' soykırımın uygulanacağını resmi ilanır. Bir devlet sadece bu resmi belgeden dolayı soykırım sandalyesine oturtulur. Türk devleti Kürdistan'ı Türk uluslaşmasının yayılma alanı haline getirmeyi amaçlıyor. Bu,

distan Kürtler için ise zulüm yeri haline getirilip boşaltılmaya çalışılıyor. Barajlar bile soykırım amaçlı yapılıyor. Bu açıdan hiçbir Kürt, Kürtler üzerinde uygulanan politikaları bu soykırım amacından ayrı görmemelidir.

Kürtlere karşı Lozan'la başlatılan soykırım 100'üncü yılda tamamlanmak isteniyor

Son zamanlarda Türkiye'nin il ve ilçelerinde Kürtlere linç saldırıları yapılıyor. Kürtler katlediliyor, linç ediliyor. Böylece Kürtlüklerini her yerde unutmaları isteniyor. Kürt'e Kürtlüğünü inkar ettirmek için bu linçler, saldırılar yapılıyor. 1980'li yıllarda Diyarbakır Zindanında tüm tutsaklara nasıl ki 'Türküz' dedirtmek istemişlerse, 'Türküm' demeyen, her türlü işkenceye maruz kalmışsa, şimdi de Bakurê Kurdistan ve Türkiye'de bu politika ve uygulamalar yürütülüyor. Kürt'ü özgür ve demokratik yaşam isteğinden vazgeçirmek için her şey yapılıyor. Deniz Poyraz'ın katledilmesi, Afyon, Ankara ve Konya'da Kürtlere yönelik saldırılar tamamen bu amaçladır. Bu linç girişimleri ve katliamlar özel savaş merkezi tarafından planlanıyor ve örgütlendirilmiş faşist gruplara uygulanıyor. Soykırıma göre şekillenmiş devletin, Kürt halkının mücadelesi ne zaman yükselmışse bu yollara başvurduğu biliniyor.

Eğer Türk devleti Kürt soykırımına göre şekillenmiş ve tüm politika ve uygulamaları bu yönüyle o zaman Kürtler de var olmak için örgütlülüklerini, mücadelelerini ve öz savunmalarını bu gerçekliğe göre yapmalıdırlar. Kürtlerin tüm yaşam ve mücadelesi bu soykırımı boşa çıkarmak ve yenilgiye uğratmak doğrultusunda olmalıdır. Yoksa ölümü kabul etmek ve kendini ölüme yatırmak olur. Türkiye'nin Rojava, Başûr ve Bakur'daki saldırıları, Kürtlerin bulunduğu her yerde yaptığı saldırılar dikkate alındığında durum ciddidir. Düşman Kürtlerin özgür ve demokratik yaşama kavuşmasını engellemek için var gücüyle saldırıyor. Çünkü; Kürt'ün özgür ve demokratik yaşama kavuşma imkânları her zaman kine göre artmıştır. Bu nedenle de tüm imkânlarını bunu engellemek için kullanıyor. 1923'te Lozan'la başlayan soykırım saldırıları yoğunlaştırılarak 100'üncü yılında Kürt soykırımı tamamlanmak isteniyor. Dolayısıyla günümüzde kazanma ile büyük tehlikeler iç içedir. Kürt'ün özgürlük mücadelesi böyle bir kavşağa gelmiştir. Bu açıdan hem tehlikeleri bertaraf etmek hem de kazanmak için halk olarak tüm mücadele gücümüzü ortaya koymamız gerekiyor. Gün mücadeleyi yükseltme günüdür. Eğer bugün zorluklara katlanmayı, bedel ödemeyi göze alamazsak yarın daha büyük bedeller ödemek durumunda kalacağız; tehlikeler bugünkünden daha büyük hale gelecektir. Bu açıdan önümüze çıkan tarihi fırsatı ve büyük kazanma imkânlarını değerlendirerek halk tarihimiz açısından üzerimize düşen rolü oynayalım.

Yakın zamanda 14 Temmuz'un yıl dönümünü geçirdik. Kürdistan Devrimi'nin tarzının ne olduğunu tartıştık. Kürdistan Devrimi'nin tarzının, zor koşullara karşı mücadele edip başarmanın tarzı olduğunu, zorlu mücadele günlerinden geçtiğimiz dönemde bir daha derinliğine anladık. O halde Kürdistan Devrimi'nin tarzı olan 14 Temmuz ruhu ile her yerde zorluklara karşı mücadele ederek Özgür Kürdistan mücadelesini yükseltelim. 14 Temmuz şehitleri ve tüm şehitlerimizin özelemlerini gerçekleştirelim.

na'ya güç kaydırması, böyle bir savaş girmesinin zeminini oluşturmak gibi görüldü. Birçok siyasal analizci ve gözlemci, KDP savaş kararı almış, dedi. Halk Savunma Merkez Karargâh Komutanı Murat Karayılan arkadaşımız da, KDP'nin savaş kararı aldığını duyduklarını söyledi. Kamuoyunda da böyle bir kanaat oluşmuştur. Ancak halkın tepkisi, YNK'nin açıklamaları, birçok siyasetçi, aydın ve sanatçının yaptığı açıklamalar, KDP'nin savaş yaratacak adımlarının önünü belli düzeyde aldı. Bu açıdan Kürt kamuoyunun duyarlılığı önemlidir. Kürt kamuoyunun bu duyarlılığı, halkın ve siyasetçilerin işgale karşı daha açık tepkisine

gibi mezarlık düşmanı olduğu bir daha görüldü. Bakurê Kurdistan'da tüm şehitliklere nasıl saldırdığı biliniyor. Bu bir soykırım zihniyetidir. Mantaliteri; mezarlık ve kemikler dahi olsa Kürtlere ait hiçbir iz olmamalıdır. Bu topraklarda Kürtlerin yaşadığına dair hiçbir belirti kalmamalıdır. DAİŞ yaparken teşhir eden Avrupa, ABD ya da başka ülkeler Türkiye yaptığına ya görmezden geliyor ya da hafif tepkilerle geçiştirip vicdan rahatlatmaya çalışıyorlar. Aslında Türkiye'nin yaptıklarını başka ülkeler yapmış olsaydı, 100 defa soykırım mahkemelerine çıkarılırdı. Ancak Türkiye yaptığına, bencil çıkarları gereği yüzlerce soykırım uygulamasına, bir halkın üze-

temel ulusal politika ve stratejidir. Tüm uygulamalar, bu stratejiyi gerçekleştirme yönündür. Türk devleti tamamen Kürt soykırımına göre kurgulanmış ve şekillenmiştir. Bu devletin tek politikası da, amacı da budur. Hiçbir politika ve uygulama bu amaca ters olamaz. Türk devleti, bir soykırım devletidir. Ermenilere yapılanlar, Türkler dışında her etnik topluluğa yapılmaktadır. Sünni İslam dışında başka bir inanç da bırakılmak istenmiyor. Kürtler yurtlarından edilerek yerlerine Afganlar, Kırgızlar, Gagavuzlar, Arnavutlar vb yerleştiriliyor. Kürdistan'da Kürt olmayan her topluluğu da bu soykırıma ortak ediyorlar. Son yıllarda birçok yere Araplar yerleştiriliyor. Kür-

19 Temmuz Rojava Devrimi ve devrimin kadın özgürlükçü karakteri

KJK Koordinasyon üyesi Pîroz Nuda

Öncelikle 39'uncu yıldönümü dolayısıyla 14 Temmuz 1982 Büyük Ölüm Orucu Direnişi'ni saygı ve minnetle anıyoruz. Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin en büyük direniş ateşini yakan 14 Temmuz direnişçiliğidir. Tarihimizde daha sonra gelişen tüm direnişler, 14 Temmuz'da yakılan ateş harlamıştır. 14 Temmuz sonrası tüm direnişler, 14 Temmuz Direnişi'nin mayaladığı direniş ruhu ve tarzıyla gelişmiştir. 15 Ağustos atılım gerillacılığından, 19 Temmuz Rojava Devrimi'ne yine bugün Metîna, Zap ve Avaşîn başta olmak üzere ülkemizin dört bir yanında namert işgalci, katliamcı AKP-MHP faşist savaş güçlerine karşı büyük kahramanlık gösterenlerin direniş ruhu, 14 Temmuz'un direniş ruhudur. 14 Temmuz Direnişi'nin büyük şehitlerinden, Cenga Xabur ve Bazên Zagrosê Devrimci Hamleleri şehitlerine kadar tüm özgürlük şehitlerimizi büyük bir minnet ve saygıyla anarken, şehitler yolunda 14 Temmuz ruhuyla mücadele kararlılığımızı bir kez daha yineliyoruz.

19 Temmuz'da Kobanê'de kıvılcım alan ve bütün Rojava'yı saran devrim iradesi ve direnişi, 14 Temmuz direniş ruhundan ve bu direnişin Önderlik felsefesinden bağımsız gelişmediği çok açıktır. Rojava Devrimi'nde, 14 Temmuz ruhundan beslenen Silava ve Bêrîvanlarla başlayan, Arîn ve Avesta Xaburlarla zirveleşen, Dayê Êqîde, Daye Gule, Hevrîn, Zehra, Hebûn ve

öncüleşen Arap kadınları Hind ve Saad yoldaşlarımız ve analarımızla devam eden Rojava kadın direnişçiliğinin bu büyük şehitlerini ve onların şahsında Rojava'daki tüm devrim şehitlerini büyük saygı ve minnetle anıyoruz. Anılarını özgür Rojava'da, süreklileşen ve evrenselleşen kadın mücadelemizde yaşatacağımızı belirtiyoruz.

Önderliğimizin sahası bizim kâbemiz olan Rojava

Kürdistan'ın Rojava parçası Apocu hareket açısından her zaman, devrimden önce de çok önemli bir alan oldu. Rojava, Kürt Özgürlük Mücadelesi'nin maddi-manevi sürekli beslediği bir zemindi. Özgürlük Hareketi belki Bakur'da başladı ancak Rojava'da kök saldı. Rojava, tüm Apocu militanlar için bir kâbeydi. Bu Hareketin beyni ve yüreği olan Önderlik Sahası ve akademisiydi. Tüm militanların en büyük hayali, o sahaya gitmek ve o kaynaktan beslenmekti.

Önderliğimiz 20 yıl bu alanda kalarak mücadelesini yürütmüş, bu zemini kendi sahası yapmıştı. Rojava'nın başta kadınları olmak üzere halkı, direkt Önderliğin kendisinden Apocu düşünce ve felsefesini edindi.

Önderlik, bu alanı kendi sahası olarak tanımlarken, dar mekânsal anlamda sadece çalıştığı bir zeminden bahsetmiyordu. Halkımızın zeminini yani Ro-

Rojava'da esas devrim, zihniyette yapılan devrimdir. Bu devrim adeta yeni kadını, yeni bireyi, yeni toplumu yaratacak bir devrim olmak durumundadır. Bu anlamda Rojava'da en stratejik ve temel çalışmaların başında eğitim çalışması gelmektedir. Yediden yetmişe eğitim tüm toplum için ekmek, su kadar hayati bir ihtiyaç olarak görülmektedir.

java'yı bir bütün Önderlik Sahası olarak görüyor, değerlendiriyordu. Kadroyu kendi yanında eğittikten sonra eğitimin ikinci aşamasını tamamlamak üzere halkın arasına gönderiyordu. "Benden alacağınızı aldınız, şimdi eğitiminizin ikinci aşaması, halkımızın içine gideceksiniz; hem bizden öğrendiklerinizle orada bizi uygulayacak, temsil edeceksiniz hem de halkımız sizi eğitecek, halk gerçekliğini tanıyacaksınız" diyordu. Bu Hareketin binlerce öncü militanı bu temelde Rojava halkımızın içinde çalıştı; bir anlamda halkımızdan onay alarak sıcak mücadele zeminine geçti. Şimdi bu arkadaşların birçoğu ya şehittir ya da Harekette öncü pozisyonadadır. Rojava halkı da direkt Önderliğin kendisiyle çalışan, Önderliğimizin bu misyonla yaklaştığı bir halktır.

Rojava'da başta Önderliğimiz olmak üzere binlerce şehidin emek ve çabası var. Yine Rojava halkımızın, Baas rejiminin tüm baskı, işkence ve tutuklamalarına karşı direnişi ve onurlu duruşu, büyük emeği, çabası var. Rojava Devrimi'ne böyle bir mücadele mirası ve halk gerçekliğiyle gidildiği bilinmektedir. Bugün de bu devrimin sahibi olarak halkımızın, halen çalışan, emek veren, bedel veren durumda olması anlaşılırdır.

Rojava Devrimi konjonktürel bir sonuç değildir. Önderliğin kırk yıllık mücadeleye ve emeğinin, İmralı'da büyük bir düşünsel, felsefik ve paradigmasal düzeye ulaşması ile Rojava'da somutlaşması, ete kemiğe bürünmesidir. Bu nedenle ki, bugün yalnız Kürdistan'ın

dört parçası değil, özgürlük arayışı ve direniş içindeki tüm kadınların, insanlığın umudu ve kiblesidir Rojava. Rojava bugün halklara, kadınlara umut ve ilham kaynağı olduğu için dünyanın dört bir yanından başta kadınlar olmak üzere halklar bu devrimi sahiplendiler, dayanışma gösterdiler, hatta kendi devrimleri görerek mücadeleye katılıp bedel verdiler. Ezilenler, halklar, kadınlar için bu kadar umut ve ilham olan devrimin düşmanlarının da bu denli acımasız olması, devrimin karakterinin gereği olup devrimin büyüklüğünü gösterir.

Paradigmamızın kadın özgürlükçü karakteri ve Rojava'daki somutlaşması

İnsanlık tarihinde halklar, kadınlar ve bir bütün ezilenler büyük direniş mücadeleleri geliştirmiş ancak istenen kurtuluşa, özgürlüğe gidememiştir. Yakın tarihte de özgürlük-eşitlik iddialarıyla, tüm iyi niyetleriyle yola çıkan birçok toplumsal devrim başardıklarını san-salar da, daha sonra mücadele ettiği güçlere benzeyerek, kadınların, halkların, ezilenlerin kaderini değiştirememiş, kurtuluşu getirememiştir. Önderliğimiz halklar, ezilenler adına, 'Mücadele edenler nerede hata yaptılar, ezilenler için özgürlük ve kurtuluş nasıl mümkün' diye tarihi sorgulayarak, kadınlar, tüm ezilenler, halklar açısından önemli sonuçlara ulaşmıştır. Bu sonuçlardan yola

sedilebilir. Önemli olan bundan sonra bu devrimin özgür yaşamını adeta ilmek ilmek dokumak, inşa etmek, savunmak ve korumaktır. Bu anlamda kadınlar devrimin sahibi ve bugün de en dinamik inşa gücüdürler. Egemenlerin sistemine karşı kadınların, halkın diyebileceğimiz, alternatif, özgür yaşam sistemini inşa anlamında da Rojava'da önemli, umut vaat eden çalışmaları - henüz tüm yetersizliklerine rağmen- görülmektedir.

Bugün mücadelenin ve yaşamın tüm alanlarında kadınları -tamamlayan olarak değil- aktif, etkili ve öncü özneler olarak görmekteyiz. Rojava'da 'eşit temsilet' ilkesi ve anlayışı temelinde gelişen katılım biçiminin kadının nicel katılımını aşan boyutu vardır. Kadınların bu katılım tarzı, yaşamın tüm alanlarının kadın eksenli -dolayısıyla demokratik- bir bakış ve anlayışla ele alınması ve örgütlenmesini beraberinde getirmektedir.

Yine bin yıllardır egemenlik-kölelik üreten cinsler arası ilişkiler, dolayısıyla bozulmuş toplumsal ilişkilerde birbirini nefessiz bırakan, tüketen gerçekliğe karşı Önderliğimizin özgür eş yaşam ilkesi temelinde başta kadın-erkek ilişkilerinde olmak üzere toplumsal ilişkilerdeki düzenleniş, toplumsal ilişkilerin doğasına dönüş önemli olup, büyük bir umut yaratmaktadır. Rojava'da özgür eş yaşamı pratikleştirme çabaları ve bu temelde açığa çıkan sonuçlar bile kendi başına bir kadın devrimi, sosyal devrim niteliği taşımaktadır.

Bugün Rojava ve Kuzey ve Doğu Suriye'de Demokratik Ulus projesinin yaşamsallaşmasında da kadınların öncü ve en dinamik güç olduğunu görmekteyiz. Demokratik Ulus perspektifi, kadının parçalanarak güçsüzleştirilmiş gerçeğine en uygun çözüm perspektifi olarak tüm kadınlar tarafından en erkenden içselleştirilerek pratiğe konulmuştur. Kuzey ve Doğu Suriye'de, Kürt kadınları öncülüğünde, Arap kadından Asuri-Süryani, Ermeni kadına kadar, çok farklı inanç, mezhep, etnik farklılıkları kapsayan kadın oluşumları ve örgütlenmelerini görmekteyiz. Birlikte yaşamış ancak egemen sistem tarafından düşmanlaştırılanlar, yabancılaştırılmış bu toplumsal kesimler Rojava Devrimi'yle büyük buluşmayı sağladılar. Dünya kadınlarına ilham olan Rojava kadın direnişi ve mücadelesinden yanı başındaki bu kadınların etkilenmemesi düşünülemezdi. Kuzey ve Doğu Suriye gerçeğinde kapalı aşiretsel yapısıyla adı bile anılmayan Arap kadınının, bugün Kürt kadınıyla birlikte savunma-direnış örgütlemelerinde yer aldığını, Demokratik Ulus perspektifi temelinde devrimin tüm inşa çalışmalarında birlikte yer aldıklarını görmekteyiz.

Demokratik Ulus projesine öncülük eden kadınların büyük buluşmasını kendi erkek egemen gerici sistemleri için tehlike gören güçler, iki Arap öncü

**Rojava Devrimi
tehlikededir! Devrim
üzerindeki bu tehlikeyi
görmek gerekiyor ki,
başta kadınlar olmak
üzere bu devrimin
sahipleri devrimi
savunmasını, korumasını
bilsin. Devrim üzerindeki
tehlikenin bir boyutu
fiziki olsa da, devrim
güçleri bu konuda belli
bir tecrübe ve
duyarlılığa, direniş
geleneğine sahiptirler.
Esas tehlikenin devrimi,
karakterine, özüne,
çizgisine ters düşürerek
başkalaştırmaya uğratma
ve sistemiçileştirme
olduğu görülmelidir.**

kadın olan Hind ve Saad'ı hunharca katlettiler. Bu saldırılar erkek egemen sistemin, kadınlar şahsında halkların buluşmalarından yaşadığı korkunun düzeyini göstermektedir.

**Rojava Devrimi'ne dıştan
dayatılan başkalaştırma ve
sistemiçileştirme tehlikesi**

Rojava Devrimi'nde açığa çıkan tüm bu sonuçlar ve kazanımlarla birlikte başta kadınlar olmak üzere tüm ezilenler, halklar ve insanlık için yarattığı

çıkarak tarihe, topluma, toplumların üzerinde iktidarlaşan sistemlere, bize öğretilenlerden daha farklı bakmaya çalışmıştır. Önderliğimizin paradigması dediğimiz bu bakış açısı; egemenlerin tarafından değil de kadınlar, halklar ve insanlık açısından bakılabile tarzıdır. Ve bu, Rojava Devrimi'nin de karakterini belirleyen bir bakış tarzıdır. Önderliğimiz kendi paradigmasal bakışını Demokratik, Ekolojik, Kadın Özgürlükçü olarak formüleştirdi, somutlaştırdı. Devrimimizi bu denli belirleyen bu anlayış ve paradigmasal bakış çok boyutlu olup daha farklı yazıların ve öğrenmelerin konusudur. Bu yazımızın gündemi olarak paradigmamızın kadın özgürlükçü karakteri ve bunun Rojava Devrimi'ndeki somutlaşmasından söz etmek gerekir.

Önderliğimizin tarih ve toplum incelemelerinde kadın açısından ulaştığı sonuçlar da -iktidar gerçeğinde ulaştığı sonuçlardan kopuk değil- çok önemli olup, sadece kadın açısından değil, toplumun, insanlığın geleceğini belirleyen, doğanın kurtuluşuna götüren bir içeriğe sahiptir. Toplumsal kurtuluşun kadın kurtuluşundan geçtiğini, tüm toplumsal sorunların kaynağının, kadının köleleştirilmesi olduğunu ifade etmiştir. Tüm diğer kölelikler, kadın köleleştikten sonra ancak gerçekleşmiştir. Bu anlamda; kadının kurtuluşunun, özgürlüğünün yalnız kadın için değil, toplumun kurtuluşu için zorunluluk olduğunu ortaya koymuştur. Tüm özgürlük mücadelelerinin başarıya ulaşması için kadın eksenli olması, kadın özgürlük çizgisini esas alması gerektiğini ifade etmiştir. Bugün Rojava Devrimi'nin bir kadın devrimi olarak ifade edilmesi, kadın öncüllüğü inşası, devrimimizin genel olarak özgürlükçü karakterini ifade etmektedir. Önderliğimiz kadının bu hakikati temelinde devrimde ve toplumsal dönüşümde öncülük rolü biçmiştir. Diğer hiçbir devrimde kadın bu düzeyde ele alınmamış, rol biçilmemiştir. Onun için devrimler kazanılsa da, tüm acı ve bedellere rağmen kadınlara, halklara mal olmamıştır. Önderliğimiz tüm bunlardan çıkardığı dersler temelinde, devrimimizin başta kadınlar olmak üzere tüm toplumu özgürleştirecek ideolojik perspektifini geliştirmiştir.

Rojava'da 19 Temmuz'da gösterilen devrim iradesinde ve Rojava'yı savunmadan inşaya kadar mücadelenin tüm alanlarında kadınlar öncülük etti. Genel mücadelemizde olduğu gibi kadın mücadelesinde de kadının dayandığı bir Kürt kadın mücadele mirası vardır. Bu mücadele geleneği içinde

**Rojava'nın halen sıcak
mücadele alanı olması,
devrimi savunma
önceliği ve birçok etken,
yeni toplumu yaratmada
esas çalışma olan eğitim
çalışmalarının öncelikli
olmasını zayıf
kılabilmektedir. Oysa
devrimin esasta zihniyet
devrimiyle, özgür birey
ve toplumla
savunulacağının
bilincindeyiz. Kazanılmış
sayılan birçok devrimin
esasta bu alanda
kaybettiğini biliyoruz.**

en fazla kadınların yer aldığı, yetiştiği alanlarımızdan biri de Kürdistan'ın Rojava parçası olduğu bilinmektedir. Rojava; Dicle ve Reyhanlardan, Dilşah, Şervin ve Şilanlara kadar Kürt Kadın Özgürlük Mücadelesi'nde yer almış, komutanlaşmış, öncüleşmiş yüzlerce arkadaşın çıktığı zemindir.

40 yıldır Kürt Kadın Özgürlük Mücadelesi'ni, gerilla direnişini görmezden gelerek 'terörist' diye yaftalarken; Rojava'daki kadın direnişine methiyeler, güzellemler dizmek, direnişçileri 'ilham perileri' gibi sunmak egemen erkek zihniyetinin çıkarıcı, iki yüzü siyasetinin bir sonucudur. Bugün Rojava Kadın Devrimi'nin, egemenlerin sistemiçileştirme, istismar etme üzerinden ele alma yaklaşımlarına rağmen kadınlar başta olmak üzere halklara büyük bir ilham ve umut olduğu, mücadele perspektifi yarattığı inkâr edilemez bir gerçekliktir.

**Rojava'da devrim 'altın
tepside' kadına özgürlük
sunmadı**

Rojava Devrimi'nin bu hakikatine, mücadele birikim ve mirasına rağmen kadın devrimi olacak, kendi başına kadınlara özgürlük getirecek gibi sihirli bir durum olmadığı da görülmelidir. Tarih devrimlerin kendi başına kadınlara özgürlük getirmediğinin örnekleriyle doludur. Burada Rojava'da kadının Önder Apo'dan edindiği yaşam ve mücadele bilincini, felsefesini yaşamsallaştırma çabasını da görmek gerekiyor. Rojava'da kadınlar devrimin tüm alanlarında mücadele ettiler. Kadınlara bin yıllardır biçilen roller temelinde belirlenen mücadele alanlarıyla devrime destek temelinde sınırlı kalmadılar. Yurdunu, halkını savunmak gerektiği noktada DAİŞ barbarlığına ve TC'nin faşizan işgalciliğine karşı YPJ olarak örgütlenerek en önde yer aldılar; büyük kahramanlıklar göstererek, binlerce şehit ve büyük bedeller vererek bugünlere geldiler. Rojava'da kadın, savunma ve devrimi korumada bu kadar aktif ve önde yer almasaydı, yaşamın diğer alanlarında da bu düzeyde aktif ve etkili olması düşünülemezdi. Yani Rojava'da da devrim 'altın tepside' kadına özgürlüğü sunmadı. Böyle sunulacak 'özgürlüklerin' de yanıltıcı olup, kalıcı olmayacağını, tarihte çokça kadın deneyimlerinden biliyoruz.

Rojava'da kadınların büyük emek, çaba ve bedelleri sonucunda bir kadın öncülüğünden, kadın devriminden bah-

umuda rağmen devrim için devam eden tehlikeleri de görmek, değerlendirmek gerekmektedir.

Evet, Rojava Devrimi tehlikededir! Devrim üzerindeki bu tehlikeyi görmek gerekiyor ki, başta kadınlar olmak üzere bu devrimin sahipleri devrimi savunmasını, korumasını bilsin. Devrim üzerindeki tehlikenin bir boyutu fiziki tehlike olsa da, devrim güçleri bu konuda belli bir tecrübe ve duyarlılığa, direniş geleneğine sahiptirler. Esas tehlikenin devrimi; karakterine, özüne, çizgisine ters düşürerek başkalaştırmaya uğratma ve sistemiçileştirme tehlikesi olduğu görülmelidir. Rojava Devrimi tüm yetersizliklerine rağmen egemen devletçi çizgiden uzak, Demokratik Ulus perspektifi temelinde toplumcu bir zihniyet ve anlayışla demokratik içerikte, kadın özgürlükçü bir çizgide kendisini inşa etme iddiasındadır. Bugün hegemonyalarını bölgede inşa etmek isteyen güçler ile içteki gerici egemen güçler, Rojava Devrimi'nin fiziki olarak tasfiye edilememesi ve önünün alınamaması karşısında devrimi çizgisinden uzaklaştırmak için yoğun çaba içindedirler. Ayrıca devrimi kendi çıkarlarına uygun tarzda başkalaştırma çabaları da temel politikalarından olmuştur. Bu temelde, Rojava üzerinde uygulanmak istenen bazı politikalar da bahsetmek gerekmektedir. 'Rojava'ya evet, ancak Rojava'da PKK'ye hayır' gibi sözler mücadele tarihimize çokça denemiş, tutmamış nakaratlardır. PKK'nin halklaştıran gerçeğini, direkt Önder Apo'dan beslenmiş Rojava halkının gerçeğinde görmeyen bir aymazlık ve kendini bilmezlik söz konusudur. PKK, dar kadro hareketini aşmış, milyonlara mâl olmuş bir harekettir. PKK'ileşen halk gerçeğinin en somut ifade alanlarından biri Rojava olurken, 'PKK'ye hayır' diyen bu güçler de bunun bilincindedir. Bu anlamda Rojava Devrimi açısından yapılması gereken; devrimi kendi çizgisi ve rengiyle kabul ettirme olmalıdır. Esas sorun; 'PKK ile' ya da 'PKK'siz'den ziyade, devrimi çizgisinden, özünden uzaklaştırma politikalarıdır.

Yine bu politikaların devamı olarak Rojava'da bugüne kadar devrim karşıtlığı yapmış, toplumda herhangi bir karşılığı, emeği olmayan bazı kesimler 'birlik' adına iktidardan pay kaparak devrimi özünden, çizgisinden uzaklaştırarak kendi iktidarcı emellerinin hizmetine sokmak için öne sürülmektedirler. Ulusal birliğin Kürt halkı açısından yaşamsal önemi, Hareket olarak bu çalışmaya dönük stratejik yaklaşımımız ve çabalarımız bilinmektedir. Bu anlamda; Rojava gibi bir devrim

alanında, geçmişte devrim karşısında tüm olumsuz rollerine ve katılımsızlıklarına, -bu ENKS de olsa- rağmen Rojava'daki birlik çalışmalarını önemsiyoruz. Rojava devrim güçleri, birlik

Bugün Rojava ve Kuzey ve Doğu Suriye'de Demokratik Ulus projesinin yaşamsallaşmasında da kadınların öncü ve en dinamik güç olduğunu görmekteyiz. Demokratik Ulus perspektifi, kadının parçalanarak güçsüzleştirilmiş gerçeğine en uygun çözüm perspektifi olarak tüm kadınlar tarafından en erkenden içselleştirilerek pratiğe konulmuştur.

yaklaşımı ve anlayışı temelinde bu çalışmaya yaklaşırken karşıdaki güç, devrimi özgürlükçü, toplumcu karakterinden uzaklaştırarak egemenlikçi, iktidarcı bir çizgiye çekme amacı güttüklerini saklama gereği bile duymamaktadırlar. Devrimi KDP'ileştirmeyi amaçlayan bu proje, esasta hegemon güçlerin projesi olup, çıkarları ve hedeflerini esas alan bu projenin garantörlüğü ve sözcülüğünü yapmaktadırlar. Birlik adına sürülen bu güçlerin amaç ve hedeflerinin birlik olmadığı daha ilk görüşmelerde kendisini göstermiştir. Erkek egemen zihniyetin ve sistemin temsilciliğini yapan bu güçlerin ilk saldırdıkları hedefin kadın kazanımları

olması anlaşılacak bir durum olmayıp, karakterleri gereğidir. Bu güçler, devrimle yaratılan, kadının temel kazanımlarından olan sistemdeki eş temsiliyet ilkesine saldırmışlardır. Yine iktidar ve egemenliklerini amaçlayarak tabandan bir demokrasi ve katılımı esas alan, topluma dayalı yönetim anlayışını iktidarlarına zemin sunmaktan reddetmişlerdir. Egemen zihniyetlerinin ifadesi olan yarı yarıya iktidar paylaşımını dayatmışlardır.

Rojava'da esas devrim zihniyetinde yapılan devrimdir

Topluma dayanmayan, toplumun tüm kesimlerini katmayan, kapsamayan bir birlik, ulusal birlik olamaz. Olsa olsa halk adına, ulus adına, onlara rağmen egemenlerin iktidar paylaşımı ve birliği olur. İktidarcı azınlığın halka, kadınlara ve tüm topluma hükmünü dayatması olur. Böyle bir Rojava ve böyle bir devrim başta kadınlar olmak üzere hiçbir toplumsal kesimin, halkların devrimi olmayacaktır. Bu anlamda Rojava kadınları, gençliği, halkı, 'Topluma dayanan, topluma var olan her türlü demokratik birliğe evet; topluma rağmen, toplum üstünde yaratılacak birlik adına iktidar ortaklaşmasına hayır' demektir. Bu devrimde büyük acılar yaşayan, bedeller veren kadınlar, gençler başta olmak üzere toplumun tüm kesimleri devrimine sahip çıkmayı, korumayı da bileceklerdir.

Rojava Devrimi'nde dikkat edilmesi gereken bir durum da; dışardan gelebilecek tehlikeler ve saldırılar kadar içte yaşanan zaafiyet ve yetersizliklerin yol açacağı sorunlardır. Önemli olan bu zaafıların devrim için tehlike arz edecek düzeye gelmeden tespitini yaparak, çözümünü geliştirmektir. Rojava'da ve tüm devrimlerde eski sistemin, düzenin kalıntıları derinden yaşayarak yeni topluma da kendini uyarlayan art niyetliler olduğu kadar, tüm iyi niyetine rağmen kişilik ve zihniyet dönüşümünü yapamamış kesimlerin de olması anlaşılır ve mümkündür. Bu kesimler, devrim sistemi içinde eskiyi yaşama ve dayatma kadar iktidar hastalıkları başta olmak üzere erkek egemen sistemin tüm hastalıklarını çok kaba tarzda yaşama koşulları ve zeminine sahip olmasalar da çok ince ve derin yaşamaları mümkündür. Ancak bu zaafıların aşılabilmesi için büyük bir sabır gerekecektir. Devrimin özgürlükçü karakterine karşı tehlike arz edecek düzeyde etkili olmasını engelleme temelinde mücadele ve tutum geliştirilmelidir.

Rojava da Demokratik, Ekolojik, Kadın Özgürlükçü Toplum Paradigmamız salt dar anlamda Demokratik Konfederal bir yapı, yine kadının dar eşitlik anlayışı temelinde eşit temsiliyetle ele alındığı bir idari sistem değildir. Asıl önemli olan sistemin ruhu, zihniyetidir. Onun içindir ki paradigmanın mimarı Önder Apo her şeyden önce 'zihniyet devrimi' demektir. Bu anlamda Rojava'da esas devrim, zihniyette yapılan devrimdir. Bu devrim adeta yeni kadını, yeni bireyi, yeni toplumu yaratacak bir devrim olmak durumundadır. Bu anlamda Rojava'da en stratejik ve temel çalışmaların başında eğitim çalışması gelmektedir. Yediden yetmiş eğitim tüm toplum için ekmek, su kadar hayati bir ihtiyaç olarak görülmektedir. Yaşamın tüm boyutlarında eğitim akademileri, kadar inşa anlayışı ve zihniyetini yaratma, yeni özgür toplumun kişiliği, ölçü ve duruşuna kadar geliştirilen akademiler de bulunmaktadır. Tüm bu çabalar önemli olmakla beraber, zihniyet devrimini gerçekleştirme, özgür toplumu yaratma anlamında henüz yeterli bir düzey yakalandığını belirtmeyiz.

Rojava'nın halen sıcak mücadele alanı olması, devrimi savunma önceliği vb birçok etken, yeni toplumu yaratmada esas çalışma olan eğitim çalışmalarının öncelikli olmasını zayıf kılabilir. Oysa devrimin esasta zihniyet devrimiyle, özgür birey ve toplumla savunulacağına bilincindeyiz. Kazanılmış sayılan birçok devrimin esasta bu alanda kaybettiğini biliyoruz.

Bu tehlike Rojava Devrimi açısından da aşılmış değildir. Devrimi içten ve dıştan zayıflatmak anlayışlarına karşı esas mücadele ve savunma; devrimi yaşatacak özgür bireylerin, dolayısıyla özgür toplumun geliştirilmesi olup, bu da devrimin toplumsallaşması anlamına gelmektedir.

Rojava Devrimi, 'Kürtlerin siyasi statü' edinme yaklaşımını aşmıştır

En güçlü devrim, toplumsallaşmış devrimdir; salt bazı statüler edinerek devrimler korunamaz, güçlenemez. Rojava Devrimi'nin siyasi statüsü elbette önemlidir. Ancak siyasi statüye odaklanma temelinde, salt siyasi yönün bu kadar öne çıkartılması yetersiz bir yaklaşım olduğu kadar, egemenlerin sistem anlayışının 'statü' tuzağına da düşmek anlamına gelmektedir.

Rojava Devrimi'nin sosyal, kültürel, manevi ve toplumsal boyutu daha fazla derinleştirilmeli, yansıtılmalıdır.

Rojava Devrimi dar anlamda 'Kürtlerin siyasi statü' edinme anlayışı ve beklentisini aşmış bir devrimdir. Rojava Devrimi şahsında insanlık, erkek egemen sistem ve zihniyetinin versiyonları olan faşizme, gericiliğe, soykırıma, işgale karşı direndi. Kadınlar, tüm ezilenler, halklar fiili olarak direndi ve sahiplendi. Bu devrim Rojava'nın, Kürtlerin devrimi olmayı çoktan aştı.

Bir devrimde sosyal, kültürel boyutun zayıf olması ya da yansımaması o devrimde kadın renginin zayıf yansıması demektir. Oysa kadın Rojava Devrimi'ne etkili katılmaktadır. O halde kadınlar devrimi daha fazla toplumsallaştırmalı, kültürel yönünü geliştirmeli, bu boyutları daha fazla yansıtmalıdır.

Rojava Devrimi dar anlamda 'Kürtlerin bir siyasi statü' edinme anlayışı ve beklentisini aşmış bir devrimdir. Rojava şahsında erkek egemen sistem ve zihniyetinin her türlü versiyonları olan faşizme, gericiliğe, soykırıma, işgale karşı insanlık direndi. Kadınlar, tüm ezilenler, halklar fiili olarak direndi ve sahiplendi. Bu devrim Rojava'nın, Kürtlerin devrimi olmayı çoktan aştı. Rojava Devrimi bu anlamda kadınların, ezilenlerin, halkların devrimi olma onuru kadar büyük sorumluluğunu da taşımaktadır. Bu sorumluluğun gereği olarak devrimin özü ve çizgisinin korunması ve yaşatılması mutlaka sağlanmalıdır.

Bu devrim en fazla da kadınların devrimi oldu, öyle olmaya da devam edecektir. Birçok halktan kadınların fiili mücadeleye katılımından, dünyanın birçok yerinde kadınların başlattığı 'Defend Rojava' temelindeki Rojava'yı savunma komitelerine kadar sahiplenme ve savunma tutumu, bu devrimin kadına ait olma ve evrenselleşen gerçeğini çok açık göstermektedir.

Bizim açımızdan da 40 yılı aşkın süren Kadın Özgürlük Mücadelemizin Rojava'da somutlaşması, Rojava kadının mücadelemiz şahsında tanınması ve evrenselleşmesinin büyük gururunu yaşıyoruz. Bu, bize mücadeleyi daha fazla geliştirme ve süreklileştirmenin, devrimi toplumsallaştırarak savunmanın sorumluluğunu da yüklemektedir.

Bu temelde, Rojava Devrimi kadınların devrimidir, biz kadınlar devrimin teminatıyız, diyoruz.

Özgür ve onurlu yaşamın yenilmeyen gücü

14 Temmuz Direnişçiliği

PKK İdeolojik Komite Üyesi Cemal Amed

14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişinin 39 yılını tamamlayarak 40'ıncı yılına girmiş bulunuyoruz. Partimiz, kahraman özgürlük gerillası öncülüğünde, halkımız ve dostlarıyla birlikte bu tarihsel direnişi, Ulusal Onur Günü olarak her alanda yürütmüş olduğu olağanüstü mücadele ile büyük bir kararlılık ve coşkuyla kutluyor.

Kürdistan halkına yönelik geliştirilen soykırımın, özünde tüm bölge halklarına, insanlığa yönelik baskı, sömürü, savaş ve faşizm olduğunu bölge halkları, sosyalist ve demokrasi güçleri giderek daha iyi anlamaya başlıyor. Bu nedenle 14 Temmuz Direnişi'nin 39'uncu yıldönümünün mücadelesi ve kutlamaları sadece Kürdistan ve Kürt halkıyla sınırlı kalmayarak bölgesel ve küresel boyutta gelişerek Kürdistan Devrimi'nin evrensel karakterini çok daha fazla açığa çıkarıyor.

AKP-MHP faşizminin, ABD ve KDP ile ittifak içinde, Uluslararası Komplonun güncellenmesi olan 'Çöktürme Eylem Planı'yla 2015 Temmuz'undan itibaren geliştirdiği soykırım saldırılarına karşı Kürdistan halkının olağanüstü mücadele ve direnişi, 14 Temmuz Ulusal Onur Günü kutlamalarının görkemli yaşanmasında elbetteki en temel ve somut gelişmeyi ifade ediyor.

Kürdistan Özgürlük Gerillası Metîna, Heftanîn, Zap, Avaşîn, Xakûrkê ve Bakurê Kurdistan'ın dağ, ova ve şehirlerinde AKP-MHP faşizminin tüm saldırılarına karşı 14 Temmuz çizgisi ve ruhuyla fedaice direnenek her gün düşmana darbe üstüne darbe vuruyor. Aynı ruh ve iradeyle zindanlardaki devrimci tutsaklar büyük bir direniş sürdürüyor. Kürdistan halkı tüm alanlarda, kadın ve gençlik öncülüğünde her türlü baskı ve saldırıya karşı mücadeleyi daha da büyütüyor. Dolayısıyla AKP-MHP faşizminin topyekûn soykırım saldırılarına karşı Kürdistan'ın tüm dağlarında, ova ve şehirlerinde, Türkiye'de, zindanlarda, yurtdışında Devrimci Halk Savaşı temelinde büyük bir mücadele düzeyini yakalamış olmaktan, Kürdistan halkı kadar tüm ezilenler de büyük bir

onur duyuyor. Hiç kuşkusuz en büyük savaş ve mücadele İmralı'da, Önder Apo tarafından yürütülüyor. Halk olarak bizleri vareden ve bugünlere getiren Önderlik gerçekliği ve mücadelesi tüm gelişmelerin esasını oluşturuyor. Bu nedenle İmralı işkence ve tecrit sisteminin parçalanarak Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlama, mücadelemizin esasını, temel amacını ve hedefini oluşturuyor. Ulusal Onur Günü kutlamalarıyla Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü için mücadele iç içe geçerek tüm alanlarda temel mücadele çizgisi haline geliyor.

'Dem Dema Azadiyê' Hamlemizle AKP-MHP faşizmini yıkarak Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlamada 14 Temmuz Direnişçiliği yolumuzu aydınlatıyor, bizlere zafer için gereken her şeyi fazlasıyla veriyor. 14 Temmuz Direnişçiliği, 12 Eylül faşizmini nasıl ki büyük bir karar, bilinç, irade, cesaret ve fedailikle tarihi yenilgiye uğratmışsa, 14 Temmuz'un zafer çizgisinde yürüyen mücadelemiz de 40'ıncı yılında AKP-MHP faşizmini yıkacak, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlayacaktır. Bundan kuşku duymamak kadar kesin başarı için de 14 Temmuz Direnişi'ni, bu direnişin büyük önderleri Kemal Pir, M. Hayri Durmuş, Akif Yılmaz ve Ali Çiçek yoldaşlar şahsında tüm kahraman şehitlerimizde somutluk kazanan PKK gerçekliğini, militan ve kadro özellikleri ile bunun fedai tarzını büyük bir yoğunlaşma, sorgulama ve yenilenmeyi daha derinden ve güçlü yaşayarak anlama ve temsil etmemiz zorunlu oluyor.

Kürt soykırımını doğru anlamak

Tarihte bir çok toplum ve halk katliam ve soykırıma tabi tutulmuş, bazıları tarihten bile silinmiştir. İnsanlık bu katliam türünü yaşamış, görmüş ve günümüzde de soykırım derken bunu bu şekilde bilmıştır. Fakat Kürdistan halkına yönelik başta soykırımcı, faşist Türk devleti olmak üzere Ortadoğu gericiğinin ve küresel kapitalist modernite sisteminin uyguladığı olduğu inkâr, imha ve soykırımın ta-

rihte benzer bir örneği bulunmuyor. Bu özgünlüğün birçok yönü olsa da, iki temel husus son derece önemli oluyor.

Birincisi; Kürdistan halkına yönelik geliştirilen soykırımın, dünya kapitalist modernite sisteminin ve onun hegemonik güçlerinin son iki yüzyıllık Ortadoğu ve Kürdistan'a yönelik planlamalarının, politikalarının en temel sonuçlarından olmasıdır. Türk, Arap, Fars faşist ulus devletleri bu zihniyet ve siyasetin birer kuklası ve cellatları oluyor. Türk faşizminin Ermenilere, Alman faşizminin Yahudilere yönelik uygulamış olduğu soykırım, kapitalist modernite zihniyetinden kaynaklanmış olsa da, tüm sistem güçlerini kapsayan bir planlama ve uygulama olmaktan çok, Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarındaki sistem içi hegemonya mücadele ve çatışmalarının temel sonuçları olarak yaşanmıştır. Sonuçta hegemonya mücadelesinden galip çıkan İngiltere ve ABD tarafından Yahudi ve Ermeni ulus devletleri kurdurularak sistem içine alınmışlardır. Yine son derece iki yüzlüce olsa da bu soykırımları kınayarak kendilerini aklamak istemeleri de bilinen bir durumdur.

Fakat Kürdistan halkına yönelik yüz yıldır geliştirilen soykırıma dünya ulus devletlerinin tümüne yakınının sessiz kalması (son günlerde Hollanda ve Belçika Parlamentolarının Êzidi halkımıza yönelik DAİŞ saldırılarını soykırım olarak tanımaları önemli olup yeni bir durumu ifade etse de) ve yine bu devletlerin birçoğunun Kürdistan halkının özgürlük mücadelesini 'terörizm' olarak değerlendirmesi, o veya bu şekilde kirli iktidar ve sermaye çıkarları için bu suça ortak olmalarında, destek verme ve öncülük etmedeki rollerinin çok daha belirleyici, derin ve kapsamlı olmasından kaynaklanmaktadır.

Kürdistan'ın dörde parçalanarak Türk, Arap, Fars faşist ulus devletlerinin sömürgeci haline getirilmesinde kapitalist modernite sistemi ve hegemonik güçlerinin belirleyici rolü, esas olarak Kürdistan halkına yönelik inkâr, imha ve soykırımın dünya ulus devlet sistemi ve hegemonik güçleri tarafından yürütülmesinden dolayıdır. Yarım asırlık

'Dem Dema Azadiyê' Hamlemizle

AKP-MHP faşizmini yıkarak

Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü

sağlamada 14 Temmuz

Direnişçiliği yolumuzu

aydınlatıyor, bizlere zafer için

gereken her şeyi fazlasıyla

veriyor. 14 Temmuz Direnişçiliği,

12 Eylül faşizmini nasıl ki büyük

bir karar, bilinç, irade, cesaret ve

fedailikle tarihi yenilgiye

uğratmışsa, 14 Temmuz'un zafer

çizgisinde yürüyen mücadelemiz

de 40'ıncı yılında AKP-MHP

faşizmini yıkacak,

Önder Apo'nun fiziki

özgürlüğünü sağlayacaktır.

Özgürlük Mücadelemizle onlarca kez yıkılan faşist Türk devletinin can çekişir halde olsa da halen kendisini sürdürmeye çalışmasının en temel nedeni bu durumdur.

Dünya ve bölge gericiğinin, Ermeni ve Yahudi halklarına yaptıkları gibi 90'larla birlikte Başur'da KDP öncülüğünde bir Kürt ulus devleti oluşturma siyaseti, PKK öncülüğünde gelişen Özgürlük Mücadelemizi tasfiye etmek için Kürt egemen işbirlikçiliğinin ağzına bir parmak bal çalarak Kürt soykırımındaki rollerini gizleme ve bölgesel çıkarlarında Kürtleri bir sopa olarak kullanma yaklaşımlarından kaynaklıdır. Önder Apo, kapitalist modernite sisteminin bu yaklaşımını, "tavşana kaç, taziya tut" olarak kapsamlıca çözümlenmiştir.

Önder Apo'ya yönelik 9 Ekim 1998 Uluslararası Komplosu ve 23 yıldır İmralı işkence ve tecrit sistemine karşı Önder Apo öncülüğünde yürütülen büyük mücadele, bu soykırım sisteminin uluslararası boyutunu tüm gerçekliğiyle açığa çıkararak bizleri aydınlatmaktadır.

Kültürel soykırım

Kürdistan halkına yönelik uygulanan soykırımın yüz yıldır kesintisiz sürdürülmesi ve devletlerarası boyutu bu soykırımın kapsamını oluştururken, uygulanan soykırımın niteliği ve yöntemi de **ikinci** özgünlük olarak belirtmek istediğimiz temel husus oluyor.

Yaklaşık 50 milyon Kürt'ü tüm den ortadan kaldıracak bir soykırımı küresel hegemonik güçler, çıkarlarına uygun görmediklerinden ve yine oluşturdukları faşist ulus devletlerle birlikte bunu göze alamadıklarından çok daha inceltilmiş, zamana yayılmış ve kapsamlı bir soykırım siyaseti geliştirmişlerdir.

Önder Apo, Kürdistan halkına uygulanan soykırımı, "Kültürel Soykırım" olarak tanımlayarak kapsamlıca çö-

zümledi. Kültürel soykırım; her türlü baskı, işkence, katliamla fiziki olarak ortadan kaldırıp ülkesini işgal, talan, istila etmekle birlikte, bir halkın varlığının, dilinin, kültürünün inkâr, baskı ve asimilasyonla yok sayılması, zihniyetinin çarpıtılarak insani, toplumsal, ulusal başkalaşıma uğratılması, insanlıktan çıkarılması ve egemen Türklük içinde eritilmesi anlamına geliyor. Arap ve Fars ulus devlet faşizminin Kürdistan halkına yönelik bu yönlü uygulamaları olsa da faşist, soykırımcı, sömürgeci Türk devletinin bunu çok daha sistematik ve kapsamlı yürüterek öncülük etmesi tarihsel ve güncel olarak açığa çıkmış en temel gerçeklik oluyor.

Bu yönüyle Kürdistan halkına yönelik yüz yıldır uygulanan soykırıma tarihte bir örnek arayacaksa, binlerce yıldır erkeğin, iktidar ve devletin kadınlara yönelik geliştirmiş olduğu "düşürme" yaklaşımıyla benzerlik taşıdığını Önder Apo'dan öğreniyoruz.

Kadının "karılaştırılması" neyi ifade ediyorsa Kürt'ün Türkleştirilmesi, Arap ve Farslaştırılması da benzer anlama geliyor. Kadının, erkeğin "sürülecek tarlası" haline getirilmesi ile Kürdistan'ın Türklüğün yayılma alanı haline getirilmesi aynı zihniyet ve siyasetin ifadesidir. Kadının toplumsal kimliğinin her türlü zor ve hileyle asimilasyona tabi tutularak erkeğin, iktidar ve devletin "karısı" haline getirilmesi, kölelikten daha ağır bir durumu ifade ediyor. Köle, her şeyden önce köleliğinin farkındadır. Özgürleşeceği günün hayalini yaşar. Kölenin köleliği kabul etmesi, bunu bir kader olarak görmesi, kölelikten çok daha ağır bir durumu oluşturur.

Kürdistan halkının varlığını çarpıtarak inkâr etmek, her türlü zor ve özel savaşla Türk olmayı dayatmak, buna gelmeyenleri her türlü işkence ve katliamla imha etmek, Türkiye cumhuriyetinin temel kuruluş felsefesi ve yüz yıldır Kürdistan halkına dayattığı temel zihniyet ve siyaset olmuştur. Kürt'ün Türkleştirilmesi, "Kürt'ün karılaştırılması" anlamına geliyor ve kadınlara binlerce yıldır dayatılan bu "düşürme" zihniyet ve siyasetinin Kürdistan'da yüz yıldır yoğunlaştırılarak uygulanması, Kürdistan halkına yönelik soykırım zihniyet ve siyasetinin niteliğini, kapsamını ve tarzını çok daha özgün kılıyor.

Kürdistan halkının tarihsel ve toplumsal gerçekliğinin inkârı ile egemen faşist ulus devlet kimliğinin kabulü, sadece bir halkın ülkesini, ulusal ve toplumsal gerçekliğini inkâr ve reddetmesi anlamına gelmiyor. Tüm insani değerlerini inkâr ve reddetmek oluyor ki, bunun da insanın insan, toplumun toplum olmaktan çıkması, Önder Apo'nun "ucubeleşme" olarak çözümlediği bir durumu yaşaması anlamına geliyor. Ucubelik; çirkin ve düşküncü yaşamı gerçek yaşam olarak görüp bunu dayatanlara öfke ve intikam bir yana hayranlık duymayı, ona gönüllü hizmet ve köleliği ifade ediyor. Fiziki olarak yaşasa da, bunun insan ve toplum yaşamıyla hiçbir ilgisinin olmadığını, PKK öncesi halk ve birey olarak ezici biçimde bu durumu yaşadığımızı, mücadelemizin gelişmesiyle birlikte daha iyi anlıyoruz.

Kürdistan Devrimi'nin karakteri

PKK'nin Kadın Özgürlük Çizgisi ve kadın öncülüğü temelinde gelişiminde, Kürdistan halkına yönelik soykırımla, binlerce yıldır kadınlara yönelik kadın kırımını zihniyet ve politikalarının bu özdeşliği önemli olmaktadır. Yine Kürdistan Devrimi'nin kadın karakteri ve gelişimiyle, bölge ve dünya kadın özgürlük mücadelesinin birbirini güçlendirerek gelişmesi, Kürdistan Devrimi'nin en temel stratejik ittifakının dünya kadın hareketi olması ve 21'inci yüzyılı, kadın yüzyılı olarak ilan eden dünya kadın hareketine Kürt kadınının öncülük düzeyi bu tarihsel ve güncel gerçeklerle bağlantılıdır.

Dolayısıyla Kürdistan halkına yönelik yüzyıldır uygulanan soykırımın küresel kapitalist sistemin zihniyet ve siyasetinden kaynaklanması, uygulanan soykırımın niteliği ve tarzı, elbetteki roller, konumlar ve sorumluluklar farklı da olsa tüm insanlığın sorunu ve ayıbı olurken, buna karşı yürütülen mücadelenin de büyüklüğünü gösteriyor. Yine Kürdistan Devrimi'nin bir kadın devrimi, bölge ve insanlık devrimi olarak gelişmesinin bu durumla yakından ilişkisini de iyi anlayarak özümsememiz son derece önemli oluyor.

Kürdistan halkının soykırımına onay ve destek veren bir çok güç, artık eskiden olduğu kadar bunu açıktan yapmıyor. Özellikle kadın öncülüğünde DAİŞ'e karşı Kürdistan Özgürlük Gerillasının ve halkının yürütmüş olduğu büyük mücadele ve Rojava Devrimi, tüm dünyada önemli bir dayanışmayı açığa çıkardı. Soykırım zihniyet ve siyaseti büyük darbe yedi, yürüten ve destek veren güçlerin ittifakını parçaladı, gelişlerini derinleştirdi. İktidar ve devlet güçleri arasındaki bu çelişkileri ustalıkla değerlendirecek taktik ilişki ve güncel politikaları geliştirmenin önemi kadar Ortadoğu genelinde ve tüm dünyada Önder Apo'nun düşüncelerine ve Kürdistan Devrimi'ne yönelik gelişen büyük ilgi, dayanışma ve ortak mücadele birliklerini daha da geliştirip büyüterek AKP-MHP faşizmini tümünden yenilgiye uğratmanın büyük imkân ve olanakları açığa çıkmış oldu.

Rojava Devrimiyle birlikte Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin bölgesel ve küresel etkisinin çok daha fazla gelişmesi, son altı yıllık saldırıların da temel nedenini oluşturuyor. Son altı yıldır mücadele tarihimizin en ağır ve kapsamlı soykırım saldırılarına karşı topyekûn bir ölüm-kalım savaşımı yürütüyoruz. ABD-TC-KDP ittifakıyla geliştirilen saldırılar, yüzyıllık soykırım zih-

niyet ve siyasetinin parçalanarak yenilmesinden, Kürdistan Devrimi'nin yenilmeyen, engellenemeyen gelişmesinden kaynaklanıyor.

AKP-MHP faşizminin tasfiye, işgal ve katliam saldırılarını ABD ve KDP desteğiyle gerçekleştiriyor olması, küresel ulus devlet sisteminin sessizliği ve onayı, AKP-MHP başta olmak üzere Kürt soykırımını yüzyıldır yürüten, destek veren ve sorumlu olanların gücünden kaynaklanmıyor. Tam tersine, yüz yıllık soykırım zihniyet ve siyasetinin parçalanmasından, Kürdistan Devrimi'nin engellenemeyen gelişiminden ve açığa çıkardığı büyük devrim ve özgürlük değerlerinden kaynaklanıyor. Bu nedenle kapitalist modernite sisteminin bu savaşta rolünü gözümüzde ne abartmalı ne de büyük bedellerle nefes nefese yürütülen yarım asırlık mücadeleyle açığa çıkan özgürlük değerlerine ve yaşanan devrimlere bakarak, güncelde yürüten savaşı hafife almıyoruz. Yüzyıllık soykırım zihniyet ve siyasetinin parçalanarak büyük yenilgiyi yaşadığını görmek kadar bu zihniyet ve siyasetin değişmediği ve tümünden aşılmadığını, son altı yıllık saldırıların bu yenilmiş ve parçalanmış zihniyet ve siyasetin son bir hamleyle, her şeylerini ortaya koyarak geliştirdikleri saldırılar olmasından kaynaklı büyük ve tehlikeli durumu ifade ettiğini iyi görmemiz gerekiyor. Bu nedenle de, yüz yıllık soykırımcı zihniyet ve siyaseti tümünden yenilgiye uğratmak ve aşmak için Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü temelinde gelişen 'Dem Dema Azadiyê' Hamlemizi kesin başarıya ulaştırmanın zorunluluğunu, imkân ve olanaklarını iyi anlamalı ve bunun gereklerine göre yaşayarak mücadele etmeliyiz.

Direnış, yanılğı, gaflet ve ihanet

Kadrosal olarak ideolojik ve örgütsel kimliğimizi temsil etme ve bunun gerektirdiği mücadeleyi daha güçlü ve sonuç alıcı tarzda yürütmeye yaşadığımız yanılğılar ve zayıflıklar, fedai çizgisinde yürüten tarihi savaşımı tümünden zafere ulaştırmadaki temel yetersizliğimizi oluşturuyor. Bu durum, Kürdistan halkının her türlü baskı, işkence ve katliama karşı büyük bedeller ödeyerek özgürlük değerlerini fedaice savunmasıyla birlikte, yurtseverlik ölçülerinde büyük aşınmaların, gaflet ve ihanet durumlarının yan yana ve iç içe yaşanması gibi son derece tuhaf ve tehlikeli bir durumun açığa çıkmasına yol açıyor. Elli yıllık mücadele sonunda artık günümüzde hiç kimse açıktan

Kürt halkının varlığını inkâr etmiyor. Fakat soykırım zihniyet ve siyasetinin çok daha inceltilecek ve kapsamlı bir özel savaş tarzında yürütülmesini de iyi görmemiz gerekiyor.

ABD öncülüğündeki küresel kapitalist sistemin KDP işbirlikçiliğini kullanarak PKK'yi tasfiye yaklaşımı, soykırım zihniyet ve siyasetinin en inceltilmiş ve tehlikeli durumunu ifade ediyor. Önder Apo'ya yönelik 23 yıldır İmralı işkence ve tecrit sistemiyle en büyük saldırıyı geliştirip, Kürt halkıyla PKK'yi birbirinden ayrı değerlendirmek, PKK'yi 'terörist' ilan edip Kürtleri tanıdığını söylemek, Rojava Devrimi'nin, TC'nin Efrîn, Girê Spî ve Serêkaniyê işgal ve katliamlarıyla gelişimini engellemek ve KDP çizgisini dayatarak tasfiye etmeye çalışmak, 'Şengal ve Mexmûr'dan PKK çıksın' diyerek buradaki halkımızın özerk yönetimini dağıtmaya ve KDP egemenliğini oluşturmaya çalışmak, PKK varlığından dolayı Başûr'a yönelik işgal, istila ve katliam saldırılarına destek sunmak, Bakur'da yıllardır süren baskı, katliam ve faşist saldırılara karşı sessiz kalmak ve dönem dönem "kaygı duyuyoruz" açıklamalarıyla tüm dünyayı yüzleri kızarmadan kandırdıklarını sanmak gibi onlarca gelişme, yüz yıllık soykırım zihniyet ve siyasetinden vazgeçilmediğini gösteriyor. Kürt düşmanı AKP'nin bir yanına faşist MHP'yi, diğer yanına KDP'yi alarak PKK'ye yönelik imha ve tasfiye saldırılarını gerçekleştirmesi, saldırı ve tehlikenin büyüklüğü kadar içine düşmüş oldukları acizliği, çaresizliği ve yenilgiyi de gösteriyor.

ABD ve faşist AKP-MHP'nin KDP'yi kullanarak PKK'yi tasfiye ve etkisiz kılma siyasetinde ortak çıkarları kadar farklı beklentileri, yaklaşımları ve ilişkilerinin de olduğunu iyi görmemiz gerekiyor. ABD, PKK öncülüğünde gelişen Kürdistan Devrimi'ni tasfiye ederek etkisi ve gücü azalan KDP'yi yeniden Kürdistan'ın tek hakim gücü haline getirmek, bu şekilde Ortadoğu politikalarında Kürtleri çıkarları temelinde istediği gibi kullanmak istiyor. AKP-MHP, yaşadığı büyük yenilgi ve çöküşten kurtulmak, iktidarda kalmak için ABD'nin bu temel yaklaşımını da bildiğinden KDP'ye dayanarak, PKK ve Kürdistan halkına yönelik her türlü saldırıyı ve savaşı geliştirerek sonuç almaya çalışıyor. KDP, PKK'nin tasfiyesiyle Kürdistan'ın yeniden tek hakim gücü olma hayaliyle bu soykırım saldırılarına ortak oluyor. Aile ve hanedanlık çıkarı, iktidarı ve serveti için Kürt düşmanı faşist AKP-MHP ile ittifak gerçekleştirmekten hiçbir sıkıntı duymuyor.

Önder Apo'ya yönelik İmralı işkence ve tecrit sistemi sürdükçe, PKK öncül-

lüğünde Kürdistan halkının özgürlük mücadelesi 'terörizm' olarak değerlendirilmeye devam edildikçe, Kürdistan'ı dört parçaya bölen uluslararası anlaşmalar yürürlükte oldukça ve her parçayı ayrı değerlendirip ayrı siyasetler uygulamaktan vazgeçilmedikçe Kürdistan halkına yönelik soykırım siyasetinin aşıldığını sanmak büyük bir yanılğı, gaflet ve ihanet anlamına geliyor.

Kürdistan halkının varlığını inkâr edip Türklüğü dayatmak, nasıl ki kadının "karılaştırılması" gibi bir anlama geliyorsa, günümüzde KDP'ye dayanarak PKK'yi tasfiye etmeye çalışmak da erkeğin "iğdiş edilmesi" anlamına geliyor. Kadının karılaştırılması ile erkeğin iğdiş edilmesi binlerce yıllık aynı erkek egemenlikli iktidarcı, devletçi zihniyet ve siyasetin ortak sonucu olarak insanın insan, toplumun toplum olmaktan çıkarak kölelikten beter bir yaşama mahkum edilmesini ifade ediyor. Kapitalist modernite sisteminin, binlerce yıllık bu zihniyet ve siyaseti çok daha

Kürdistan halkının varlığını inkâr edip Türklüğü dayatmak, nasıl ki kadının "karılaştırılması" gibi bir anlama geliyorsa, günümüzde KDP'ye dayanarak PKK'yi tasfiye etmeye çalışmak da erkeğin "iğdiş edilmesi" anlamına geliyor. Kadının karılaştırılması ile erkeğin iğdiş edilmesi binlerce yıllık aynı erkek egemenlikli iktidarcı, devletçi zihniyet ve siyasetin ortak sonucu olarak insanın insan, toplumun toplum olmanın çıkarılarak kölelikten beter bir yaşama mahkum edilmesini ifade ediyor.

fazla incelterek yürütmesi ve özellikle son yüzyılda çok daha yoğun ve kapsamlı bir tarzda soykırımcı, sömürgeci, faşist TC eliyle Kürdistan halkına dayatması, köhnemiş, yenilmiş, parçalanmış olsa da güncel yaşadığımız savaşımın esasını, kapsamını, kirliliğini ve tehlikesini oluşturuyor.

Bu nedenle Kürtlük ve Kürdistan, PKK ile gerçek özüne kavuşuyor. Kürdistan halkının varlığını ve özgürlüğünü savunmakla PKK'yi, temel insanlık değerlerini, onurunu ve binlerce yıllık özgürlük mirasını savunmak aynı anlama geliyor. Bunun hem büyük zorluğu ve her türlü bedel ödemeyi göze alan bir bilinç, irade ve kararlılık gerektirdiğini hem de faşist, sömürgeci, soykırımcı Türk devletine, işbirlikçi teslimiyetçiliğe, bölge ve dünya gericiğine karşı fedaice direnerek, soykırım zihniyet ve siyasetini parçalayıp büyük özgürlük değerlerini yaratmada bizlerin en büyük güç kaynağını ve zafer çizgimizi oluşturduğunu daha fazla özümsememiz gerekiyor.

12 Eylül faşist askeri darbesi Türk devletinin en çıplak gerçekliğidir

Buraya kadar belirttiğimiz tüm hususlar, günümüzdeki savaşın tarihsel niteliğini, bunun Amed Zindan gerçekliğiyle, burada yürüten büyük savaşla

ilişkisini ve 14 Temmuz Direniş gerçekliğini daha iyi anlamaya çalışmak içindi. Kürdistan halkının varlık ve özgürlük sorununun nasıl bir insanlık sorunu olduğunu, Kürdistan halkına dayatılan soykırımın, özünde insanlığa ve insanlık değerlerine yönelik bir saldırı olduğunu daha iyi özümsemeye çalışmak içindi. Ve elbetteki PKK'ye yönelik imha ve tasfiye saldırılarının esasında Kürt soykırımının yürütülüş tarzı olduğunu daha iyi görmek içindi. Bu yönlü saldırıların kapsamını görmek kadar Kürdistan, tüm bölge halkları ve insanlık için açığa çıkan büyük devrimsel gelişmelerin ve özgürlük değerlerinin anlamını ve değerini daha iyi özümsemek, böylesine onurlu ve özgür yaşam düzeyini yakalamada 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişçiliğine karşı borcumuzun bilincinde olmak içindi.

12 Eylül 1980 faşist askeri darbesinin, Türkiye'deki devrimci demokratik gelişmelerle birlikte esas olarak da PKK'nin tasfiyesi ile Kürt soykırımını sonuca götürmek için gerçekleştirdiği, darbeyi gerçekleştiren cuntanın başı Kenan Evren'in itiraflarıyla da bilinen bir durumdur.

Kenan Evren, Hilvan üzerinden uçarken darbeye karar verdiklerini belirtmiştir. Soykırımcı, sömürgeci, faşist Türk devleti, kurulduğu günden 1980'e kadar geçen yaklaşık altmış yıllık sürede geliştirdiği tüm katliam, işgal, talan ve soykırım saldırılarına rağmen Önder Apo'nun, 1972 yılında Haki Karer ve Kemal Pir yoldaşlarla tanışıp, 1973 yılı Newroz'unda Ankara Çubuk Barajında ilk çekirdek grubu oluşturmasıyla başlayan ve 27 Kasım 1978'de resmi olarak PKK'nin kuruluşuyla devam eden Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin gelişimini engelleyememiş ve 'kökten çözüm' için böylesine bir darbeyi gerçekleştirmiştir.

AKP'nin 2002 yılında iktidara bir darbeye getirilişi gibi 12 Eylül faşist askeri darbesi de ABD ve NATO'nun onayı ve desteğiyle gerçekleştirilmiştir. Faşist cunta, Türkiye'de yönetimin tümüne el koymuş, devleti tam bir askeri faşist karakterde yeniden düzenlemiş, yeni anayasa yaparak Kürt soykırımında kesin sonuç almak için ne gerekiyorsa onu yapmıştır. Bunun için Kürdistan yeniden boydan boya işgal edilmiş, katliamlar gerçekleştirilmiş ve yüzbinlerce insan zindanlarda işkenceden geçirilmiştir. Aralık 1978'de Maraş Katliamı ile birlikte ilan edilen sıkıyönetim, Önder Apo tarafından 12 Eylül faşist askeri darbesinin ayak sesleri olarak büyük bir öngörü ile değerlendirilmiş, Mayıs 1979'da Elazığ tutuklamalarının ardından 2 Temmuz 1979'da Rojava üzerinden Lübnan'daki Filistin sahasına çıkış gerçekleştirilmiştir. Kasım 1979'dan itibaren PKK kadro, sempatizan ve yurtseverlerine yönelik kitlesel tutuklamalarla birlikte Önder Apo, belli sayıda kadro gücünü yurtdışına çekerek düşman yönelimlerini boşa çıkararak yeni dönem mücadele görevlerine hazırlık yapmaya yönelik bir süreci başlatmış olsa da, PKK kadro ve sempatizanlarının büyük çoğunluğu tutuklanarak zindanlara konulmuştur.

PKK'nin önder kadroları ile birlikte ağırlıklı gücü Amed Zindanında toplanmış, 12 Eylül askeri-faşist cuntası darbeyi gerçekleştirme amacına burada ulaşmayı temel hedef olarak belirlemiştir. Bu temel amacın gizlenmesi ve devletin tümünden Kürt soykırımını temelinde yapılandırılmak istenmesinden dolayı 12 Eylül askeri faşist darbesi, tüm toplumu silindir gibi ezmiştir. Öyle ki, Gladionun Türkiye'deki ve ordusu içindeki en azılı kontrası MHP lideri Türkeş'i bile dört buçuk yıl zindanda tutmuştur. Buna rağmen Türkeş, "Biz

zindanda olsak da fikirlerimiz iktidarda" diyerek, 12 Eylül askeri faşist darbesinin özünü ortaya sermiştir.

12 Eylül faşist askeri darbesi, altmış yıllık faşist, soykırımcı, sömürgeci TC'nin, PKK'nin çıkış ve gelişimini engellememesi karşısında devleti tümünden yeniden bu amaç doğrultusunda yapılandığından, kırk yıllık yürütülen büyük mücadele ile yenilmiş, çürümüş ve çözülmüş olsa da, günümüzdeki iktidar ve devlet gerçekliğinin esasını oluşturmuştur. AKP'nin 12 Eylül faşist askeri darbesinin ürünü olduğu bilinen bir durumdur. Yine 1980'de kendisi içeride, fikirleri iktidarda olan MHP'nin günümüzde direk iktidarda olması bu durumun somut göstergesidir.

Dolayısıyla, 12 Eylül faşizmi nasıl ki TC gerçekliğinin ve karakterinin en yalın hali oluyorsa, Amed Zindanı da yüz yıllık faşist, soykırımcı zihniyet ve siyasetin en çıplak hakikatini, yoğunlaşmış, kristalize olmuş alanını ve sürecini ifade ediyor.

Amed Zindanındaki savaş

Amed Zindanı sadece bir zindan ve işkence merkezi olmanın çok daha ötesinde bir anlama sahiptir. Yine burada yaşanan her anın, gün, ay ve yılın normal ve bilinen zamanla ölçülemeyecek kendine özgü bir süreci vardır. Mekan ve zaman olarak Amed Zindanını ve yaşananları derinliğine anlayıp, kavramak, burada yürüyen ve kesintisiz 40'ıncı yılına giren büyük savaş bütünlüklü anlayarak gereklerini yerine getirmekle ulaşılabilecek bir durumdur. Çabamız bu yönlü olmakla birlikte zayıf kaldığımız da bilinen bir gerçektir.

Amed Zindanındaki savaşın doğru anlaşılması, bir yönüyle AKP-MHP faşizminin, 12 Eylül'ün bir devamı olarak, Amed Zindanında yenilmiş zihniyet ve siyasetle Kürdistan halkına yönelik soykırım saldırılarını sürdürmeye çalışmasından, yani düşman gerçekliğinden, diğer yönüyle de Önder Apo'nun belirttiği gibi, "PKK'nin özü ve ruhu" olarak Mazlum Doğan, Kemal Pir, M. Hayri Durmuş, Akif Yılmaz, Ali Çiçek, Sakine Cansız ve Dörtler'de ifadesini bulan Amed Zindan Direnişçiliği temelinde, 40 yıldır fedai çizgisinde yürüyen kesintisiz direnişin ve açığa çıkardığı değerlerin tarihselliğinden kaynaklı son derece önemlidir. Ve hiç kuşkusuz bunu doğru anlama ve temsil etmemizin en yakıcı hali olarak da, Werxelê'de, Zendura'da, Mam Reşo'da, Kürdistan'ın bütün dağlarında, 14 Temmuz'un fedai ruhu ve çizgisinde, aynen 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu sürecinde olduğu gibi her anı onlarca, yüzlerce yıla denk bir savaş nefes nefese yürütüp, AKP-MHP faşizmini kahreden kahraman Kürdistan özgürlük gerillası gibi yaşamın

her alanında ve anında düşmanı yenmeye mecbur oluşumuzdan dolayıdır.

Kürdistan halkına yönelik geliştirilen soykırım saldırıları nasıl ki benzersizse, Amed Zindanı da benzersizdir. Elbetteki tarihte insanlık dışı işkence yöntemleriyle bilinen ve hatta toplu katliam, soykırım uygulamalarının geliştirildiği zindanlar, toplama kampları vardır. Fakat Amed Zindanında, PKK kadro ve militanlarına, sempatisanlarına, yurtseverlerine yönelik işkence uygulamaları ve politikaları çok daha farklı ve özgündür.

Amed Zindanından başlayarak teslimiyet ve ihanetin tüm Kürdistan halkına dayatılması ve bu şekilde soykırımın tamamlanması temel amaç olarak belirlenmiş, bu amaç doğrultusunda işkence ve özel savaşın tüm insanlık dışı yöntemleri uygulanmıştır.

Geliştirilen baskı, işkence ve psikolojik savaşın esası, insanları öldürmek, katletmek değil, pişmanlık ve itirafçılıkla insanlıktan çıkarmaya yöneliktir. Ölümün bir kurtuluş yolu olarak görüldüğü fakat buna bile izin verilmeyen çok özel bir insanlıktan çıkarma politika ve uygulamaları Amed Zindanındaki savaşın esasıdır.

12 Eylül cuntası, Türkiye'deki sosyalist-devrimci hareketle birlikte, diğer Kürt örgütlerinden ve her kesimden insanları zindanlara doldurulmuş, işkenceye tabi tutmuş, hatta birçok devrimciyi işkencede katletmiş ve idam etmiştir.

Bununla birlikte Amed Zindanında esas ve temel hedef, PKK şahsında tüm Kürdistan halkını ezmek olduğundan, PKK öncü kadro ve militanlarına daha özel yaklaşmıştır. Bunun için cezaevi iç güvenlik amiri olarak Esat Oktay Yıldırım, bizzat Kenan Evren tarafından görevlendirilmiştir. Esat Oktay, normal bir cezaevi müdürü ve subay olmanın ötesinde, Özel Harp Dairesi'nin başkanlığını da yapan 7'nci Kolordu Komutanı Kemal Yamak ile birlikte, Kürdistan'da 12 Eylül darbesinin temel amacını gerçekleştirmede en üst düzeyde sorumlu kılınan Özel Harp Dairesinin önde gelen elemanıdır.

Esat Oktay'ın, Amed Zindanında arkadaşlara söylediği, "Biz serbest bırakılsak bile, cezaevinden çıkmak istemeyeceksiniz" sözü, bu konuda özel eğitilmiş bir kontrgerillanın yaklaşımı olarak amaçlarının ve uygulamalarının ifadesidir. Bunun özü, 'pişmanlık ve teslimiyetle sizleri insanlıktan çıkarcam, toplum içine çıkıp insanların yüzlerine bakamayacaksınız'dır.

Baskı, işkence ve her türlü insanlık dışı uygulama ile insanlık onurunun ayaklar altına alınması, bunun karşılığında tek yol olarak da pişmanlık, teslimiyet ve ihanetin tek kurtuluş yolu olarak daha büyük bir onursuzluğun ve kişiliksizleştirmenin insanlara sunulması söz konusudur. Bu nedenle, 12 Eylül'de Amed Zindanında uygula-

En azılı Kürt ve PKK düşmanları bile, 'PKK'yi ve terörü 12 Eylül'de Diyarbakır Zindanındaki uygulama ve işkencelerin' yarattığını söylerken, bir yönüyle de olsa gerçeği itiraf etmek zorunda kalmışlardır. Bu yaklaşım, bir yandan Amed Zindanında geliştirmiş oldukları insanlık dışı işkence uygulamalarından dolayı tarihsel karakterlerinin itirafı olurken, bir yönüyle de 14 Temmuz Direnişçiliğinin büyüklüğü ve bunun karşısındaki yenilgi ve çaresizliklerinin de itirafı olmuştur.

nanlar insanlık onurunu, kişiliğini parçalamaya, teslimiyet ve ihaneti tek yaşam seçeneği olarak buradan başlayarak tüm Kürdistan'a yaymaya yöneliktir.

Pişmanlık ve itirafçılık dayatmalarıyla Parti kimliğinden, Kürtlüğünden ve insanlığından çıkarılmış kadro ve militanlar dışarıya bırakılarak, toplumun umut ve geleceklelerini gördükleri devrimciliğin ve PKK'liliğin bu şekilde itibarının ayaklar altına alınması, tasfiyesiyle, teslimiyet ve ihaneti tüm Kürdistan halkına yayma amaçlanmış, planlanmış ve her türlü insanlık dışı yol ve yöntemi deneyerek yürütülmüşlerdir. Bu şekilde darbeyle birlikte yeniden boydan boya işgal edilen Kürdistan'da, Kürt halkını Türkleştirerek soykırımı hem de çok kısa bir süre içinde sonuca götüreceklerinden son derece emindirlir.

Onurlu ve özgür yaşamın yenilmeyen gücü

21 Mart 1982 Newroz'unda Mazlum Doğan Yoldaş'ın, "Berxwedan Jiyane" diyerek üç kibrit çöpüyle sembolleşen fedai eylemi, her yönüyle kendilerinden emin olan düşmana karşı tarihi mücadeleyi başlatmıştır. Mazlum Yoldaşın tarihsel eylemi, düşman cephesinde büyük bir panik ve bozgun yarattığı gibi tüm tutsakların kendi özleryle yeniden buluşmanı sağlamış, insanların bilincini ve iradesini canlandırmıştır.

Mazlum Doğan Yoldaşın yaktığı ateşi, 17 Mayıs'ta bedenlerini ateş topuna dönüştürüp, söndürmeye gelen yoldaşlarına, "Ateşi söndürmeyin, söndüren haindir" diyerek daha da gürleştiren Ferhat Kurtay, Eşref Anyık, Mahmut Zengin ve Necmi Öner, Amed Zindanında başlayan bu büyük tarihsel mücadelenin bitmeyeceği, aksine daha da gelişerek mutlaka zafere ulaşacağını çıplak bedenleriyle çok çarpıcı ve etkili bir tarzda ortaya koymuşlardır.

Kemal Pir, M. Hayri Durmuş, Akif Yılmaz ve Ali Çiçek yoldaşların 14 Temmuz 1982 tarihinde başlattıkları ve iki ayı aşan Büyük Ölüm Orucu Direnişi, Mazlum Doğan ve Dörtler'in tarihsel eylemini zirveye taşımış ve 12 Eylül faşizmini tarihi ve ideolojik olarak büyük bir yenilgiye uğratmıştır.

Her an, her saniye bedenini hücre hücre eriterek düşmanı yenmek, "Yaşamı uğrunda ölecek kadar sevenlerin" başarabileceği, insanlığın en zorlu direniş ve eylem tarzıdır. Türkiye ve Dünyada da devrimcilerin geliştirdiği ölüm orucu eylemleri vardır. Bu konuda büyük şahadetler de yaşanmıştır. Fakat tarihte hiçbir ölüm orucu eylemi 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi gibi bir etki ve sonucu açığa çıkarmamıştır. 14 Temmuz Direnişinin tarihselliği, açığa çıkardığı sonuçlar ve günümüze kadar gelişen, derinleşen, büyüyen etkisi onu son derece özgün kılmaktadır.

14 Temmuz Direnişinin bu özelliği, yaşadığı zaman ve mekanla ilgili olduğu kadar hiç kuşkusuz bu direnişi geliştiren PKK öncü kadro ve militanlarının özelliklerinden de kaynaklıdır.

14 Temmuz Direnişçiliğini açığa çıkaran büyük bilinç, irade, cesaret ve fedakarlık anlaşılardan, gerçekleştirilen direnişin tarihselliği ve anlamını da yeterli düzeyde anlaşılacaktır. Bu yönüyle de Hareketimizin 14 Temmuz'u Ulusal Onur Günü olarak değerlendirip, halkımızın bunu büyük bir coşkuyla kutlamasını doğru anlamamız gerekiyor. Kürdistan söz konusu olunca onurlu olmak, özgürlüğün ön koşuludur. Onur, özgürlük ahlaki olarak ulusal ve toplumsal değerlerle temel insani değerlerin birlikteliğini ifade eder. Temel insani değerlerden, onun ortak kültürel ve ahlaki değerlerinden kopuk bir ulusal ve toplumsal kimliğin, özgürlük anlayışının, liberalizm ve milliyetçilik olarak büyük bir saptırmayı ifade ettiğini, efendilik ve kölelik üretmenin temel zihniyetini oluşturduğunu iyi görmemiz gerekiyor.

Bu nedenle 14 Temmuz Direnişçiliğinde en yetkin ifadesini bulan parti kimliğinin ölümüne savunulması, ulusal-toplumsal kimlikle insani değerlerin savunulması ve zaferi olarak büyük bir onur ve özgürlük çizgisini açığa çıkarmıştır. Bu çizgi sayesinde, yok sayılan ve her türlü katliama tabi tutularak en aşağılık yaşama mecbur kılınan bir halk gerçekliğinden, büyük bir düşüşten, onuru ve özgürlüğü için her türlü zorluk ve bedele rağmen büyük bir mücadele ile kendisini yeniden vareden ve tüm ezilen insanlık için büyük özgürlük değerlerini açığa çıkaran bir düzeye ulaşmak mümkün olmuştur.

Ulusal-toplumsal gerçeklik ve değerlerimizle, on binlerce yıllık en temel insani değerlerin, yani insanı insan yapan temel ahlaki ve kültürel değerlerin bütünlüğü ve sentezi, PKK gerçekliğinin esası olarak 14 Temmuz Direnişiyle büyük bir onur ve özgürlük zaferine dönüşmüştür. Nasıl ki düşman açısından Amed Zindanı sadece Amed Zindanı olmayıp bir bütün Kürdistan'ın yeniden işgali ve Kürt soykırımını sonuca götürmenin uygulama alanı yapılmak istenmişse

İdeolojik Zafer

PKK ve Kürdistan halkı için de 14 Temmuz Direnişi, sadece Amed Zindanı sınırlı olmayıp zindanla sınırlandırılabilir bir eylem değildir. Dayatılan pişmanlık, teslimiyet ve ihanete karşı PKK gerçekliğini ve kimliğini savunmak, ulusal toplumsal değerlerini savunmak olduğu gibi temel insani değerleri savunmak anlamına da geliyor. Bu durum onurlu ve özgürce yaşamın büyük bir öncüsü, iradesi ve eylemi olarak PKK'nin temel özelliği ve yenilmeyen gücü olarak en yetkin temsilini 14 Temmuz çizgisinde açığa çıkararak, faşist, soykırımcı, sömürgeci Türk devletini kendisini en güçlü ve yenilmez saydığı Amed Zindanında tarihi yenilgiye uğratmıştır.

Önder Apo'nun 14 Temmuz Direnişçiliğinin tarihsel anlamına ilişkin değerlendirmesi bu konuda son derece aydınlatıcıdır: "Parti idealinden kopmak, ülkeden tümden kopmak! Acaba bu durumu tahlil edebiliyor muyuz? Böyle bir durum bizi nereye kadar götürdü? Bu, bir yok oluşturma, seçeneği olmayan tükeniştir. Dolayısıyla direnişin ve dönüşün büyüklüğü buradadır. Böyle sıradan bir taktik görev değil, herhangi bir dönüş de değil, hatta stratejik dönüş olmanın ve yine direniş olmanın da ötesinde, bu kavramların üstünde süren bir meşale gibi yanacak olan direniştir." 14 Temmuz çizgisinin, büyük komutan Agit Yoldaş öncülüğünde Kürdistan dağlarına gerilla yürüyüşü ve mücadelesi olarak taşınması, 1990'lar da Kürdistan halkının görkemli serhildanlarla kültür devrimi ve demokratik ulus olarak dirilişini yaratmış, büyük bir özgürlük devrimi sürecine girilmiştir.

Özgürlük tanrıçamız Zilan Yoldaş da, 14 Temmuz çizisi ve ruhunu, tarihi fedai eylemiyle soykırıma karşı savaşmanın ve başarmanın anlayış ve tarzı olarak kesinleştirmiş, Kürdistan Devrimi'nde fedai kadın öncülüğünü ve özgürlük çizgimizi yenilmez kılmıştır.

Bu gelişmelerden dolayıdır ki, en azılı Kürt ve PKK düşmanları bile, PKK'yi ve 'terörü' 12 Eylül'de Diyarbakır Zindanındaki uygulama ve işkencelerin yarattığını söylerken, bir yönüyle de olsa gerçeği itiraf etmek zorunda kalmışlardır. Bu yaklaşım, bir yandan Amed Zindanında geliştirmiş oldukları insanlık dışı işkence uygulamalarından dolayı tarihsel karakterlerinin itirafı olurken, bir yönüyle de 14 Temmuz Direnişçiliğinin büyüklüğü ve bunun karşısındaki yenilgi ve çaresizliklerinin de itirafı olmuştur.

12 Eylül askeri faşist darbesini gerçekleştiren ve günümüzde onu temsil edenler dahi 12 Eylül askeri darbesinin yanlış olduğunu söylüyorlar. İki yüzlerce bir yaklaşım olmakla birlikte, PKK kadro ve militanları şahsında tüm Kürdistan halkına dayatmış oldukları pişmanlık ve itirafçılığın sonuçsuzluğu karşısında kendileri pişmanlık duyuyor, itirafçı oluyorlar. 14 Temmuz Direnişçiliğinin tarihi ve ideolojik zaferinin bu yönü de son derece çarpıcıdır. 14 Temmuz sayesinde Kürdistan halkı, büyük bir direniş ve zafer tarihi yaratırken, düşmanın kirli tarihini kendisine bile kabul ettirerek, yenilgilerini, suçlarını itiraf ettiriyor.

14 Temmuz Direnişçiliği sadece soykırımcı, faşist, sömürgeci Türk devletini ideolojik ve tarihsel olarak yenmemiş, aynı zamanda bu düşman gerçekliğini var eden kapitalist modernite sistemini ve onun hegemonyasıyla askeri gücü olan NATO'yu da tarihsel yenilgiye uğratmıştır. Hiçbir fiziki ve maddi gücün, insan bilincinden, iradesinden, özgürlük anlayışı ve tutkusundan daha güçlü olamayacağını bu en yetkin temsili ve hakikati, PKK ideolojisinin esası ve

14 Temmuz çizgisinin tarihsel başarısıdır. 14 Temmuz Direnişinin ideolojik zaferi bunlarla da sınırlı değildir. Kürt soykırımını geliştirmede küresel kapitalist sistemin ve TC'nin en temel silahı olan reformist, işbirlikçi Kürtlüğü de tarihi yenilgiye uğratmıştır.

Haksızlığa, zulme, baskıya karşı mücadele ve direnme iradesini, bilincini, cesaretini kendisinde oluşturmamaları, kandırmaları ve giderek gaflet ve ihaneti yaşamaları kaçınılmaz bir durumdur. AKP-MHP ile ittifak içinde Kürt işbirlikçi ve teslimiyetçiliğinin PKK'ye yönelik düşmanlıklarının altında bu yenilgilerinin de rolü bulunuyor.

12 Eylül'de zindanlara sadece PKK önder kadroları, militanları, sempatizan ve yurtseverleri alınmamış; KUK, Rizgarî, Ala Rizgarî, Kawa, Özgürlük Yolu gibi onlarca irili ufaklı Kürt örgütünün kadro ve üyeleri de zindana konulmuştur. Hatta bunlardan DDKD'nin, 12 Eylül öncesinde yüz bin üyesinin olduğu söylenmiştir.

Bu örgütlerin kimi üye ve kadroları zindanda onurlu bir tavır göstermelerine, yine bazıları içerde ve çıktıktan sonra PKK'ye katılmalarına rağmen ağırlıklı bölümü ve özellikle önder konumda olanları teslim olmuşlardır. Teslim olanlar, PKK direnişini, hem 12 Eylül'ün hem de zindandaki işkencenin nedeni olarak gösterip karalamaya ve saldırmaya çalışmışlardır. Bu anlayış, günümüzde de TC'nin katliam ve işgal saldırılarının PKK'den kaynaklandığını söyleyerek aynı uğursuz rolü oynamaya çalışsa da, 14 Temmuz çizgisi bunların tüm çiplaklığını, yenilgi ve ihanetlerini gözler önüne sermiş ancak düşmanın bir korucusu gibi hareket eden birey ve özel savaşın uzantıları haline getirmiştir.

Apocu fedai tarz

Önder Apo, 14 Temmuz Direnişini, "Zorun başarılması, kusursuz eylem, PKK'nin fedai çizgisinin yaratılması" olarak değerlendirmiştir.

Bu anlamıyla 14 Temmuz, Kürdistan Devrimi'nin mücadele ve başarıma tarzını açığa çıkararak netleştirmiştir. Soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı bu Apocu fedai çizgide mücadele edildiğinde yenilemeyecek hiçbir düşmanın, olmadığı 14 Temmuz'un açığa çıkardığı en temel gerçekliktir.

Dolayısıyla her şeyden önce fedailik bir yaşam felsefesi, özgür yaşam anlayışı, bilinci ve iradesidir. Bir halkın ve ezilen tüm insanlığın özgürlüğünü yaşam ve eylemiyle kendisinde temsil etme, bunun için yaşama ve mücadele çizgisidir. Önder Apo'nun belirttiği, "Bir lokma, bir hırka" anlayışına göre yaşayarak mücadele etmenin büyüklüğüdür.

Kürdistan'da yaşamak ve özgürlüğü için mücadele etmek zordur. Yaşamın her anı ve alanı soykırım altındadır. Yaşamın ve mücadelenin zorluğundan sıkıntı duymak, büyük bedeller sonucu yaratılmış ve açığa çıkmış yaşam imkân ve olanaklarına bakarak rahat yaşam arayışına girmek, bunu istemek, 14 Temmuz gerçekliğine ters düşmek, düşman saldırılarına karşı yenilmekle eş değerdedir. Dolayısıyla yaşamın her anında ve alanında büyük bir mücadele içinde olmak, 24 saat özgürlük için savaşmak, Önder Apo'nun belirttiği gibi, "24 saat PKK'liliği" esas almak, özgürce yaşamının ve başarmanın tek yoludur.

Fedailik, yaşam sorumluluğu, dayanıklılığı, disiplini ve örgütlülüğüdür. Her çalışmada kesin başarı ve sonuç almanın tarzıdır. 14 Temmuz Direnişçiliğinin bu yönüyle de büyüklüğü, kararın keskinliği ve netliği kadar sonuca ulaştırmada hiçbir boşluğun bırakılmaması, her anının düşünülerek, planlanarak son derece büyük bir moral ve coşkuyla yürütülerek kesin başarının açığa çıkarılmasından kaynaklıdır. Öyle ki, eylemin belli bir süresinden sonra bilincin, görme ve duyma yetilerinin ağır hasar almasına, kaybolmasına rağmen son nefesine kadar aynı irade ve kararlılıkla mücadeleye devam edilmiş, düşmanın eylemi kırmaya ve sonuçsuz bırakmaya yönelik tüm yönelimleri boşa çıkarılmıştır.

Zayıflık, Önder Apo'nun insanda en fazla nefret ettiği ve aşmak için olağanüstü mücadele yürüttüğü temel hususların başında gelmektedir. Tarihsel toplumsal değerleriyle buluşmuş, kendi doğasına kavuşmuş insan yenilmezdir. Fedailik, bu anlamda insandaki yaratıcılığın, duygu ve düşünce gücünün, ruh yüceliğinin açığa çıkması, irade ve cesaretin ayaklanarak, özgür yaşam çizgisine kavuşmasıdır.

"Diyorsunuz ki, savaş kutsal kılan şey iyi bir davadır. Ben size derim ki, her davayı kutsal yapan iyi bir savaştır"

diyen filozofun belirttiği iyi bir savaş, 14 Temmuz'un ve Zilan'ın fedai tarzıdır. Apocu fedai çizgisinde savaş, bu savaşta gerilla ve kadın öncülüğü, Kürdistan halkının varlık ve özgürlük mücadelesini yenilmez ve kutsal kıldığı gibi tüm ezilen halkların kurtuluş çizgisi ve umudu haline gelmesinin de en temel nedenidir.

PKK Önderlik ve şehitler partisidir

Amed Zindan Direnişçiliğinin açığa çıkmasında ve 14 Temmuz Direnişinin yaşatılarak temel yaşam ve mücadele çizgimiz haline gelmesinde Önder Apo'nun rolü belirleyicidir.

Önder Apo'nun 1972 yılında Haki ve Kemal yoldaşlarla tanışması, bu arkadaşlarla birlikte Mazlum, Hayri ve bir kısım önder kadro arkadaşla çekirdek bir grubu oluşturması tüm gelişmelerin esasını oluşturmuştur.

Haki, Kemal, Mazlum ve Hayri yoldaşlar Önderlikle tanıştıktan sonra Önderlik düşüncelerine katılırlar; Önder Apo'yla yoldaşlık yapmaya karar veriyorlar. Haki arkadaşın katledilmesinden sonra Önder Apo, Haki arkadaş için, "Gizli ruhum gibiydi" demiş, anısına bağlılığın gereği partileşme kararına gitmiştir. Kemal Pir arkadaş da Önder Apo için, "Önder Apo'nun ruhu, hepimizin ruhudur" diyerek, Önder Apo'yu en iyi anlayan ve uygulayan olmuştur.

Dolayısıyla Önder Apo ile bu önder kadro arkadaşlar arasındaki ilişki, normal bir partideki ilişkilerin çok daha ötesinde bir anlam ve içeriği oluşturmuş, çekirdek bir gruba başlayan bu yoldaşlık düşüncesi, ruhu ve ilişkisi katliama ve soykırıma tabi tutulan Kürdistan'da onurlu ve özgürce yaşamın yeniden açığa çıkması ve parti tarzında kendisini örgütlü kılarak toplumsallaştırması olarak yaşanmıştır.

Merkezinde Önder Apo'nun olduğu bu çekirdek etrafında özgür yaşamın kendisini var etmesi, Önder Apo'yla, Haki, Kemal, Mazlum ve Hayri yoldaşlarla başlayan yoldaşlık ilişkisi sayesinde mümkün olmuştur. Önder Apo'yla yoldaşlıkla başlayan bu çekirdek grubun oluşması, büyük bir özgürlük ruhunu, bilincini, cesaretini, fedakârlığını açığa çıkardığı gibi sonraki tüm çalışmaların, direnmenin ve başarmanın yolunu, tarzını da belirlemiştir.

Mazlum Yoldaşın, "Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz", Hayri Yoldaşın, "Mezar taşıma borçludur yazın", Kemal Pir Yoldaşın, "Bu çizgide zaferi görüyorum" yaklaşımı, Önder Apo ile gerçekleştirilen yoldaşlığın anlamı ve gücü olarak 14 Temmuz Direnişini ve zaferini açığa çıkarmıştır.

İnsanlık tarihinde de büyük kahramanlık eylemleri, direnişleri vardır. Bu eylem ve direnişler insanlık olarak bu günlere gelmemizde belirleyici değerler olurken, bunların çok azının bilinmesi, bu tarihsel kahramanlıkların geleceğe taşırılmamasından dolayıdır. Tarihsel olay ve kahramanlıklar ne kadar büyük olursa olsunlar bunları devam ettirecek önderler, kadrolar, toplumlar olmazsa eylemin büyüklüğüne, anlamına ve yaşanan dönemde açığa çıkardığı etkiye rağmen kendilerini geleceğe taşıramazlar.

Önder Apo'nun bu konudaki Önderlik gerçekliği, şehitlerle Önderlik diyalektiği son derece çarpıcıdır. "Şehitlik gerçeği yaşam gerçeğimizdir. Mutlaka şehitlik gerçeğini yaşam gerçekliğine dönüştürmeliyiz; şehitteki emri görüp yürüyebilmeliyiz. Şehit komutasını anlayabilmeli ve gerekeni yerine getirmeliyiz. Özellikle şehidin yaşam anlayışını kesin temsil edebilmeliyiz. Anıya gerektiği biçimde karşılık vermeme gibi büyük bir yüz karalığı ve aşağılık bir durumu kesinlikle kabul etmemeliyiz. Şehidin gücünü, şehidin tutkusunu, şehidin direnişini, şehidin acısını kendi şahsımızda mutlaka yaşatmalıyız. Mutlaka şehitle yaşam arasındaki köprü olabilmeliyiz. Şehidin yaşamıyla, yaşayanların ölümü arasındaki farkı görmeliyiz.

Namussuzca yaşam sahiplerinin çok olduğu veya basit yaşam kırıntılarına yapışıp kalanların neredeyse egemen olduğu bir halk gerçekliği içerisinde, bu büyük yaşam meşalelerini söndürmemeliyiz. Ben, kendi payıma bu meşaleyi söndürmemek için çok yetkin olmaya çalıştım. Onların yaşamla kurdukları bağı doğru değerlendirmeye özen gösterdim. Yaşayanların yaşamını şehadete yakın kılarak böylece şehitleri yaşama, hayatı yaşayanları da şehitlere yaklaştırarak köprü olma rolünü iyi oynamaya çalıştım. Çünkü; başka türlü karşılık vermek mümkün değil.

Şehidin yaşamındaki büyük anlamı bilmekle birlikte, onu bir yaşam gücü haline çevirmenin büyük ustalık istedi-

Şehitlik gerçeği yaşam gerçeğimizdir. Mutlaka şehitlik gerçeğini yaşam gerçekliğine dönüştürmeliyiz, şehitteki emri görüp yürüyebilmeliyiz. Şehit komutasını anlayabilmeli ve gerekeni yerine getirmeliyiz. Özellikle şehidin yaşam anlayışını kesin temsil edebilmeliyiz. Anıya gerektiği biçimde karşılık vermeme gibi büyük bir yüz karalığı ve aşağılık bir durumu kesinlikle kabul etmemeliyiz. Şehidin gücünü, şehidin tutkusunu, şehidin direnişini, şehidin acısını kendi şahsımızda mutlaka yaşatmalıyız. Mutlaka şehitle yaşam arasındaki köprü olabilmeliyiz.

ğini, büyük sabır ve dayanma gücü istediğini bilerek, bunun sorumluluğunu duyarak bir köprü rolüne adanmış sarıldım. Gafilce yaşayanların gafletini durdurmaya, yaşama sahtekârlığına fazla geçit vermemeye çalıştık. Diğer yandan şehidi adeta teorileştirdik, savaş teorisine dönüştürdük. Böylece etkili ve egemen olmasına güç getirdik. Sahte yaşamın önünü kestiğimiz kadar şehadetin teorisi ile yaşamı bir kez daha canlandırmaya, öyle kaynaştırmaya ve çare olmaya çalıştık. Gelişmeler oldu, şehit yaşama geçirildi, yaşam biraz şehide göre oldu. Hala ne kadar saygılı kaldığınız tartışmalıdır. Saygıyı sürekli kılmaya çalışıyoruz. Belki istenildiği kadar olmadı ama büyük saygısızlık yapılmamasına da fırsat verilmedi. Şu anda şehadet yolunda yürümeye hazır olanız bunun kanıtıdır. Biz, bu halkı da bu temelde tuttuk. "Gafilce ve haince yaşayamazsınız" demekle şehide biraz bağlı kalındığını gösterdik.

Şehidi kendinde yaşatmak, şehidi doğru yaşatmak, şehitle çelişen yaşamın önünde durmak, 'ya yaşayamazsın ya da doğru yaşarsın' hükmüne bağlı kalmak büyük önem taşır. Öyle olursanız şehidin sahibi veya onun sürdürücüsünüz. Başka hiçbir biçimde kendimizi onurlandırmayalım."

PKK'nin Önderlik ve şehitler partis olması gerçekliği, bu ilk çekirdeğin oluşum esaslarıyla, onda ifadesini bulan yoldaşlık ilişkisinin büyük anlamıyla ilgilidir. İlk oluşumdaki bu yoldaşlık ilişkisi ve gençlik ruhu, 14 Temmuz Direnişini ve çizgisini açığa çıkaran en temel gerçeklik olmuştur. Önder Apo, bu ilk oluşum esaslarına bağlılığın eşsiz mücadelesiyle 14 Temmuz çizgisini gerilla mücadelesine kavuşturarak sürdürmüş, Demokratik, Ekolojik, Kadın Özgürlükçü Toplum Paradigması temelinde partimizi yenileyerek yenilmez kılmıştır.

Bu temelde başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşların, halkımızın ve direnen her kesin 14 Temmuz Ulusal Onur Günü'nü kutluyor, büyük ölümsüz komutanlarımız Kemal Pir, M. Hayri Durmuş, Akif Yılmaz ve Ali Çiçek şahsında tüm kahraman şehitlerimizi saygı, sevgi ve minnetle anarak, anılarına bağlılık ve başarıma sözümüzü yineliyoruz.

Rêber Apo'nun 1994 Ağustos çözümlemesinden derlenmiştir

Bu savaş halk savaşıdır

Daha fazla kendiniz için olan, halkımız ve ülkemiz için olan ve dolayısıyla insanlık için olan yaşam layığımız olsun. Bizi bu teskin edebilir, rahatlatılabilir. Bunun dışında hiçbir yaşam, hiçbir para, pul, hiçbir çıkar asla bizi tatmin edemez. Böylesi bir yaşamı elimizin tersiyle itmeliyiz. Biz böyle yaptık ve gördüğünüz gibi bu gerçekliğe ulaştık. Yine böyleyiz; yani başka türlü değerlendirilmem ve kullanılmam mümkün değildir. Önderlik, sizden daha fazla size yakın, sizden daha fazla sizi yürüten güçtür. Bugün farkında olmazsanız, yarın veya mezarda farkına varırsınız.

İnsanlarımız son derece zayıf. Yaşlı da öyle, PKK militanı da, PKK dostu da ve bütün olarak halkımız böyledir. Çok zayıflatılmışsınız. Anlayış düzeyinizin güçlenmesi için birçok çalışma yürüttük. Düşüncenizin gelişmesi için bu savaşımızın kendisi epey ilerlemeye yol açabilir. Fakat sizin yaşadığınız iç sorunlarınız, sosyal ve ekonomik zorluklarınız, sizi düşünce itibarıyla da çok geri bırakıyor. Düşmanın dayatması sizi adeta ayakta gezen ölümler, çok zayıf ve zavallı kişiler durumunda bırakmış. Bunları nasıl aşabilirsiniz?

Geçen yıllar biraz boş geçmiş. Büyük çabanızı, enerjinizi çok az ve zor bela kendinizi yaşatacak bir biçimde kullanmışsınız. Ha siz, ha bütün halk, aynı durumu yaşıyorsunuz. Kendinizi çok güçsüz bıraktınız ve şimdi elinizden bir şeyler gelebilir mi? Acaba ömrünüzün bundan sonrasını vatan yolunda, doğruluk ve hak yolunda harcaabilir misiniz? Bu gücünüz var mı? Bunun için insanın bilinçli olması, örgütlü olması, kendi kişiliğini özellikle buna göre hazırlaması gerekir. Bu kadar dağınık düşünce ve fiziki yapınızla tabii fazla gelişmeye yol açamazsınız. İnsan çok şey vermeyi istiyor fakat alma gücünüz ve kapasiteniz sınırlıdır.

Yıllardır PKK yapısı üzerinde durmamıza rağmen çok az anlıyorlar ve bunlar çok az yaşama geçiriliyor. Ama yine de insanımıza inanırım, güvenirim ve şimdiye kadar hiç bıkmadan, usanmadan bütün halkla uğraştım. Hemen herkese, yediden yetmişe kadın erkek ayrımı yapmadan bir şeyler vermeye çalıştım. Bu hiç şüphesiz gelişmeye de yol açmıştır. Bu yine de iyidir.

Sizin yaşam dediğiniz düşmanın size yakıştırdığı yaşamdır

Bütün bu işler halk içindir, onun başarısı ve özgürlüğü içindir. Bunun dışında bir amacımız olamaz, yani halkın üstünde siyaset, halkın üstünde savaş diye bir derdimiz yok. Fakat sizin de sorunuz gerçekten özgürleşen bir halk yoluna girebilme veya özgürleşen bir halkın kendisi olabilmidir. Sizinle böyle konuşmak istemem ama gerçekçi de olmak zorundayım. Benim en önemli bir özelliğim şudur: İnsanlar arasında ayırım yapmadan,

onların ciddi olmalarını, sözlerine bağlı kalmalarını isterim. Bu işin şakaya gelir yanı yok. Siz eski toplumsal ölçüler ve anlayışlar içinde yaşamışsınız. Sizde ahbap çavuş, senli benli ve köylü anlayışlar oldukça egemen. Siyasi, hele askeri yönünüz fazla gelişmemiş. Ahbap çavuşluğu esas alıyorsunuz. Bize yaklaşımı bile siyasi ve resmi yaklaşımdan ziyade dostluk yaklaşımı biçiminde ele alıyorsunuz.

Dostluk kötü değil, akraba, ahbap çavuşluk da lanetlenecek şeyler değil ama bunlar geri ilişki biçimleridir. Bunları aşmak gerekir. Yeni ve özgür bir halk olmayı birlikte düşünüp tartışarak sağlamamız gerekir. Bunu kendimize yakıştırmamız gerekir ve buna kesinlikle ihtiyacımız var. Biz sizi özgürlük çalışmalarının dışında göremeyiz. Dediğim gibi bu savaş halk savaşıdır. Halkımızın kendisini mutlak yenileme ve özgürleştirme savaşıdır. Hatta siz bile parti çalışmalarını daha da güçlendirmenin yollarını bulmalı ve ona daha güçlü katılmayı kendinizde başlatmalısınız. Varsa yanlış, eksiklik üzerinde durmalısınız.

Ben çok büyük bir gaba içine girmeme rağmen halen kendimi çok şiddetli eleştirilere tabi tutuyorum. Tamam, en çok eleştirilecek olan parti militanlarıdır ama halkımızın da öz örgütlenmesini geliştirememesi, bu konuda kendisini son derece dağınık ve sorumsuz düzeyde bırakması affedilemez, kabul edilemez ve hep lanetlenmeye götürür. Yani siz kendinizi dilediğiniz gibi yaşayamazsınız. Sizin yaşam dediğiniz, düşmanın size yakıştırdığı yaşamdır.

Muazzam bir sorumsuzluk deryası altında buraya kadar geldiniz. Size nizam veren, biçim veren bir güç yoktu. Daha doğrusu bunu yapan egemen güçlerdi. Aslında egemen güçlerin askerleri, işçileri gibi geliştiniz. Bu durumunuzda suçlanacak bir şey de yok fakat bunu normal görmemek gerekir. Yani halkın uyanabileceğine, hatta her koşul altında önemli işler yapabileceğine güvenmek gerekir. Oligarşik rejim nitekim size şunu yakıştırmıştır: "Kırolar, hiçbir şeyden anlamazlar; süreriz, kullanırız, çalıştırırız. Bizim en iyi askerlerimiz, en iyi işçilerimizdir." Tabii biz bunu yerle bir etmek istiyoruz. Bu, ölüm fermanından daha ağırdır ve insana hakarettir. Biz insanı insanların yüz karası yapan bir ölüm fermanına karşı çıkmak ve bunu yerle bir etmek istiyoruz. Kesin doğru olan da budur. Bu yüzden siz fazla gelişemediniz. Yalnız sizler değil, bütün halk böyledir.

Şunu da söyleyelim ki; bütün çabalarımıza rağmen öfkemi sınırlı bile olsa gidermiş değilim. Oligarşik rejimle bu kadar uğraşılıyor ve savaşıyoruz, bu henüz küçük bir başlangıçtır. Neden? Çünkü; geliştirilen hakaret ve özellikle sizin kendinize yakıştırdığınız çirkinlik katlanılır ve yaşanılır gibi değildir. Ben yedi yaşımdan beri kendimi son derece bağımsız tutmaya özen göstermeme rağmen halen de affedemiyorum. Neden bu yaşam, niçin bu yaşam, nasıl bir yaşam diye öfkelenirken öfkeleniyorum. Halbuki büyük çözüm ve kendimi özgürce yürütmeye gücüm var ancak buna rağmen öfkem dinmiş değil. Ama siz kendinize bakın; nelere katlanmışsınız, ne kadar göz yaşı dökmüşsünüz ne kadar boyun eğmişsiniz ne kadar el kapılarında yalvarmış, yakarmışsınız. Tabii bu nedenle de özgür düşünceniz, özgür eyleminiz, özgür kişiliğiniz fazla gelişme kaydedememiş.

Çocuklarınızı seversiniz ama onların geleceğine ilişkin konularda kocaman bir hiçsiniz

Özgür bir halk olmak öyle sanıldığı gibi basit bir mesele değil veya öyle ileride düşünülecek bir mesele de değildir. Ekmek ve su kadar ve hatta ondan daha öncelikli bir yaşam ihtiyacıdır. Aksi halde siz her türlü laneti ve olumsuzluğu kendinize yakıştırmış olursunuz. Unutmayın ki; size bir tokat atıldığında, bir küfür sarf edildiğinde isyan edersiniz. Ulusal düzeydeki küfür ve hakaret öyle sıradan bir tokat ve küfür değildir. Ölümcüldür, en ağır ve yerle bir edici tarzıdır. Tabii bunları bilmek gerekir. Bunları bilmeden, zaten birey olarak da kendinizi anlayamaz, nasıl yaşadığınızı bile farkına varamazsınız.

Bütün devrimciliğimi, yaşadığım koşullara duyduğum tepkiye bağlıyorum. Zamanla sizleri ve hatta bu gençleri gördükçe büyük öfke duyuyorum. Çünkü; çok geriler ve askerlik nedir, örgütlülük nedir bilmiyorlar. Kendilerini imha ediyorlar ama farkında değiller. Tabii binlerce yıldır insanlık nedir, nizam nedir, disiplin nedir bilmiyorlar. Bu duygular yitirilmiş. Çocuk yapılmış ama fırlatılıp sokaklara doldurulmuş. Tek birisinin bile adı doğru konulmamış, tek bir doğru bile öğretilmemiş. Sözüm ona çocuklarınızı seversiniz, sayarsınız ama onların

geleceğine ilişkin konularda kocaman bir hiçsiniz. Onun için ağlırsınız, sızlırsınız. Neden? Çünkü çaresizsiniz.

Geleceğini iyi kararlaştıranlar, yolu ve yöntemi iyi belirleyenler ağlamayı ve yalvarmayı bir yöntem olarak fazla benimsemezler. İşlerinin doğru sahibi olurlar. Nitekim gelişmiş ulusları görüyorsunuz. Onlarda hiç ağlama var mı? Son derece duyarlı uluslardır. Bütün işlerini son derece sağlam araçlara ve örgütlere bağlamışlardır ve son derece bilinçlidirler. Onlarda kaderini pamuk ipliğine bağlama var mı? Onlar hiçbir zaman ağlamayı ve yalvarmayı bilmezler. Ama kendimize bakalım, ne haldeyiz? Bu Allah'ın yaptığı ayırım değil, bizim kendi kendimize yakıştırdığımız lanetli durumdur. Ben her gün bu gençlerin gelişimi üzerinde bütün gücümle durmama rağmen doğru yola ve başarı yoluna girme sınırlıdır. Kendisinin herhangi bir alışkanlığına, bir sigara alışkanlığına gösterdiği ilgiyi ve tutkuyu altın gibi bir çalışmayı önüne koysanız bile göstermiyor. Yeteneği yok, afyonlanmaya alışmış. Bu genci ne yapacaksınız?

Tabii düşmandır, vurdukça vuruyor. Günlük olarak izliyorsunuz. Türk Genelkurmayı bile bütün hissiyle, öfkesiyle ve ekip çalışmasıyla kendince terörü nasıl dağıttığını ve son darbeyi indirmeye çalıştığını söylüyor. Ama bizimkilere sorarsan, düşmanın kim olduğunu ve nasıl vurmak istediğini dahi bilmiyorlar. Özel savaş rejiminin gücünü hesaplayabiliyor musunuz? En önemlisi de kendinizi buna göre planlayabiliyor musunuz? Kendi gücünüzü seferber ediyor musunuz? Hayır! Bu gaflettir, tabii yetersizliktir. Kürtler tarih boyunca hep vurulmuşlar, daha da kötüsü düşürülmüşlerdir. Bugüne kadar da bir şey kalmamıştır. Biz bunu devraldık.

Keşke yetenekleriniz olsaydı da sizinle iş yapabileseydim

Bizim savaşımızın anlamı nedir? Bu tarzda yerin dibine batmamak, biraz daha fazla ayakta kalmak, biraz daha savaşın ömrünü uzatmak ve bu arada gelişmelere yol açabilmektir. Ama yine görüyorsunuz ki, her şey neredeyse benimle sınırlıdır. Oligarşik rejim halen ya sadece bana bağlıyor ya da 'böyle bir mücadele yoktur' diyor. Yani kendi

kavgasını bire bir, bir kişi ile sınırlı görüyor. Sizleri halen ciddiye almıyor, aranızdan yetenekli birilerinin çıkabileceğini, iyi bir savaş geliştirebileceğinizi ve hatta kendi kimliğinize sahip çıkabileceğinizi görmek istemiyor. Bu önemlidir. Neden? Çünkü; sizi anlamlı bulmuyor. "Kendi kimliğine, kendi savaşımına sahip çıkar ve iyi yürütebilirler" demiyor. Çünkü; sizi son derece köleleştirmiş, esir almıştır ve üzerinizde her türlü uygulamayı yürütecek gücü kendinde görüyor. Kontrol altına alamadığı bir ben kalmışım.

Beni neden kontrol altına alamıyor? Zaten üzerinde duruyorsunuz. Benim de kendime göre savaşımım, öfkem ve intikamım var. Oligarşik rejimin kontrolüne kolay kolay girmeyecek ve ona bütün yeteneklerimle vuracak güçlü tarzım ve tempom var. Yani kişilik sahibi olmak biraz da bu demektir. Ama bizimkilere bakın, bindiği dala, kendi bacıklarına ve kollarına vuruyorlar. Örgütlemeyi bilmemek ve uygun taktiklerle savaşımı geliştirmemek ne demektir? Binddiği dala vurmamak demektir ve hepsi de böyle yapıyor.

Sorunlarınızı daha kapsamlı önünüze koyup da sizi ürkütme veya sizi çok daha zavallı durumda bırakıp da çaresiz gibi yansıtmak istemiyorum. Vermek istediğim; sizi biraz daha özgürlük gerçeğine ve savaşımına yakın hale getirmek, biraz onun amacına ve onun duygusuna kavuşturabilmektir. Çünkü; yaşam bunsuz olmuyor. Sahte yaşamın, kendini kaybetmiş yaşamın metelik kadar değeri yoktur. Kürt eğer adam olarsa, bu özgürlük adımıyla yaklaşmakla bunu sağlayabilir. Keşke yetenekleriniz olsaydı da sizinle iş yapabiliydim, şu işi şöyle geliştirin, diyebilseydim. Nitekim bazı arkadaşlara bunu söylemeye çalıştım. Ancak yapamıyorlar. Kendisine 'al hazırı ye, böyle konuş, böyle yap, böyle çalış' diyorum ama yapamıyor. Tabii buna rağmen umudumuzu kesmeyeceğiz, yine de üzerinde özenle durmaya devam edeceğiz.

Şunun için söylüyorum: İşler bildiğiniz gibi yürümüyor veya kendi bildiğinizi uygulayarak başaramaz ve düşmanlarınızla başarıyla mücadele edemezsiniz. Bunun bir tarzı, bir temeli ve birçok önemli nedeni vardır. Bunları yediğiniz ekmek ve içtiğiniz su kadar zorunlu bir ihtiyaç olarak görmelisiniz. Bu kadar gelişmişsiniz, bu soruları kendinize sorup cevaplandırmayı bileceksiniz. Ben belki de hepinizden daha yaşlıyım, buna rağmen on beş yaşındaki delikanlının heyecanı ile işlerin üzerinde duruyorum. Çoğu on beş yirmi yaşında ama ölü gibiler. Zaten Türk devleti kendi askeri yapmış. Biz de el koymasak, hepsi Türk subaylarının

karşısında dört dörtlük hazır ol durumundalar, böyle alıştırılmışlar. Yani bir kadın nasıl daha on beş yaşında iken mutlak anlamda köleliğe alışı ve bu biçimde evlenirse, bu gençler de Türk ordusu karşısında öyleler. 'Kendinin askeri ol, çözü' diyoruz, oysa o yaramazlık yapıyor. Biraz özgürlük veriyorsun, yüzüne gözüne bulaştırıyor.

Kendinizi çok hazırlıklı kılıp katılsaydınız iyi olurdu

Avrupa'dan her gün bana raporlar da geliyor. Çok ilginçtir, merkez ve bölge sorumluları neden kendini örgüte tam veremiyor, neden olanakları değerlendiremiyor, neden isteksiz, ilgisiz ve hantal yaklaşıyor ve doğru üslup takınamıyor? Kısaca bin bir kusur var. Bunlara şunu söylemek gerekiyor: Kendinizi ne yapacaksınız? Bu kadar kusur ve çirkinlikle neye ulaşabilirsiniz? Kendilerini çok beğeniyorlar ve bize dayanarak yaşayabileceklerini sanıyorlar. Böyle olmasalar, bizim kim olduğumuzu iyi tanırsalar, kendilerini görevlerinin karşısında ve örgüt olayı içerisinde böyle tutabilirler mi? Biz kimiz, neyiz ve neyi kabul ederiz, bunlar bellidir. Yani Önderlik gerçeği budur, disiplin budur.

Adam tepkili, bu soruları kendine soracağına biraz öfkelenmiş, biz onu biraz fedakârlığa çağırıyor, 'Şöyle halk adamı ol, şöyle militan ol' diyoruz ama o tepki duyuyor. "Sen misin bana bunu yaptıran, ben de bildiğimi okuyacağım, canım çıksa da kendimi zorlamayacağım, disipline etmeyeceğim, doğru çalışma ve yaşam tarzına gelmeyeceğim fakat yine de PKK'yi paylaşıcağım çünkü, PKK bana güç veriyor, beni onure ediyor ama ben yine de dilediğim gibi yaşarım" diyor.

Çok iyi bilirsiniz, günde on beş saat çalışsa ancak karnını doyurabilir. Adam PKK'nin içine gelmiş, milyonlarla oynuyor. Milyonları görüp bitiyor ve "yeter" diyor. Bunlar sizin babanızın malı değil ki, bunlar amansız savaş değerleridir. Yine kendisini birden bire on bin kişinin başında buluyor. Dağları yaratan benim, diye kendisine sevdalanıyor. Bu kitleyi hazırlamak ve bir tane dost edinmek için yıllarca yollarda koşup durdum. Bir inanç ve bir ilişki yaratmak için çok büyük çaba harcadım. Onların ise umurunda değil. "On bin kişi, ne desem alkışlıyor" diyor.

Şimdi bunlar yanlış ve tehlikeli anlayışlar ama hemen hepsi bu hastalıklarla dolu yaşıyor. Bana bakın, ben böyle değilim. Üzerinizdeki bu ağır soruna rağmen her zaman tektim. Her zaman

söylediğim her şey ve her davranış yerrinde olacak. Bütünyle yirmi, yirmi beş yıldır bu çizgi dahilindeyim. En ufak bir saptırma görülmedi. Sorumluluk dediğin böyledir. Bir halkın önderliğini yapmak, yürütmek biraz böyledir. Bizimkiler bir sigaradan bile taviz vermiyor, en basit şeylerden bile vazgeçmek istemiyorlar. Oysa ben şimdi savaşı nasıl yürütüyorum?

Semir diye bir provokatör vardı, "Apo sizi sizden alıyor. Gençliğinizi sizden alıyor, görmüyor musunuz?" diyordu. Aslında bununla şunu demek istiyordu: "Apo sizi TC'den çalmak istiyor." Aslında bu çalma değil, sizi size kazanma hareketidir. Evet, bir anlamda sizi sizden de çalışıyorum. Ama köleliğinizi kaldırıyorum. Gafletiniz var, bütün uyarıcı ve bilinçlendirici çabalarımıza rağmen uyandırmıyorsunuz. Bilinen taktik hamlelerle sizi saflara katmaya çalışıyoruz. Yani sizi kendinize kazandırma eylemi içindeyiz. Bu çalma değil, kazandırma eylemidir. Buna bile zor bela geliyorsunuz. Başka türlü çok bilinçli ve kendinizi çok hazırlıklı kılıp katılsaydınız, iyi olurdu. Çok geç uyanıyorsunuz. Yine işler konusunda çok acemisiniz.

Siz iyisiniz, hatta savaşçıların iyi dirler ama yetenekleri yoktur. İşleri fazla geliştirme güçleri yoktur. Buna rağmen katlanacağız. Yoksa ben niye bu kadar kendimi harcatacağım? Bu benim boyumun borcu mudur, yalnız benim vazifem midir? Hayır! Bu, halkın işidir, herkesin işidir. Herkesin aynı sorumluluk ve duyarlılıkla yaklaşım göstermesi gerekiyor. Kimse bana öğretmedi, emretmedi. Sen illa ulusal işler için şunu yapacaksın, demedi. Bu işin teorisini öğrenle kuyu kazar gibi buldum. Yine pratik adımlarını halen bu çabalarım ile götürüyorum. Sorumluluk işte budur.

Tabii görüyorsunuz, size son derece çarpıcı gerçeklerle karşılık vermeye çalışıyorum. Gidip halkı gördünüz, belki sizde biraz yeni duygular ve düşünceler uyandı. Aslında bu da bir cevap oluyor. Siz belki bizden oldukça ahbap çavuşluk beklediniz. Bizde bu da vardır ama daha fazlasını göstermek zorundayız. Yine dostlara yüksek ilgi ve bağlılıklar devam etmelidir. Ama bence işleri daha da ilerletmek gerekiyor. Yani şuna öfkeliyiz: "Kendimizi geliştiremeyiz, eğitemeyiz" diyorsunuz, geldiğiniz yer hakkında hep şikayet yapıyorsunuz. Gerektikçe, artık çözüm gücünü kendinizde bulmalısınız. Önünüzdeki işler küçük işlerdir. Yani bana göre hiç şikayet etmeden, sağa sola başvurmadan küçük bir grup bile o işlerin üstesinden gelebilir. Eğer bizden bir şeyler almışsanız, bu

yeter de artar bile. Ben bir şeyler vermeye hazırım.

Altın gibi ülkeniz var enerjinizi birleştirseniz cenneti kurabilirsiniz

Bir de anlayacaksınız. Anlamayı hiç olmazsınız. Bütün bunlar kesinlikle becermelisiniz. Büyük zorluklarınız varsa, her koşul altında yine katlanmaya hazırım. Kaldı ki, çok şey de sunduk. Sizden istenilen sınırlı bir çalışma, özgürlüğünüze sınırsız bir katılımdır, utandırmayacak bir çabanın sahibi olmanızdır. Alay edilmekten ve olumsuz değerlendirilmekten sizi kurtaracak kadar özgür bir çabaya güç getirmenizdir. Bu da dediğimiz gibi, yediğiniz ekmek, içtiğiniz su kadar size gereklidir. Değilse tartışalım.

Halen hatırlıyorum, ben böyle bir ölümüm olsaydı diyordum; bunu "şöyle ülkesi için savaştı, şöyle soylu amaçları için savaştı, öldü" desinler diye istiyordum. Onun için bu çok önemlidir. Böyle bir ölümü kucaklamak bile, bu sahte ve kirli yaşamdan bin kat daha değerlidir ve bu da en büyük nimettir. Bunları bilmek lazım.

Kişinin düşmanı kadar kendi gerçeğine ilgisi yoksa ve üzerinde durmuyorsa, bu en büyük alçaklık ve ahlaksızlıktır. Bunları bileceksiniz. "Kendimizi yetiştiremiyoruz, eğitemiyoruz, şuram bu kadar kusurlu, buram bu kadar geri" diyorsunuz. O zaman siz ne güne duruyorsunuz? Bir sigaradan vazgeçebiliyor musunuz? Basit bir alışkanlığınızdan bile vazgeçebiliyor musunuz? Hayır diyorsanız, o zaman bu işlerden de vazgeçmeyin.

Neden kendinizi bu halde bırakıyorsunuz? Halbuki bu savaşçılarla her gün uğraşıyorum. O zaman neden bu durumdasınız? Neden kendinizi bu kadar kötü bir durumda tutunuz? Hiç mi kendinize soru sormadınız? Kendinizi nasıl insan yapacağınıza dair, bir ülke sahipliğini, bir halk sahipliğini, kişilik sahipliğini yapmak için hiç mi ilgi duymadınız? Altın gibi ülkeniz var, enerjinizi birleştirseniz cenneti kurabilirsiniz. Bunun farkında bile değilsiniz. Çok kötü bir durumdasınız, bunları aşmak gerekir.

Benim sizi karşılamam bu gerçekler temelindedir. Siz saygılı ve sevgili dostlar karşısında söyleyeceklerim biraz böyle. İnşallah şimdi biraz gelişme umudunuz vardır. Bazı gerçekleri gördünüz, herhalde akıllanma yoluna daha fazla gireceksiniz. Kendinizi özgürleşen ve savaşan halk gerçeğine, onun bilinçlenmesine, örgütlenmesine, siyasi ve askeri

ordulaşmasına adımlar atabilecek duruma getiriyor veya en azından bir başarı çizgisini çizme gereğini duyuyorsunuz. Sizi de rahatlıkla halk ordulaşmamızın yoluna girebilirler diye kabul ettik. Hatta sizden umutluyuz, iyi bir savaşan olarak çıkabilirsiniz.

Yine söyleyeyim, bu işler öyle gelip geçici, çok uzağınızda olan işler değil. Bütün işler özünde partiden daha önce sizin işlerinizdir. Parti bir araçtır, parti bir köprüdür. Halkı üzerinde bir yerden diğer bir yere taşımak içindir, kölelikten özgürlüğe taşımak içindir. Bundan sonra parti biter. Dolayısıyla uzağınızda, çok tali işler olarak görmemelisiniz. Benim bile varlığım halk içindir. Yani bugün biraz değerim varsa, halk için bir şeyler yaptığım içindir.

Eğer bugün bu halk beni bu kadar tutuyorsa veya ben en az bir halk kadar etkiliysem, bunun sebebi şudur: Halk zayıf, örgütsüz ve düşüncesizdir ama ben kendimi çok örgütlü, bilinçli ve bir halkı tam da kendi kişiliğinde güçlendirecek kadar güçlendirdim. Benim varlığım işte budur. Bana gökten yardım yağdıran yok. Arkamda herhangi bir devlet de yok. Tüm gücüm ve yetkinliğim halkı temsil ettiğim, halkı örgütlü ve bir halkla kendimi güçlü tuttuğum içindir. Yarın bu gücün tümünü halka vereceğiz, zaten kendimi en yetkin halk haline getirmeyi bir halkı güçlendirmek için yapıyorum. Kendimi güçlendirmesem veya kendimi bilinç, köprü ve örgüt çarkı haline getiremezsem, tabii bir halkı da bu temelde bilinçlendirip örgütlendiremeyiz.

Benim durumum gerçekleşen ve özgür kimlikli bir halk olayıdır

Önderlik, kendisi için olan, kendisi için çalışan ve bunu öncelikle kendisinde başlatan ve giderek bu çelişkiyi halk lehine çözen kişi demektir. Biz biraz öyle olmaya çalışıyoruz. Bunu belirtmem gerekli. Diğer bütün tanımlamalar, değerlendirmeler yanlıştır.

Benim adıma kimi ağa gibi, kimi bey ve paşa gibi hareket ediyor ama öyle olamaz, tam tersine ben bunlarla savaşıyorum. Benim durumum, gerçekleşen ve özgür kimlikli bir halk olayıdır. Bizim adımıza hareket edenler bütünyle böyle davranmak zorundalar. Böyle olmadılar mı, bizden değillerdir. Size bunları açıkça da söylüyorum. Görmedik, duymadık demeyin. İkide bir bana mektup yazıp cevap istemeyin. Bunlar bütün sorunlara cevaptır. Gördüğünüz ve ortaya konulduğu gibidir. Ben de gördüğünüz gibiyim.

Eğer bugün bu halk beni bu kadar tutuyorsa veya ben en az bir halk kadar etkiliysem, bunun sebebi şudur: Halk zayıf, örgütsüz ve düşüncesizdir ama ben kendimi çok bilinçli ve bir halkı tam da kendi kişiliğinde güçlendirecek kadar güçlendirdim. Benim varlığım işte budur. Bana gökten yardım yağdıran yok. Arkamda herhangi bir devlet de yok. Tüm gücüm ve yetkinliğim halkı temsil ettiğim, halkı örgütlü ve bir halkla kendimi güçlü tuttuğum içindir. Yarın bu gücün tümünü halka vereceğiz.

Her zaman söylediğim gibi, gücünüz sağa sola yetmiyorsa kendinize yetsin. Ben gücümü öncelikle kendime karşı kullandım, kendimi iyi yetiştirdim ve daha sonra gücüm herkese yeterli olmaya başladı. Bu önemlidir. Önce bakırim, bunlarla bu kadar konuşuyorum ama gücüm yetmiyorsa neden yetmiyor diye kendime yüklenirim. Sende eksiklikler var derim ve orada kendimi güçlendiririm, gelirim bir kez daha yüklenirim ve hep üste çıkarım. Sizin de kendinizi böyle güçlendirmeye ihtiyacınız var. Yani halkın hizmetindeki adam kendini böyle yetiştirir, böyle büyütür ve böyle egemen kılar; böylece kendini halk adamı yapar.

Umarım bir şeyler anlıyorsunuz. Sizerin şahsında halkımızla 15 Ağustos Atılımı'nın onuncu yılını da tamamlıyoruz. Bu önemli bir savaş sürecidir ve bunu güçlü tamamlamak istiyoruz. Zaten bunun doğru ifadesi içerisindeyiz. Bir on yıl savaşı yaşamak öyle bildiğiniz gibi değildir; tarihimizde ilk defa gerçekleşen çok ilginç, ilginç olduğu kadar çok anlamlı bir olaydır. Denilebilir ki; ilk ve son özgürlük adımdır. İlk defa böyle bir özgürlük adımı atıldı. Başarılsa nihai başarıdır, başarılamsa da bu son olur. Bu, iki kere iki dört eder gibi bir gerçektir. Bu savaşım yılını derslerle dolu karşılıyoruz veya bu on yıllık savaşımın bizde gerçekleştirdiği kişilikle bugün karşındayız. Bu konuşmayı da bu temelde yapıyoruz.

Halkın hizmetindeki önderlik, halkın hizmetindeki parti adına yürütülen faaliyetleri gördünüz. Garip duygular veya yeni gelişmiş düşünceler içinde olabilirsiniz. Kafanızda birçok soru uyanmıştır ve belki cevabı da şimdiden bulunuyor. Sizi böyle karşılayabiliriz. Sizi veya tüm halkımızı bu 15 Ağustos Atılımı dolayısıyla böyle değerlendirmeye çalışıyoruz. Bütün partiyi de, bütün ARGK'yi de böyle değerlendirmeye çalışıyoruz. Özel savaş rejimine istediğimiz gibi vurasak da, henüz boyun eğilmiş veya onun acımasız iradesi sonuca gitmiş değildir. Türk Genelkurmayı her ne kadar acımasız ve kesin bitirmek istiyorsa da, biz ona başarı şansını vermedik. Bu da bizim açımızdan son derece önemlidir.

O mutlaka başarmak, geçen yaz bizi bitirmek istiyordu. Sonra da güzün olmadı kışın, bilemedin bu baharda, Mart'ta dedi, daha sonra işte bu yazda bitirmek istiyordu. Bu şansı onlara vermemek bizim açımızdan çok önemliydi ve bunu kısmen başardık diyebiliriz. Ama tam istediğimiz gibi vurmaktan uzağız. Lanetli bir tarihin sayfaları altında kalıp gitmememiz için de şu andaki durumumuz çok önemlidir. Hatta bu çalışmaları bu haliyle bile götürmemiz, sizleri böyle karşılamamız yine çok önemlidir. Tarihe bakmayı bilmeniz lazım. İmha tarihi, ihanet tarihi ve düşmüşlük tarihine bakmanız gerekir.

Bunu biraz anlarsanız bu gündeki durumu, bugün böyle oligarşik rejim karşısında konuşmanın ve onunla böyle savaşmanın ne kadar büyük bir olay olduğunu rahatlıkla değerlendirebilirsiniz. Kendinizi de çok mutlu, öfkeli ve intikamcı kılabilirsiniz.

Önderlik, sizden daha fazla size yakın, sizden daha fazla sizi yürüten güçtür

Biz kimsenin sırtına kaldıramayacağı yükü yüklemiyoruz. Ama herkesin de yapabileceği bir iş vardır. Hepinizi bu işi görmeye ve gereklerini yerine getirmeye çağırıyorum. Bunu yapacaksınız, bunun şakası yoktur, bunun ucuz tartışması da yoktur; iş iştir ve gerekleri yerine getirilecektir. Yani oligarşik rejimin

size yakıştırdığı ad, sizi içine sürüklediği kargaşa ve laçkalık bitsin. Bu kadar özüne, insanlığa ters, kimliğine ve cinsiyetine ters yaşam bitsin.

Daha fazla kendiniz için olan, halkımız ve ülkemiz için olan ve dolayısıyla insanlık için olan yaşam layığımız olsun. Bizi bu teskin edebilir, rahatlatılabilir. Bunun dışında hiçbir yaşam, hiçbir para, pul, hiçbir çıkar asla bizi tatmin edemez. Böylesi bir yaşamı elimizin tersiyle itmeliyiz. Biz böyle yaptık ve gördüğünüz

En güzel dil, halkla konuşan dildir. En güzel bağ, halkla kurulan bağdır. Hepsi de mümkündür. Ben yıllardır halkın dışındayım. Ziyaretlerimize gelenler olur. İşte bu kadar iç içe, bu kadar yoğun ve bu kadar candan olabiliyorlar. Hiçbir yerde bu kadar özgür ve anlayışlı olmayı beceremezler ama karşımızda olurlar. Oysa siz gidiyor ve dağıtıyorsunuz. Bize biraz saygınız varsa, yine bizim şahsımızda bir halk gerçeğine ilgi duyuyorsanız, anlayışlı olmalısınız. Onun nasıl olması gerektiğini bu vesileyle çok açık ortaya koydum. Siz yoldaş adaylarıyorsunuz, yoldaşınız.

gibi bu gerçekliğe ulaştık. Yine böyleyiz; yani başka türlü değerlendirilmem ve kullanılmam mümkün değildir. Önderlik, sizden daha fazla size yakın, sizden daha fazla sizi yürüten güçtür. Bugün farkında olmazsanız, yarın veya mezarda farkına varırsınız. Önderlik deyip geçmemek gerekiyor. Akıllı olun, iyi anlayın ve zamanında karşılık verin, bu sizin çıkarınızdır ve kişiliğinizin zaferi olur.

Görüyorsunuz, biz halk gerçekliğimize karşı etkili, tepkili ve eleştirel olmaya çalışıyoruz. Bu gereklidir. Bunun yanında doğru yolu çok net olarak çizmeye çalışıyoruz. Zaten katılmışsınız, bizim istediğimiz bundan sonrasının kesin zaferini ve sağlam tarzını yakalamanızdır. Bu zafer mümkündür. İlk ve son defa bu bir zafer imkânıdır. Onu elden bırakmamaya büyük özen gösterin. Bunun için her şeyimizi ortaya koyalım, kesin başarıdan başka hiçbir şeye fırsat veremeyelim. Bütün bunlara benden daha fazla sizin ihtiyacınız vardır. Belki şimdiye kadar istediğiniz gibi katılamadınız, kendinizi yargılamadınız ama bundan sonra da bu başarı şansınız var. Onu mutlaka müthiş bir şekilde ve asla tarihte yapılamadığı gibi yapacak ve sizden her şeyin çalınıp çırılmasına bundan sonra dur diyeceksiniz. Bundan sonra kendimiz için düşünürüz, çalışırız, var ederiz, koruruz, geliştiririz ve biliriz.

Bütün bunlar önemli, umarım bunlarla kendinizi yeniden büyümeye çalışırsınız. Kalan ömrünüzün bu dönemini, bu büyük doğruların hizmetine verebilirsiniz ve vermek için de büyük çaba gösterin. Düşünün ki, kimse emretmiyor, herkes kendi tutkularıyla kendini bu işe veriyor. Zaten üstten emir ve dayatma oldu mu, orada bürokrasi ve ağalık olur. O yok, tamamen özgürlük var. Özgürlük bu anlamda en büyük otorite ve en büyük emreden kuvvettir. Sizde özgürlük tutkusu oldu mu duramazsınız, dünya birleşse sizi durduramaz. Bizi durdurabildi mi? Ama sömürgeci ve işbirlikçi egemenlik içine girdin mi, gücün ne olursa olsun bitersin. Bunun etkisini yaşayan kadromuz, militanımız kesin başaramıyor ve bela oluyor ama birisi özgürlük yoluna girdiğinde ve bunun yöntemini tuttuğunda kimse onu tutamaz. Örneğin;

ben tekim ve kesinlikle hiç kimse beni durduramıyor.

Sabırlı olun ve düşünün. Ben öyle bildiğiniz gibi bir hareket değilim. Düşünce ve duyum gücü çok yüksek, planlama gücü çok olan, ölçme biçme yönü ağır basan bir yürüyüş tarzım var. Üslubu, tarzı ve temposu çok yerinde olan bir yürüyüş tarzım var. Siz de böyle oldunuz mu öndersiniz, hatta ulusal düzeyde bile sürükleyici olabilirsiniz, kendinizi her çevreye sığdırabilirsiniz. Böyle olmak çaba istiyor, bizi kavramayı gerekli kılıyor. Bu anlamda ben size yardımcı olabiliyim veya beni anlamınız, yaşamınız size büyük bir yardımdır.

Eskiden halk, 'Hangi dünya devletleri bize yardımcı olur?' diyordu. Eğer bütün dünya devletleri yardımcı olsaydı, bu hareket böyle doğmaz ve bu halk böyle yaratılmazdı. En büyük yardım, insanın kendini yetiştirip sunmasıdır. Bunu kendi gözlemlerinizle gördünüz. Kendiniz de böyle yapın, bu kendinize de ve halkımızın kendisine de en büyük yardımdır ve hatta insanlık bile bu yardımdan nasibini alır.

Beni şu anda belki bir resim gibi görebiliyorsunuz, belki bir film gibi, fark etmez. Ben sizi hiç görmeyebilirdim

de. Ama görerek de etkilerim, görmeden de etkilerim ve kuşatırım. Görmeyi şu temelde sağlama bağlayacağım: Bazı temel amaçlarımız var. İşte ülkeden, halkın gerçekliğinden bahsettiniz; mutlak onu çalıştırır, mücadelenin hizmetine sokarım, ona yol aldırırım ama onu birer birer tanımam. Seni kesinlikle bir yurt-severlik yoluna, halkın gerçeğini şu veya bu düzeyde tanımış biri haline getirirsem, bu bir tanışma olur ve bunun bir anlamı vardır. Bunun dışında tanışmanın fazla bir anlamı yoktur. Kim olursan ol, nereden gelmiş olursan ol, yine de gel. Tanışmak, sağlam ilkeler gerçeğimizin can alıcı kısımlarıyla olmalıdır.

En güzel dil halkla konuşan dildir

Tabii tanışmak iyi bir şeydir ama en önemlisi bir ömür boyu yaşama geçimdir. Bunu yaşamın kendisi haline getirmektir, emektir ve çabadır. Ben de dakikası dakikasına böyleyim. Halk bunu bildiği için "ben de veririm, oğlumu kızımı, malımı mülkümü al. Acaba yine beni affeder misin?" diyor, yok diyorum. Vermekle kurtulamazsın. Kaldı ki o kız senin değil, mal mülk de senin değil, sen belki de bir hırsızın. "Şehitler bizimidir" diyorlar. Sizin öyle şehitleriniz yok, PKK'nin şehitlerine sahiplik yapmayın. Önderlik şahsında partinin şehitleridir diyorum. Bütün bunları da kabul edip, "doğrudur" diyorlar. Tabii bunlar sizin için de geçerlidir, bu kadar doğruların etkisi altında herhalde daha farklı yaşayacaksınız. Eskisi gibi olamaz artık.

Ben biraz yürüttüm. Gördünüz, biraz koordineli yürütüyorum. Sonuç ne kadar çarpıcıdır! Bazıları "Ya biz nasıl edelim, gücümüz var mı, destekleyenimiz var mı?" diyorlar. Oysa en büyük güç siz kendinizsiniz, kendinizi doğru katın. İşte büyük gücü görüyorsunuz. Ne istiyorsan hepsi var, güç ve zenginlik adına hepsi

var. Ben bunu buradayken yaptım, sen halkın içindesin, niye yapmıyorsun? "Ağzım bozuk, bilmem nerem eğik" diyorsun. Bunu düzeltecek ve doğru katacağın, o zaman her şeyi kazanırsın. Bu sanırım oldukça kanıtlanmış bir durum.

Biz partiyle halka ulaşmaya çalıştık. Parti kesinlikle bir araçtır. Halk tam özgürleşince, parti artık parti olmaktan çıkar, parti halk olur; kesinlikle halkın dışında, halka rağmen herhangi bir parti veya önderlik hareketimiz söz konusu olamaz. Özellikle yanlış önderlik anlayışınızı sanırım biraz burada çözmeye çalıştım. Bunları kadrolar itibarıyla, parti ve Önderlik adına hareket edenler için söylüyorum. İşte gördüğünüz gibi bir Önderlik halkla böyle diyalog, temas ve ilişki halindedir, halk için araçtır. Kendileri duygu ve düşüncelerini dile getirirler. Anlaşılan özgürlük, önderliğe bir kuvvettir ve her şeye gücü yeterlidir. Şimdi bunu siz de gözlemlerinizle gördünüz ve göreceksiniz. "Anlamadık, kendimizi şöyle ağa gibi dayattık, jandarma gibi dayattık" demeyi bırakacaksınız.

En güzel dil, halkla konuşan dildir. En güzel bağ, halkla kurulan bağdır. Hepsi de mümkündür. Ben yıllardır halkın dışındayım. Ziyaretlerimize gelenler olur. İşte bu kadar iç içe, bu kadar yoğun ve bu kadar candan olabiliyorlar. Hiçbir yerde bu kadar özgür ve anlayışlı olmayı beceremezler ama karşımızda olurlar. Oysa siz gidiyor ve dağıtıyorsunuz. Zor bela bir yaşama güçleri var, onların üzerine yükleniyorsunuz. Ondan sonra da önderlik yaptığınızı sanıyorsunuz. Bu kesinlikle TC'nin jandarma önderliğidir.

Bize biraz saygınız varsa, yine bizim şahsımızda bir halk gerçeğine ilgi duyuyorsanız, anlayışlı olmalısınız. Onun nasıl olması gerektiğini bu vesileyle çok açık ortaya koydum. Siz yoldaş adaylarıyorsunuz, yoldaşınız. Amansız bir biçimde bağlı olmayı ve bizi halka taşırmayı bileceksiniz. Sizin göreviniz budur.

Sana eşsiz, son derece saygıdeğer, güçlü ve zengin bir yaşam sunuluyor. Bu, çaba istiyormuş, emek istiyormuş! Zaten düşmana bilmem ne gibi çalışıyorsun da, niye kendin için çalışmıyorsun? Düşman sana istediği yükü bindirip taşıtıyor. Kendin için yüklen. Düşmanın emrinde papağan gibi konuşacağına, kendi gerçeklerin için konuş. Düşman için en yiğit savaşçısın ama kendine karşı da vahşi savaşçıyorsun. Kendin için düşmanına karşı savaş. Tüm bunlar doğru olandır ve yaşamsaldır. Ekmeksiz, susuz belki olunur ama yaşamsız olunamaz.

Bizim etkinliğimiz halkımızı yeniden yaratırken, ortaya çıkardığımız gelişmeleri fırsat bilip üzerine giderek kendinizi yaratma durumunda olamazsınız. Bunu yaparsanız, dini açıdan söylersek kesinlikle münafık, zındık olarak değerlendirilirsiniz. Siyaset açısından söylersek, saptırmacı ve boşa çıkaran olursunuz. Tabii böyle yapmanıza da kimse müsaade etmez. Bu Önderlik ve yaratılan bu halk, böyle sahte önderlere fırsat vermez.

Kısaca; bu değerlendirmem yeterlidir, hatta ömür boyu yeterlidir ve öyle de olacaktır. Bu, kadrolar için daha fazla böyledir. Tamı tamına halka ulaştırılan kuvvet, halkı köprüden geçiren kuvvet olacaktır. Bunu bu vesileyle sizlere eğitici anlamda göstermeye çalıştım. Ke-

sin sonuçlar çıkaracaksınız ve bu aynı zamanda kesin bir talimattır. Bizi oyalamayacak ve uğraştırmayacaksınız, tam tersine adamaklı uygulayacaksınız. Gördünüz, biz kendimizi burada nasıl bir köprü yapmışız. Nasıl gören göz, duyan kulak, nasıl canlandıran dil haline getirmişiz. En çarpıcı şekilde karşınızdayız. Ayıbı falan yok, ayıp olan sizin durumunuzda başarısız ve yetersiz kalmaktır.

Ekmeksiz, susuz belki olunur ama yaşamsız olunamaz

Şimdi ben kendimi biraz mutlu sayıyorum. Düşmanını tanıyan, kendi gerçeğine bağlanmayı sağlayan kişi olarak değerlendiriyorum. Namusu biraz kurtaran kişi olarak ele alıyorum. Halen de eğer bu hizmetlerim bana bir lokma yemek yediyorsa yeter, başka bir şey istemiyorum diyebiliyorsam, sizin çıkarmanız gereken bazı sonuçlar var. "Şöyle sigaramızdan vazgeçmeyiz, şöyle uzlaşmacıyız, şöyle ertelemeyiz, şöyle tembeliz, şöyle laçkayız" diyemezsiniz. Bunlar ayıp laflardır. Bu eyleme ve bu yola giren kişi için bu sözler söylenmez. Ben de iki kelimeyle, bir takım sıradan duygularla bu işe girdim. O zaman ki ciddiyet neyse, şimdiki de odur. Bu, dile getirildiği gibi insanlarımızı değer vermenin, halkımızın da bağlı olmasının nasıl sağlandığını ortaya çıkaran bir tilsimdir veya açıklaması böyle olur.

Kendine oynayamazsın, kendini böyle basit göremezsin, başarısız bir yaşamın sahibi olamazsın, çözümsüz bırakamazsın. Oldukça ölü bir yaşamın veya yaşamamışlığın içinden geliyorsunuz. Yaşama doğru bağlanmaya, yücelmeye ve biraz canlanmaya ihtiyacı olan sensin. Niye buna karşı direniyor, niye düşmanın yakıştırmalarını fazilet diye benimsiyorsun, bunun ne gereği var? Sana eşsiz, son derece saygıdeğer, güçlü ve zengin bir yaşam sunuluyor. Bu, çaba istiyormuş, emek istiyormuş! Zaten düşmana bilmem ne gibi çalışıyorsun da, niye kendin için çalışmıyorsun? Düşman sana istediği yükü bindirip taşıtıyor. Kendin için yüklen. Düşmanın emrinde papağan gibi konuşacağına, kendi gerçeklerin için konuş. Düşman için en yiğit savaşçısın ama kendine karşı da vahşi savaşçıyorsun. Kendin için düşmanına karşı savaş. Tüm bunlar doğru olandır ve yaşamsaldır. Ekmeksiz, susuz belki olunur ama yaşamsız olunamaz.

Bunları dile getirmeye çalıştık. Bunlar bize yön veren en temel doğrular ve büyük gerçeklerdir. Ben bu gerçeklerle kendimi büyüttüm. Halen bu gerçeklerin içindedim, emrindedim. Beni de büyüten bu büyük güç, bizi bağlayan esas gerçeklerdir. Herhangi farklı bir nitelik yoktur. İyi dile getirdim, iyi takip ettim ve iyi korudum.

Sonuç bellidir: Ben büyüdüm, halk büyüdü, savaş ortamında ülkemiz açıklığa kavuştu. Bizim mücadeleyi bir bayram coşkusuyla ele aldığımızı ve halkın da böyle katıldığını görüyorsunuz. Savaşsız olunamayacağını çok çarpıcı gördünüz. Benim gibi biri kendini böyle yapabildiğine göre, siz daha fazla yapabilirsiniz. Bu temelde doğrulara daha fazla bağlanıp başarıya yol açabilirsiniz. Her zaman doğru yol budur. Doğru yolda neyle ve nasıl yürünür? Doğru için savaşılır ve amaç neyse ona ulaşılır, bunun dışında hiçbir şeye anlam verilmez. Engel teşkil eden ne varsa onunla savaşılır, yerle bir edilir ve yaşama yol açılır.

Umarım dostlar başta olmak üzere, tüm partililer ve savaşçılar da bizi böyle anlıyorlar. Böyle anlamaları büyük savaşmaktır, büyük savaşmak da büyük kazanmaktır.

19 Temmuz Devrimi'nin 10'uncu yılı yeni bir devrimci başlangıç olacak

Duran Kalkan

Tarihi 19 Temmuz Özgürlük Devrimi'nin 9'uncu yıldönümünü yaşıyoruz. Bu büyük direnişin 10'uncu yılına giriyoruz. Başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşlara, Kürdistan ve Suriye halklarına, tüm insanlığa 19 Temmuz Devrimi'nin kutlu olmasını diliyor, tarihi 19 Temmuz devrimci ruhunu selamlıyoruz. Şilan ve Xebat yoldaşlar şahsında devrimin kahraman şehitlerini saygı ve minnetle anıyoruz.

Gerçekten de devrimin 10'uncu yılına girişi, her zamankinden daha fazla heyecan veriyor. Bu durum tabii en çok Rojava'da görülüyor; Kuzey ve Doğu Suriye'de yaşanıyor. Fakat bir bütün olarak Kürdistan ve dünyada devrimin 10'uncu yıla giriş coşkusu açık bir biçimde hissediliyor. Bugünlerde selamlamalar var, kutlamalar yapılıyor. Rojava Özgürlük Devrimi'nin 9 yıllık pratiği tartışılıyor. Değerlendirilmeye ve daha derinden anlaşılmasına çalışılıyor. Böyle yoğun bir çaba, ciddi bir hareketlilik söz konusu.

10'uncu yıla girişin kuşkusuz önemi var. 10'uncu yaş, yaşamda bir durak anlamına geliyor. Birçok canlı açısından bu geçerli. Varlığın durumunun anlaşılması, ele alınabilmesi için yeterli verileri sunan bir zaman dilimini ifade ediyor. Dolayısıyla Rojava Devrimi'nin 10'uncu yıla girişi de devrimi daha doğru ve derinlikli anlamak, geleceğine ilişkin daha gerçekçi görüşler, tasarımlar oluşturabilmek için yeterli verileri sunan bir zaman dilimi oluyor. Buna dayanarak 19 Temmuz 2012'de, Kobanê'de başlayan sürecin nasıl geliştiğini, ne anlama geldiğini, bu 9 yılda ne tür gelişmeler yaşandığını, dolayısıyla 10'uncu yılda ve daha sonrasında muhtemelen hangi gelişme adımlarını ortaya çıkartacağını herkes anlamaya, daha doğru değerlendirmeye, kestirmeye, dolayısıyla politikalarını ona göre belirleyip kendini de bu temelde yaşanacaklar karşısında hazırlıklı kılmaya çalışıyor. Bu önemli ve anlamlı bir durum.

19 Temmuz özgürlük kıvılcımı etkisini sürdürmeye devam ediyor

Böyle olması neyi gösteriyor? 9 yıl önce başlatılan sürecin gelişme sağladığını, derinleşerek devam ettiğini,

Rojava Devrimi'nin 10'uncu yılı, 9 yıllık pratiği değerlendirme ve yeni bir 10 yılı planlamak için yeni bir devrimci başlangıç yapma dönemi, süreci olacak. Yani bir dönemektir. Bu genel devrimci hareketimiz açısından böyledir. Rojava Özgürlük Devrimi'nin yürüyüşü, 19 Temmuz Devrimi'nin ilerleyişi açısından da kesinlikle böyledir. O halde böyle görmeliyiz, böyle yaklaşmalıyız. Hem devrim gerçeğini, gelişme durumunu doğru değerlendirmeliyiz hem de önümüzdeki süreçte nasıl yürüyecek, hangi adımları atacağımızı doğru görmeliyiz.

bütün canlılığını koruduğunu ortaya koyuyor. Bu anlamda gerçekten de Rojava gibi dar bir alanda birçok bakımdan kavşak oluşturan bir sahada böyle bir özgürlük kıvılcımının 9 yıl kendini yaşatabilmiş olması, 10'uncu yıla bu kadar değerlendirme, tartışma yapmaya değer bir güçte girmesi bile Kürtler açısından, Ortadoğu halkları ve tüm insanlık açısından başlı başına büyük bir başarıyı, gelişmeyi, önemli bir durumu ifade ediyor. Bunu başta tespit etmemiz gerekli.

Demek ki şu görülüyor: 19 Temmuz özgürlük kıvılcımı etkisini sürdürmeye devam ediyor. Her ne kadar henüz büyük yangınlar haline gelememiş olsa da, aydınlatıcılığından, yol göstericiliğinden, etkinliğinden çok fazla bir şey kaybetmemiş olarak yoluna devam ettiğini görüyoruz. Bu da gelecek açısından 9 yıl önce başlayan umudun, heyecanın devam etmesi anlamına geliyor.

Bu 9 yıl boyunca Rojava Devrimi için birçok şey söylendi, tartışıldı. Önemli değerlendirmeler yapıldı. Birçok şey sanata da dökülmeye çalışıldı. Bunlar henüz yetersiz görülse bile, tüm bu gelişmelerin bir başlangıç düzeyinde yaşanmış olduğu bir gerçek. Herkes bu gerçeği görmeye, anlamaya çalıştı.

'Bizde, görkemli olan sonuca gidiştir'

Bu başlangıçta öyle çok görülür değildi. Önder Apo hep şunu söyledi, 'Bizim başlangıçlarımıza değil, sonuçlarımıza bakmanız lazım, bizde görkemli olan sonuca gidiştir.' Çünkü; başlarken sıfırdan başlıyoruz. Hiçbir ciddi imkân, fırsata dayanmadan bir şeyler yaratmaya giriyoruz. Dolayısıyla çok bilinir, görünür olmuyor ama gelişme ve sonuç herkesi etkileyecek bir gelişme düzeyini

her zaman ortaya çıkartıyor. Rojava Devrimi'ne de baktığımızda bu Apocu gerçeğin yaşanmış olduğunu görüyoruz.

Yani başlangıçta öyle çok büyük bir iddiası yoktu. Çetin savaşlarla ortaya çıkmadı. Aslında birçok kimse öyle fazla fark etmedi bile. Fakat zamanla 19 Temmuz 2012'de Kobanê'de atılan adımın, gösterilen cesaretin, cüretin nasıl büyük bir özgürlük adımı olduğunu, ne kadar gelişme potansiyeline sahip olduğunu, neleri yaratmaya muktedir olduğunu herkes gördü. İlgi ondan sonra arttı. Bu gelişmeler temelinde anlamaya dönük çabalar çoğaldı.

Günümüzde küresel boyutlarda tartışılan çok önemli konulardan birisi de bu oluyor. 10'uncu yıla girerken de bu durumunu koruyor. Dost-düşman herkes Rojava Devrimi üzerinde duruyor, düşünüyor, tartışıyor, çalışıyor, politikalar üretiyor. Kürdistan, Ortadoğu ve Dünyanın en temel olaylarından birisi olma özelliğini kazanmış ve devam ettiriyor. Bunlar açık birer gerçek. Bu anlamıyla kendi çizgisinde bazı yetersizlikleri, hataları olsa da, eleştirilse de, yine Efrîn, Girê Spî, Serêkaniyê işgalinin ortaya çıkardığı burukluk etkileyici olsa da, tüm bunlar 9 yıl önce Rojava'da atılan özgürlük adımının, yakılan özgürlük ateşinin, ortaya çıkan özgürlük kıvılcımının anlamını ve etkisini kesinlikle azaltmıyor, daraltmıyor. Tam tersine daha anlamlı kılıyor diyebiliriz.

Her şeyin büyük mücadelelerle, dışı yürütülen çabalarla, Önder Apo'nun deyimiyle 'İğne ucuyla kuyu kazarcasına' harcanan emekle yaratıldığını ortaya koyuyor. Hiçbir şeyin öyle hazır olmadığı ve kolay elde edilmediğini, ucuz yakalanmadığını gösteriyor. Bu da 19 Temmuz Özgürlük Devrimi'nin tarihsel anlam ve önemini daha da artırıyor. Etkisini güçlendiriyor.

Devrimin 10'uncu yılı yeni bir başlangıç olacak

Bir yandan her şeyin büyük bir çabayla, emekle, kanla yaratılmış ve kazanılmış olduğunu gösteriyor. Diğer yandan bu tür değerler vererek çok dar bir alanda, zayıf bir insan topluluğu da olsa eğer bilinçlenirse, örgütlenirse, ister ve bedel ödemeyi göze alırsa bütün insanlığa öncülük edecek, yol gösterecek, tarihi açıdan harikalar yaratacak bir güce sahip olabileceğini net bir biçimde ortaya koyuyor.

Rojava Özgürlük Devrimi'nin 9 yılının tüm bu gerçekleri kanıtladığı, netleştirdiği açık bir gerçek. Bugün artık herkes bu durumu itiraf etmek, kabul etmek zorunda kalıyor. Çok az yeminli Kürt düşmanı, kadın, halk ve özgürlük düşmanı güçler dışında hemen herkes bu hakikati tanımak, ona göre kendini ayarlamak gibi bir sürece girmiş durumda. 10'uncu yılda bütün bunların çok daha fazla gelişeceği, derinleşeceği açık bir gerçek.

Şunu daha baştan ifade edebiliriz: Birçok olayda çok fazla kullanıldığı gibi 10'uncu yıl kesinlikle bir son değil, devrim için yeni bir başlangıç, yeni bir 10 yılın planlanması, kararlaştırılması, devrimin daha da derinleştirilmesi, büyütilmesi, geliştirilmesi için yeni bir coşkunun, heyecanın, enerjinin açığa çıkartılması olacak. Bu tartışma götürmez bir gerçek. Rojava Özgürlük Devrimi gerçeğine çok yönlü baktığımızda bu durumu net bir biçimde görüyoruz. Dar bakış açısına sahip, tek yanlı bakanlar bu gerçeği çok hafife alıyorlar. Öyle yaklaşanlar az da olsa bu yaklaşım hala varlığını sürdürüyor; küçük görüyorlar. Ayakta kalamaz, diyorlar. Özellikle Kürt işbirlikçiliği bu tür değerlendirmeler yaparak; ne zaman bu özgürlük kıvılcımı sönecek diye elini ovuşturuyor.

Histeriyle bekliyor. Bunları net bir biçimde görüyor, güncel olarak da yaşıyoruz.

Fakat bütün bunlar dar ve tek düze bakış açısının sonucu, bir niyet beyanı oluyor. Çok fazla Rojava Özgürlük Devrim gerçeğini ifade etmiyor. Onun maddi ve manevi varlığını, gücünü görmeyi, anlamayı içermiyor. Bu açık bir gerçek. Bu durum, Devrime yön veren bu büyük düşünceyi, ütopyayı, özgür bireyi ve demokratik topluluğu esas alan, toplumsal yaşamın gerçek sırrına ermeyi ifade eden ilkelerini, Rojava toplumunun, genelde Kuzey ve Doğu Suriye halklarının isyancı, direngen, devrimci potansiyelini görmemektir. Tabii diğer yandan ise Rojava Özgürlük Devrimi'nde kendi geleceğini, kendi özgürlüğünü gören insanlığı, kadınları, gençleri, bölge ve dünya halklarını, yine tüm insanlığı görememeyi ifade ediyor.

Rojava Özgürlük Devrimi'nin hakikatini görmek

Halbuki dar bakış açısının getirdiği bir sonuç olarak Rojava Devrimi güçsüz, etkisiz bir olay gibi gözükse de, bu devrimi ortaya çıkartan, 10'uncu yıla girmesini sağlatan büyük gerçeklikler var. Her şeyden önce ona yön veren hakikati, ilkeleri var. Devrimci teorisi ve bakış açısı var. Direngen savaşçı halkı ve bütün halkların, tüm ezilenlerin özgürlük umudu olma gerçekliği var. Rojava Özgürlük Devrimi'nde bütün bunlar dile geliyor, birleşiyor. Yeni bir yaşam arayışı, yeni bir dünya, daha özgür ve demokratik, daha çok yaşanılabilir bir dünya yaratma yürüyüşü haline geliyor. Bunlar açık birer gerçek.

Şimdi bunlar temelinde çok şey söylenebilir; 10 yıllık süreç her türlü değerlendirme yapmaya imkân ve fırsat veren bir süreç. Bu 10 yıllık pratiğe dayanarak devrime saatlerce övgüler de dizebiliriz, aynı zamanda eleştirip yerebiliriz de. Hepsini içinde taşıyan bir büyük birikim, gelişme, deneyim olduğu tartışma götürmeyen bir gerçek.

Onları yapmak yerine kısa kısa bazı temel dersleri nasıl çıkartabiliriz? Rojava Özgürlük Devrimi'nin 10'uncu yılına girerken bu soruyu sorup buna göre cevaplar aramamız belki daha yararlı,

anlamli olabilir. 10'uncu yılı ve daha sonrasını daha gerçekçi ve doğru anlamamıza yol açabilir. Böyle yapmak istersek tabii başta şu soruyu sormamız gerekiyor: 10'uncu yıl dönemecine giren Rojava Devrimi nasıl ortaya çıktı? Nasıl var oldu? Neyin üzerinde, nelere dayanarak varlık bulup gelişme sağladı? Kısaca temellerinde ne var?

Kuşkusuz 9 yılı anlamak, 10'uncu yıl ve sonrası için öngöründe bulunabilmek açısından temele bakmak, ifade ettiğimiz soruyu kendimize sorup cevabı burada aramak gerekiyor. Çünkü; bu 9 yıl gökten düşer gibi yaşanmadı. Rojava Devrimi bir vahiy ile ortaya çıkmadı. Gökten zembille düşmedi. 9 yıl öyle rahat, kolay yaşanmadı. Her zaman bu ifadeleri söylemek ve anlamı üzerinde durmak zorundayız.

O halde her gelişmenin aslında sağlamlığını ve gelecek ömrünü belirleyenin onun temeli olması gibi, Rojava Devrimi'nin 9 yılını ve sonraki geleceğini belirleyen temelini ne olduğuna da bakmak, bütün olup bitenleri daha doğru ve yeterli anlamak açısından önemli. O açıdan da gördüğümüzle yetinmemeliyiz. Olayları sadece günlük olarak gördüğümüz ve yaşadığımız ile sınırlı görmemeliyiz. Onların var olmasına yol açan geçmişe, tarihe bakmayı her zaman bilmeliyiz. Onları yaratan temeli görmeliyiz.

Rojava Devrimi'nin böyle bir geçmişi var mı? Kuşkusuz var. Böyle bir sağlam temele dayanıyor mu? Evet, hem de çok sağlam bir temele dayanıyor. Bu gerçekliği hiç kimse inkâr edemez. Rojava Özgürlük Devrimi'ni var eden temel etkenler neler diye sorduğumuzda, kuşkusuz birinci sırada, 1979 Temmuz'undan itibaren 20 yıl boyunca Önder Apo'nun alanda yürütmüş olduğu çalışmalara bakmamız gerekiyor.

Aslında Rojava'da devrim Temmuz 1979'dan itibaren başladı. Özgürlük bilinci Rojava'ya o zaman taşındı. Özgürlük eğitimi, örgütlenmesi, eylemi o tarihten itibaren başlayıp gelişti. Bu hiçbir biçimde inkâr edilemez ve her bakımdan çok doğru, bütünlüklü, anlaşılması gereken bir gerçeği ifade etmektedir. Bu anlamda 19 Temmuz 2012 Devrimci Hamlesi aslında on yıllarca süren büyük bir çabayla hazırlandı. Öyle, bir anda ortaya çıkmadığı gibi, emekle, çabayla, hazırlanmadan yaşanan, gelişen bir olay da olmadı. Tam tersine 20 yılını bizzat Önder Apo'nun yürüttüğü, 10 yılları içeren büyük bir devrimci çalışmayla hazırlandı. 30 yılı aşan bir hazırlık sürecine dayanıyor.

Kobanê'deki devrim kıvılcımı 2012'de değil, 1979'da çakıldı

Bu süreç nasıl yaşandı? Böyle bir süreçte ne tür gelişmeler oldu, çabalar harcandı, adımlar atıldı, emekler verildi? Ne tür bedeller verildi? Kuşkusuz bugünkü devrimi anlamak, geleceğini öngörebilmek için her şeyden önce bu soruların cevabına bakmak lazım. Devrim gerçeğini bu soruların cevabında aramak lazım. Başka türlü bakarsak kesinlikle doğru olmaz. Önder Apo'nun yürüttüğü çabalar, ortaya çıkardığı gelişmelerin hepsi belgelidir, kayıtlıdır. İnkâr edilemez durumdadır. Birer veri olarak inceleyip anlamamız için elimizdeki temel değerlerdir. Soyut bir şeyden de bahsetmiyoruz. Tam tersine çok somut olan, elde somut veri olarak bulunan gerçekleri belirtiyoruz. Bu bakımdan Önder Apo, 'Sıfırdan başlayarak her şeyi yarattık' dedi.

Gerçekten de Mehmet Said adlı bir arkadaşla birlikte sadece bilinci, iradesi, cesareti, ruhundan başka hiçbir şeye sahip olmaksızın Kobanê'ye geçişle

birlikte Önderlik, bütün bu gelişmeleri ortaya çıkartan devrimci çalışma sürecini başlattı. Gece-gündüz didindi. Usanmadı, yorulmadı, ev ev dolaştı; çocuk, kadın, yaşlı, yoksul, zengin demedi, herkese ulaşmaya çalıştı. O çalışma gerçekten de tüm ayrıntılarıyla incelenmeyi, doğru ve derinlikli anlaşılmalı gerektiriyor. Bir yandan partiyi hazırlarken, kadroyu eğitip Bakur'da 12 Eylül askeri rejimine karşı gerilla temelinde büyük bir devrimci savaşa hazırlık yaparken, diğer yandan Rojava halkının özgürlük düşünceleri temelinde eğitilip örgütlenmesi için insanüstü bir çaba gösterdi. Normal zamanını Bakur'da gerilla savaşı için yürütülen hazırlıklara verirken, geceleri yatmadı, uyumadı,

miyor. Ne yapsa da ne kadar zulmetse de ne kadar zalimane davransa da, değil yok etmek, gelişimini bile engelleyemiyor.

Aslında şunu görüyoruz: Bakurê Kurdistan'da yürütülen mücadele, yaşanan devrimci gelişmeler başka her yerden daha fazla olarak Rojava'yı kendisine katmış, sarmalamış, içine almış bir gerçekliği ifade ediyor. Aslında son yıllarda ne kadar çok kopartılmaya çalışılsa da bir türlü başarısız olan Bakur-Rojava birliği ve bütünlüğü böyle bir mücadele ile o kadar çok oluşturulmuş ki, kimsenin gücü bunları koparmaya yetmiyor. En son Amerikalılar da, 'Her halde bu PKK'nin ve Bakur'un etkisini Rojava'dan silemeyeceğiz' de-

fazla zayıflatmak, onun için de daha çok bölüp parçalamak, giderek birey birey ayırmak gerekiyor. Kapitalizmin bugün ortaya çıkardığı bireycilik böyle gelişmiş bulunuyor. Şimdi bir de böyle bir etki var.

Tabii bunlarla birlikte üçüncü olarak konjonktürel etki üzerinde de durmamız lazım; Önderlik çalışmalarının, Bakur'daki gelişmelerin, yine en son 1 Haziran 2010'da Devrimci Halk Savaşı Stratejik Hamlesi temelinde başlatılan Bakur'daki hamlenin doğrudan etkileri olduğu gibi bir de konjonktürel etki var. Konjonktürel etkiden kastımız Ortadoğu'daki gelişmelerdir; Arap aleminde ortaya çıkan gelişmeler ve bunun Suriye üzerindeki etkileridir. Buna 'Arap Baharı'

olan hususlar değil, tersine birbirlerini tamamlayan hususlar oluyor.

Rojava Devrimi, sağlam temeller üzerinde gelişen bir devrimdir

Dikkat edilirse 19 Temmuz, sağlam veriler üzerinden ortaya çıktı. Sadece konjonktürel olarak doğup gelişen bir devrim olmadı. Bazıları Önder Apo'nun ve PKK'nin Bakurê Kurdistan'da yürüttüğü mücadelenin etkilerinin görülmemesi için bunu bir tarafa itiyorlar. Dolayısıyla sanki Şam'daki yönetim karışmış ve birden bire Kobanê'de yeni bir yönetim ortaya çıkmış gibi algılamaya, algılatmaya çalışıyorlar, ifade ediyorlar. Dolayısıyla zayıf ve çürük görüyorlar. Yıkabiliriz diyorlar. En fazla da TC yönetimi öyle olduğunu sandı, öyle yapmak istedi. DAİŞ'i saldırttı, kendisi saldırdı. Tüm gücünü harcıyor; şimdi sıfırı tüketmiş noktada. Bütün gücünü harcamasına rağmen kayadan bir zırha çarpmış gibi başarısız kalmış, geriye tepmiş durumda.

Söz konusu durum ya gerçekliği doğru anlamamaktan ileri geliyor ya da ideolojik bir yaklaşıma dayanmaktadır; Kürt düşmanlığının, Kürt sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasetinin bir gereği olarak, onun bir niyeti, isteği olarak ortaya çıkıyor. Dolayısıyla zayıf olmasını istiyor. Zayıf gösterecek anlayışlar geliştiriyor, değerlendirmeler yapıyor. Kuşkusuz bu anlaşılır bir durum. Çok fazla pratikte anlam ifade eden bir durum da değil. Üzerinde o kadar çok durmaya değmez. Ama biz şunu görmeliyiz: 19 Temmuz Hamlesi öyle bir konjonktürün yol açtığı bir hamle değil, tam tersine onlarca yıllık büyük eğitim ve örgütlenme hazırlığına dayanan, konjonktür de yakalayınca büyük bir cesaret, cüret olarak ortaya çıkan devrimci hamle, yakılan devrimci bir kıvılcımdır. Bu bir gerçek. Bu anlamda temelleri sağlamdır. Hiç kimse çürük ya da zayıf görmesin, sanmasın.

Belki gelişiminde çürükler, zayıflıklar olabilir. Hatalar, eksiklikler yaşanıyor olabilir. Onlar değerlendirilebilir, tartışılabilir ama temeli asla öyle değildir. Zaten temelinde de çürüklük ya da zayıflık olsaydı bu kadar saldırı karşısında, dört taraftan kuşatıp 9 yıldır boğulmak istenmesine rağmen böyle ayakta kalamaz, gelişme sağlayamaz, saldırıları kırarak daha büyük geleceğin sahibi olamaz, bunu önüne koyamazdı. Bütün bunlar birer gerçek. Bu gerçekliği ortaya çıkaranın da, sağlam temel olduğunu hiçbir zaman unutmamamız lazım.

O halde 10'uncu yılında Rojava Devrimi'ni değerlendirirken, bu devrim gerçekliğini anlamaya çalışırken her şeyden önce sağlam temeller üzerinde gelişmiş bir devrim olduğunu bileceğiz. Öyle kendiliğinden, bir anda ortaya çıkan, kolayca yürüyen bir devrimci hamle ya da gelişme değil, tam tersine onlarca yıldır hazırlanan, büyük eğitim-örgütlenme çalışmasına dayanan, büyük bir bilinc ve tecrübeyle donanmış olan bir hazırlık ardından uygun koşulları da bulunca bir örgütlü devrimci öncülüğün başlattığı, yürüttüğü devrimci hamle olarak görmek ve değerlendirmek gerekli. Böyle bakarsak doğru, sağlam bakmış oluruz. Devrimin geleceğine dair öngörülerimizi daha doğru kurarız. Daha baştan temelini doğru ortaya koymazsak sonraki süreçleri hiç doğru anlayamayız.

Dolayısıyla o zaman devrimi doğru anlamış, doğru ortaya koymuş, çözümlemiş olmayız. Bunu insan 10'uncu yıl değerlendirmeleri kapsamında böyle ifade edebilir. Çünkü; şunu ifade ettik: 10'uncu yıl gerçekten yeni bir başlangıç olacak. Böyle yeni bir

Apocu çizgide doğru bilinçlenenler, derinleşenler hiçbir zaman koşullar ne olursa olsun umutsuzluk, karamsarlık, kötümserlik, savunmacılık, geriye çekilmeyi yaşamazlar. Yaşanmamalı da ama çok övünme, böbürlenme, kendini abartma, aşırı beğenme, nostalji yapıp geçmişin başarılarıyla avunma da olmamalı. Bu da Apoculuğa terstir. Nasıl ki Apoculuk karamsarlığa karşitsa, kendine sevdalanmaya da karşıt bir düşünce ve yaşam tarzıdır. Rojava Devrimi de kesinlikle Apocu çizginin yön verdiği bir devrim olarak bu ilkeleri esas almalıdır.

bu zaman dilimi içerisinde de Rojava halkını bilinçlendirmek, eğitmek, örgütlemek için çaba harcadı. Böyle zor koşullarda yoğun ve zorlu bir çabayla bütün bu hazırlık çalışmaları yapıldı.

Dolayısıyla şu bir gerçek: Rojava Devrimi çok uzun süreye yayılmış bir halk savaşına dayandı. Eğitilmiş ve büyük ölçüde örgütlenmiş halka dayandı. Bütün bunlar Önder Apo'nun başlattığı, yürüttüğü, yönlendirdiği çalışmalarla oldu. Bu çalışmalar olmasaydı kuşkusuz 19 Temmuz Devrimi olmazdı. Bunu rahatlıkla söyleyebiliriz. 19 Temmuz 2012 iradesi ortaya çıkmazdı, oluşmazdı. Bir defa o iradeyi ortaya çıkartacak bilinc, iddia, amaç, tutku olmazdı. Evet, kıvılcım Kobanê'den çakıldı ama bu kıvılcım 19 Temmuz 2012'de değil, ondan 33 yıl önce 1979 Temmuz'unda Kobanê'den çakıldı. Böyle görmemiz lazım.

Diğer yandan tabii devrimi ortaya çıkartan önemli bir etken böyle bir çabayla birlikte Bakurê Kurdistan'daki devrimci gelişmelere dayalı olarak da gerçekleşti. Doğrudan Rojavayê Kurdistan'da yürütülen özgürlükçü çalışmalar yanında bir de Bakurê Kurdistan'da yürütülen mücadelenin Rojava

mişler. Düşmanına bile kendi gerçekliğini itiraf ettirecek düzeyde bir bütünlüşme var. Bu toplumsal olarak da, coğrafya olarak da böyleydi.

Rojava'ya dönük saldırılar TC'nin intikam saldırılarıdır

Aslında bütün bu devlet sınırları sunidir. Her halde sınırların en sunisi o Almanya'daki Berlin sınırından daha fazla Türkiye-Suriye sınırındadır. Rojava'yı bölen sınırlardır. Köy köy, kasaba kasaba, aile aile parçalayarak çizilmiş olan sözde sınırlardır. Özgürlük mücadelesini doğru ve tutarlı yürütünce bunları ortadan kaldırmak zor olmadı. Dolayısıyla Bakur ve Rojava bütünlüğü Apocu çizgide, 15 Ağustos Gerilla Atılımını birlikte geliştirmede en ileri düzeye ulaştı. TC'nin Rojava düşmanlığının ya da kadar derin olması da buradan ileri geliyor. Efrin saldırısıyla, Serêkaniyê, Girê Spî saldırılarıyla bir tür intikam almaya çalıştı.

Aslında sadece ortaya çıkan yeni duruma bir tepki değil bu saldırılar. 15 Ağustos 1984'te Bakur'da yürütülen mücadelede Rojava'nın yer almasına yönelik bir öfke ve tepki, onun intikamını

denildi. Bu Arap Baharı denilen sürecin Suriye üzerinde hızlı ve derin etkileri oldu. Zaten etkilemediği hiçbir bir Arap devleti, topluluğu kalmadı. Böyle olunca Suriye de bunun dışında kalamazdı. Arap aleminde bu kadar düşünsel, stratejik etkinliğe sahip bir alan olarak Suriye'nin Arap sahasında ortaya çıkan böyle önemli bir tarihsel gelişmeden etkilenmemesi mümkün değildi. O etkiyi de görmek lazım.

Gelişmeler üzerinde Hafız Esad yönetiminin varlığı ve Sovyetler Birliği ile olan ilişkileri de cılız bir etkide bulundu. Hiçbir şey almadı, hiç etkide bulunmadı diyemeyiz ama öyle çok fazla bir etkinliğinin olduğu da söylenemez. Fakat özellikle 2011'den itibaren Arap Baharı denilen sürecin Suriye üzerindeki etkileri ve bunun sonucunda Şam yönetiminin yaşadığı derin sarsıntı 19 Temmuz Devrimi'ne yürümek için uygun bir siyasi-askeri zemin ortaya çıkardı. Her şeyi buraya bağlamamak kaydıyla elbette bir veri olarak ele almak lazım. Öyle bir etkilenme oldu. Koşullar olgunlaştı. 19 Temmuz Devrimi, Önderlik çalışmalarına ve Bakur'daki mücadelelerin etkilerine dayalı olarak yürüttüğü hazırlıkları artık büyük bir devrimci atı-

10'uncu yıl gerçekten yeni bir başlangıç olacak. Böyle yeni bir başlangıç yapabilmek için de tabii çok yönlü, toplu, köklü bir yeni değerlendirmeye ve yeni bir planlamaya dayanacak. Dolayısıyla 10'uncu yılı, boydan boya Rojava devrim gerçeğini doğru anlama ve onu daha da ileriye götürecektir doğru bir bakış açısını, planlamayı, tarzı ortaya çıkartma süreci olarak tanımlayabiliriz. 10'uncu yılın temel karakterini böyle ortaya koyabiliriz. Böyle yapılırsa devrimin geçmişine uygun davranılmış olur; sağlam, daha büyük başarılar içeren bir gelecek öngörülebilir.

üzerinde doğrudan etkileri var. 14 Temmuz 1982 Büyük Ölüm Orucu Direnişi, bir bütün zindan direnişinin kopmaz etkisi var. Büyük Zindan Direnişinin, 14 Temmuz Ölüm Orucunun direnme ve zafer ruhu, 19 Temmuz Devrimci girişimini, cesaretini, cüretini ortaya çıkardı.

15 Ağustos 1984 Gerilla Atılımının doğrudan etkisi var. Onlarca yıl devam eden bu gerilla savaşı Bakurê Kurdistan'da olduğu kadar Rojavayê Kurdistan'ı da etkisi altına alan bir savaş olarak yaşandı. 1990'larda gelişen halk serhildanlarının, Demokratik Ulus mücadelesinin Rojava üzerindeki etkileri var. Faşist-soykırımcı sistem tüm gücüyle 30 yıldır bu gelişmenin önünü almak, ortadan kaldırmak için saldırıyor fakat yok edemiyor. Ortadan kaldıra-

lmayı hedefleyen bir saldırdır. Bu gerçekliği görmemiz lazım. Çünkü; Rojava halkı 15 Ağustos gerilla savaşını bu kadar sahiplendi, bu kadar çok katıldı. Hiçbir zaman kendisini bunun dışında görmedi. Kendi özgürlük yürüyüşü olarak gördü, algıladı, değerlendirdi, sahiplendi, katıldı. Bunlar birer gerçek.

Aslında çok güzel gelişmelerdi; öyle çok yabana atılacak, kötülenecek gelişmeler değildir. Ancak liberaller, kapitalist modernite etkisinde olan güçler, sömürücüler bundan rahatsızlık duyabilirler. Toplumsal bütünlük, birleşme, bütünleşme, toplumsallığın politik-ahlaki toplum yapılanmalarının gelişmesinden korku duyarlar. Çünkü; toplum güçlenedikçe baskı ve sömürü uygulamak zorlaşıyor. Baskı ve sömürüyü daha çok derinleştirebilmek için toplumu daha

lıma, hamleyle dönüştürme gücü kazandı, bunun ortamını yakaladı.

İşte 19 Temmuz devrimci iradesi, atılımı, cüreti böyle ortaya çıktı. Kuşkusuz bu cüret de önemliydi. Bütün bunları doğru anlayıp, doğru değerlendirerek böyle bir devrimci yürüyüşe karar verebilmek, bu atılımı yapabilmek, anlayabilmek de önemliydi. Hiç küçümsememek lazım. Böyle bir devrimci öncülük olmasa sadece objektiviteye dayanarak devrimci hamle ortaya çıkmazdı. Kuşkusuz böyle büyük bir hazırlık ve olgunlaşma yaşanmasaydı, sadece devrimci iradeye dayanarak bu büyük gelişmeler ortaya çıkartılamazdı. 19 Temmuz Hamlesi yapılamazdı. Bunlar birbirlerini etle tırnak gibi bağlı hususlar. Devrimci gelişmeleri böyle anlamamız lazım. Birbirine karşıt

başlangıç yapabilmek için de tabii çok yönlü, toplu, köklü bir yeni değerlendirmeye ve yeni bir planlamaya dayanacak. Dolayısıyla 10'uncu yılı, boydan boya Rojava devrim gerçeğini doğru anlama ve onu daha da ileriye götürecektir doğru bir bakış açısını, planlamayı, tarzı ortaya çıkartma süreci olarak tanımlayabiliriz. 10'uncu yılın temel karakterini böyle ortaya koyabiliriz. Böyle yapılırsa devrimin geçmişine uygun davranılmış olur. Böyle yapılırsa ancak sağlam, daha büyük başarılar içeren bir gelecek öngörülebilir. Bunu da yapabilmek lazım. Rojava devrimciliğinin, özgürlükçülüğünün kesinlikle bu şekilde değerlendirilmesi gerekli.

Geçen 9 yılı anlamak

Bu anlatımlar yoluyla devrim nasıl ortaya çıktı sorusuna bu şekilde cevap aradık. Şimdi, 9 yıl nasıl gelişti? Esas da neler yarattı? Bu 9 yılın temel adımları neler oldu, 9 yıllık gelişmenin temel karakteri, özellikleri neleri içerdi? Kendimize bu soruları da sorabiliriz; sormalıyız da. Rojava Özgürlük Devrimi'ni doğru ve yeterli anlayabilmek, 10'uncu yıl ve sonrasını doğru görebilmek için bu 9 yılın doğru anlaşılmasına, analizine de ihtiyaç var. Bunu da böyle ifade etmek lazım.

9 yılın bu büyük devrimci birikimi için neler diyebiliriz? Temel özelliklerini, karakterini, bu 9 yılın devrimci gelişmelerini nasıl ortaya koyabiliriz? Tabii öncelikle bir hakikat devrimi olduğu gerçeğini ortaya koymamız lazım. Önder Apo'nun hakikat bilinci böyle bir devrimci adımı hazırladı, ona temel teşkil ettiği gibi dokuz yıllık gelişmeye de kesinlikle yön verdi. 9 yıldır devrime yön veren temel bilincin Apocu hakikat bilinci olduğu tartışma götürmez bir gerçek. Bu doğru anlaşılır ya da anlaşılmaz, uygulanır ya da uygulanmaz, ayrı bir konudur. Ama devrimin böyle bir bilince dayalı olarak var olduğu, yürüdüğü, kendini sürdürdüğü, adımlarını bu temelde attığı tartışma götürmeyen bir gerçek. Toplumsal yaşam hakikatini öngörüyor.

Aslında özgür birey ve demokratik komün, yani demokratik topluluk temelinde bir toplumsallaşmayı, yaşam gerçeğini ortaya çıkartmayı, deyim yerindeyse yaşamın sırrına ermeyi içeriyor. Bakış açısı ve hedefi böyledir. Dayandığı ideolojik ilkeleri, özgür bireye ve demokratik komüne dayalı yaşam ilkeleridir. Önder Apo hakikat devrimini, bir zihniyet ve yaşam tarzı devrimi olarak tanımlıyor.

O halde 9 yıllık devrim, büyük bir zihniyet devrimi, önemli bir yaşam tarzı, devrimi oluyor. Böyle bir devrimci değişim, gelişme oldu mu? Büyük ölçüde oldu. Hem de niteliksel düzeyde gelişmeler oldu. Hiç de hafife almamak, Rojava'da, Kuzey ve Doğu Suriye'de yaşanan zihniyet değişimini, yaşam tarzını, ilke ve ölçülerdeki değişimi görmek lazım. Bunlar çok fazla oldu.

Aslında en temel inceleme, araştırma konularından birisi de bu husustur. Sosyologlar, sosyal bilimciler bunu yapabilir, yapmaları gerekli. Yapılamıyorsa büyük bir eksiklik ama böyle bir araştırma, inceleme yapıldığında görülecek ki, gerçekten büyük bir değişim ve dönüşüm yaşandı. Büyük bir zihniyet dönüşümü, değişimi oldu. Yaşam tarzı, ilkelerinde değişiklikler oldu.

Şunu söyleyebiliriz: Zihniyette de ataeril anlayış, bakış açıları yerle bir oldu. Erkek-egemen düşünce, zihniyet kalıpları kırıldı. Her türlü kaderci, geleneksel diyebileceğimiz bakış açıları, ataerkilliğin, dinciliğin ağır etkisini taşıyan, baskı ve sömürüyü öngören egemen-iktidar ve devlet gücünü esas

alan, temel alan zihniyet kalıpları büyük ölçüde kırıldı. Yaşam tarzında geleneksel ölçüler kırıldı. O dar, tutucu, yaşama yeteri kadar açılmayan, kendini sınırlandıran ölçüler, ilkeler ortadan kalktı. Büyük bir zihniyet devrimi, yine ideolojik devrim, yaşam tarzı devrimi ortaya çıktı, başladı.

Özellikle geleneksel ölçülerle, ataeril zihniyet ve ilkelerle mücadele çok fazla, fakat bu tamamlanmış bir devrimsel gelişme değil. Yeni başlamış, doludizgin sürüyor diyebiliriz. Nereye gideceği, neyle sonuçlanacağı da çok belli değil. Çünkü; bazı kalıpları kırıyor ama onun

sürüyor. Bu mücadelenin önümüzdeki süreçte azalmayacağı, giderek daha yaygınlaşacağı, derinleşeceği açıkça görülüyor. Rojava Devrimi'nin ne tür sonuçlara ulaşacağını esas olarak bu mücadele belirleyecek. Demokratik Modernite toplumsallığıyla kapitalist modernite bireyciliği, maddiyatçılığı arasındaki büyük çatışma belirleyecek. Bu 9 yılın diğer önemli bir yanı böyle tanımlanabilir.

Diğer yandan Demokratik Modernite çizgisi ilk defa Rojava'da pratikleşti. Önder Apo'nun geliştirdiği Demokratik Modernite kuramı pratik deneyime 9 yıllık

Farklılıkların özgürce örgütlülüğü, böylece Demokratik Konfederalizm sisteminin, Demokratik Ulus boyutları diye ifade ettiğimiz yapıların çok derinlikli, güçlü örgütlendiği, geliştirildiği söylenemez ama Demokratik Ulus anlamında farklı etnik grupların, ulusal toplulukların özgürce kendilerini örgütleyerek kardeşçe birlik içerisinde yaşadıkları bir toplumsal ve siyasi ortam yaratıldı. Demokratik Ulus anlamında öyle çok derinlikli, doğru, yeterli ekonomik, askeri, sosyal gelişmeler yaşanmadıysa da, kapitalist milliyetçiliğin Ortadoğu'yu kan gölüne çevirdiği, halk-

Çünkü; insanlar iktidar ve devlet sisteminin baskı ve sömürü geliştirilmesi için birbirleriyle çatıştırılıp güçsüz düşürülerek sömürüye açık hale getiriliyorlar. Böyle bir dünyada Rojava'nın ortaya çıkardığı Demokratik Ulus birliği çok önemli bir model, yepyeni bir gelişme, herkesi bir şekilde etkisi altına alan bir çıkış oluyor. Bu rahatlıkla ifade edebilir. Hiç de küçümsememesi gereken, çok değerli, doğru anlaşılması, daha da derinleştirilmesi gereken bir gelişme oluyor. Başta 9 yıllık gelişmeye bu yönüyle değinilebilir.

Rojava Özgürlük Devrimi bir kadın devrimidir

Tabii başat olan, çok önemli bir karakteri de Kadın Özgürlük Devrimi olmasıdır. 9 yıllık Rojava Özgürlük Devrimi'nin bir Kadın Özgürlük Devrimi olduğu tartışma götürmeyen bir gerçek. Bunu Özgür Kadın Hareketi de böyle ifade ediyor. Tüm kadınlar ve toplumlar da böyle yaşıyor. Böyle olduğunu artık herkes de kabul ediyor. Bu anlamda özgürlük çizgisinde bir kadın bilinçlenmesi, örgütlenmesi ve toplumsal yaşama katılım var, eylemi var. Mücadelenin ve yaşamın her alanında kadın öncülüğü diye tanımladığımız başat bir gelişme var.

Diğer yandan tabii toplumun böyle bir çizgide yeniden bilinçlenmesi, şekillenmesi, yeni bir zihniyet ve ideolojik bilinç edinmesi gerçeği var. Kadın özgürlüğüne dayalı özgür bir yaşamın, toplumsal var oluşun şekillenmesi var, özgürlük çizgisinde bilinçlenen, örgütlenen, aktifleşen, kadın öncülüğünde yaşamın her alanına katılan yeni bir zihniyet ve yaşam tarzının oluşması gerçeği var. Farklı ulusal toplulukları Demokratik Ulus birliği içerisinde yaşatmada ortaya çıkardığı gelişmeden çok daha fazla, onun gibi somut olan fakat onu da aşan bir gelişme, kesinlikle kadın özgürlüğü temelindeki gelişmedir. Bu en büyük zihniyet devrimi, ideolojik devrim, duygu devrimi, ilişki devrimi, toplumsal devrim, özgürleşme devrimi oluyor.

Aslında toplumsal gelenekselliğin de, iktidar ve devlet egemenliğinin, hiyerarşinin de ortaya çıkardığı bütün zihniyet kalıplarının, yaşam tarzı ve ideolojik kalıpların kırılmasını, parçalanmasını ifade ediyor. Oldukça önemli, çok da etkili. Özellikle böyle bir öncü kadın katılımının yaşamın her alanında, özellikle kadının hiç yaklaşılmadığı savunma alanında da gerçekleşiyor olması, bütün bu kalıpları altüst ediyor, kırıyor. Düşünce kalıplarını, kabulleri, teamülleri yok ediyor. En büyük toplumsal değişim burada oluşuyor.

Zihniyet ve ideoloji devrimini en fazla Kadın Özgürlük Devrimi temsil ediyor

İfade ettik; eski yaklaşımlar büyük ölçüde kırıldı. Ama yeninin şekillenmesi, içinde bulunduğumuz sürecin çok önemli bir yanı oluyor. Bu, zihniyette ve ideolojide böyle. Tabii zihniyet ve ideoloji devrimini, en fazla Kadın Özgürlük Devrimi temsil ediyor. Dolayısıyla Kadın Özgürlük Devrimi'nin de tabii böyle büyük bir gelişme olarak yaşandığı bir gerçek. Fakat bu ne kadar derinleşip gelişecek, nereye varacak? Hangi sonuçları ortaya çıkartacak? Bunlar için insan şimdiden 'şöyle olacak' diye kestirme bir şey söyleyemiyor. Önü açıktır. Üzerinde mücadele yürütülen bir alan oluyor. Nasıl ki zihniyet ve ideolojik ölçüler, üzerinde mücadele yürütülen toplumsallıkla bireyciliğin çatıştığı bir alansa, Kadın Özgürlük Devrim alanı da böyle bir özelliği yaşıyor.

10 binden fazla şehit vererek DAİŞ'i yenen büyük bir savaşı Rojava Devrimi yürüttü. Kuzey ve Doğu Suriye halkları yürüttü. Devrim büyük bir savaş ve direnişle, ağır bedeller ödeyerek kendini korudu, geliştirdi, varlığını sürdürdü. Çatışmasız başlayan devrim ancak büyük çatışmalarla, direnişle kendini devam ettirebildi, koruyabildi, savunabildi. Dolayısıyla DAİŞ'e karşı olan mücadeleyi doğru değerlendirmek lazım.

yerine neler konacak, nasıl bir zihniyet ve yaşam tarzı şekillenecek, o çok somutluk kazanamıyor. Bu noktada önemli bir mücadele var.

Mücadele demokratik komün çizgisiyle liberal bireycilik arasında sürüyor

Bu mücadele şöyle yaşanıyor: Apocu hakikatin toplumsal karakteriyle burjuva liberalizminin bireyci-maddiyatçı karakteri arasında zihniyette ve yaşam tarzında büyük bir mücadele olarak sürüyor. Evet, bunun dışındaki zihniyet kalıpları, yaşam tarzı kalıpları büyük ölçüde kırılmış, par-

Rojava Devrimi ile en kapsamlı ve somut bir biçimde kavuşturuldu. Bu çizginin ilk uygulama pratiği, birikimi Rojava'da ortaya çıktı, dersleri oluştu diyebiliriz. Doğru-yanlış diye ayırım yapabileceğimiz çok önemli bir tecrübe birikimi, bir deneyim yaşandı. Demokratik toplumun ortaya çıkması yönünde önemli bir birikim, gelişme oldu. Ekonomik toplum, ekolojik toplum, politik ve ahlaki toplum gelişimi şeklinde, toplumsallığın geliştirilmesi yönünde kapitalist moderniteye karşı Demokratik Modernite zihniyetinin ve yaşam tarzının geliştirilmeye çalışıldığı, hâkim kılınmak istendiği önemli bir deneyim, tecrübe, mücadele oldu, oluyor. Bu da önemli bir deneyim.

ları birbirine düşman yaparak her gün onlarcasının katledilmesine yol açtığı bir ortamda, böylesi bir tarihsel süreçte başta Kürtler ve Araplar olmak üzere Asuriler, Süryaniler, Ermeniler, Çerkezler gibi birçok topluluğun Rojava'da hiçbir çatışmaya girmeden tamamen aynı ruhu, ortak amacı edinmiş temelde kardeşçe birbirlerini destekleyici bir yaşama ulaşmış oldukları bir gerçek. En azından bu 9 yılın sonunda bugün ortaya çıkarılmış durum kesinlikle böyle.

Bunu şuraya bağlamak lazım: İşte 'Ortadoğu'nun diğer yerlerinde halklar birbirlerine düşman ediliyor, tahrik ediliyorlar, teşvik ediliyorlar. Bu çatışma oradan çıkıyor. Kuzey ve Doğu

çalanmış durumda. Bu Kürt toplumunda olduğu kadar Araplar ve diğer Kuzey ve Doğu Suriye halk toplulukları açısından da büyük ölçüde geçerli. En zor koşullarda, yıllarca uğraşıp mücadele edilerek ortaya çıkartılamayacak değişikliklerin aylar içerisinde, çok hızlı bir biçimde yaşandığını da görüyoruz. Böyle büyük bir altüst oluş, bu 9 yıllık süreçte Rojavayê Kurdistan'da, tüm Kuzey ve Doğu Suriye'de yaşandı, yaşanıyor. Daha çok yaşanacağı da benziyor.

Kısaca eski kalıplar kırılıyor. İlkeler, ölçüler asılıyor. Fakat nasıl sonuçlanacak sorusunun cevabı henüz net değil. Bu konuda da önemli bir mücadele var. Bu gerçekliği böyle doğru tespit etmemiz lazım. Mücadele özgür birey, demokratik komün çizgisiyle liberal bireycilik ve maddiyatçılık arasında

Bunu Demokratik Ulus gerçeğinin ilk pratikleşme durumu olarak da değerlendirebiliriz. Onunla tamamlayabiliriz.

Demokratik Ulus çizgisi de ilk defa Rojava'da bu düzeyde uygulandı, pratikleşti. Demokratik Konfederalizm sistemi içerisinde bütün farklılıkların kendilerini özgürce örgütleyip Demokratik Özerklik temelinde birleştirdiği bir toplumsal ve siyasi yaşama yönelim geliştirildi. Bu yönlü adımlar atıldı. Ciddi başlangıçlar yapıldı. Önemli deneyimler, tecrübe birikimleri ortaya çıkartıldı. Bu 9 yılda toplumsal ve politik olarak, iktidar ve devlet sisteminin ortaya çıkardığı gerçekliğe alternatif olabilecek bütünlüklü bir gelişme Rojava Devrimi'nde belli ölçüde yaratıldı. En azından böyle bir arayış içerisinde oldu. Kendisini alternatif bir sistem olarak ortaya koydu.

Suriye'de böyle bir durum yok. Onun için çatışma yerine birlik oluşuyor' dememek lazım. Tam tersine tahrik, birbirine düşürme gibi dıştan yöneltilen teşviklerin, tahriklerin, kıskırtmaların en fazlası Kuzey ve Doğu Suriye'de yaşanıyor. Buna rağmen Önder Apo'nun geliştirdiği Demokratik Ulus çizgisinin asgari düzeyde uygulanmasının tüm bu milliyetçi, şoven, ırkçı, çatışmacı zihniyet ve tutumları yok ederek onun yerine kardeşliği, birliği yaratmayı başardığını görüyoruz. Bu temelde bir boyut olarak Demokratik Ulus çizgisinin en çok gelişme sağladığı alanın Rojava devrim alanı olduğunu söyleyebiliriz. Hiç de küçümsemeyecek bir boyut. Çok önemli, ciddi bir deneyim. Ortadoğu için de, bütün dünya için de çok gerekli olan bir deneyim.

Önder Apo'nun geliştirdiği Jineoloji bilinci temelinde büyük bir bilinçlenme, örgütlenme, özgür yaşam hakikatine ulaşma yönünde yürüyüş var. Fakat hiçbir şey tek yanlı değil; her şey Önder Apo'nun bilinç etkinliğinde olmuyor. Onu etkisiz kılmak, tersyüz etmek, onun yarattığı gelişmeleri kendi tekeline almak için çok değişik düşünce akımlarının saldırıları da var. Özellikle liberal saldırılar bu alanda da çok fazla. Liberalizm, bireyciliğini, maddiatçılığını, saldırsını en çok burada sürdürüyor. Özgürlüğü sadece bireyciliğe indirgeme, kadın özgürlüğünü cinsel özgürlüğe indirgeme, farklı cinsel eğilimler tanımlama gibi Kadın Özgürlük Devrimi'nin özünü bozan, saptırmayı öngören saldırılar da fazlasıyla var. Hiç azımsanacak durumda değil. Hem de çok yoğun bir biçimde yaşanıyor. Dünya genelinde böyle yoğun bir mücadele var.

Genelde süren bu mücadele Rojava'yı da etkiliyor, etkisi altına alıyor. Dolayısıyla Kadın Özgürlük Devrimi'ni daha çok gelecek, derinleşecek bir mücadele süreci konumunda tutuyor. Böyle bir durum yaşanıyor ve besbelli ki yaşanacak.

Bir diğer boyut olarak; bu 9 yıllık süreçte yaşanan savaşı, savunmayı öngörmemiz, daha doğrusu değerlendirmemiz lazım. Evet, 19 Temmuz Devrimi çok kanlı bir devrim değil. Çok çatışmalı başlayan bir devrim olmadı. Çok kimse fark etmedi, o yüzden çok çatışma olmadı. Onu ifade etmeye çalıştık. Fakat fark edilir hale geldikten sonra tıpkı Moğol sürüleri gibi, dört bir taraftan leş kargalarının üşüşmesi gibi Rojava Devrimi'ni boğmak için ne kadar saldırı yapıldığı da ortada.

2013'te Serêkaniyê'den başlamak üzere Rojava'nın, Kuzey ve Doğu Suriye'nin her tarafına saldırı yapıldı. Nerede ufacak bir devrimci gelişme oluyorsa orayı boğmak için başta TC olmak üzere Ortadoğu'nun ve dünyanın iktidar ve devlet güçleri tarafından desteklenen, beslenen onlarca çete grubu saldırıya geçirdi. Bütün bu saldırıların giderek 2014 yılında DAİŞ çeteciliğinin saldırısı olarak ortaya çıktığı, şekillendiği de bir gerçek.

Üçüncü Dünya Savaşı

2014'te yeni bir boyut kazandı

Aslında böylece çatışmasız başlayan Rojava Devrimi, DAİŞ etrafında birleşen faşist, sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı büyük bir direniş, savaş içerisinde, kendisini yaşıtan ve geliştiren bir devrim haline geldi. DAİŞ savaşı büyük bir savaş oldu. Yeni ilişkiler, ittifaklar ortaya çıkardı. Çeşit çeşit koalisyonlar oluşturdu. DAİŞ'te somutlaşan faşist çetecilik, bütün Ortadoğu halklarını, insanlığı tehdit eder bir hale geldi. Bunu da Reqa'yı kendisine başkent yaparak, Kuzey ve Doğu Suriye'de örgütlenmiş, egemenlik kurmuş bir güç olarak yapmayı öngördü.

Böylece 1990'ların başından itibaren yaşanan Üçüncü Dünya Savaşı, aslında 2014 Ağustos'undan itibaren yeni bir boyut, yeni bir yapı kazandı. DAİŞ ve DAİŞ yanlıları ile DAİŞ'e karşı olanlar arasındaki savaş haline geldi, yıllarca sürdü. 2017 sonuna kadar devam etti. Reqa'da DAİŞ'in yenilgiye uğratılıp Reqa'nın kurtarılmasına kadar 4 yıl boyunca böyle amansız bir savaş sürdü. Bu savaşın öncü, temel gücü Rojava Devrimi oldu. DAİŞ'e karşı savaşın bütün yükünü Rojava Devrimi üstlendi.

Tabii destek veren birçok güç de oldu. Anti-DAİŞ koalisyonu oluştu. Önemli bir koalisyondu. Fakat 10 binden fazla şehit vererek DAİŞ'i yenen büyük bir savaşı Rojava Devrimi yürüttü. Kuzey

ve Doğu Suriye halkları yürüttü. Devrim büyük bir savaş ve direnişle, ağır bedeller ödeyerek kendini korudu, geliştirdi, varlığını sürdürdü. Çatışmasız başlayan devrim ancak büyük çatışmalarla, direnişle kendini devam ettirebildi, koruyabildi, savunabildi. Dolayısıyla hem DAİŞ'e karşı olan mücadeleyi doğru değerlendirmek lazım hem de Ekim 2017'de Reqa'da DAİŞ'in yenilmesi ardından 2018 Ocak'ında TC'nin Efrîn saldırtılmasını doğru anlamak lazım.

Aslında Cezîre-Kobanê birleştirildikten hemen sonra 24 Ağustos 2016

iç içe geçmiş ilişkiler var. Çok kirli ilişki ve ittifaklar var. Bu DAİŞ gerçeği, kirli bir gerçek. Öyle bir şey ki; Moğol sürüleri gibi o kara yüzü, bayrağı ve elbisesiyle bir günde girdiği yerleri yaktı, yıktı, işgal etti. İnsanlığı büyük bir korku, panik, telaş içerisine soktu. Karşısında hiçbir güç durmadı. Sayıları milyonları bulan, her türlü teknikle donatılmış olan devlet güçleri, orduları DAİŞ'in karşısında duramayan bir durumu yaşadılar.

Gerçekten de DAİŞ'in önu açıldı. Bir taraftan Bağdat'a, bir taraftan Şam'a yürüyordu ki, Ortadoğu'yu ele geçire-

vurdular. Belki de Türkiye'ye götürüp Libya'ya geçireceklerdi.

DAİŞ 15 Eylül 2014'te Kobanê'ye saldırdığında Tayyip Erdoğan, 'Kobani düştü, düşüyor. Sıra Afrine gelecek' diye memnuniyet içerisinde ellerini ovuşturuyordu. Bunların hepsi unutulmuş gibi. 'Biz savaştık' diyorlar. Dünyada buna benzer birçok güç de var; işte geçenlerde Roma'da öyle bir toplantı yapıldı. Sert tepki gösterilmesi gereken bir toplantıydı. Hiç de DAİŞ'e karşı savaşmamış, dolayısıyla DAİŞ'e karşı mücadelenin zaferinde payı olmayan güçler,

Bu konuda Efrîn, Girê Spî ve Serêkaniyê işgali önemli bir veriydi. Çünkü; DAİŞ Kobanê'yi işgal etmek isterken direniş başladı. Ha Kobanê işgali, ha Efrîn'in, Serêkaniyê'nin, Girê Spî'nin işgali. Zaten bu savaş 2013 Temmuz'unda ilk başta Serêkaniyê'de başlamıştı. Çetecilik ilk defa Rojava Devrimi'ne orada saldırtıldı. Bunları biliyoruz. Dolayısıyla ha 15 Eylül 2014'te DAİŞ'in Kobanê'ye saldırtılması ha 20 Ocak 2018'de TC'nin, AKP-MHP faşizminin Efrîn'e saldırısı; aralarında hiçbir fark yok. Aynı şeydir ve birbirinin devamıdır. AKP-MHP faşizminin yaptığı, başarısız kalan DAİŞ'i, başarıya götürme çabasıdır. TC'nin Efrîn'e, Serêkaniyê'ye dönük işgal saldırısı, yenilen DAİŞ'in intikamını alma saldırısıdır. Bu gerçekliği daha iyi ve net ortaya koymamız, daha yüksek sesle ve daha anlaşılır sözlerle ifade etmemiz gerekiyor. Çünkü; Efrîn, Serêkaniyê işgali fırsat veriyor. Öyle olmasaydı, ondan önce DAİŞ'i TC destekliyor, demekle çok daha fazla somut veri ortaya koymak mümkün oluyordu. Ama şimdi bu işgal her türlü somut veriyi ortaya koyuyor. O halde bunu daha etkili ifade etmek lazım.

19 Temmuz Devrimi

Kürdistan, Ortadoğu ve dünya devriminin öncü bir kıvılcımıdır

Bununla birlikte bu 9 yılın son önemli bir verisi, bu 9 yıllık devrimci gelişmeden çıkarmamız gereken sonuç olarak; Evet, devrim, küçük bir coğrafyada, dar bir alanda, Ortadoğu ve dünyada bir ada gibi, böyle bir gelişme durumunu ifade ediyor. Fakat buna bakılarak devrimi böyle çok dar, yerel, mahalli bir olay olarak görmemek lazım. Evet, dar bir alanda, yer kürede bir ada gibidir ama büyük devrimin bir kıvılcımı olduğu tartışma götürmeyen bir gerçek. Kürdistan Devrimi'nin, Ortadoğu Devrimi'nin, Dünya devriminin bir öncü kıvılcımı olduğu tartışma götürmeyen bir gerçeklik. Bunu da böyle görmemiz lazım. Bu yanıyla devrimi öyle yerel, mahalli, bir hak arama, sınırlı bir mücadele, bazı yerlerin sadece iç çatışma, çelişki ve çatışmalarına dayalı gelişmiş bir olay olarak görmemek lazım. Tam tersine bölgesel ve küresel boyutları önde olan, evrensel karakteri başat olan bir devrim, büyük devrimin öncü kıvılcımı, başlangıcı olarak görmek lazım. Teorisıyla, pratiğiyle bu böyledir.

Bu temelde de dünyayı etkiledi. Dünyayı etkileyen, dünyayı kendine çeken bir devrim olma özelliği taşıdı. Dünya Kobanê günleri oldu. Dünya Rojava günleri oldu. Rojava için dünyanın dört bir yanında kadınlar, gençler, işçiler, emekçiler, insanlar meydanlara döküldüler. Aynı ruhu, aynı bilinci taşıdılar. Aynı amacı haykırdılar. Aynı amaç için yürüdüler. Dünyanın dört bir yanından gençler Rojava'ya geldiler. YPG-YPJ'ye katıldılar. Rojava'da DAİŞ'e karşı özgürlük savaşçısı oldular. Arkasından AKP-MHP faşizmine karşı savaştılar. Şehit düştüler, gazi oldular. Büyük bir enternasyonal savaşı ortaya çıkardılar. Bütün bunlar Rojava Devrimi'nin gerçek karakterini gösteriyor. Küresel boyutlarını ortaya koyuyor. Kesinlikle bu devrimi Rojava ile, Kuzey ve Doğu Suriye ile, Kürdistan ve Suriye ile sınırlandırmamak lazım. Bu doğru bir yaklaşım olmaz. Onun küresel, evrensel boyutlarını Kürdistan, Ortadoğu ve dünya gerçekliği olarak böyle görmeliyiz.

Ortaya çıkardığı ilişki, ittifaklar bakımından da böyledir. Gerçekten de dünya savaşının önemli bir parçası oluyor. DAİŞ'e karşı savaşta yıllarca öncü mevzi olma rolünü de oynadı. ABD'den, PKK'ya, NATO'dan komünist

tarihinden itibaren TC'nin Bab-Cerablus'a saldırtılmasını doğru anlamak gerekli. Bu da 24 Temmuz 2015 tarihinden itibaren 'Çöktürme Eylem Planı' denilen soykırım planı temelinde, ABD ve KDP destekli olarak TC'nin PKK'ya saldırtılmasıyla başlayan bir süreç oluyor. Bunun doğru anlaşılması gerekiyor. Hepsı buraya bağlıdır.

Bab-Cerablus işgalinin yeni bir DAİŞ karşıtı koalisyon hareketi olduğu söylendi. Dahası 24 Temmuz 2015 saldırısı, DAİŞ'e karşı oluşan yeni koalisyonun saldırısı olarak tanımlandı. Ama hedefine PKK kondu. Saldırıları PKK'ya yapıldı, DAİŞ'e yapılmadı. 2018 Efrîn saldırısı, 2019 Ekim'inde Girê Spî ve Serêkaniyê saldırıları ve işgali haline geldi. Bunları da değerlendirmek lazım. Bunların DAİŞ ile bağına görmek gerekiyor. O zaman

bilirdi de. Yani bu devlet güçleri askeri olarak DAİŞ'in karşısında duramadılar ama yönünü Bağdat ve Şam'dan çevirerek Şengal'e ve Kobanê'ye yöneltmeyi başardılar. DAİŞ karşısında onların başarısı bu oldu. Dolayısıyla savaşı DAİŞ ve Kürt Özgürlük Hareketi arasındaki bir savaş haline getirdiler. Böylece bu büyük saldırganlığa karşı savaşın yükünü Kürt halkı, Kürdistan Özgürlük Hareketi üstlendi. Hem de binlerce, on binlerce şehit vermeyi göze alarak üstlendi. Büyük savaşlar, şehitler verdi. Ağır bedeller ödedi. Sonunda zafer kazandı. Bu çok önemli bir yandır.

DAİŞ'i, kendi başkentinde yenilgiye uğrattı. Bu temelde sadece Rojava Devrimi'ni savunmadı, korumadı. Bütün Kürdistan Devrimi'ni korudu. Suriye devrimini korudu. Ortadoğu Demokratik Devrimi'ni korudu. Özgür insanlığı sa-

sanki bunu yapmış gibi sonuçları paylaşmaya çalıştılar. Neye karşı? DAİŞ'e karşı on binlerce şehit verip Reqa'da DAİŞ'i yenen güçleri yok etme temelinde, ona karşı, Rojava Özgürlük Devrimi'ne karşı yeni saldırıları planlama temelinde bunu yaptılar. Bazıları dil ucuyla işte 'yerel güçler de var, DAİŞ'e karşı başka savaşlar da oldu' dediler ama bunlar birer günah çıkarma gibiydi. Madem öyleydi neden toplantı Reqa'da olmadı? Madem öyleydi DAİŞ'e karşı savaşlar Roma'da kurulan masanın baş köşesine neden oturmadılar? Öyle olamaz. Kim kimi kandırıyor.

Egemen-sömürücü iktidar ve devlet güçlerinin böyle sahteliği ve sahtekârlığı var. Bunu iyi görmemiz, anlamamız gerekli. Kısaca; DAİŞ'e karşı savaşın sonuçları önemli. Aynı biçimde TC'ye karşı savaşın sonuçları da önemli.

Rojava Devrimi, dünyayı etkileyen bir devrim olma özelliği taşıdı. Dünya Kobanê günleri, dünya Rojava günleri oldu. Rojava için dünyanın dört bir yanında kadınlar, gençler, işçiler, emekçiler meydanlara döküldüler. Aynı ruhu, aynı bilinci taşıdılar. Dünyanın dört bir yanından gençler Rojava'ya geldiler. YPG-YPJ'ye katıldılar. Rojava'da DAİŞ'e karşı özgürlük savaşçısı oldular. AKP-MHP faşizmine karşı savaştılar. Şehit düştüler, gazi oldular. Büyük bir enternasyonal savaşı ortaya çıkardılar. Bütün bunlar Rojava Devrimi'nin gerçek karakterini gösteriyor.

DAİŞ'i buna dayanarak daha doğru anlamak lazım.

Savaşı DAİŞ ve Kürt Özgürlük Hareketi arasındaki bir savaş haline getirdiler

Kim yarattı? Ne saldırıydı, DAİŞ nereden ortaya çıkartıldı, ne amaçla böyle harekete geçirdi? Dolayısıyla DAİŞ'e karşı mücadelenin anlam ve önemi nedir? Durumu doğru anlamak açısından bunlara dikkat çekiyoruz. DAİŞ'i doğru tanımadan, DAİŞ'in dayanakları, onu var eden, besleyen güçler doğru anlaşılmasın DAİŞ'e karşı yürütülen savaş da doğru anlaşılmasın. Bu anlamda ortada net, düz bir şey yok. Çok karmaşık,

vundu, korudu. DAİŞ karşısındaki direnme, savunma, savaş kesinlikle bütün boyutlarda süren bir savunmaydı. Böylece bir dünya gücü haline geldi. Büyük bir sonuç ortaya çıkardı. Bunu doğru anlamak ve iyi sahiplenmek, değerlendirmek gerekiyor.

Aslında burada eksiklikler var. Geçmişte DAİŞ'i destekleyenler, DAİŞ yenilmeye yüz tutunca, bu sefer sanki DAİŞ karşıtıymış gibi görünerek DAİŞ'i yenilgiye uğratmanın, DAİŞ'i yenen zaferin sonuçlarını başta AKP-MHP faşizmi olmak üzere sahiplenmeye yöneldiler. Ne kadar ikiyüzlü, ahlaksız bir tutum; tabii insan bunu görünce şaşırıyor. 'DAİŞ'le savaşı sadece biz yürüttük, DAİŞ'i yendik' diyorlar. Hâlbuki Ebubekir Bağdadi'yi Türkiye sınırında

Şunu itiraf etmemiz lazım: 20 Ocak 2018'den itibaren TC'nin Efrîn'e karşı başlattığı işgal saldırısı ve günümüze kadar sürdürdüğü bu işgal saldırılarının DAİŞ saldırılarıyla bir ve bütün olduğunu dünyaya tam taşıramadık. Hiç çaba harcamadık, gelişme sağlamadık demeyiz; dünya halkları nezdinde, kadınlar, gençler, ilerici demokratik güçler nezdinde bu yönlü bir gelişme de yarıttık. Fakat tabii iktidar ve devlet güçleri TC'nin arkasındalar. TC bir NATO gücü. Bizim bu yönlü çalışmalarımızı bloke ettiler. Dolayısıyla yeterince bu düşüncüyü dünyaya hakim kılamadık. Oysa kılmak gerekiyor. Gerçek olan bu, doğru olan budur. AKP-MHP faşizminin işgaline karşı direnme ve kazanma buradan geçiyor.

partilere kadar dünyada en çok karşıt olan eğilimlerin DAİŞ karşısında ortak bir cephede 'DAİŞ karşıtı koalisyon' olarak birleştirmeyi başardı. Siyasi esneklikte, ilişki ve ittifaklarda bu kadar geniş bir yelpazeyi bir araya getirebilen, ortak çıkarlar etrafında birleştirerek mücadeleye sevk eden bir özelliği taşıdı. Bu öyle kolay kolay gerçekleşecek bir durum değildir. Her mücadele böyle bir şeyi kolay kolay ortaya çıkartmıyor. Bu kadar geniş bir ittifakı oluşturamıyor.

Düşünebiliyor musunuz, bu kadar karşıt olan güçler ortak bir ittifakta buluşuyor. Böyle bir tarihsel süreçte Amerika'dan İngiltere'ye, oradan Asya'ya onlarca halktan kadın, erkek gençler Rojava'ya gidip YPG-YPJ saflarına katılıyor. Dünyanın dört bir yanında Rojava Devrimi'ni desteklemek için milyonlarca insan sokağa dökülüyor. Aynı günde, aynı anda, aynı duyguyu, aynı düşünceyi taşıyor, aynı amacı besliyor, aynı amaç için yürüyor. Rojava Devrimi bütün bunları yarattı. Bunlar hiç de kolay gerçekleşecek, hafife alınabilecek, basit görülebilecek olaylar, gelişmeler değil.

Benzer biçimde Rojava Devrimi'nin dersleri üzerinde durabiliriz. Ayrıntıda birçok şey incelenebilir. Bunlarla sınırlı değil. Eleştirel ve özeleştirel yaklaşılabilir. Yapılanlar yanında yapılamayanlar, başarı yanında başarısızlıklar, doğrular yanında hata ve eksiklikler nelerdir? Tabii onları da incelemek gerekli. Bu inceleme ve değerlendirmeler daha çok 10'uncu yılda ortaya çıkarsa anlamlı olur ve sonuç verir diye düşünüyoruz.

Hedefi büyük olanın çabası da büyük olur

Böyle büyük bir devrimin 10'uncu yılına giriyoruz. Peki, 10'uncu yıl nasıl olacak? 10'uncu yılda olası gelişmeler neler olacak, nasıl yaşanacak? 10'uncu yıl için neler söyleyebiliriz? Birkaç şey de bu sorular temelinde söylemek, bu yıldönümü, 10'uncu yıla giriş açısından önemli ve anlamlı olabilir. Çünkü; doğru şeyler öngörebilmek lazım. Devrimi büyütecek hedeflere, planlara sahip olmak gerekir. Önder Apo, 'Hedefi büyük olanın çabası da büyük olur' dedi. Büyük hedefler koyabilmeliyiz ki büyük çaba harcayabilelim. Hele hele 10'uncu yıl gibi bir zaman kesiti için gerçekten de iddialı hedefler önümüze koyabilmek lazım. Doğru değerlendirmeler yapmak gerekli. Eleştirel-özeleştirel yaklaşımı becermek, başarmak lazım. Kendini abartmamak, aşırı beğenmek, kendine sevdalanma kesinlikle olmamalı.

Kuşkusuz karamsarlık, kötümserlik, kendini küçük görme, hakir görme de yaşanmamalı. O tür duygu ve düşünceler devrimciliğe en karşıt olan düşüncelerdir. Her zaman bizden uzak olmalı. Apocu devrimciliğten uzak tutulmalı. Kürdistan'a karamsarlığın, kötümserliğin, umutsuzluğun hiçbir izi bile sokulmamalı. Çünkü; Kürt halkı bunlardan çok çekti. Bütün olumsuzlukları bundan dolayı yaşadı. Şimdi artık bunlara yer olmamalı. Hiçbir biçimde, koşullar ne olursa olsun, imkânlar, fırsatlar ne kadar az olursa olsun, zorluklar ne kadar çok olursa olsun, düşman ne kadar vahşi ve saldırgan olursa olsun bu yaklaşımlar normal görülmemelidir.

Önder Apo her zaman bir umut ışığıdır. Her zaman bir çıkış yoludur. Her zaman bir şeyler yaratmayı, özgür yaşamı örgütlemeyi sağlayacak imkân ve fırsatı bulma gücüdür. Bunun düşüncesi ve tarzıdır. Dolayısıyla Apocu çizgide doğru bilinçlenenler, derinleşenler hiçbir zaman koşullar ne olursa olsun umutsuzluk, karamsarlık, kö-

tümserlik, savunmacılık ve geriye çekilmeyi yaşamazlar. Yaşanmamalı da ama çok övünme, böbürlenme, kendini abartma, aşırı beğenme, nostalji yapıp geçmişin başarılarıyla avunma da olmamalı. Bu da Apoculuğa terstir. Nasıl ki Apoculuk karamsarlığa karşıtsa, kendine sevdalanmaya da karşıt bir düşünce ve yaşam tarzıdır. Bunu böyle bilmemiz lazım. Rojava Devrimi de kesinlikle Apocu çizginin yön verdiği bir devrim olarak bu ilkeleri esas almalıdır.

9 yıldır böyle büyük bir devrimci gelişmeye yol açmış olan güçler, devrimci militanlar, özgürlük savaşçıları, yurtseverler, demokratlar, Kürtler ve Kuzey ve Doğu Suriye halkları 10'uncu yılda ve önümüzdeki 10 yılda da daha doğrusunu, daha özgürlükçüsünü yapacaklar. Hem de daha görkemli bir biçimde, önlerine daha büyük hedefler koyarak bu özgürlük kıvılcımını giderek Kürdistan'da, Suriye'de, Ortadoğu'da bir devrim yangınına dönüştürerek sürdürülmesine vesile olacaklar, öncülük edecekler. İnancımız bu, olması gereken de budur.

10'uncu yıl değerlendirmelerini böyle yanlışlardan, yanılgılardan uzak bir biçimde yapmak gerekli. Ne karamsarlığa düşmek ne de kendine sevdalanıp aşırı bir biçimde kendini abartarak kaybetmek olmamalı. Tam tersine Apocu hakikat devrimi çizgisinde özeleştirel bir yaklaşımla, geçen 10 yılın derslerini çıkartıp önümüzdeki 10 yılın gelişmelerini değerlendirmek, tasarlamak, planlamak en doğru devrimci tutum oluyor. Bunu Rojava Özgürlük Güçleri, devrim güçleri kesinlikle yapabilmeliler.

Bu sadece onlara bağlı bir durum da değil. Kürdistan devrimciliği bunu yapabilmeli, Ortadoğu devrimciliği bunu yapabilmeli, Suriye devrimciliği bunu yapabilmeli. Dünyada da elbette devrimci-demokratik güçler böyle yapabilmeliler. Çünkü; herkes bu devrimin içinde, bu devrimin durumu, gelişmeleri, gidişatı herkesi etkiliyor. Herkesin kaderi durumunda. Hiç kimse kendisini bunun dışında görmüyor.

türerek sürdürülmesine vesile olacaklar, öncülük edecekler. İnancımız bu, olması gereken de budur.

Esas olan süreklileşen devrim yürüyüşüdür

Bu temelde baktığımızda şunu bir defa vurgulamamız lazım: Sürekli devrim esastır. Bizim bu devrimde derinleşmeyi, sürekliliği öngörmemiz gerekli. Devrimi 19 Temmuz 2012 günüyle sınırlandırmamak lazım. O bir devrimci hamleydi. Öncesindeki 30 yıl devrim günleri gibi yaşandı. Bir hazırlık oldu. Sonrasında her gün 19 Temmuz oldu. Dolayısıyla devrim bir günlük bir şey değil, bir anlık durum da değildir. Bir yönetim olayı da değil. Eğer devrimi 19 Temmuz'a indirgersek sadece yönetime indirgemiş oluruz, siyasi boyutu esas almış oluruz. Bu yetersiz bir yaklaşımdır. Kuşkusuz devrimde yönetim ve siyaset boyut

Çünkü; aşırı bir savunmacılık var, güncel olarak da Rojava'dan yansıyan, Rojava'ya ilişkin başka yerlerden yansıyan görüşlere bakıyoruz, 'Aman devrimi savun, aman devrimci kazanımları koru' şeklinde bir yaklaşım var. Devrim derinleştirilmeden, büyütülmeden, yayılmadan, süreklileştirilmeden asla savunulamaz, hiçbir devrimci kazanım da öyle korunamaz. Devrimi savunmak, devrimci kazanımı korumak demek, yeni devrimci hamleler yapmak demektir. Yeni devrimci kazanımlar sağlamak,

Böyle bir koruma mümkün olsaydı Sovyetler Birliği kendini korurdu. Bütün dünyayı kendilerine bağladılar yine de kendilerini yaşatamadılar. Rojava mı bu haliyle yaşatacak? Gelişme sağladığı, faşist, soykırımcı-sömürgeci zihniyet ve siyasete, erkek-egemen zihniyet ve siyasete karşı mücadele ettiği oranda dünya halklarından, işçi ve emekçilerden, kadın ve gençlerinden destek gördü. Bunları yapmazsa hiç kimse destek vermez. Her zaman bu desteği alırsız diye yaklaşmamak lazım. Böyle bir desteğe sahip olmak demek ancak sürekli böyle bir mücadele içinde olmayı gerektiriyor.

Korumacı ve savunmacı mantığı aşmak gerekiyor

O halde bu korumacı ve savunmacı mantığı aşmak gerekiyor. Kuşkusuz devrimin kazanımlarını korumak, devrimi savunmak lazım. Askerlikte derler ya, 'en iyi savunma, saldırıdır' diye. Devrimde de en iyi savunma ve kazanım yeni devrimci hamleler, yeni devrimci gelişmeler yaratmaktır. Devrimi genişliğine ve derinliğine sürekli ilerletmektir. Devrimci gelişme yaratmak demek sağa-sola saldırmak, askeri-siyasi olarak her tarafa yayılmak demek değildir. Devrimin zihniyetsel, felsefi, ideolojik açıdan derinleştirilmesi, toplum yaşamında etkili kılınması, bu temelde çevrenin etkilenmesi ve çevreye yayılması, başarılarıyla da çevreyi etkisi altına alması da önemli bir gelişme yöntemidir. Bunları doğru anlamamız gerekli.

Diğer bir nokta ise; 'hakikat devrimi' dedik. Zihniyet ve yaşam tarzı devrimi olmalı, zihniyet devrimi kısaca ideolojik devrim oluyor. Bu temelde derinleşmek gerekli. Bu alanda mücadele sürüyor. Bazı kalıplar kırılmalı da tabii kapitalist modernitenin bin bir suratlı liberalizminin çok ağır saldırıları var. Devrim değerlerini tümüyle ele geçirmek istiyor. Kazanımları kendi hanesine kaydırmak istiyor. Buna karşı çok etkili bir zihniyet ve ideolojik mücadeleye ihtiyaç var. Sınıf ve cins mücadelesine ihtiyaç var. Özgürlük ve eşitlik mücadelesine ihtiyaç var. Bunu düşüncede, propaganda da yapmalıyız. Bunu pratikte yapmalıyız. Özgür birey ve Demokratik Komün, yani demokratik topluluk çizgisini geliştirmeliyiz. Zihniyetsel ve ideolojik derinleşmeyi devrimde hâkim kılmalıyız.

Yani bu zihniyet ve yaşam tarzı değişimini kapitalist liberalizmin bireyciliği ve maddiyatçılığı yönünde değil, Demokratik Sosyalizmin, demokratik toplumsallığın özgür birey ve demokratik komün çizgisinde gelişmesini sağlamalıyız. Oraya yöneltmeliyiz. İdeolojik mücadeleyi, sınıf ve cins mücadelesini bu esas üzerinde yürütmeliyiz. Kadın Özgürlük Devrimi'nin gelişiminin bu çizgide olmasını sağlamalıyız. Dolayısıyla da Kadın Özgürlük Devrimi'ni hakikat devriminin temeli olarak, esas olarak derinleştirmeliyiz, geliştirmeliyiz. Ama her türlü ataerkil, geleneksel sınırlandırmalara, baskılara karşı mücadele içinde bunu yaptığımız gibi, aynı zamanda kapitalist liberalizmin bireyci, erkek-egemen zihniyet ve siyasete dayalı, kadını metalaştıran, özgür birey ve demokratik komün çizgisinden, toplumsal özgürlük çizgisinden saptırarak basit cinsel özgürlüğe indirgeyen yaklaşımlarına karşı da en az diğeri kadar mücadele etmeliyiz.

Şu an anladık ki; dünyada ideolojik mücadele bu temelde sürüyormuş. Seksenli ve doksanlı yıllarda bu tür şeyler bize hiç değmedi. Hiç farkına varmadık. Önderlik nasıl algıladı onu da bilemiyoruz ama dağdaki gerillaya bu hiç yansımadı. Ne zaman ki

Bu çerçevede ele alırsak; 10'uncu yılda daha çok neler ele alınırsa iyi olur? Bu soru çerçevesinde neler söyleyebiliriz? Kuşkusuz çok ayrıntıların bilemiyoruz ama genel bilgilerden de yoksun değiliz. Ayrıntılarına kadar tüm bilgilere sahip olan devrimciler daha doğru ve bütünlüklü değerlendirecek, daha doğru dersler çıkartacak, daha doğru, gerçekçi hedefler belirleyeceklerdir. Buna inanıyoruz. Olması gereken de bu. Biz kendimizi bunun yerine koymuyoruz. Koyamayız da. Herkesin kendi görev ve sorumluluğunun bilincinde olması ve onun gereğini yapması gerek-

önemli. Ama sadece o değildir. Orayla sınırlandırılmaz. O nedenle bu devrimin derinliğini görmek lazım. Bu derinliği sağlamak için de sürekliliğini görmek gerekiyor. Devrimin zihniyet, ideolojik, felsefi boyutunu, devrimin ahlaki-politik boyutlarını görmeliyiz. Buradan baktığımızda sürekliliğini görmeliyiz. Sürekli yayılacak ve derinleştirecek bir devrim olarak görmeliyiz.

10'uncu yıl yeni bir süreci başlatacak, yeni bir 10 yılın hedeflerini planlayacak bir başlangıç olabilmeli. Böyle bir sürekliliği en güçlü bir biçimde yürüten yıl olmalı. Bu önemli. Bunu niye belirtiyoruz?

demektir. Sen onu durdurursan, bu, değişim olmayacak anlamına gelmez. Dolayısıyla değişimi ileriye doğru yapamazsan geriye doğru olur. Yani o zaman karşı devrim gelişir. Karşı devrimci hamleler, adımlar ortaya çıkar. Tehlikelidir. Bu savunmacı ve korumacı zihniyet ve siyasetten kurtulmak lazım. Kuşkusuz bundan kurtulacağız diye hesapsız, kitapsız, kendini ateşe atar gibi sağa-sola sürüklenmekten söz etmiyoruz. Doğru düşünceksin, iyi çözümleneceksin, gerçekçi planlayacaksın ama bir şeyler yapacaksın. Devrimi büyüteceksin, ilerleteceksin.

2000'den sonra Türkiye'ye açıldık, demokratik siyasi mücadeleyi öne çıkardık. Bu da Türkiye toplumunu, gençlerini ve kadınlarını mücadeleye katmayı gerektirdi. Nasıl ki, Rojava Devrimi ortaya çıktı, bütün dünya ilişkilendi. O zaman dünyayı biraz daha yakından gördük ve anladık ki durum böyleymiş.

Aslında Sovyetler Birliği siyasi ve askeri olarak yıkılmamış. Reel Sosyalizm, onu öngören komünist hareket cinsel özgürlük, cinsel çokluk adı altındaki ideolojik saldırıyla yenilgiye uğratılmış ve bu başarılmış. Kapitalist liberalizm kendi tortusunu, insanlığın umudu olması gereken komünal harekete bunu kabul ettirmiş. İş bu düzeydedir. Ne yazık ki gerçeklik böyle. Bunu bilelim.

Bu bakımdan bu zihniyet ve yaşam tarzı değişiminin hangi yönde olacağı önemli. Neleri yıktığı kadar neleri inşa ettiği de önemli. Şimdi sadece yıkmakla uğraşmamalıyız. Yapmakla da, inşayla da uğraşmalıyız. Evet, bazı şeyleri eleştiriyoruz, karşı çıkıyoruz. Yıkıyoruz. Eski zihniyet kalıplarını, duyguları, gelenekleri, örf ve adet denilen şeyleri altüst ediyoruz. Özgürlüğü ve toplumsallığı engelleyen her şeyi kırıyoruz. Peki, yerine ne koyacağız? Yerine konulacaklar konusunda da somut ve net olmalıyız. Onları geliştirmeliyiz. Şimdi buna ihtiyaç var. Demokratik Modernitenin zihniyetini ve yaşam tarzını bütün ölçülerıyla, ilkeleriyle ortaya çıkartmalı ve hâkim kılmalıyız. Çocukları gençleri, kadınları erkekleri, herkesi buna göre eğitmeliyiz. Zihniyet ve ideolojik devrimi bu esas üzerinde yapmalıyız. Bu da çok önemli. Bu konular üzerinde de durmak lazım.

O halde bu temelde devrimin derinleştirilmesi için, düzeltilmesi için daha fazla çaba harcamaya ihtiyaç var. 10'uncu yıl bu esaslar üzerinde daha çok derinleşme yılı olmalı. Kadın öncülüğü daha çok gelişmeli, yaratıcılığı, etkinliği, özgür bireyi ve Demokratik Komün Çizgisinde daha çok öne çıkmalı.

Gençlik öncülüğü gerçekten de yaratılmalı, geliştirilmeli. Gençliğin doğru eğitimi, zihniyet ve ideoloji olarak doğru yönlendirilmesi ve devrimde gençlik öncülüğünün her bakımdan etkili hale getirilmesi çok çok önemli. Bunlara ihtiyaç var. Bunların geliştirilmesi gerekiyor.

Doğru çizgiyi işgale karşı savaşımlar temsil ediyor

Tabii bir önemli husus da, işgal altında olan alanların kurtarılması, işgale karşı mücadeledir. Özgürlüğün ve demokratik yönetimin temeli, esaslı olan güvenliğin özgüçle sağlanması, öz savunma temelinde sağlanması, böylece toplumun kendi güvenliğini kendi gücüyle sağlayacağı bir sistemin, bilinç, eğitim, örgütlülük, donanım olarak yaratılması lazım. Bu konuda bir inancın geliştirilmesi gerekiyor. Özgüçle güvenmek, onu esas almak lazım. Gerilla fedai mücadelesi özgüçle her şeyin kazanılabileceği gerçeğini bize binlerce defa gösterdi, binlerce defa kanıtladı. Daha ne istiyoruz! O halde kendi çizgimizden kopmayalım. Başkalarının çizgilerine, sistemlerine öykünerek kendimizi devrimci yapacağımızı sanmayalım. Özellikle de ordulara, devletlere, onların geliştirdiği teknik güce öykünüp onlara benzeyerek devrimci olacağımızı sanmayalım. Öyleyse o zaman en büyük devrimciler onlardır. Öyle görmemiz lazım. Eğer öyle değilse kendi devrimci hakikatimizi ortaya koymalıyız. Ona sıkı sıkıya sarılmamız. Güvenmeliyiz, inanmalıyız. Diğer türlü olmaz.

Bu bakımdan da tabii Efrîn'in, Serêkaniyê'nin, Girê Spî'nin işgalden kurtarılması, buradaki faşist, soykırımcı

işgale karşı etkili mücadele çok gerekli oluyor. Bunda en küçük bir zayıflık olmaz. Bu vesileyle bu alanlarda kuruluş mücadelesi yürüten herkesi saygıyla selamlayalım. Başarı dileklerinizi ifade edelim. Şehitlerini saygı ve minnetle analım.

Doğru çizgiyi onlar temsil ediyorlar. Bütün devrimci çizgiyi buraya bağlamak lazım. Bu kuruluş mücadelesinin öncülüğüne tabi kılmamız gerekli. Doğru bir savunma anlayışına, dolayısıyla

savunma anlamında gerilla olarak örgütleyelim, büyütelim. Böyle olur. Yoksa gerillayı ortadan kaldırarak, düzenli ordu kurarak, devletin askeri yapısına öykünmekle olmaz.

Onunla Kürtler var olamazlar. Bu dünya sistemi, iktidar ve devlet sistemi Kürt'ün var oluş ve gelişimine kapalı. 'Şuan Başûr'da KDP'ye bunu veriyorlar' deyip kendimizi kandırmayalım. PKK var olduğu için, gerilla var olduğu için KDP'nin bu gücüne göz yumuyor, destek

olarak da bu, çeşitli biçimlerde dillendiriliyor. Daha çok da pratik olarak yaşıyor. Bunun için de birçok gerekçe yaratılıyor; işte 'şu bilinçsiz, şu örgütsüz' şeklinde herkese bir kulp takılıyor. Devrimciler böyle yapmazlar. Şöyle yaparlar: Bütün bunları görürlerse, bir eksiklik olarak görüp gidermek için çaba harcarlar. Ama öyle söyleyip de bundan dolayı insanları hakir gören, devrimin dışına iten, yaşamın dışına iten bir tutumun sahibi olmazlar. Elbette

özgürlük anlayışına ancak o zaman ulaşabiliriz. Bu yapılabilir. Bunu yapmayanlar geri duruma düşerler. Ters duruma düşerler. Kaybedici olurlar. Bu da önemli bir durum.

Bu 10'uncu yılda anlayış olarak da, pratik eğitim ve örgütlenme çalışması olarak da bu alanda köklü bir düzeltme, derinleşmenin sağlanması lazım. Kürt'ün varlığı ve özgürlüğü silahıyla, askeri gücüyle değildir. Parasıyla da değildir. Dünyada kendini bu tür değerlerle tanımlamış, gelişme sağlamış, var etmiş olan güçler, uluslar, devletler var. Onlar ayırdır, Kürtlerin durumu ayrı. Kürt diyalektiğine bakalım; tükenme noktasından çıkartarak bugüne kim getirdi? Önder Apo getirdi. Ne ile getirdi? Düşüncenin gücü ile getirdi. Düşüncenin gücü kendini ne ile ortaya koydu? Özgür birey ve Demokratik Komün Çizgisinde ortaya koydu. Fedai çizgisinde ortaya koydu. Özgüçle dayalı çizgide ortaya koydu. Kürt bununla var oluyor. Özgürlüğünü ancak böyle kazanıyor.

veriyor, kabul ediyorlar. Niye? PKK'ye karşı savaştırmak için. Zaten yaptıkları budur. O halde dikkat etmeliyiz.

Devrimi halk yapar

Şimdi bunun dışında katılım önemli. Devrimi topluma indirgeme önemli. Toplumsallığı geliştirme, halkı katma, bilinçli ve örgütlü bir halk hareketi haline getirme önemli. Bu konuda zayıflıklar var. Evet, halk yurtsever, bilinçli, bir düzeyde katılıyor. Belli bir destek veriyor. Yürüyüş yapıyor ama devrime halkın katılımı 'destek' şeklinde olmaz. Devrimi halk yapar. Sanki birisi, başkası yapıyor, devrimin sahibi başkası, halk destek veriyor. Böyle olmaz. Devrim halkındır. Başka halkların desteği olur. Yoksa Kuzey ve Doğu Suriye halkları destek versinler, devrime böyle katılınsınlar! Bu olmaz. Bu çizgi var. Bunun kesinlikle aşılması lazım. Toplumu devrime katmak, devrimi topluma mâl etmek, halk devrimi haline getirmek; kadın devrimi, gençlik devrimi, işçi dev-

gerçeği görürler, değerlendirirler, eğer öyle ise, bu kadar gerilik varsa bizim görevimiz de eğiterek, örgütleyerek o gerilikleri ortadan kaldırmaktır. Bunu yapmamız lazım. Yapmıyorsak, o zaman temel görevlerimizi yapmıyoruz demektir.

O halde militan öncü, parti öncülüğü gerçekten de doğru işlemeli, kendini doğru değerlendirmeli, görev ve sorumluluklarına doğru sahip çıkmalı, doğru belirlemeli, doğru uygulamalı. Ne görevini başkasına devretmeli ne de başkasının görev ve sorumluluklarına el koymalı. Kendi işlerini kendisi yapmalı, başkasının yapacağı işi de başkasına yaptırmalı. Yapamıyorsa, zayıfsa eğiterek, örgütleyerek, güçlendirerek onları işlerini, görevlerini başarıyla yapar hale getirmeli. Öncü militanlığın görevi budur. Bunu yaparsa doğru yapar. Yoksa 'o yapamıyor, ben yapayım' diye her şeyi kendine al, öyle olmaz.

Önder Apo her zaman şunu söyledi: 'Siz benden daha cesursunuz, siz

olmalı. Bunun dışındaki yaklaşımlarla olmaz. Böyle birçok hususu sayabiliriz.

10'uncu devrim yılı kendini çare yapma çizgisi olacak

Sonuç olarak şöyle ifade edebiliriz: 10'uncu yıl bütün bunlar temelinde 9 yıllık pratiği değerlendirme ve yeni bir 10 yılı planlamak için yeni bir devrimci başlangıç yapma dönemi, süreci olacak. Yani bir dönemektir. Bu genel devrimci hareketimiz açısından böyledir. Rojava Özgürlük Devrimi'nin yürüyüşü, 19 Temmuz Devrimi'nin ilerleyişi açısından da kesinlikle böyledir. O halde böyle görmeliyiz, böyle yaklaşmalıyız. Hem devrim gerçeğini, gelişme durumunu doğru değerlendirmeliyiz hem de önümüzdeki süreçte nasıl yürüyecek, hangi adımları atacağımızı doğru görmeliyiz.

İdeolojik-siyasi olarak, askeri-savunma olarak her bakımdan düzeltilmeliyiz, kendi özgücümüzle olmalıyız. Kendi toplumumuzu eğitim örgütleyerek onun gücüne dayanmalıyız. Yoksa farklı güçlerin bize vereceğine, diploması ile kendi geleceğimizi, güvenliğimizi sağlayacağımıza inanmamalıyız. Evet, onlar da önemli çalışmalar ama hiçbir zaman devrimin esas çalışmaları değildir. Kürdistan halkının o tür çalışmalarla gelişme sağlama, kazanım yapma imkânı yoktur. O bakımlardan önü kapalıdır. Kendi özgücünü ortaya çıkartmada önü nerede açık? Kendi kendini geliştirmede önü açıktır. Buna kendini çare yapma çizgisi diyoruz. Gücü kendine yeter, dışarıdakine yetmiyor. Kendini güç yaparsa dışarıdakini biraz itebilir, kendine ön açabilir. Varlığını ve özgürlüğünü bu temelde geliştirebilir. Başka gelişme çizgisi yok.

O halde 10'uncu yılda bir bütün Özgürlük Hareketi olarak da Rojava Özgürlük Devrimi'nin 9 yılından doğru dersler çıkartıp yeni mücadele sürecine katmayı bilmeliyiz. Esas olarak da Rojava Özgürlük Güçleri doğru dersler çıkartmalı, eleştirel-özeleştirel yaklaşmalı, 10'uncu yılı boydan boya bir yenilenme, yeniden yapılanma, değişim-dönüşüm yılı yapmalı. Hata ve eksikliklerini bulmalı, nedenlerini bularak onları giderip kendisini doğru çizgiye ulaştırmalı. Böylece de ideolojik, örgütsel, askeri, siyasi ve toplumsal her bakımdan kadın ve gençlik öncülüğü çerçevesinde çalışmaları daha doğru bir çizgide planlı ve örgütlü bir biçimde yapar ve devrimi ilerletir, sürekli kazanır hale kendisini getirmeli. Buna ihtiyaç vardır. Böyle olacağına da inanıyoruz.

Rojava Devrimi'nin 10'uncu zafer yılını böyle bir ruhla, bilinçle, yaklaşımla, hedefle karşılıyoruz. Bu temelde kesinlikle zengin derslerini çıkartarak yeni mücadele sürecine taşıyacağız. Bunu genel Kürdistan açısından da yapacağız. Rojava, Kuzey ve Doğu Suriye Özgürlük Güçleri de yapacak. Buna inanıyoruz.

Bu temelde 19 Temmuz devrimci ruhunu bir kere daha selamlıyoruz. O büyük bir cüretti, büyük bir çıkıştı, büyük bir iradeydi. Hiçbir zaman azalmayacak, zayıflamayacak, hep gelişecek ve yön verecek bir irade ve cüret olarak öngörüyoruz, esas alıyoruz.

Böyle büyük bir devrimci deneyime girişme gücünü, cesaretini gösterdiği için Rojava'yı Kürdistan halkımızı, Kuzey ve Doğu Suriye halklarını kutluyor, selamlıyoruz. Yeni yılda bundan sonraki devrim mücadelelerinde üstün başarı dileklerinizi ifade ediyoruz. Rojava Devrimi'nin 10'uncu yılda çok daha güçleneceğine, derinleşeceğine, daha büyük ve yeni hamleler yaparak yeni kazanımlar yapacağına inanıyoruz.

Toplumsal bütün sorunların çözüm partisi HDP'dir

PKK Merkez Komite Üyesi Hêlîn Ümit ile röportaj

Serxwebûn: Yozlaşmış AKP-MHP rejimi nasıl bir saldırı konsepti yürütmektedir, 'Çöktürme Eylem Planı' nasıl işlemektedir?

Hêlîn Ümit: Türkiye'deki siyasi, askeri, toplumsal ortamı tanımlamak için bir çok kavram kullanıyoruz. Bunu, yaşanan gerçekliğin daha iyi anlaşılması için yapıyoruz. Bununla birlikte Türkiye'de, AKP-MHP iktidarında somutlaşan yönetim biçimini 'yozlaşan' bir rejim olmaktan ziyade bir soykırım rejimi olarak tanımlamak daha doğrudur. Önder Apo Kürt halkının üzerinde uygulanan devlet ve iktidar politikasını soykırım olarak ele aldı ve bir kısaçtan bahsetti. Geçen süre içerisinde Özgürlük Mücadelemizin açığa çıkardığı gelişmeler, zamana yayılmış ve örtülü geliştirilen bu soykırım rejimini deşifre etti, görünür kıldı; bu sistemde gedikler açarak zayıflattı. Soykırım sistemini kabul etmeyen, buna karşı fedai çizgide direnen bir halk gerçekliğini açığa çıkardı. Mücadele bu düzeyde devam ediyor. Fakat TC'nin Kürt halkına yönelik soykırım politikalarında köklü değişiklikler henüz yaşanmadı. Hatta çökme aşamasına gelen soykırım sistemi, uluslararası destekle yeniden yapılandırılarak yeni yöntemlerle kendisini sürdürür hale getirildi. Bu nedenle Kürt halkının karşı karşıya kaldığı saldırıları doğru tanımlamak çok önemlidir. Bu anlamda gerçekçi olmaya ihtiyacımız var. Soykırım rejimi altında yaşamak demek insanlıktan, ahlakından, değerlerinden taviz vermek anlamına gelir. Soykırım, en ağır insanlık suçudur. Dikkat edilirse Önder Apo, soykırım anını tüm kutsalların sustuğu an olarak değerlendirdi. Şimdi güncel olarak soykırım uygulamaları ortadan kalkmış mıdır? Binlerce Kürt genci gün-

lük olarak uyuşturucu ile soykırımdan geçiriliyor. Binlerce genç kıza özel savaş yöntemleri ile el atılıyor. Binlerce aile ekonomik sömürgecilik ile değerlerinden vazgeçmeye zorlanıyor. Yine binlerce insan çeşitli yönelimlerle yerinden yurdundan ediliyor. Kürdistan doğası yakılıyor, yok ediliyor. Binlerce Kürt köyü işgalci saldırılar altındadır. Kürt dili ve kültürü asimilasyon saldırıları altında iniyor. Bir nefeste sıraladığımız bu gerçeklikler ancak soykırım gerçeğiyle açıklanabilir. Fakat dikkat edilirse bunlarla birlikte yaşanılabilirliği gibi bir algı oluşturuluyor; soykırım gerçekliği karşısında her an teyakkuza ve mücadele halinde olmak gerekirken bu konuda ciddi zayıflıklar yaşanabiliyor. Önder Apo, Kürdistan için ilk tezim dediği, 'Kürdistan sömürgeci' tespitine ulaştığında, elindeki çay bardağının döküldüğünü ve ilk baygınlığını yaşadığını belirtiyor. İkinci ve son baygınlık halinin ise İmralı'da, Kürt halkı üzerindeki kültürel soykırım rejimini tanımlarken yaşadığını aktardı. Önder Apo'yu bu kadar zorlayan bu gerçeklik karşısında kendisine insanım diyen her bireyin sarsılması gerekir. Soykırım rejimini tanımlamada yaşanan muğlaklaşma, sanki onunla uzlaşılabilir ya da yaşanılabilirliği gibi yaklaşım gösterme asla kabul edilemez. Gerçekçi olmak gerekiyor. Gerçeklikten kaçma ve kendini kandırma bizi soykırım sisteminden çıkarmayacaktır. En sonda söyleyeceğimizi başta söylemeliyiz. Soykırım rejimi ile birlikte yaşanamaz. Bu insanlıktan düşüştü. Bir insan onurundan, özgürlük ahlakından, kendisini var eden değerlerden taviz vermeden soykırım rejimi içerisinde yaşayamaz. Böyle bir yaşam, yaşam değil, işkencedir. Soykırım sistemi, doğası gereği kendisine ihanet etmeden hiç kimseyi rahat bırakmaz. Bunun için tanımla-

Türkiye'deki siyasal mücadeleler tarihinde bir ilki teşkil eden HDK-HDP pratiği çok önemli sonuçlar açığa çıkarmıştır. Türkiye'de başta cumhuriyetin demokratikleşme sorunu olmak üzere yaşanan toplumsal bütün sorunların çözüm partisi HDP'dir. Türkiye'de şu anda ikiye ayrılmış gibi görünen iktidar bloklarının partilerinin sorun çözme kabiliyeti yoktur. Sorunların kaynağı durumunda olanlardan hangi sorunlara çözüm beklenebilir?

malarımızı doğru yapmalı ve buna göre mücadele etmeliyiz.

AKP, 12 Eylül rejiminin arka bahçesinde hazırlanan bir güç olarak devreye konuldu

Türkiye'deki rejim, sonradan kötüleşen bir yönetim sistemi değildir. Sanki öncesinde demokratik bir rejim varken sonrasında demokratik bir sistemin yozlaştığı bir gerçeklik değildir. Böyle bir değerlendirme, AKP-MHP iktidarının yürürlükte olan politikaları için ortaya koyduğu gerekçeleri kabullenmek anlamına gelir. Dikkat edilirse, AKP-MHP iktidarının kendisini Ortadoğu'ya yönelik uluslararası müdahale ile, Kürt halkının özgürlük ve varlık mücadelesini kriminalize etme ile, 'FETÖ darbesi' olarak sunulan süreç ile ve bunun gibi bir çok toplumsal ve

siyasal gelişme ile gerekçelendirdiğini biliyoruz. Hiç sahip olmadığı toplumsal meşruiyeti böyle yakalamaya ve bunun üzerinden kendisini sürdürmeye çalışıyor. Ancak AKP-MHP faşizmini, temsil ettiği yönetim biçimini, pratikteki uygulamalarını, kendilerinin sundukları biçimde ele almak ciddi yanlışlıklar, hatta yanlışlıklar yaratır. Bu nedenle AKP-MHP iktidarının hangi amaçla yönetime getirildiğinin, nasıl ve hangi yöntemlerle ayakta tutulduğunun çok iyi çözülmesi, anlaşılması gerekmektedir. Aslında Önderliğimiz bunları yeterince çözümlemiş, her boyutu ile önümüze koymuştur. Fakat pratikte çalışma yürütürken, mücadele ederken çeşitli ideolojik ve siyasi etkilerin altında kalma, bu konuda özümsemenin yeterince olmadığını fazlasıyla ortaya koymaktadır.

Asla unutulmaması gereken; AKP'nin Türkiye yönetimine ne zaman, neden ve nasıl getirildiğidir. Yine TC'nin Birinci Dünya Savaşı sonrası hangi temeller üzerinden kurulduğu gerçeğidir. TC'yi, kuruluşunu, bölge halkları karşısındaki konumunu, küresel sistem içerisinde üstlendiği rolü iyi bilmezsek günümüzdeki politikalarını da bilemeyiz. Örneğin; Şark İslahat Planı'nı bilmezsek 'Çöktürme Planı'nı da bilmeyiz. Konumuz bunları uzun uzadıya anlatmak olmadığı için dikkat çekmekle yetiniyoruz. Fakat tarihsel toplumsal olgular kendiliğinden ortaya çıkmaz. AKP-MHP, mirasını üstlendiği TC'nin başarılı olamadığı Kürt soykırımını tamamlamak için göreve getirilmiş bir yönetim oluyor. Bunun için 'Çöktürme Eylem Planı' denilen plan, Kürt soykırımını planlama ve yürütmedir.

Dikkat edilirse AKP iktidara, klasik Türk devlet sisteminin, halkımızın özgürlük ve varlık mücadelesi karşısında çözüldüğü bir dönemde geldi. Önder Apo şahsında Özgürlük Mücadelemize ve Kürt halkına karşı yürütülen Ulus-

lararası Komplonun sonuca gidemediği, tersine 'öldürmeyen darbeler güçlendirir' özdeyişinde olduğu gibi halk mücadelesinin her alanda gelişme gösterdiği bir süreç yaşandı. Yine Uluslararası Komplonun, Kürt halkının Önderlik ve PKK ile birlikte Demokratik Ulus olarak dört parçaya bölünmesine ve birlikte mücadelesinin zeminlerini açığa çıkardı. Kuruluşundan itibaren, Ortadoğu'da halklara karşı özel savaş rejimi olarak küresel sistemin bir jandarması olarak kurulan TC'nin halkımız ve Hareketimiz karşısında soykırım savaşını yürütmesinin argümanları da, araçları da tüketilmişti. AKP bu temelde 12 Eylül darbe rejiminin arka bahçesinde hazırlanan bir güç olarak devreye konuldu. Bu anlamda AKP, Kürt halkının özgürlük mücadelesini daha etkili yöntemlerle tasfiye etme iddiası ile iktidara geldi. Takkiye yöntemlerinde uzmanlaşmış bir güç olarak 2014-2015 yılına kadar kendi niyetini gizleyerek, yoğunlukta örtülü bir özel savaş rejimini yürüttü. Bu sürecin tamamını Kürt halkına karşı savaşı geliştirme olanaklarını hazırlama, kendi güçlerini buna göre konumlandırmanın çalışması ile geçirdi. 2014 yılında hazırlanan 'Çöktürme Planı' bu hazırlıkların sonucu olarak açığa çıktı. AKP'yi tutarsızlıkla suçlayanlar yanılıyorlar. Belki takkiyecilikle suçlanabilir. Fakat tutarsızlıkla suçlamak yersizdir. AKP, sahip olduğu zihniyet yapısı ve siyaset anlayışıyla uyumlu bir gelişmeyi göstermiştir. Türk-İslam sentezine dayanan, tüccar bir sınıfın tüm hamlelerini yapmıştır. Kürt halkının özgürlük ve kimlik arayışını, buna duyduğu açlığı görerek, iktidardaki yerini sağlamlaştırmak için trajedilerle yüklü bu sorunu istismar etmiştir. Tüm bu süreçleri geliştirirken Önder Apo ve PKK'yi kandırdığını sanmaktadır. Hala

da bu minvalde hareket ettiğini görüyoruz. Çeşitli çevreler de bunun etkisinde kalıyor. Fakat böyle bir yaklaşım Önderlik gerçekliğinden hiçbir şey anlamamak, Önder Apo'nun İmralı direnişinin özünü görmemek olur.

Çağdaş anlamda bir Kürt uluslaşmasından bahsedeceksek bunun oluşturuç gücü PKK'dir

AKP iktidarının Kürt sorununun çözümünü gündemine almadan, yumuşak yöntemler de diyebileceğimiz özel savaş ile Kürt halkının özgürlük mücadelesini tasfiye etme istemi vardı. Şimdi bu kadar öfkeli olmalarının nedeni, buna karşı mücadele edilmesi, bunun teşhir edilmesi ve boşa çıkarılmasından ileri geliyor. Örneğin; sıklıkla tartışılan bir konu, gerilla güçlerinin Bakurê Kurdistan'dan çekilmemesi ve silah bırakması olarak gösteriliyor. Kürt insanının aklıyla alay edercesine, kendi kendinizi niye tasfiye etmediniz, diye kin ve nefret kusuyor. Kürt halkının bir ulus olmaktan kaynaklı hiçbir hakkı tanınmadan, başta ana dil kırımı olmak üzere toplum olmaktan kaynaklı karşı karşıya kaldığı soykırımcı sömürgeci uygulamalar değiştirilmeden Türk ulus devleti ile uzlaşması bekleniyor. Zamana yayılmış bir yok oluşu kabullenmesi, bununla barışık yaşaması isteniyor.

Soykırımcı sömürgeci TC devletinin, AKP-MHP iktidarı döneminde yürürlüğe koymuş olduğu 'Çöktürme Eylem Planı' Kürt halkının özgürlük ve varlık mücadelesini yürüten Hareketimizi tasfiye planı olarak yürütülüyor. Bunun temel ayaklarını ifade etmeden önce bu planın özünde Kürt halkının toplumsallığını tasfiye etmeyi hedeflediğini belirtmek gerekir. AKP-MHP faşist rejimi, Kürt halkının toplum olarak varlığını sürdürdükçe PKK'yi tasfiye edemeyeceğini çok iyi anlamıştır. Eğer çağdaş anlamda bir Kürt uluslaşmasından bahsedeceksek bunun mimarının, öznesinin, oluşturuç gücünün bir diğer değişle mayasının PKK olduğu biliniyor. Sadece Bakurê Kurdistan'da ya da Kürdistan'ın her hangi bir parçasında değil Kürt halkının yaşadığı her yerde, dünyanın bir diğer ucunda bile, her hangi bir Kürt

AKP-MHP faşist rejimi, Kürt halkı toplum olarak varlığını sürdürdükçe PKK'yi tasfiye edemeyeceğini çok iyi anlamıştır. Eğer çağdaş anlamda bir Kürt uluslaşmasından bahsedeceksek bunun mimarının, öznesinin, oluşturuç gücünün bir diğer değişle mayasının PKK olduğu biliniyor. Sadece Bakurê Kurdistan'da ya da Kürdistan'ın her hangi bir parçasında değil Kürt halkının yaşadığı her yerde, dünyanın bir diğer ucunda bile, her hangi bir Kürt bireyi kimliğini tanımlarken PKK'nin mücadelesinin sonucu olduğunun farkındadır.

bireyi kimliğini tanımlarken PKK'nin mücadelesinin sonucu olduğunun farkındadır. Burada Kürtlüğü PKK'nin yarattığını, yoktan var ettiğini söylemiyoruz. Ancak günümüzde, Ortadoğu'nun kalbi haline gelen bir Kürdistan gerçekliğinden bahsedeceksek PKK öncülüğünde yürütülen varlık ve özgürlük savaşımının neredeyse her Kürt bireyini etkilediğini, değiştirdiğini, dönüştürdüğünü, bir araya getirerek mücadele eder konuma çektiğini de kimse inkâr edemez. Bu çok büyük bir toplumsal dönüşümdür. Kürt devrimidir. AKP-MHP yönetiminde işbirlikçi-ihanetçi sahte Kürtlük ile birlikte karşı devrim saldırısı yürütüyor ve bu devrimin açığa çıkardığı tüm gelişmeleri ters yüz etmek istiyor. Bu anlamda devrimci güçlerle karşı devrimci güçlerin kıyasıya bir savaş içerisinde olduğu bir dönemden geçiyoruz. Herkesin bunun bilincinde ve sorumluluğunda olarak çizgisini netleştirmesi gereken bir süreçteyiz. AKP-MHP ve Kürt işbirlikçi-ihanetçi çizgisinin birleşerek Kürt halkının Demokratik Ulus Devrimini en-

gellemeye çalıştığı, bunun için ise Kürt toplumunu toplum olmaktan çıkarma saldırısı yürüttüğü, bunu ise 'Çöktürme Eylem Planı' denilen bir proje temelinde gerçekleştirmeye çalıştığı söylenebilir. 'Çöktürme Eylem Planı'nın en önemli saldırısı Önder Apo'ya yönelik İmralı tecrit sisteminin derinleştirilmesidir. İmralı sistemi, Önder Apo'ya yönelik özel kurulmuş bir saldırı sistemi olarak değerlendirilmek durumundadır. Dünya'da bir benzeri olmadığı gibi tarihte de bir halkın özgürlük iradesine, önderliğine yönelik böyle bir sistem görülmemiştir. Kürt halkına uygulanan soykırımcı sömürgecilik nasıl ki 'biricik' ise İmralı işkence ve tecrit sistemi de böyle 'biricik' bir saldırı sistemi olarak değerlendirilebilir. Bir anlamda demokratik Kürt uluslaşmasının yaratıcısı olan Önder Apo, hem bu şekilde cezalandırılmak istenmekte hem de etkisizleştirilmeye çalışılmaktadır. Özünde cezalandırılan ve etkisizleştirilmek istenen Kürt halkıdır, onun özgürlük istemidir, var olma iradesi ve kararlılığıdır. Bu nedenle Önder Apo'nun özgürlüğü için mücadele etmek, her Kürt bireyinin kendisi için bir şey yapması anlamına gelir.

'Çöktürme Eylem Planı'nın aktif ve açık olarak devreye konulduğu 6-7 yıllık süre içerisinde, AKP-MHP faşist ittifakı, Kürt Özgürlük Hareketi'nin pratik öncülüğünü tasfiye etmek için benzersiz bir savaş yürütmüştür. Kapitalist sistemin küresel çapta yaşadığı kriz ve bunun Ortadoğu'ya savaş olarak dayatılmasını kendisi açısından bir fırsata çevirmiş ve bu temelde 'terörizmle mücadele' kapsamına alarak Uluslararası Komployu güncellemiştir. Hareketimizin üç önder kadrosuna yönelik ABD'nin 2018 yılında aldığı karar, bu kapsamda gelişmiştir. Yine yönetici statüsündeki kadro yapısının adeta bir süre avı çerçevesinde hedeflenmesi yaşanmıştır. Halk Savunma Güçleri bulundukları her alanda Türk devletinin saldırılarının merkezinde olmuştur. 'Çöktürme Eylem Planı'nın en önemli ayağının iki temel noktaya odaklandığını anlaşılmaması için bunları belirtiyoruz. Düşman, düşmanlığını yapıyor ve tüm gücünü devreye koyuyor. Bunda anlaşılacak ve şikayet edilecek bir durum yoktur, öyle

anlaşılmalıdır. Hedeflenen; PKK ve Önderlik çizgisini temsil eden ve Kürt halkının değerlerini savunan güçlerdir. 'Çöktürme Eylem Planı'nın başarılı olmasını ve Kürt toplumunu tasfiye etmeyi bu güçlerin dağılmasına, etkisiz kalmasına bağlamışlardır. Bu nedenle içinde bulunduğumuz dönemde Önderlik çizgisinin doğru anlaşılacak her alanda etkili pratikleşmesi kadar savunma güçlerinin büyütülmesi, bu saldırı konseptinin boşa çıkarılması için başat görevler olmaktadır. Her PKK'li, PKK yurtseveri, sempatisanı ve dostunun bu temelde çalışma yürütmesi ve mutlaka başarılı olması gerekmektedir.

AKP-MHP faşizmi halkımızın varlık ve özgürlük savaşımının meşruluğunun önüne geçememektedir

Gelinen aşamada AKP-MHP iktidarı, Kürt halkının haklı davası karşısında çökme aşamasına gelmiştir. Çöktürme hedefi ile gelen ve uluslararası alandan bu kadar destek alan, Türkiye toplumu önemi bir kısmını bölgedeki savaş çerçevesinde konsolide etmeyi başaran bir iktidarın nasıl olup da bu noktaya geldiği tartışılıyor. Bu durumun en önemli nedeni, elbette ki 7 yıldır kesintisiz, yoğunlaştırılmış, çok yönlü olarak tahkim edilmiş saldırılar karşısında mücadele eden Önderlik ve PKK gerçekliğidir. Bedeli ne kadar ağır olursa olsun Kürdistan ve Türkiye'de faşizme karşı direniş etkili hale gelmiş ve getirilmiştir. Fakat bununla birlikte çok önemli olan bir neden ise Kürt halkının mücadelesinin meşruluğudur. AKP-MHP faşizmi ne yaparsa yapsın bir halkın varlık ve özgürlük savaşımının meşruluğunun önüne geçememektedir. Kürt halkına karşı savaş geliştirdikçe daha fazla deşifre olmakta, teşhir olmakta, bir iktidar olarak meşruluğunu yitirmektedir. Çünkü; Kürt toplumuna karşı savaş ancak gayri nizami yöntemlerle geliştirebilir. Kendi yasa ve anayasasını çiğnemen, başta toplumsal ahlak ve vicdanı parçalamadan, tüm toplumsal değerleri ayaklar altına almadan savaş yürütemez. Bu savaş iki devlet arasında geçen bir savaş kadar bile kurallara

bağlı değildir. Ki bu savaş özgürlük ve varlık savaşımı veren bir halkla bunu soykırım düzeyinde yürüten bir iktidar kılığı arasındadır.

Dikkat edilirse Türk devleti Kürt halkının özgürlük güçleri üzerine artık geleneksel ordu ile gidemiyor. Bu, eski ordunun çok yeteneksiz olmasından, savaşmamasından kaynaklanmıyor. Geleneksel ordu sıradan halk insanlarından oluşmaktaydı. En ufak bir toplumsal ahlaka sahip olan bir bireyin kaldıramadığı bu savaş tarzı yerini paralı ordu da diyebileceğimiz, savaş konusunda hiçbir ahlak, sınır ve ölçü tanımayan bir güce bıraktı. Para için savaş en çirkin, hiçbir değer taşımayan savaştır. Demokrasi, özgürlük, insanlık, halk sevgisi gibi değerler değil para karşılığında insan öldüren bir mekanizmadan bahsediyoruz. Bunun şehir ayağı ise polis yapılanması oluyor. Diğer adıyla emniyet teşkilatı. 'Çöktürme Eylem Planı'nın toplum içerisindeki en aktif ayağı, içişlerine bağlanan ve MİT ile birlikte çalışan polis örgütlenmesidir. Kürt Özgürlük Hareketi'nin toplumsallaşmış olması, topluma saldıracak bir mekanizmanın örgütlenmesini gerekli kılıyordu ve bunun için ordu yapılanmasında olduğu gibi polis teşkilatında da yeni bir yapılanmaya gidildi. Önderliğimiz bu süreci dördüncü gladio dönemi olarak tanımlıyor. Şimdi her türlü kirlenmenin kaynağı bu teşkilattır. Özel savaş bu merkezler tarafından yürütülüyor. Uyuşturucu ve fuhuş ile Kürt toplumu soykırımdan geçirilirken, Kürt halkının tüm değerleri sistematik bir baskı ve zulüm sistemi altında tutuluyor. Türkiye gündemini etkisi altına alan çetelerle ilişki trafiğinin polis teşkilatı ile ne kadar iç içe geçtiği ifşa oldu. Yine küresel çapta uyuşturucu ağının merkezine Türkiye'nin nasıl ve neden oturtulduğu açığa çıktı. Anayasal düzenin yine aynı güç tarafından delik deşik edildiği de ortadadır. Bizim açımızdan zaten hiçbir anlamı olmayan, geçerliliği ve meşruluğu olmayan bir yasa sistemini gündeme alarak tartışmayacağız. Sanki yasalar uygulansa Kürt halkının özgürlük mücadelesi açısından bir karşılığı olacaktı gibi anlaşılabiliyor. Oysa bu anayasada demokrasi de, özgürlük de yoktur. Kürt kimliği hiç yoktur.

'Çöktürme Eylem Planı'nın sadece askeri ve siyasi bir tasfiye planı olmadığını, bundan daha çok toplumsal bir gerçekliği imha planı olduğunu ısrarla belirtmek gerekir. Askeri ve siyasi açıdan geliştirilen saldırıların kapsamı ve niyeti kesinlikle böyledir. Bunu en açık şekilde kadına yönelik saldırılardan görmek mümkündür. Kadın, toplumun özetidir. Yine kadının güçlü ve etkili olduğu toplumlarda devlet ve iktidar güçleri savaşı, hele hele bu kadar geri, çirkin, haksız bir savaşı geliştiremezler. Bu iki nedenden ötürü AKP-MHP iktidarı, Kürdistan ve Türkiye'de tecavüz kültürünü geliştiriyor. Bunu yine özel savaş merkezlerinin özelde ise emniyet teşkilatının bünyesinde teşvik ediyor, örgütüyor, yönlendiriyor. Kadın kırımını, taciz ve tecavüzü gerçekleştirenlerin bu merkezlerle bağlantısı vardır. Fakat kadına yönelik saldırı sadece bu kapsamda değildir. Kadın gerçekliğini, toplumun yarısı değil fazlası olarak değerlendiren bir gelenekten geliyorsak kadını toplumsal değerlerin ana öznesi olarak kabul etmeliyiz. Bu bağlamda demokratik Kürt uluslaşmasının açığa çıkan tüm gelişmelerinde Özgür Kadın Çizgisinin belirgin bir yeri vardır. Bu anlamda ekonomik sömürgecilik, kültür yıkım, doğa talanı, gençlerin ve çocukların karşı karşıya kaldığı tüm saldırılar, tarihsel hafızanın tahribi gibi tüm saldırılar doğrudan kadın gerçek-

liğine yönelik saldırılar olmaktadır. Zaten bu konularda çöktürülecek bir toplum, bir daha kendisine gelemeyecektir. Bunun için soykırımcı sömürgecilik, AKP-MHP faşizmi kadın ve kadın eksenli değerleri imha ve tasfiye etmeye çalışırken Özgür Kadın Çizgisinde direnmek hem gerekli hem de zorunlu olmaktadır.

Serxwebûn: HDP İzmir il binasında Deniz Poyraz'ın katledilmesi olayını nasıl ele almak gerekiyor? Burada saldırının asıl hedefi neydi, nasıl bir sonuç almak istediler?

Hêlin Ümit: Öncelikle Deniz Poyraz'ın anısı önünde saygı ile eğiliyoruz. Deniz Poyraz, Kürt Özgürlük Hareketi'nin geliştiği bir süreçte doğan, çocukluğundan itibaren derin yurtseverlik kültürü içerisinde büyüyen ve Özgür

bir konsept olarak geliştirildiğini söyleyebiliriz. Bu saldırıyı gerçekleştiren kişi için de 'akli dengesi yerinde değildi', 'bireysel olarak karar almış ve uygulamış' tarzında gerekçeler uydurulduğunu biliyoruz. Oysa Sakine arkadaşın katledilmesi olayını Önder Apo, 'Ha beni vurmuşlar ha Sakine'yi' diyerek saldırının kapsamını, boyutlarını ortaya koymuştu. Bu saldırının, Türkiye'de Önder Apo'nun geliştirmek istediği Demokratik Ulus devrimi temelinde cumhuriyetin demokratikleştirilmesi mücadelesine yönelik bir karşı devrim yönelimi olduğunu belirtmişti. Tüm devrimci demokratik kesimlere gerekli tedbirleri almaları için uyarılarda bulunmuştu. Şimdi Deniz Poyraz arkadaşımızın katledilmesini de bu perspektiften ele almak ve değerlendirmek durumundayız.

Deniz Poyraz'ın katledilmesi olayı; bunun Türkiye'nin önemli bir şehri

Soykırımcı sömürgecilik HDP çizgisini Kürdistan'a sıkıştırarak boğmak istiyordu

Verilmek istenen bir diğer mesaj; HDP'ye yani demokratik siyaset alanına dönüktür. AKP-MHP faşizminin şimdiye kadar HDP'ye yönelik saldırıları sonuç almamıştır. Kürt halkı, Türkiye siyasetinde bir özne olarak yer almakta ısrarlıdır. Varlık ve özgürlük mücadelesinde ulaşılan bu düzeyin gelişme yaratacağına inanmaktadır. Bu haksız ve yersiz bir inanç değildir. HDP de içinde olmak üzere Kürt siyasi hareketi, Türkiye'deki faşist rejimi yıkacak ve demokratik toplumu kuracak iddia, kararlılık ve bilince sahiptir. Bunun özgüvenine de sahiptir. Bu kararlılık ve iddia karşısında AKP-MHP faşizmi, tam bir çıkmaz içerisindedir. 2014'te 'Çöktürme Planı' ile birlikte

Deniz Poyraz'ın katledilmesi ile HDP'ye yönelik ikili bir algı oluşturulmak isteniyor. HDP'nin Türkiye'nin demokrasi gücü olamayacağı, bu konuda ısrar ve iddianın sürekli olarak saldırılarla karşı karşıya kalacağı, bunun için Türkiye toplumundan ve demokrasi güçlerinden uzak durması gerektiği mesajı veriliyor. Dikkat edilirse özellikle Türkiye illerinde milliyetçi-şoven saldırılar adı altında özel savaş merkezlerinin, Erdoğan ve Soylu ikilisinin planladığı saldırılar sürdürülmeye çalışılıyor. HDP bir parti şehidi olarak kabul ettiği ve sahiplenerek hesabını soracağını belirttiği Deniz Poyraz'ın anısına sahip çıkacaksa AKP-MHP faşizminin bu saldırı ile hedeflediği amaçları boşa çıkarmak zorundadır. HDP çizgisini, Türkiye'nin demokratik geleceğini belirleyen bir parti olarak örgütlemek, tasfiye saldırıları karşısında büyümek, Türkiye partisi olmayı başarak AKP-MHP çizgisini etkisiz hale getirmek görevleriyle karşı karşıyadır.

Trene binen demirden korkmaz, diye bir halk deyişi vardır. HDP, dünyanın en ceberrut devlet geleneğine karşı demokratik toplumun siyasetini örgütleme iddiasında olan bir siyasal çizgidir. HDP trenine binenler bunu biliyorlar. Bu nedenle AKP-MHP faşizminin saldırıları karşısında topluma dayanmak, güvenmek, onu örgütlü ve eylemli hale getirmek gerekir. Bu gerçekleştiği takdirde korku iklimine dayanan faşist rejim hiçbir şey yapamayacaktır. Bu duruşun bedelsiz, mücadelesiz olmasını isteyenler yanılıyorlar. Dünyanın hiçbir yerinde demokratik sistemler kendiliğinden gelişmemiştir. Yıllarca iç savaş yaşayan toplumlar vardır. Fakat önemli olan, şehitlere verilen sözü tutmak, onların anısını yaşatmaktır.

Türkiye'de 12 Eylül rejimini aşan bir faşist rejim yürürlüktedir

Son olarak; Kürt halkını ve Türkiye'nin vicdanlı kesimlerini sarsan bu katliam saldırısını ele alıp değerlendiren özel savaş merkezlerinin yaratmak istediği algıları sorgulamak ve reddetmek zorundayız. Dikkat edilirse hem katliam yapıp hem 'susun, durun' diyorlar. İç savaş, paramiliter güçler vurgusu yaparak aba altından sopa gösteriyorlar. Devrimci demokratik güçler bu tarz saldırılar karşısında, sağduyu çağrısı yapamazlar. Toplumsal ayaklanmadan korkanlar iktidar güçleridir ki, ağırlıkta 'sessizliği' her koşulda dayatırlar. Bu saldırıların gerçekleşmesinin nedeni; devrimci dalgayı, hamleyi engellemektir.

Deniz Poyraz'ın katledilmesi olayına ilk tepkiler Türkiye'de provokasyon yapmak isteyen güç odaklarının faaliyeti olarak gelişti. Bu değerlendirme yanlıştır, hatalıdır. Daha da ötesi; kafa karıştırıcı ve muğlaklaştırıcıdır. Deniz Poyraz, AKP-MHP'nin yönettiği Türk devletine rağmen katledilmemiştir. 'Çöktürme Planı'nı yürüten AKP-MHP iktidarının eğitip donattığı, görevlendirdiği birim tarafından katledilmiştir. Rastgele, kendiliğinden, birilerinin milliyetçi, ırkçı ve insanlıktan çıkmış halleriyle yönlendikleri histerik bir saldırı değildir. Yine bu saldırıyı bir provokasyon olarak değerlendirmek, Türkiye'deki siyasi ve toplumsal yaşamı normal ve olağan halinde görmek olur ki, Türkiye'de 12 Eylül rejimini aşan bir faşist rejim yürürlüktedir. Kısacası; eğer bir provokasyondan bahsedilecekse bu, devletin dışında değil, içindeki odaklardır. Buna karşı toplumun, özellikle de Kürt toplumunun direnmesi, mücadele etmesi, birleşerek karşı çıkması en doğal hakkı ve görevidir.

Serxwebûn: Çok yönlü bir saldırı konsepti olarak Bakurê Kurdistan'da yürütülen saldırılara karşı HDP-HDK

yapıları ve tüm demokrasi güçlerinin yaşananlara karşı duruşu nedir? Dönem dönem düşman saldırılarına yerli anlam veremeyen demokratik siyaset, toplumsal öfke ve birlikteliği de zayıflatmaktadır. Bu bağlamda gerçek yurtseverlik ve Deniz Poyraz'ın annesi ve babasının sergilemiş olduğu tutum ve duruş üzerinden düşman gerçekliği nasıl ele alınmalı?

Hêlin Ümit: 'Çöktürme Eylem Planı'nın bir ayacı da, Kürt siyasi hareketini tasfiye etmek oluyor. Elbette Kürt siyasi hareketi derken, bahsettiğimiz sadece HDP değildir. Fakat tüm engellemelere ve baskılara rağmen, son altı yılda yürütülen tüm tasfiye saldırılarına rağmen geriletilmemiş olması, güncel politikada sürekli gündemde olmasını getirmektedir. Saldırıları sadece tutuklama ve gözaltı tarzında da seyretmemiştir. HDP, temsil ettiği demokratik siyasal çizgi nedeni ile 90'lı yılları aratmayacak toplu katliam saldırıları ile karşı karşıya kalmıştır. 'Çöktürme Eylem Planı' çerçevesinde Kürt halkına ve Türkiye demokrasi güçlerine karşı başta Ankara Gar Katliamı, Suruç Katliamı ve yine Amed mitingine yapılan saldırılar olmak üzere katliam saldırıları düzenlenmiştir. Fakat fiziki katliam saldırıları, verdiğimiz bu örneklerle sınırlı değildir. 2017 Newroz'unda, Kürt toplumunun direniş ve mücadele günü olan bir günde, herkesin gözü önünde göstere göstere katledilen Kemal Korkut, sadece ve sadece HDP'ye oy verdiği için Şenyaşar ailesinin üç üyesinin başta Riha olmak üzere tüm topluma ibretlik bir vaka haline getirilmesi, Wan'da helikopterden atılan Kürt yurtseverler, sokak ortasında katledilerek günlerce cenazesi kaldırılmayan yurtsever Kürt kadınları, anaları, Kürt siyasi hareketinin etkisi altında yetişen Kürt kadınlarına yönelik katliam saldırıları özel savaş merkezlerinin planlaması dahilinde yapılmıştır. Politika, bir toplumun ayakta kalması ve varlığını sürdürebilmesi için en temel dokusudur. Bir toplum, halk, grup ya da kendisini farklılıkları temelinde tanımlayan bir kesim, kendi öz politikasını geliştiremezse çok ağır sorunlarla karşı karşıya kalır. Kendiliğini tanımlayan özelliklerini geliştiremeyeceği gibi çeşitli güçlerin nesnesine dönüşür ve çoğu zaman dağılma ile karşı karşıya kalır. Bu nedenle politika, özellikle de demokratik politika, bunun siyaset kurumları vazgeçilmezdir. Örneğin; küçük bir birim olan aile bile günlük olarak ayakta kalmak ve varlığını sürdürmek için karar almak zorundadır. Kendisi hakkında karar alamayan ve aldığı kararları uygulama gücü olmayan bir toplumun özgürlüğünden bahsedilemez. Böyle bir toplum hep başkalarına göre şekillenecek, dış güçlerin çıkarlarına göre yaşayacak, çalışacak ve ölçü kazanacaktır. Kürdistan'da ve büyük oranda Türkiye'de yürürlükte olan soykırım saldırısı bu düzeydedir. Soykırım saldırılarının olduğu ve bunun faşizm düzeyinde seyrettiği bir yerde, ortadan kaldırılmak istenecek ilk yapı siyaset kurumdur. Bu, faşizmin doğası gereği böyledir. Kürt siyasal hareketinin karşı karşıya kaldığı saldırılara bu çerçevede bakmak, değerlendirmek gerekir.

Bu konuda yaşanan yanılgılardan biri; siyaset alanını, kıran kırana yürüten özgürlük ve varlık mücadelesinin dışında, farklı bir alan olarak görmeye çalışmaktır. Soykırımcı sömürgecilik PKK'ye imha temelli saldırırken Türkiye ve Kürdistan'da demokratik siyasete izin vereceği, bunu meşru ve yerinde göreceği sanıldı. Bu yaklaşım herkeste aynı düzeyde yaşamasa da siyaseti sadece legal-parlamentar siyaset çerçevesinde ele almak ciddi bir yetersizlik olarak varlığını sürdürdü. Oysa gerçekleşmesi gereken

Kadın Çizgisinin aktif çalışanı olan bir kadın arkadaşımızdı. Milyonlarca yurtseverimiz gibi direniş geleneğini içselleştirmiş, bu geleneğin en temel özelliğinin fedakârlık olduğunun bilincinde olan emekçilerdendi.

Deniz Poyraz'ın katledilmesi hiçbir yerde öz savunmasız çalışma yürütülemeyeceğini göstermiştir

AKP-MHP faşizminin saldırılarını en üst düzeye yükselttiği bir dönemde toplumsallığını temsil eden kurumlardan da, çalışmalarından da hiç geri durmamış, üzerine düşen görevleri yürütmüştü. Özgür Kadın Hareketi olarak, Deniz Poyraz'ın takipçisi olduğu özgürlük yürüyüşünü zafere ulaştırma sözümüzü bir kez daha veriyoruz. Bu katliamı gerçekleştirenlerle her alanda hesaplaşmamızı sürdüreceğimizi belirtiyor, sorumluları tarih, halk ve kadın gerçekliği karşısında yargılayacağımızı bir kez daha vurguluyoruz.

HDP İzmir il binasına gerçekleştirilen saldırının açığı çıkardığı en önemli sonuç; Kürt halkının hiçbir yerde öz savunmasını gerçekleştirmeden çalışma yürütülemeyeceği gerçeğidir. Bu saldırı bir kez daha Kürt halkı ve Türkiye demokrasi güçlerinin nasıl bir soykırım saldırısı altında olduklarını göstermiştir. PKK'nin önder kadrolarından Sakine Cansız Yoldaşımızın Paris'in göbeğinde Türk özel savaş güçlerinin organizasyonu temelinde katledilmesinin, kimliğinde ve özgürlüğünde ısrar eden tüm Kürt gerçekliğine uygulandığı, bunun

olan İzmir'de, demokratik legal siyasetin bir kurumunda gerçekleştirilmesi sıradan ele alınacak bir olay değildir. Bu saldırı ile Türkiye ve Kürdistan'daki demokrasi güçlerine, ezilenlere, kadınlara bir mesaj verilmiştir. Varlık ve özgürlüğünde ısrar edenlerin katledileceği tehdidi yapıyor. Bu şekilde Kürt toplumunun örgütlü mücadeleden uzaklaştırılması hedefleniyor. Korku ve panik havası yaratılarak her geçen gün daha da etkili hale gelen faşizme karşı mücadele ve Kürt varlığının direnişi pasifleştirilmek isteniyor. Kürt halkı ve kadınların, kendi öz kararlarını alacağı siyaset mekanizmalarının bu şekilde etkisizleştirilerek sönümlenmesi amaçlanıyor. Zaten Fehime ana bu gerçekliği çok çarpıcı bir şekilde, hem de ilk anda ortaya koydu. 'Deniz Kürt halkının Denizidir' dedi. 'Kürtler hep zulüm yaşıyor' dedi. Ana tanrıça kültürünün günümüze taşınmış hali olarak Kürt halkının özgürlük davası için şehit düşen kızını, büyük bir metanetle, sabırla ve onurla ile karşıladı. Soykırımcı sömürgecilik karşısında diz çöktürülerek Amed'de, HDP il binasının önünde kendi evlatlarına ihanet çağrısı yapan teslim olmuş kişiliklere çok büyük bir ders verdi. Bu anlamda Kürt analarının esas alması gereken çizgiyi temsil etti. 'Bir Deniz gitti, bin tane gelecek' diyerek Kürt halkının özgürlük ve varlık mücadelesinin büyüyeceğini ortaya koydu. Kısacası; Kürt halkı, İzmir HDP il binasında gerçekleştirilen katliamı doğru kavradı. Kürt halkı kendi konumunu Deniz ile özdeşleştirdi. Doğru olan da budur.

Deniz Poyraz'ın katledilmesini ele alıp değerlendirirken özel savaş merkezlerinin yaratmak istediği algıları sorgulamak ve reddetmek zorundayız. Dikkat edilirse hem katliam yapıp hem 'susun, durun' diyorlar. İç savaş, paramiliter güçler vurgusu yaparak aba altından sopa gösteriyorlar. Devrimci demokratik güçler bu tarz saldırılar karşısında, sağduyu çağrısı yapamazlar.

HDP şahsında demokratik siyaset çizgisine yönelik saldırılar bu alan çalışmalarının marjinalleştirilmesi temelinde yürütüldü. HDP'nin Türkiye'nin demokratik toplum partisi olması, bu temelde Türkiye'nin devrimci, demokratik, sol, sosyalist güçleri ile kurduğu birliktelikten büyük rahatsızlık duyan soykırımcı sömürgecilik, öncelikle bu çizgiyi Kürdistan'a sıkıştırmak, sonrasında da boğmak istiyordu. Bu planlarında başarısız kalınca kapatma davası gündeme geldi. Tüm bu süreçler boyunca HDP'nin kendi kendisini tasfiye edeceği adımları atması için çok yoğun bir özel savaş saldırısı, algı operasyonları, yönlendirmeler devreye konuldu. Bu süreç hala devam ediyor.

Kürdistan ve Türkiye'de demokratik siyaseti yaşamsal hale getirecek örgütlenmeleri geliştirmek ve bu temelde demokratik siyasetin eylem çizgisini açığa çıkarmaktır. Kürt halkı politikleşmiş bir halk gerçekliğini temsil etmektedir. Bu nedenle başta çok yönlü algı operasyonları olmak üzere özel savaş saldırılarını nasıl kavraması gerektiğini biliyor. Örneğin; AKP-MHP'nin söylemlerine değil pratiğine bakıyor. Gözünü, kulağını İmralı'dan ayırmıyor. Ölçü olarak, Özgürlük Önderliği olarak belirlediği ve 'siyasi irademdir' dediği Önder Apo'yu esas alıyor. Eğer bu kadar saldırı karşısında Kürt siyasi hareketi gerilemiyorsa bunun en temel nedeni Önder Apo'nun duruşu sayesinde oluyor. AKP-MHP faşizmi yönetimindeki soykırımcı sömürgeci TC, tüm kurumlarıyla HDP'ye 24 saat saldırıyor. Saldırıları sadece zihni ve politik söylem düzeyinde değildir. Daha çok pratikteki fiziki siyasi soykırım saldırılarını meşrulaştırmak için sözlü saldırı gerçekleştiriliyor. Pratikte yürütülen siyasi soykırım dünyanın neresinde olsaydı ortada bir hareket kalmayacağı kesindir. Fakat söz konusu Türkiye ve Kürdistan gerçekliği olduğunda, ne yaparsa yapsın faşizm sonuç alamamaktadır. Binlerce siyasi soykırım esiri, yüzlerce kayıym pratiği, istihbarat teşkilatının komplocu oyunları, kafa karıştırıcı faaliyetler, HDP'nin çizgisini soykırımcı sömürgeci uygulamalarla uyumlu hale getirmek için yapılan operasyonlar, tehditler, kaçırımlar, gözaltılar şeklinde uzayıp giden soykırım saldırılarına rağmen HDP'nin geriletilmemesi doğru ve iyi anlaşılmalıdır. Daha açık belirtmek gerekirse; bu kadar soykırım yöneliminin sonuç almaması, bu alanda çalışma yürütenlerin yeterli çalışma yürütmesi ile ilgili değildir. Elbette başta HDP yöneticileri olmak üzere demokratik siyaset alanının ayakta kalması için önemli çalışmalar yürütülmekte, direniş çizgisi tutturulmaya çalışılmaktadır. Sonuçta HDP de kriminalize edilerek 'dokunanın yandığı' bir alana çevrilmiştir. Fakat HDP'nin temsil ettiği çizginin hakkının verildiğini de söyleyemiyoruz. Sahip olduğu potansiyelleri örgütleyerek faşizmi geriletecek bir pratiği açığa çıkaramamıştır. Demokratik siyaset alanı bunu yapabilir miydi, diye sorulabilir. Bizce bundan fazlasını yapabilecek bir birikime, tecrübeye ve halk desteğine sahiptir. Ancak şimdiye kadar buna inanan, bunun için toplumsal kesimleri örgütleyen, halkla bütünleşen yeterli bir pratik geliştirilememiştir. Bunun gelişmesinin önünde faşizmin engel olduğunu söylemek ise kendi misyonundan, görevlerinden uzaklaşmak anlamına gelecektir.

Başta HDP olmak üzere demokratik siyaset kurumlarının gelişimini engelleyen saldırıların olmadığını söyleyemiyoruz. Bu hususun çok iyi anlaşılması gerekir. Genellikle Bakurê Kurdistan'da, çeşitli alanlarda legal demokratik mücadele yürüten kesimlerin konularının anlaşılması, faşizmin saldırılarının yoğunluğu altında 'ancak bu kadar olur' şeklinde düşüncelerin geliştiğini biliyoruz. Ancak bu tu-

tum kendiliğinden ya da bir dış gücün etkisi ile siyasi ortamın değişmesini istemeye yol açıyor ki; bu durum yanlış kararlar almaya, beklentiye, demokratik siyasal mücadele alanının önünü açma görevini başka merkezlere havale etmeye götürüyor. Örneğin; Önder Apo'nun süreci değiştirmesi bekleniyor. Ya da bu rejimin yaratıcısı olan ABD ile Erdoğan'ın aralarının açılması ile Türkiye'ye müdahale edilmesi isteniyor. Örnekler artırılabilir. Fakat sonuçta kendi özgücünü esas almayan, onu harekete geçirmeyen, bu temelde mücadeleyi yükseltmeyen bir tutum açığa çıkıyor. Bu duruma AKP-MHP'nin katliamcı faşizan pratikleri de eklendiğinde, bir nevi rölanje durumu geçme gibi bir durum yaşanıyor. Motor çalışıyor ancak hareket edilmiyor. Söylen kuruluyor fakat pratik buna göre geliştirilmiyor. Bunun için HDP, esas olarak demokratik siyasetin söylemini değil eylemini, pratiğini hayata geçirmek durumundadır. Bunun için HDP'nin dayandığı HDK fikriyatına dönüp bakması, onunla birlikte gelişme göstermesi gerekir. Bunu başardığı oranda içine sıkıştırılmaya çalışıldığı durumdan çıkarak meşru mücadeleyi geliştirebilecek, devletin sınırlarını daraltan, topluma alan açan bir gelişmeyi açığa çıkarabilecektir.

HDP bir Türkiye partisi olarak Türkiye toplumunun sorunlarına daha fazla sahip çıkmalıdır

Güncel sorunlar olduğu için burada iki konuyu daha değerlendirmek yerinde olacaktır. Bunlardan ilki; HDP'nin Türkiyelileşme konusudur. Bu konuyu ısrarla gündemde tutanlar ve HDP'nin kapsayıcı olmadığını, Kürt halkıyla sınırlı olduğunu savunular var. Bu konuda Hareket olarak bizim de geliştirdiğimiz eleştiriler olmakla birlikte ısrarla bunu gündemde tutanların daha açık hareket etmesi gerektiğini belirtmek durumundayız. HDP'nin, bir Türkiye partisi olarak Türkiye toplumunun sorunlarına daha fazla sahip çıkması gereken, her alanda örgütlenmeyi planlayan, kendisini anlatmanın yol ve yöntemlerini bulan bir çalışmayı geliştirmesi gerekir. Fakat bugün Türkiye'nin en ağır sorunu ve demokratikleşme sınavını Kürt halkının varlık ve özgürlük mücadelesi karşısında verdiğini kim inkar edebilir? Bunun yanında tüm eksikliklerine rağmen Türkiye'nin ezilenlerinin, sosyalistlerinin, halklarının, inanç gruplarının birleşerek oluşturdukları başka bir siyasi yapı var mıdır? Hala yetersiz görsek de eşit temsiliyet sistemini ve eşbaşkanlık sistemini geliştirerek kadınların siyasal partisi olmayı başaran başka bir parti var mıdır? Tüm bu konularda objektif yaklaşmak gerektiği açıktır. Bu anlamda eksiklik ve yetersizlik, programında ve oluşma biçiminde değil pratikleşme, topluma açılma sürecinde yaşanıyor. HDP'nin çizgisinde sorun görenler, birleşenlerle kendisini izah edenler yanı-

HDP'nin kendisini bir seçenek olarak örgütlemesi gerekir. Buna Üçüncü Yol ya da Üçüncü Çizgi denilebilir. Ya da demokrasi ittifakı olarak gelişme gösterebilir. Önemli olan her iki çizgiden birine mahkumiyet duyulmaması, yedeğine düşülmemesidir. Bu temelde gelişme gösteren bir siyasal çizginin yıkım yaşayan devletin yeniden kuruluşunda kurucu ana parti gibi yer alacağı kesindir. Hedefi, ufkı bu temelde olmalı, görevlerini buna uygun belirleyebilmelidir.

lıyorlar. Yine sorunu ve zorlanmayı Kürt sorunu denilen, özünde Türk devletinin soykırımcı saldırılarından kaynaklanan politikalarına tavır almaktan kaynaklandığını savunanlar kimlere hizmet ettiklerini, edebileceklerini bilmiyorlar. Dikkat edilirse 6 yıldır HDP'ye, Kürdistan özgürlük güçlerine mücadele etmeme çağrısı yapmasını dayatarak demokratik ve toplumcu özünü yitirmesi için saldırılıyor. Bu şekilde HDP'yi bir devlet partisine dönüştürmek ve soykırımcı politikalara eklemek hedefleniyor. Bu nedenle yürütülen bu tartışmalara çok özenli yaklaşmak gerekir. Siyaset alanında söz, kurşun gibidir. Bir kere söylendiği zaman bir yere ulaşır. HDP Türkiyelileşme konusunda bir çok eksikliği yaşasa da, kuruluş ilkelerinden kopmamıştır. Özel savaş merkezi, algı operasyonu yaparak ısrarla HDP'yi sadece Kürt halkının partisine çevirmek istemektedir. Bu oyunu kırma görevi HDP'nin omuzlarındadır. Faşist AKP-MHP rejimi Türk ve Kürt halklarının ortak bir zeminde bir araya gelerek mücadele etmesinden ölümüne korkuyor. Çünkü; bu rejimin mayasında Kürt halkını inkâr etme temeline yaratılan Türklük yatıyor. Oysa HDP bir çözüm partisidir. Türkiye siyasi atmosferinden çekildiği andan itibaren belirleyici olma özelliğini yitirecektir.

İkinci güncel konu ise; HDP'nin Türkiye siyasetinde kendisine biçtiği rol ile ilgilidir. HDP, ne bir aracı parti ne de sıklıkla vurgulandığı üzere sadece siyasal iktidarın kim olacağını belirleyen bir parti konumundadır. Her iki tanımlamada da sorumluluklarından kaçış ve yoğunlaşmama durumu yansımaktadır. HDP Türkiye'deki siyasal yöne-

timde kimin olacağını değil biçimini belirleyecektir. İki iktidar bloğu arasında seçim yapan ve birini iktidara getiren bir güç değildir. Son dönemlerde HDP'li yöneticilerin yoğun bir baskı altında kaldığı görülüyor. Daha şimdiden 'AKP ile uzlaşmaya açık ol' çağrıları gelmeye başlamıştır. Birilerinin her açıdan bitiş yaşayan AKP'yi ayakta tutmak için devreye sokulduğunu anlıyoruz. Fakat AKP, HDP'ye en fazla düşmanlık yapmış bir devlet gücüdür. Bundan kimse bahsetmiyor. AKP'nin eline demokrasi güçlerinin ve en çok da Kürtlerin kanı bulaşmışken AKP ile nasıl uzlaşılacağını kimse açıklamıyor. Bir yandan HDP'nin kapatılma davası yürütülürken diğer taraftan bu şekilde teslim alınmaya çalışıldığı anlaşıyor. Tüm bunlar yaşanırken Türkiye'deki faşizmin başı konumunda olan Erdoğan Amed'e giderek, daha çok kafaları karıştırmayı, beklenti yaratmayı hedefleyen konuşmalar yaptı. Sonuç olarak; HDP'nin tüm bu gelişmeler karşısında tutarlı bir siyasi çizgiyi sürdürmesi gerekiyor. Faşizm yıkılmadan, Türkiye'de hiçbir gelişme yaşanmayacaktır. AKP-MHP ittifakının yenilgisi, yıkımı üzerinde yoğunlaşmak, bunu açığa çıkaracak fikir, zikir ve eylem birlikteliğini yaratmak, kendisine demokrasi gücüyüm, diyenlerin başat görevidir.

Toplumla birlikte topluma öncülük temeline bir çalışma anlayışının geliştirilmesi gerekiyor

Türkiye'deki siyasal mücadeleler tarihinde bir ilki teşkil eden HDK-HDP pratiği, çok önemli sonuçlar açığa çıkarmıştır. Türkiye'de başta cumhuriyetin demokratikleşme sorunu olmak üzere yaşanan toplumsal bütün sorunların çözüm partisi HDP'dir. Türkiye'de şu anda ikiye ayrılmış gibi görünen iktidar bloklarının partilerinin sorun çözme kabiliyeti yoktur. Sorunların kaynağı durumunda olanlardan, hangi sorunlara çözüm beklenebilir? Yakıcı ve başat bir sorun olduğu için Kürt halkının varlık ve özgürlük sorunu öne çıksa da, Türkiye'deki acımasız ekonomik sistem, kültürel soykırım, ekolojik yıkım, kadın kırım ve daha fazlası sermaye güçlerine dayanan iktidar kesimlerinin yaratımıdır. Bu nedenle HDP'nin kendisini bir seçenek olarak örgütlemesi gerekir. Buna Üçüncü Yol ya da Üçüncü Çizgi denilebilir. Ya da demokrasi ittifakı olarak gelişme gösterebilir. Önemli olan her iki çizgiden birine mahkumiyet duyulmaması, yedeğine düşülmemesidir. Bu temelde gelişme gösteren bir siyasal çizginin yıkım yaşayan devletin yeniden kuruluşunda kurucu ana parti gibi yer alacağı kesindir. Hedefi, ufkı bu temelde olmalı, görevlerini buna uygun belirleyebilmelidir. Ön-

der Apo günümüz devrimcilerini, sol ve sosyalistlerini ve yine Kürdistan devrimcilerini eleştirirken, 'Büyük düşünememe hastalığı' değerlendirmesinde bulunmuştu. Bu eleştiri anlamlı bir özeleştiri hak ediyor. Devrimci demokratik güçler ile Kürdistan'ın özgürlük ve varlık mücadelesine gönülden bağlı olan yurtseverlere, birlikte mücadele etme yol ve yöntemini sunarak büyük bir hamle yaptıran Önder Apo'ya, bu çizgiyi Türkiye'nin yönetimine getirerek cevap oluşturanın zamanının geldiğine inanıyoruz.

Kürdistan'da her yol ve yöntemin mubah sayıldığı, çok kirlili ve acımasız bir soykırım çarkı dönüyor. Kürt halkı bu saldırılara karşı direnme kararlılığını her fırsatta ortaya koyarken demokratik siyaset kurumlarından daha cesur, etkili bir çalışmayı bekliyor. Sahip olduğu siyasal gücün dile, örgüte, eyleme dönüşmesini istiyor. Fakat bunun kurumlara sıkışarak gerçekleşmeyeceğini biliyoruz. Topluma rağmen toplum için değil, toplumla birlikte topluma öncülük temeline bir çalışma anlayışının geliştirilmesi gerekir. Bu yönlü çok fazla eleştirinin olduğunu söylemeliyiz. Kürt toplumu başta olmak üzere Türkiye'nin tüm ezilenleri, kadınları ile bir araya gelerek demokratik siyasal alanı inşa etmeli ve yürütmeliyiz.

Sonuç olarak; Türkiye'deki tüm toplumsal kesimleri, kendi farklılıkları ve özgünlükleri içerisinde örgütleyerek Türkiye siyasetinin içine dahil eden bir siyaset anlayışından bahsediyoruz. Bu konuda HDP'yi zayıf bırakan yaklaşımın, HDK'yi geliştirmeyen anlayışlardan kaynaklandığına inanıyoruz. Oysa demokratik siyaset bir kongre hareketi olarak gelişecek ve Türkiye'deki siyasal ortama yansımaları bu şekilde bulacaktır. Fakat zamanında yerine getirilmeyen görevler, kurulan yapıların misyonlarına göre geliştirilmeyişi, iktidarcı ve devletçi bakış açısı ile siyaset alanına yaklaşım gösterme toplumsal örgütlenme çalışmalarını zayıflatarak gerilettiler. HDK, üstte kalan bir kabuk görünümüne kavuştu ve Türkiye toplumunda yarattığı heyecanı yitirdi. Bu konuda yeterince zaman kaybedildiği açıktır. Bunun için demokratik siyasetin gelişme göstereceği kurumları geliştirmek kadar işlevli hale getirecek bilinci, duyarlılığı ve çalışmayı geliştirmek için mücadele edilmelidir.

Bu temelde demokrasinin özgürlük olmadan gerçekleşmeyeceğini belirterek herkesi Kürdistan'da büyük bir tutku ve aşkla yürütülen 'Özgürlüğü Sağlama Zamanı' Hamlesi'ne katılmaya, bunun için gereken her türlü fedakarlığı yapmaya çağırıyoruz.

Ülkesine ve halkına aşık bir devrimci

Heval Helmet

Şu anda TC işgali altında bulunan Başûrê Kurdistan'ın en çok da Heval Helmet gibi devrimci öncü kişiliklere ihtiyacı vardır. Soykırımcı-sömürgeci, işgalci güçlerin Başûr'dan sökölüp atılması için yine doğru bir demokrasi ve özgürlük mücadelesi için yeni genç Helmetlere ve Şehit Helmet'in devrimci, yurtsever, özgürlükçü ruhunun büyütülmesine ve çoğaltılmasına ihtiyaç vardır. O yüzden başta Başûrlu gençler olmak üzere tüm Kürt gençlerini Heval Helmet'in yurtsever, devrimci ve onurlu yolunda yürümeye davet ediyoruz.

Zilar Stêrk

Başûrê Kurdistan'ın cesur, onurlu, yiğit evladı, partimizin öncü kadrosu ve aynı zamanda KCK Genel Başkanlık Konseyi üyemiz olan değerli Diyar Xerîb Yoldaşımızı ve onunla birlikte şehit düşen Şahin ve Devran yoldaşlarımızı, ikinci şehadet yıl dönümlerinde büyük sevgi ve saygıyla anıyoruz. Bu güzel ve değerli yoldaşlarımız şahsında tüm devrim şehitlerimizin kutsal anıları önünde saygı ve minnetle eğiliyorum. Uğruna şehit düştükleri amaç ve hedeflerini, yarım kalan hayallerini gerçekleştirmek için mücadeleyi büyüme sözümü bir kez daha yineliyorum. Başûr halkımızın devrimci yurtsever evladı olan, Şehid Diyar Xerîb Yoldaşı tanımaktan ve devrim saflarında onunla mücadele yoldaşlığı yapmaktan mutluluk duyduğumu belirtmek istiyorum.

PKK'nin özgür yaşam felsefesiyle yoğrulmuş bir kişilikti Heval Helmet

Şehitlerimiz, en büyük değerlerimizdir. Şehitlere bağlılık ve layık olma mücadelesi, bizim temel yaşam felsefemizdir. Bunun dışındaki bir yaşam tercihinin ve arayışının kendimize haram etmiş bir Hareketiz. Bireysel bir yaşamı, çıkarıcılığı, mal-mülk edinmeyi bir yaşam tercihi olarak görmeyen, canı dahil her şeyini halkının özgürlük mücadelesine adanmışların hareketiyiz. Yaşamak için bir lokma ekmek ile sırtına giyebileceği bir hırkayı yeterli görenlerin Hareketiyiz. Kanımızla, canımızla, terimizle, emeğimizle büyümüş ve halkının gönlüne taht kurmuş bir Hareketiz. Önder Apo'nun devrimci fedai hareketi böyle bir Hareketir. Bu harekete katılmaya karar vermiş her insan, her şeyden önce böyle yaşamaya karar vermiş demektir. Kapitalist veya feodal düzenin maddi yaşam alışkanlıklarını, bireysel mülkiyetçi çıkar hesaplarını, kişisel istem ve arzularını bir kenara bırakmış; kişiliğini, yaşam ve ilişkilerini halkın

özgür yaşam çıkarları doğrultusunda yeniden düzenlemiş demektir.

Helmet Yoldaş da partiye katıldığı ilk andan itibaren, bu iddia ve kararlılıkla yaşamış ve sürekli buna göre mücadele etmiş, buna göre bir katılımın sahibi olmuş bir arkadaşır. PKK'ye katıldığı ilk günden şehadetine kadar parti ilke ve ölçülerini hiçbir tereddüde girmeden, kendi kişilik durumunda en yüksek düzeyde temsil eden bir arkadaş oldu. Önderliğe, şehitlere, partiye ve parti değerlerine sonuna kadar bağlı bir arkadaştı. Mücadele yılları boyunca, parti ve halk değerlerini büyüten bir çaba ve emeğin sahibi oldu. Bu anlamıyla öncü vasıflara sahip bir partili militan arkadaştı. Öncü bir militan olarak PKK'liliğin devrimci ve sosyalist kişiliğini yaşam ve mücadele anlayışında her an yaşatırdı. Partimizin sade, mütevazı ve alçak gönüllü yaşam ölçülerinin dışına hiçbir zaman çıkmadı. Maddiyatçı anlayışlara asla kapı aralamaz ve tenezzül etmezdi. Görevler arasına fark koymazdı. Küçük büyük, kendisine verilen her türlü görevi başarıyla yürütmeye kilitlenirdi. Partinin her türlü işini, her türlü görevini en iyi şekilde karşılamaya her zaman aday olurdu. İtirazcı değildi. Her zaman, her çalışmaya hazırı. Emek ve sabır isteyen çalışmalardan uzak durmazdı. Yorucu işlere ve zor görevlere her zaman hazır olurdu.

Helmet Yoldaş, PKK militanlığının doğal sorumluluk özelliğini çok iyi temsil ederdi. Kesinlikle hesapçı bir kişilik değildi. Ortada yapılacak bir iş varsa, hemen el atardı. Bulunduğu yerde yapılması gereken ama yapılmamış bir çalışma varsa kimsenin onu görevlendirmesini beklemez, hemen sahip çıkar ve yapardı. Üzerine düşen işler konusunda kendini yaratıcı kılmaya çalışırdı. Yaratıcı ve üretici olmak için birçok konuda araştırma yapardı. Öncü bir parti militanı olarak kendisini sürekli geliştirdi. Özellikle ideolojik ve paradigmasal açıdan bireysel eğitimi ve üretimini ihmal etmezdi. Sürekli hem okur hem de ya-

zardı. Görev ve sorumluluk gereği yapması gereken okuma ve yazmaların yanısıra, ayrıca bir de kişisel sorumluluk duyarak yazardı.

Helmet Yoldaş, Önder Apo'nun Demokratik, Ekolojik ve Kadın Özgürlükçü Paradigma'sını en iyi anlayan ve uygulamaya çabası gösteren arkadaşlardan biriydi. Önderlik paradigmasının anlaşılma, kavranma ve pratikleştirilme sorunlarıyla birebir ilgilenirdi. Hem Önderlik paradigmasına girme hem de parti içi çizgi mücadelesinde öncü bir rol oynamaktaydı. İdeolojik-örgütsel mücedelenin en kritik süreçlerinde bile gerekli tavrı ve tutumu geliştirmekten çekinmezdi. Çizgi dışı duruşları kabul etmezdi. Bunlarla mücadele etmeyi ihmal etmez, hep gündeminde tutardı. Bu yönlü bireysel kaygılara girmezdi. Bu konuda iyi bir Önderlik takipçisiydi.

PKK'nin öncü bir kadrosu olarak yaşamının her anında göze çarpan bir disiplinin sahibiydi. Günlük yaşamında son derece düzenli ve disiplinliydi. Sabahları erken kalkar, güne moralli başlar, gecenin geç saatlerine kadar yapacak işleri hep olurdu. Yapacak zorunlu işlerinin olmadığı günlerde de, zamanını buna göre örgütler, bireysel çalışma planı ve programı oluştururdu. Zamanını boş ve verimsiz şeylerle geçirmezdi. Bu anlamıyla derin bir öz disiplin sahibiydi. Yürüttüğü çalışmalarda kendine has bir tarzın ve temponun sahibiydi. O, yoldaşlarının Heval Helmet'iydi.

Özgürleştirici eylemin güçlü bir eğitim ve örgütlenmeden geçtiğine inanırdı

Kapitalist modernist ulus devlet güçleri eğitim süreçlerini, insanları modern köleler haline getirmenin aracı olarak kullanmaktadırlar. Ulus devlet sömürgeci okullarında milyonlarca insanı daha çocuk yaştan itibaren kendi egemenlikli zihniyeti temelinde eğitmekte ve istediği gibi boyun eğme vatandaşı gerçeğini ortaya çıkarmak-

tadır. Devletçi sistem, bu insanları cinsiyetçi, milliyetçi bir zihniyetle eğitmekte ve büyütmektedir. Kendi egemen kapitalist sistem çarkını bu zihniyetle büyütmüş ve adına vatandaş denilen milyonlarca insan üzerinden çevirmektedir. Dolayısıyla toplumda ciddi bir devrimsel gelişme ortaya çıkarmak için devrimci güçlerin de kendi eğitim sistem ve programlarını mutlaka geliştirmesi gerekmektedir. Bu gerçeğin farkında olan Heval Helmet, bu yüzden eğitimin sürekliliğini, devrimsel gelişmenin ve devrimci eylemin olmazsa olmazı olarak görürdü. İnsanın ancak kendisini devrimci bir eğitimden geçirerek yaşamı özgür kılabilceğine inanıyordu. Bu yüzden de her türlü eğitimi önemsiyordu.

Helmet arkadaş hangi çalışmada yer alırsa alsın, esas çalışmasının yanısıra mutlaka eğitim çalışmalarına katkı sunmayı da asla ihmal etmezdi. Bulunduğu alanda nasıl bir eğitim faaliyeti yürütülüyorsa o çerçevede mutlaka bazı derslerin ve tartışmaların sorumluluğunu alırdı. Örgütün verdiği diğer görev ve sorumluluklarından dolayı ders alamadığı süreçlerde ise parti okullarına gider, eğitime katılan arkadaşlarla mutlaka buluşur, diyalog kurar, çeşitli tartışmalar yürütür, bu temelde arkadaşların eğitiminde bir şekilde rol oynardı. Kendisi bilinçli aydın bir arkadaş olduğu için insanların bilinçlenip aydınlanmasını çok önemserdi.

Okul ve akademi eğitimlerinin yanı sıra Helmet arkadaş, her dönem yanında bulunan genç arkadaşları da eğitirdi. Yanındaki birimin mutlaka bir eğitim programı olurdu. Okuma-yazma bilmeyen ya da az bilen arkadaşlara okuma-yazma öğretirdi. Yine belli konularda yoğunlaştırmak ve bilinçlendirmek istediği arkadaşların her birine bir konu verir ve onlara çeşitli seminerler verdirirdi. Seminer vermekle görevlendirdiği her arkadaş, büyük bir heyecan içinde kendisine verilen konuda, ulaşılabildiği tüm bilgileri toplamaya girişir ve bir de bakardı ki, o konuda sahiden de bir bilinç düzeyi ortaya çıkarmış,

bir bilgi birikimi sağlamış. Arkadaşları eğitime konusunda böyle çeşitli yol ve yöntemler kullanırdı.

Heval Helmet'in her türlü faaliyeti devrimci eylemi ve özgür yaşamı geliştirmek içindi

Heval Helmet'in örgüt oluşturma ve eylem geliştirme yaklaşımı da değerlendirilmesi gereken bir diğer konu olmaktadır. Örgütsüz bırakılmış bir halk olduğumuzdan dolayı, Kürtler için örgüt olmanın ne anlama geldiğini derinden hissedip yaşayan bir arkadaştı. O yüzden hem örgütün, partinin öncü bir kadrosu olarak hem de devrimci bir Kürt bireyi olarak kişilik duruşunu son derece örgütlü kılmıştı. Tavrı ve davranışlarında azami örgütlü olmaya özen gösterirdi. Bireysel tavrı ve tutumlardan kaçınır, her zaman örgütlü bir kişilik duruşu sergilerdi. Kendini örgütlü kıldığı gibi birlikte çalıştığı ve birlikte yaşadığı insanların da örgütlü bir duruş içinde olmasını isterdi. Etrafıyla bunun mücadelesini yürütür, bireysel tavrı ve davranışların gelişmesini önerirdi.

Kürdistan'daki en büyük mücadele örgütüne öncü düzeyde üye olan bir Kürt bireyi olarak, örgütün sürekliliği ve gelişip büyümesinden de kendisini her zaman sorumlu görürdü. Sürekli bu yönlü bir emek ve çaba içerisinde olurdu. Çünkü; Kürdistan koşullarında örgüt olmadan var olunamayacağını, mücadele yürütülemeyeceğini ve irade ortaya çıkarılamayacağını iyi biliyordu. O yüzden örgüte çok sıkı sarılan öncü düzeyindeki arkadaşlardandı. Soykırımcı sömürgeci sistem karşısında örgüt olmadan ne direniş gelişir ne mücadele yükselir ne de eylem gerçekleşir. Dolayısıyla direniş, mücadele ve eylem için önce bunların örgütüne sahip olmak gerekir. Örgüt ise eylem geliştirmek, direnişi ve mücadeleyi örgütlemek için vardır. O yüzden Heval Helmet'in devrimci hayatı boyunca yürüttüğü her türlü faaliyet, devrimci eylemi ve özgür yaşamı geliştirmek içindi. Eylem anlayışı ise tek yönlü de-

ğildi. Devrimci eylemin her türlüünü önemserdi Heval Helmet. Savaş ve çatışma ortamının askeri eyleminden tutulim siyasi bir seçim faaliyetinin örgütlenmesine kadar, doğaya zarar veren ekolojik bir yaklaşımı protesto etmekten tutulim da bir savaşçıyı her bakımdan eğitmeye kadar, baskı ve şiddete uğramış bir insanı zalimin elinden kurtarmaktan tutulim da genç bir kadını özgürlük saflarına katmaya kadar eylem ufkü ve perspektifi geniş bir arkadaşta.

Yoldaşlığı sevgi ve maneviyat yüklüydü

Heval Helmet'in arkadaşlık, yoldaşlık yaklaşımı gerçek bir sevgi ve saygı çerçevesindeydi. Yoldaşlık ilişkilerinde son derece samimi bir arkadaşta. Heval Helmet'in yanında asla sahte, yapmacık yaklaşımlara ve davranışlara yer yoktu. Gösterdiği her yaklaşımın ve içine girdiği her davranışın içten geldiğini, etrafındaki insanlar hemen fark ederlerdi. Yoldaşlık ilişkilerine politik ve çıkarıcı değil, son derece ideolojik ve parti ölçüleri temelinde yaklaşırdı. Yoldaşlık ilişkilerinde son derece samimi ve dürüst bir arkadaşta. O yüzden Heval Helmet ile yoldaşlığımız, büyük bir güven üzerinden şekillenmişti. Parti kültür ve ahlakını kendi kişiliğinde somutlaştırmış ve duruşa kavuşturmuş bir arkadaşta. Bu yönü, onu tüm yoldaşlarının gözünde değerli ve anlamlı kılıyordu.

Politikayı ve iktidarı tanımalarına rağmen bunları asla yoldaşlık ilişkilerine buluşturmazdı. Yoldaşlarıyla ilişkilerini ve genel olarak insanlarla ilişkilerini, bulunduğu mevki ve konumlara göre belirlemezdi. Partimizin en yüksek görevlerini almasına rağmen en genç ve en yeni arkadaşla da, en eski arkadaşla da ilişkilenebiliyordu. Parti kültür ve ahlakını kendi kişiliğinde somutlaştırmış ve duruşa kavuşturmuş bir arkadaşta. Bu yönü, onu tüm yoldaşlarının gözünde değerli ve anlamlı kılıyordu.

Hem maddi hem manevi açıdan paylaşımcıydı. Bu anlamıyla komünal bir ruh taşırdı. Kapitalist modernist çağın son derece bencil ve bireyci kıldığı günümüz dünyasında, komünal bir ruh taşımaya başarmak kolay değildir. Ancak Helmet Yoldaşın kişiliğinde bencil, bireyci yanlar neredeyse yoktu. Herşeyin en güzelini ve en iyisini kendisine isteyen bir arkadaş değildi. Elinde geldikçe iyi ve güzel olanı, mücadeleye hayatını paylaştığı yoldaşlarına vermekten mutluluk duyardı. Yakınında bulunan her arkadaş, onun bu yanlarına mutlaka tanık olmuştur. Yoldaşlar arasına ayırım koymazdı. Bu yönüyle eşitlikçi bir yoldaşta ve adalet duygusu ön plandaydı. Haksızlıklara karşı mücadeleye refleksi gelişkindi. Adalet anlayışı, sadece kendisine karşı yapılmış herhangi bir haksızlığa karşı değildi; yoldaşlarının uğrayacağı bir haksızlığa karşı da mücadele ederdi. Bu yanı onu, yoldaşlar topluluğu içerisinde daha değerli kılardı.

Heval Helmet'in sadece insanlarla değil doğayla ve tüm canlılarla bir ilişki düzeyi, bir iletişimi vardı ve bunu yanındaki yoldaşlarında da geliştirmeye çalışırdı. Ekolojik bir bilincin sahibiydi. Fen bilimlerini bildiği için canlı doğaya da özel bir ilgisi vardı. Doğadaki canlılığın, doğadaki ruh ve zekâ varlığının farkındaydı. O yüzden de elinden geldiği kadar doğaya, canlılara zarar vermeden yaşamayı esas alırdı. Oduna ihtiyaç varsa arkadaşların yaş ağaç kesmesine asla izin vermez, kuru odun toplamalarını isterdi. Avcılığa karşı çıkardı, zorunlu olmadıkça hayvan avlamaya izin vermezdi. Zaten Heval Helmet, Önderlik paradigmasını kavrayıp kendinde ekolojik bilinç geliştirdikten sonra et yemeyi bırakmış bir arkadaşta. Erkek egemenliğini ve savaş-şiddet kültürünü ana kaynağında avcılığın yattığına dair kanaati oluşmuştu ve bu kanaate ulaştıktan sonra da hiç et yemedi. Elden geldikçe doğal ve bitkisel besinlerle beslenmeyi esas alıyordu. Zorunlu kalmadıkça, insan emeğini sömüren kapitalist fabrikalarda üretilmiş hazır yiyeceklerle beslenmeyi sevmezdi. Mesela; bir köy yoğurdunu bulma imkanı varsa asla fabrikada üretilmiş hazır bir yoğurdu tercih etmezdi. Ya da bir ananın kendi elleriyle açtığı bir köy ekmeği varsa hazır fırın ekmeğini tercih etmezdi. Bahçelerde yetiştirilmiş taze sebzeleri bulabilirse asla hazır konserve tüketmeyi benimsemezdi.

Helmet Yoldaşın plastik ve sentetik maddelere karşı da son derece ekolojik bir yaklaşımı vardı. Mesela; hazır, tek kullanımlık plastik malzemelerin tüketilmesine karşı sonuna kadar mücadele ederdi. Gittiği her yerde bu konuda pratik bir mücadele yürütürdü. Tek kullanımlık sofraya naylonu serildiğinde, o sofraya oturmak istemez, tavır koyar ve böylece engellemiş olurdu. Doğaya zarar veren bu ekoloji karşıtı tüketici kültürün ortadan kalkmasına böylece katkı sunmuş oluyordu. Yine sigara ve çay gibi zararlı alışkanlıkları da yoktu Helmet Yoldaşın. Daha çok ada çayı, kekik, ana fatma gibi faydalı otları demler ve bunları içerdı. Etrafındaki insanlarda da bu tür zararlı alışkanlıkları gidermeleri için bilinç yaratmaya çalışırdı. Aslında doğayla bu dost yanları, onun kadın arkadaşlara da daha yakın durmasını sağlardı.

Helmet Yoldaş, Kürt ulusal birliğini sağlamanın, bunu kurumlaştırmanın ve Kürt ulusal birliği üzerinden kalıcı çözümler geliştirmenin, Kürtler için vazgeçilmez bir çözüm yolu olduğunu düşünürdü. Önderliğimizin ve Hareketimizin bu konudaki ulusal birlik stratejisine canı gönülden katılıyor ve bunun pratikleşmesi için büyük çaba gösteriyordu.

Heval Helmet'in kadınla yoldaşlığı dürüst ve samimiydi

Helmet Yoldaş bir Kürt erkeği olarak Kadın Özgürlük Çizgisi karşısında kendisini sürekli sorgulayan ve kendinde bir değişim-dönüşüm ortaya çıkarma arayışında olan bir arkadaşta. Klasik, geri-geleneksel erkeklik zihniyetini aşmaya çalışıyordu. Klasik egemen bir erkek olmayı kendisine yakıştırmıyordu. O yüzden de klasik erkekliği hem kendinde hem de etrafında sürekli sorguluyordu. Kürdistan başta olmak üzere dünyaya hakim kılınmış erkekliği kendisi de beğenmiyordu. Önder Apo'nun tüm toplumsal sorunlardan erkek egemen zihniyet ve sistemini sorumlu tutan pa-

radigmasına sonuna kadar inanmış ve kanaat getirmiş bir yoldaşta.

Önder Apo'nun Kadın Özgürlük Çizgisine inanmış ve bunu kendi yaşam duruşuyla kanıtlamış bir arkadaşta. Devrimci yaşamı boyunca Kadın Özgürlük Çizgisine zarar verecek herhangi bir yanlış yaklaşımı ortaya çıkmadı. Kadın gerçeğini birçok boyutuyla anlamaya dönük çabası her zaman vardı. Bu yönlü bir empati çabası hep vardı. Bu da, Kadın Özgürlük Çizgisine olan inancıyla ilgili olarak gelişen bir duruştu. Kadın sorununa bilimsel yaklaşıyordu. Konuyu öyle sadece körü körüne bir inançla ele almıyordu. Konuya sosyal bilimin, hatta kadın biliminin kavrayış

Helmet Yoldaş, adeta çocukla çocuk olur, yaşlı ile yaşlı ve gençlerle genç olurdu. İnsanlarla çok rahat diyalog kurup ilişkilenebiliyordu. Kendini öyle üstte, elit görmüyordu. Ağır ve yüksek siyasal-örgütsel ve devrimci görevler alsa da, o gerçek bir halk çocuğuydu. O yüzden de kendisini, asla halkın üstünde görmezdi. Halktan biri olmayı, halkın yüreğinde yer almayı bilirdi.

düzeyinden yaklaşıyordu. Dolayısıyla bilimsel kavrayışı ve inancı kendisinde bütünleştirmişti. Çünkü, kadın sorunu öyle derin bir sorundur ki; ne kendi başına bilimsel izahlarla cevap olunabilir ne de kuru bir inançla cevap olunabilir. Kişi ancak hem bilimsel kavrayış düzeyini hem de belli bir inanç düzeyini kendisinde geliştirirse bu konuda başarılı olabilir. İşte Helmet arkadaşın kadın sorununa yaklaşımı da bu çerçevedeydi. Kadın sorununun, bütün toplumsal sorunların anası olduğuna ve dolayısıyla kadın özgürlüğünün de bütün özgürlüklerin anası olacağına adeta hem iman etmiş hem de bilimsel olarak kavramış bir arkadaşta.

Helmet arkadaşın Kadın Özgürlük Çizgisine yaklaşımındaki bu netlik düzeyi, onda bir saygınlığa da yol açıyordu. Kadına yaklaşımı ve kadınla ilişkilenebilme düzeyi genel olarak saygı ve sevgi ölçüleri temelindeydi. Kadın arkadaşlarla yoldaşlık ilişkilerinde özlü bir yaklaşımın sahibiydi. Kadının varlı-

laşımına yansiyordu. Sıradan ve alışılmış yaklaşımları aşma isteği ve ortaya bir yenilik çıkarma, bir fark yaratma arayışında olduğu anlaşıyordu. Kadınla eşitlik-özgürlük temelinde yoldaşlık yapmak istiyordu ve günlük yaşamında bunu geliştirmenin pratik çabasını her zaman gösteriyordu.

Halktan biri olmayı, halkın yüreğinde yer almayı bilirdi

Helmet Yoldaş, ülke ve halk gerçeği ile içiçe büyüdüğü için ülkesi ve halkına duyduğu sevgi düzeyi çok gelişkindi. Halka ve halkın değerlerine çok bağlı bir arkadaşta. Halk ve yurt sevgisi,

onda bir kültürel derinlik ortaya çıkarıyordu. Çünkü; halkın dilini, kültürünü, maddi-manevi değerlerini çok önemsiyordu. Bu özellik, Helmet arkadaşta hem duygu derinliğine hem de bir bilinç düzeyine yol açıyordu. Bunlar sonradan edinilmiş özellikler olmayıp, adeta ondaki insani doğayı oluşturuyordu. Diğer bazı özellikleri sonradan edinilmiş bilinçle ilgili özelliklerdi ama halk ve ülke sevgisi, Helmet arkadaşın gerçek doğasını oluşturmaktaydı. Bir insan olarak gösterdiği refleks ve davranışlar, bunun üzerinden şekillenmişti. Halkın ona olan sevgi ve bağlılığı da, arkadaşın bu doğasından kaynaklıydı.

Helmet Yoldaş adeta çocukla çocuk, yaşlı ile yaşlı ve gençlerle genç olurdu. İnsanlarla çok rahat diyalog kurup ilişkilenebiliyordu. Kendini öyle üstte, elit görmüyordu. Ağır ve yüksek siyasal-örgütsel ve devrimci görevler alsa da, o gerçek bir halk çocuğuydu. O yüzden de kendisini, asla halkın üstünde görmezdi. Halktan biri olmayı, halkın yüreğinde yer almayı bilirdi. Dürüst ve yurtsever olmak kaydıyla her kesimden insanla çok rahat diyalog ve paylaşım sağlayabiliyordu. Her insanla konuşacağı, her insanla paylaşacağı şeyler olurdu. En yüksek siyasal görevler-deyken bile, son derece mütevazı bir yaşam tarzını esas alır ve halk gibi yaşardı. Halkın genel yaşam standartlarının üstüne çıkmamaya çok dikkat eder, buna çok özen gösterirdi. Halkının giydiklerini giyer, yediklerini yer, içtiklerini içerdi. Halk içinde "kötü alışkanlıklar" olarak bilinen hiçbir alışkanlığı yoktu.

Kültürel derinliği de, kişiliğinin bu şekilde halkçı olmasında önemli bir rol oynardı. Helmet arkadaş, modern kapitalist dünyayı seçip tercih etmediği gibi onun etkilerini de pek taşımazdı. Modernist değerlere dayanarak yaşayan bir insan değil; kültürel değerlere dayanarak yaşayan bir insandı. O yüzden modernist özelliklerden ziyade, kültürel özellikleri ön planda olan bir arkadaşta. Halkla ve toplumun tüm kesimlerinden insanlarla rahat ilişkilenebilmesine neden olan onun bu kültürel özelliklerinin gelişkinliğiydi. Örneğin; ana dili olan Kürtçenin Soranî lehçesini yaşatmaktan ve geliştirmekten kendisini sorumlu görürdü. Tanıdığı, gördüğü, diyalog kurduğu herkesin Soranca okuma-yazma öğrenmesini mutlaka isterdi. Sadece istemekle kalmaz, sohbetin ortasında bir bakardınız ki Soranca al-

fabeyi size öğretmeye başlamış bile. Sizi farkında olmadan o lehçenin ruhuna sürükler, içine çeker, sevmenizi ve geliştirmenizi sağlardı.

Devrimci özgücü geliştirmenin gerektiğini iyi bilirdi

Helmet Yoldaş, halkın yaşadığı sorunlara çözüm gücü olmayı çok önemserdi. Halkın her türlü sorununu kendi sorunu olarak görür ve kendi sorununa çözüm arar gibi halkın sorunlarına da çözüm arardı. Kürdistan Özgürlük Hareketi'nin ortaya çıkardığı devrimsel gelişme düzeyini, halkın güncel sorunlarını çözmede iyi değerlendiren bir arkadaşta. Halkın sosyal-kültürel sorunları başta olmak üzere, siyasal-ekonomik sorunlarını da çözmek için hep bir çaba sahibi olurdu. Halkın yaşadığı tüm bu sorunlarının çok tarihsel ve sosyolojik-ideolojik nedenlerinin olduğunu bilirdi. Bu sorunların her birinin birer devrim gerektirdiğini de bilirdi. Çünkü; derin bir devrimci bilince sahipti. Ancak buna rağmen halktan kendisine yansıtılan en küçük bir sorundan en büyük sorunlara kadar mutlaka güncel bir çözüm oluşturma çabasını geliştirirdi. Hareketimizin ve mücadelemizin ortaya çıkardığı kurumsal düzeyi, halkın sorunlarının çözümü yolunda hizmete koyardı.

Kendisine yansıtılan sorunların arasına fark koymazdı. Onun nazarında sorun, sorundu. Küçüğü-büyüğü, önemlisi-önemsizi olmazdı. Çözmek için mutlaka zaman ayırır, çözüm için plan ve program oluşturur, muhataplar bulur ve bizzat üzerinde dururdu. Bir taraftan halkın sorunlarına bu şekilde çözüm oluşturmaya çaba gösterirken, diğer taraftan ise halkı, kendi sorunlarını çözme konusunda özgüç sahibi yapmaya çalışırdı. Bu nedenle halkı bilinçlendirirdi. Halk eğitimlerini önemser ve halkı eğitirdi. Hareketimizin halk aydınlanmasına verdiği önem ve bu yönlü stratejinin en iyi uygulayıcılarından biriydi. Halkla buluşmalardaki her konuşmasında, halka dönük yaptığı her değerlendirmesinde, geliştirdiği her diyalogunda mutlaka eğitici, aydınlatıcı, bilinçlendirici tarzı öne çıkarırdı. Çünkü; Kürt halk gerçeğini çok iyi tanırdı. Kürt halk tarihini iyi bilirdi. Halkımıza dayatılan soykırımcı sömürge gerçeğini, düşmanca yürütülen soykırım ve katliam siyasetini, sosyal-kültürel asimilasyon politikalarını tanıyor, biliyordu. O yüzden de soykırımcı sömürge gerçeğinden kurtulmanın ve statüsüzlüğü yenmenin tek yolu olarak halkımızda devrimci özgücü açığa çıkarmanın ve geliştirmenin gerektiğini iyi bilen devrimci bir kişilikti. Bu yüzden halkta, devrimci bir aydınlanma düzeyini ortaya çıkarma konusunda büyük emek ve çaba harcayan bir arkadaşta. Helmet arkadaşın bu yanı, Kürt halkının özellikle de Başûr'daki halkımızın gönülünde taht kurmasını sağlayan temel yanlarından biriydi.

Yolda giderken, sırtındaki yüküyle beraber yağmur veya güneş altında kalmış yaşlı amca ve teyzeleri arabasına almadan yanlarından geçip gitmezdi. Yolda yorgun bulunduğu insanları mutlaka aracına bindirir ve o insanları gidecekleri yerlere bırakır, onların hayır duasını alırdı. Çünkü; emeği tanırdı. Emeğin değerini de, yoruluculuğunu da iyi bilirdi. Halkının emekle yaşadığını bildiği için halkın emeğine her açıdan sahip çıkardı. Halkın emekçiliği kadar halkın yüzyıllarca çektiği derin acıları da tanıy ve bilirdi. İçine girdiği tutum ve davranışlarıyla halkının devrimci bir evladı olarak, çekilen acıları bildiğini halka hissettirirdi. Halk çocuğu oldu-

ğunu, her davranışıyla gösterirdi. O yüzden insanlarla her karşılaştığında, sunabileceği en küçük bir imkanı varsa o anda sunmaktan asla geri durmazdı. Halkla ilişkileri son derece saygı ve değer ölçülerindeydi. Halkla ilişkilerini bir görev olmanın ötesinde, sevgi ve maneviyatla yürütmekteydi.

Demokratik ulusal birliğin gerçekleşmesi Heval Helmet'in vasiyetidir

Heval Helmet'in Kürt tarihi hakkında önemli bir bilgi ve birikimi vardı. Hem ideolojik hem siyasal akademilerimizde verdiği en temel ders, Kürdistan tarihi dersi idi. Başka dersler de veriyordu ama Kürdistan tarihi dersini vermeyi daha çok seviyordu. Hem Kürtlerin tarihsel kökenlerini hem de güncel olarak Kürtlerin durumunu bütünleştirerek veriyordu. Bu onda doğal bir eğilimdi. Bu özellik ondaki ulusal bilinci de sağlam kılıyordu. Ondaki ulusal bilinç, nesnel tarih bilincini aşan, biraz da duygu ile beslenen bir bilinçti. Kendinde oturttuğu mücadele bilinci de buna göre şekillenmişti. Kürdistan'ı hem coğrafik açıdan hem de toplumsal-kültürel açıdan parçalı ele almazdı. Bütünlüklü ele alır, bütünlüklü değerlendirir ve bütünlüklü bir siyaset perspektifinden bakardı.

Helmet Yoldaş, parçalanmış Kürdistan gerçeğinin, Kürtlerin yaşadığı sorunların temeli olduğuna inanıyordu. On binlerce yıllık kadim bir toplumsal tarihin yapıları olan Kürtlerin ve üzerinde yaşadıkları Kürdistan coğrafyasının, Sykes-Picot, Lozan ve Ankara anlaşması gibi anlaşmalarla nasıl parçalandıklarını çok derinden bilince çıkartmıştı. Ona göre Kürtlerin bir an önce ulusal birlik ve bütünlüklerini oluşturmaları ve siyasi statülerini elde etmeleri gerekmektedir. Bir ulus olmanın tüm özelliklerine sahip iken Kürt halkının 21. yüzyılda hala statüsüz bir durumda bırakılmasının temel nedenini, öncelikle kendi iç birliklerini oluşturamamalarına bağlıyordu. Kürtlerin, öncelikle kendi içlerinde ulusal birliklerini geliştirmemeleri halinde, büyük mücadeleler ve ağır bedeller karşılığında elde ettikleri bazı parçalı kazanımlarını ellerinde kalıcılaştırmalarının da mümkün olmayacağını düşünürdü. O yüzden Kürt ulusal birliğini sağlamanın, bunu kurumsallaştırmanın ve Kürt ulusal birliği üzerinden kalıcı çözümler geliştirmenin, Kürtler için vazgeçilmez bir çözüm yolu olduğunu düşünürdü. Önderliğimizin ve Hareketimizin bu konudaki ulusal birlik stratejisine canı gönülden katılıyor ve bunun pratikleşmesi için büyük çaba gösteriyordu.

Helmet Yoldaş, ulusal birlik stratejisine gelmeyen ve bunu engelleyen bazı Kürt siyasi çevrelerinin tutumlarını çok radikal eleştiriyordu. Hatta bu konuda bazen bizlerin konuyu eğip-bükerek ele alan yaklaşımlarımızı da eleştirirdi. Ulusal birliğin oluşması yönündeki çalışmaların bir yere kadar vardı ama daha sonra kimi siyasi çevrelerin daha ileriye taşımayı engelleyici süreçlerde, çok öfkelenirdi. Birliği engelleyen bu tür Kürt siyasi çevrelerine karşı daha radikal bir mücadele yürütmemiz gerektiğini düşünürdü. Başurlu bir devrimci olmasından dolayı, ulusal birliği engelleyici yaklaşımların özellikle de Başurlu bazı güçler tarafından ortaya çıkarılıyor olması karşısında herkesten daha fazla etkilenmekteydi. Bu sorun, Heval Helmet için politik bilinçle izah edilmesi ve anlaşılması zor bir durum yaratmaktaydı. Çünkü; havadan-sudan gerekçeler öne sürerek Kürtler için çok hayati olan ulusal birlik gibi bir çalışmayı engelleyen bu güçlerin aslında Kürt çıkarlarına hizmet etmediklerini iyi bili-

yordu. Kapitalist hegemon güçlerin bunun karşılığında Başûr'da işbirlikçi, ilkel milliyetçi bir iktidar alanı açtığını çok iyi görüyordu. O yüzden Başûr'daki Kürt siyasi güçlerinin izledikleri bu yanlış politikadan bir an önce vaz geçmeleri ve ulusal birlik çizgisi temelindeki çabalara samimi bir şekilde katılmaları için sürekli bir mücadele içerisindeydi. Bu konuda geliştirdiği eleştiri ve önerileriyle ulusal birlik çalışmalarına katkı sunmayı esas alırdı.

Ulusal birliğin sadece Kürt siyasi partileri arasında geliştirilecek bir birlik sorunu olmadığını düşünürdü. Bunun bir siyasal, toplumsal sorun olduğunu ve esasta toplumsal parçalanmışlığı ortadan kaldırmakla işe başlamak gerektiğini düşünürdü. Kürdistan'ın her dört parçasında ve yurt dışında yaşayan Kürtlerin, kendi iç toplumsal ve siyasal bütünlüğünü sağlamasını öncelikli görürdü. Her parçadaki örgütlü Kürt yapılarının, önce kendi aralarındaki ideolojik, siyasal ve sosyal farklılıklarını engel-

Başûr'un devrimci-ideolojik kıblesi, Şehit Helmet Yoldaşımızın bu onurlu direngen çizgisidir. Bu yüzden de Heval Helmet'e sahip çıkmak, Başûr'a sahip çıkmaktır. Heval Helmet'in çizgisinde yürümek, Başûr'u işgale ve işgalciye karşı korumaktır, savunmaktır.

Başûrê Kurdistan'ın mücadele tarihi derindir. Katliamlardan, Enfallerden geçmiş bir Kürt halk gerçekliği söz konusudur. Başûr'da yaşayan halkımızın karakterini şekillendiren temel olgu, rape-rindir. Bu anlamıyla derin bir mücadele tarihine tanıklık etmiştir. Ancak Başûr halkına öncülük ettiğini iddia eden siyasi Kürt güçlerinin izlediği aileci-aşiretçi, işbirlikçi, ilkel milliyetçi çizgi, bir toplumsal eşitlik ve özgürlük düzeyini ortaya çıkarmamaktadır. Başûr halkının sosyal ve siyasal durumunu belirleyen, kurulduğundan beri iktidarı elinde bulunduran bu egemen kesimin dar aileci ve aşiretçi çıkarlarıdır. Mevcut bölge iktidarı, 21. yüzyıl dünyasının bilimsel ve toplumsal gelişmeleri karşısında son derece dar

sına, sınır bölgelerindeki arazi ve toprakların işgal edilmesine, onlarca Türk askeri üssünün kurulmasına ve soykırım operasyonları yapmasına ses çıkartmamaktadır. Ses çıkartıp tepki gösterenleri ise göz altına alıp tutuklamaktadır. Kürt düşmanlarına karşı mücadele edip savaşan Kürt kardeşleriyle ulusal birliğini geliştirmek yerine, Kürt düşmanı soykırımcı sömürgeci TC devleti ile işbirliği yapmaktadır. Kürt gençlerine bu yüzden idam cezaları dahi vermektedir. Kürt halkı ve Kürt ulusu için bu kabul edilemez bir durumdur.

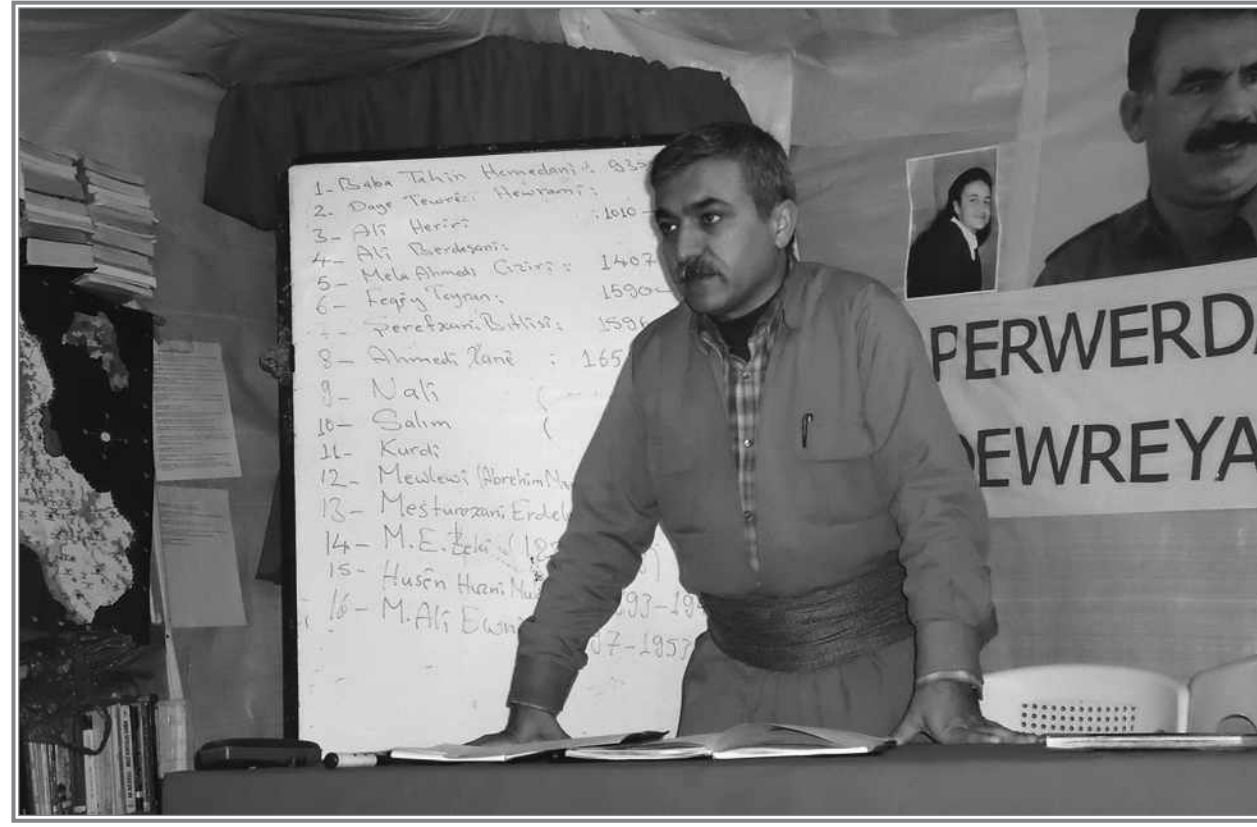
O yüzden Başûr'daki halkımızın, Şehit Helmet Yoldaş gibi eşitlikçi, özgürlükçü, devrimci iddia ve irade sahibi öncü insanlara ihtiyacı vardır. Şehit Helmet Yoldaş, her şart ve koşul altında yürüttüğü çalışmaların merkezine her zaman için Başûr halkımızın eşitlikçi özgürlükçü çıkarlarını koyardı. Soykırımcı sömürgeci güçler karşısında halkımızın haklarını savunmayan ve onlarla işbirliği yapan, bölgedeki işbirlikçi ikti-

kavuşması için çok çaba harcardı. Halk eğitimlerinde verdiği derslerde, yazdığı yazılarda, yaptığı toplantı ve tartışmalarda bu yeni düşünce ve yeni zihniyet üzerinde dururdu. Bütün bunları Başûr halkımızda Demokratik Ekolojik Kadın Özgürlükçü bir zihniyetin gelişmesi amacıyla yapardı.

Şehit Helmet Yoldaş, Başûr'da yaratmak istediği bu yeni zihniyete paralel olarak bu zihniyetin örgütlü halk gücünü de geliştirmeye çalışıyordu. Çünkü; yeni demokratik ve özgürlükçü zihniyetin toplumsal bir sisteme dönüşmesi öyle kolay ve kendiliğinden gelişecek bir iş değildi. İnsanları bu yönlü eğitmek, tek başına yeni bir toplumsal sistem geliştirmeye yetmiyordu. O yüzden, bu yeni toplumsal sistemi ve yaşam tarzını geliştirmek için bunun örgütünü de yaratmaya ihtiyaç vardı. İşte Şehit Helmet Yoldaş, Demokratik Ekolojik Kadın Özgürlükçü yeni toplumsal sistemin gelişmesi için gerekli olan örgüt gücünü ve kurumsallaştırmaları yaratmanın çalışmalarını da yıllarca yürüttü. Bu kapsamda demokratik halk meclislerini, demokratik halk kurumlarını geliştirme çalışmalarını yürütürdü.

Özellikle kadın ve gençliğin örgütlü gücünün açığa çıkmasını, Başûr halk çalışmaları açısından çok önemli görüyordu. Başûr'daki kadınların ve gençlerin, aileci-aşiretçi dar iktidar anlayışına kurban verilmesini hiç istemiyordu. Kadınları ve gençleri, böyle gerici bir iktidarın elinden kurtarmak ve daha eşitlikçi ve özgürlükçü demokratik bir yaşam şansına kavuşmalarını sağlamak istiyordu. Bu yüzden özellikle de gençlerle çok ilgileniyordu. Gençliğin özgür düşünce ve sorgulayıcı, eleştirel bir zihniyete ulaşması için çok çabalıyordu. Aynı zamanda Başûr gençliğinin ve kadınlarının, liberalizmin 'parlak' tuzaklarına düşmesini de engellemeye çalışıyordu. Özellikle de gençlerin, kendi tarihsel ve kültürel köklerinden kopmaması için özel projeler geliştirilmesi için çabalıyordu.

Sonuç itibarıyla; değerli Helmet Yoldaşın beklenmeyen şehadeti, hem Hareketimiz hem de tüm Kürtler için büyük ve ağır bir kayıp oldu. Böylesi büyük bir şehadetin Başûrê Kurdistan'daki halkımızın durumu ve kaderi üzerinde belirleyici bir etki yarattığı kesindir. Çünkü; Heval Helmet'in varlığı, Başûr halkının geleceği üzerinde çok büyük etkilere yol açıyordu. Ancak işgalci ve soykırımcı sömürgeci güçler ve yerel işbirlikçileri bilmelidirler ki; Heval Helmet'in mücadelesi bitmemiştir, sona ermemiştir. Tüm kahraman şehitlerimiz gibi Heval Helmet de, şehadeti ardından bu öncü rolünü oynamaya devam edecektir. Başta kadınlar ve gençler olmak üzere Başûr'daki halkımız, Helmet Yoldaşın yarım kalan mücadelesine sahip çıkmayı, her gün biraz daha büyüterek sürdürecektir. Başûr halkı, kadınları ve gençleri, Şehit Helmet Yoldaşın yarım bıraktıklarına sahip çıkma iradesini gösterecektir. Onun gibi yüzlerce öncü, devrimci genç Helmetleri çıkarmayı bilecektir. Beklentimiz bu yönlüdür. Çünkü; şu anda TC işgalı altında bulunan Başûrê Kurdistan'ın en çok da Heval Helmet gibi devrimci öncü kişiliklere ihtiyacı vardır. Soykırımcı sömürgeci, işgalci güçlerin Başûr'dan sökülüp atılması için yine doğru bir demokrasi ve özgürlük mücadelesi için yeni genç Helmetlere ve Şehit Helmet'in devrimci, yurtsever, özgürlükçü ruhunun büyütülmesine ve çoğaltılmasına ihtiyaç vardır. O yüzden başta Başûrlu gençler olmak üzere tüm Kürt gençlerini Heval Helmet'in yurtsever, devrimci ve onurlu yolunda yürümeye davet ediyoruz.

Heval Helmet'in Kürt tarihi hakkında önemli bir bilgi ve birikimi vardı. Hem ideolojik hem siyasal akademilerimizde verdiği en temel ders, Kürdistan tarihi dersi idi. Başka dersler de veriyordu ama Kürdistan tarihi dersini vermeyi daha çok seviyordu. Hem Kürtlerin tarihsel kökenlerini hem de güncel olarak Kürtlerin durumunu bütünleştirerek veriyordu. Bu onda doğal bir eğilimdi. Bu özellik ondaki ulusal bilinci de sağlam kılıyordu. Ondaki ulusal bilinç, nesnel tarih bilincini aşan, biraz da duygu ile beslenen bir bilinçti.

yapmaktan çıkarak biraraya gelmesini ve halkın iradesel katılımıyla kendi parça bütünlüğünü geliştirmesini ve daha sonra da tüm parçaların kendi içinde demokratik ulusal birliğini geliştirmesini en verimli yol olarak görüyordu. Demokratik ulusal birliğin sağlanması temelinde çalışma yürüten tüm Kürdistanlı güçlerin bu çözüm yolunu, aynı zamanda Heval Helmet'in bir vasiyeti olarak da ele alması ve buna göre bir yaklaşım içerisine girmesi gerekmektedir.

Helmet Yoldaş Başûrê Kurdistan'da devrimci çizginin öncülüğünü yapmayı başardı

Şehit Helmet Yoldaş, Başûrê Kurdistan'da bir duruş, bir çizgidir. Başûr'da devrimcilğin, onurlu yaşamın, dik durmanın, boyun eğmemenin ve teslim olmamanın adı olmuş, bunun simgesi haline gelmiştir. Devrimci kişiliğinde yurtseverlik bilincinin ve demokratik-özgürlükçü değerlerin temsilini ve savunuculuğunu yapmıştır. Başûrê Kurdistan'da devrimci çizginin öncülüğünü ve önderliğini yapmayı başarmış bir yoldaşımdır.

devletçi ve iktidarcı bir zihniyetle halkı yönetmektedir. Dünya insanlığını küresel düzeyde baş edilmesi zor toplumsal, siyasal, ekonomik krizler içerisine sokan ve herkesin artık bir an önce kurtulmaya çalıştığı, dolayısıyla zamanını çoktan doldurmuş aileci ve aşiretçi, iktidarcı yönetim anlayışını bu çağda Başûr halkına dayatmaktadır.

Sürekli savaşmak ve mücadele etmek zorunda bırakılan Başûr halkı, bu ilkel milliyetçi dar iktidar yapısına bir süre tahammül etmiştir. Ancak gelinen aşamada Başûr halkı, mevcut egemen iktidara 'artık yeter' demektedir. Çünkü; mevcut ilkel milliyetçi, işbirlikçi iktidar, Başûrê Kurdistan'daki yer altı ve yer üstü zenginlik kaynaklarını ve halkın elde ettiği kazanımları soykırımcı, sömürgeci, Kürt düşmanı Türk devletinin adeta ayakları altına sermektedir. Bu iktidarcı yapı Başûrê Kurdistan'ı adeta Türk devletine bağlı bir il gibi yönetmektedir. Ağırlıklı kısmını Barzani ailesinin oluşturduğu Hewlêr hükümeti, adeta Ankara'dan koordine edilmektedir. Başûr'daki köylerin, dağların, vadi ve ovaların her gün soykırımcı sömürgeci Türk devleti tarafından bombalanma-

dara karşı politik bir mücadele yürüttü. Siyasal ve diplomatik alanda Başûr halkımızın haklarını savunurdu. Başûr halkının bu yönlü bilinçlenip aydınlanmasını sağlamaya çalışırdı. Burada yaşayan insanlarımızı, devrimci güç ve irade sahibi yapmak için öncü düzeyde çok büyük çabalar harcardı. Halkla toplantılar yapar, gerçekleri anlatır, halkın uyanmasını, gözlerinin açılmasını sağlardı. Başûr halkımızın politik bilincini büyütmesi ve gerçekleri görmesi için elinden gelen her şeyi yapardı.

Heval Helmet'in bütün çaba ve çalışması, elbette sadece Başûr'daki halkımızın ilkel milliyetçi, işbirlikçi iktidar gücü karşısında uyanmasını sağlamla makla sınırlı değildi. En az bunun kadar hatta bundan daha önemli olan, çok daha başka çalışmalar da yürütmekteydi. Başûr halkını Önder Apo'nun Demokratik Ekolojik Kadın Özgürlükçü Paradigması temelinde eğitirdi. Bu yönlü paneller, konferanslar ve seminerler verirdi. Paradigma hakkında halkı bilinçlendirip aydınlatmaya büyük önem gösterirdi. Halkın feodal aileci-aşiretçi dar zihniyet sınırlarından kurtulması ve özgür bir düşünce gücüne

Serhildanların baş eğmez çocuğu Hejar Zagros

Kod Adı: Hejar Zagros
Adı Soyadı: Adnan Tekin
Anne - Baba Adı: Güllü - Ziyacan
Doğum Yeri: Colemêrg-Gever
Şehadet Tarihi ve Yeri: 2 Temmuz 2012/ Gümüşhane-Şiran

Heval Hejar, yüreğim boşluğuna takıldıkça, bir burkulmayı en derinden yaşarım. Seni tarif etmek çok zor, sen ancak yaşanabilirsin. Tıpkı senin, senden öncekileri, Tolhildan Şehmus, Bahoz, Sefkan, Celal, Agir ve daha nicelerini yaşadığın her an gibi. Elbette bizde her şehadet yürek burkucudur. Lakin bazı şehadetlerin olma biçimleri ve zamanı asla insanın içine sinmiyor. İzdırabından kurtulamıyorsun. Zaman geçtikçe, yaşandıkça özlemler, acılar ve sevgilerde nasıl da büyüyor. Bundan dolayı artık zamanın geçmesini hiç ama hiç istemiyorum.

2012'nin kavrurucu Haziran sıcaklığında Karadeniz'in soğuk dalgalarından gelen şehadet haberin bir şimşek gibi yüreğimizde patladı. Aman tanrım! Nasıl bir acı, nasıl bir dayanılmazlık? Nasıl bir çekilmezlik? Ama bilirsiniz ki, kesin bir şey varsa, o da yüreğimi hiçbir zaman yüreğinizden ayırmadığımdır.

Hejar arkadaş, çok sayıda çarpıcı ve belirgin özellikleri bağrında taşıyordu. Ortamda mütevazı, fedakâr ve güler yüzlü duruşuyla bir sevgi ırmağına dönüşmüştü. Çoğu zaman koşulların dezavantajına, dar geçitlerin boğucu zorluklarına rağmen ortamı hep neşe, moral ve büyük canlılık içinde tutma ustalığına sahipti.

Heval Hejar'ın bir ortamdan ayrılmasıyla birlikte ortama bir sessizlik, bir hüznün çöküyordu. Eksikliği en derinden fark ediliyordu. Kendisini özletir, hep bir an evvel buluşma hasreti yaşatırdı. Bir kişinin ne kadar ortamın havasını değiştirebileceğini en derinden hissettiriyordu. Yaşama hep kendinden bir şeyleri katan bir akış halindedeydi. Yaratıcı ve üretken yapısı ile kendisine karşı muazzam bir sevgiye yol açmıştı. Bu, emeğe yaklaşımla da bağlantılıydı.

Heval Hejar'dan hafızalarda kalan en silinmez izlerden biri de, kolektif, herkesle uyumlu olması ve paylaşımcılığıydı. Bizim olan sakladığımız değil, paylaştığımızdır ilkesinin derin farkındalığını yaşıyordu. Bunu hep de söylerti.

İnsan sevgisi maratonunda hep en önde olmayı başarmanın bir militanı ve savaşçısı olma onurunu yaşadı kendi yaşam pratiğinde.

Heval Hejar, ileri bir düzeyde halkın sevgisini kazanmıştı. Halkın dilinden anlayan, ikna edici ve saygın bir yeri vardı. Bu karakterinden ötürü gittiği her yerden ve tanıdığı herkesten adeta bir sempatizan ordusu oluşturmuştu. Bu belirgin becerileri ve yetenekleri nedeniyle uzun bir süre cephe, özsavunma gibi faaliyetlerde kaldı.

Hejar arkadaş, gittiği her alanı, mekânı, çalışmayı, faaliyeti bir ilgi odağına dönüştürebiliyordu. Daima bir önder, öncü, doğal bir otorite konumundaydı. Resmi olarak görevli olup olmaması bu gerçekliği değiştirmiyordu. İçine girdiği çalışmaya çok ileri düzeyde titiz bir yaklaşımla sahiplenir, görevlerini özenebezene yapardı. Arkadaşlar bu kişilik yapısını bildikleri için Heval Hejar'ın plan ve projelerine

peşinen katılıyorlardı. Buna rağmen Hejar arkadaş mutlaka herkesin düşüncesi ve görüşlerini alır, ortak noktalarda buluşturmaya özen gösterirdi. Karar kılma yetkinliği de hayranlık yaratır boyutlardaydı.

Heval Hejar hiçbir zaman beklemedi, aramadı; bekleneni kendisinde aramaya yöneldi, kendisinde yarattı. Beklenen her çağrıya bir yanıt, her soruya bir cevap, her sese bir kulak, her bakışa bir göz oldu. Hejar arkadaş bu kişilik özellikleriyle yüzlerce arkadaşın gönlünde yer etmiştir. Yaşamlarında hiçbir zaman silinmemecesine derin izler bırakmıştır. Yoldaşlık bağlarının en güçlü şekilde yeniden örülerek büyük hasretler içinde geçmiş günlerin, tüm zamanların yeniden yaşanması en derin arzusuuydu.

Niceleri gibi Heval Hejar da bu mertebeye varmış olmanın arkasında büyük umutların, büyük hayallerin, büyük hedef ve amaçların yattığını biliyordu. Dolayısıyla yüce çaba ve ısrarın sonucunda hakikate erdiği dördüncü keleş misali hakikatle birleştiği inkara gelmez. O hep aşk yolunun sarsılmaz istikrarlı yolucusu olma gururuyla Munzur'un çağlayan suları misali koşarak yol aldı, ilerledi. Zaten ancak büyük sevgileri, sevdaları ve tutkuları olanların büyük iddiaları olur. Direnişleri, kahramanlıkları olur. Seversen katlanırsın, karşı koyarsın, çekersin... Her türlü zorlukta harekete geçiren, yaptıran ve yaşatan o sözcüktür. En zor koşullarda açlığa, susuzluğa her türlü acımasızlıklara sevgisi ile karşı koydu, üstesinden geldi.

En son ağzından çıkanlar, bu kavganın isyan alevleri oldu. Hayallerimize, umutlarımıza, insana, öleme dönük olan ne varsa ona seslendi.

Tıpkı binlercesi gibi Heval Hejar da bu küçük gezegenimizden yükseklerle, gökyüzüne uçup gitti; yıldız olup dünyamızın alacakaranlığına aynen yüzlercesi, binlercesi gibi ışık saçtı. Yansımalarıyla sonsuz uzaklıktaki ufukları önümüze açtılar.

Gever'in, serhildanların, baş eğmezlerin diyarının yangın yürekli çocuğu! Her mevsimi bahar ikliminde tutan, her tükenmişliğe bir umut, bir çare olan; sadece yaşamı değil ölümü dahi bir şölen, tilili havasıyla ve zılgıtlarla karşıladı.

Sen şimdi binlerce yoldaşın, milyonlarca halkın yürek okyanusunda yaşamaktasın. Yüreğimiz sizlerle atmakta, sizlerle yaşamı solumaktayız. Binlerce selam olsun can yoldaş, sizler rahat uyuyun.

Mazlum Volkan
13 Ekim 2014/Garê
Devrimci Selam ve Saygılar

Mücadele arkadaşı Şehit Mazlum Volkan (Yakup Tokay) Yoldaş da tıpkı Şehit Hejar Zagros Yoldaş gibi Dersim ve Karadeniz gerillasıydı. 17 yıllık savaş pratiğinde en zorlu alanlarda en anlamlı savaşçılığı yaparak özgürlük tarihimize iz bırakan gerillalardan oldu. 2011 yılı Mayıs'ındaki Kastamonu eylemi ve ardından 88 gün boyunca tek başına Dersim'e gelişi, katıldığı her eylemdeki başarısı ve kararlılığı ile ismini asla unutmayacağımız ve yaşatacağımız yoldaşlarımızdan oldu. Mazlum Volkan Yoldaş da 30 Eylül 2016'da Karadeniz'in Ordu alanında şehitler kervanına katıldı.